ஸ்ரீ கிருஷ்ண பரமாத்மனே நம:

ஸ்ரீ பகவத்கீதை.

ஸ்ரீமத் அத்தங்கி திருமலை லக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹ குமார வித்வத்கல்யாண

ஸ்ரீநிவாஸதாதாசாரியாரவர்களால்

தாத்பர்யங்கள் எழுதியது.

T. C. பார்த்தசாரதி அய்யங்கார் பார்வை

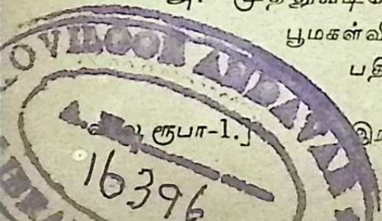
அ. முத்துவடிவேல் முதலியார் அவர்களால்

பூமகள்விலாச அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1927

விலை ரூபா-1.] இரண்டாம்பதிப்பு

ॐ
श्री नटराजाय नमः । कृष्णाः

ரிஜிஸ்டர் அறிவிப்பு

இதனால் சகலமானவர்களுக்கும் தெரிவிப்பது யாதெனில்:— ம-ா-ா-ஸ்ரீ, பத்தி-வேங்கடநாராயணஸ்வாமிநாயுடு அவர்கள் அச்சிட்டு தன்பேரால் ரிஜிஸ்தர்செய்து அனுபவித்துவந்த ஸ்ரீ பகவத்கீதை என்னும் இப்புஸ்தகத்தை ஷையாரவர்கள் வார்சுகளாகிய பத்தி-கிருஷ்ணசாமிநாயுடு பத்தி-வெங்கடரங்கம்நாயுடு பத்தி-பங்காருபாபுநாயுடு அவர்கள் இம்மூவர்களிடம் அடியிற் கையொப்பமிட்டிருக்கும் யான் ஷை புஸ்தகக் காபிரையிட்டையும் அதற்குண்டான சகல பாத்தியதைகளையும் கிரயத்திற்கு வாங்கி யிருப்பதால் ஷை புஸ்தகத்தை என்னுடைய அனுமதியின்றி யாவராயினும் அச்சிட்டாலும் அல்லது ஷை புஸ்தகத்திலிருக்கிற எந்த அம்ஸங்களை அச்சிட்டாலும் அதனால் எனக்கு நேரிடும் சகல நஷ்டத்திற்கும் ஜவாப்புதாரியாவதுடன் கிரிமினலுக்கும் பாத்தியமாவார்கள் என்பதை இதன்மூலமாய் அறிவித்திருக்கிறேன். இப்படிக்கு,

அ. முத்துவடிவேல் முதலியார்.

விஷய சூசிகை

ஶ்ரீக்ருஷ்ணாய நம:

ஶ்ரீக்ருஷ்ணாஷ்டோத்தரஶதநாமஸ்தோத்ரம்.

ஶ்ரீக்ருஷ்ண: கமலாநாதோ வாஸுதேவ ஸநாதந:।
வஸுதேவாத்மஜ: புண்யோ லீலாமாநுஷவிக்ரஹ:॥ ௧॥
ஶ்ரீவத்ஸகௌஸ்துபதரோ யஶோதாவத்ஸலோ ஹரி:।
சதுர்புஜாத்தசக்ராஸிகதாஶங்காத்யுதாயுத:॥ ௨॥
தேவகீநந்தந: ஶ்ரீஶோ நந்தகோபப்ரியாத்மஜ:।
யமுநாவேகஸம்ஹாரீ பலபத்ரப்ரியாநுஜ:॥ ௩॥

𑌪𑍂𑌤𑌨𑌾𑌜𑍀𑌵𑌿𑌤𑌹𑌰𑌶𑍍 𑌶𑌕𑌟𑌾𑌸𑍁𑌰𑌭𑌂𑌜𑌨𑌃।
𑌨𑌂𑌦𑌵𑍍𑌰𑌜𑌜𑌨𑌾𑌨𑌂𑌦𑍀 𑌸𑌚𑍍𑌚𑌿𑌦𑌾𑌨𑌂𑌦𑌵𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌃॥ ௪॥
𑌨𑌵𑌨𑍀𑌤𑌵𑌿𑌲𑌿𑌪𑍍𑌤𑌾𑌂𑌗𑍋 𑌨𑌵𑌨𑍀𑌤𑌨𑌟𑍋𑌽𑌨𑌘𑌃।
𑌨𑌵𑌨𑍀𑌤𑌨𑌵𑌾𑌹𑌾𑌰𑍋 𑌮𑍁𑌚𑍁𑌕𑌂𑌦𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌕𑌃॥ ௫॥
𑌷𑍋𑌡𑌶𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑍇𑌶 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌂𑌗𑍀 𑌮𑌧𑍁𑌰𑌾𑌕𑍃𑌤𑌿𑌃।
𑌶𑍁𑌕𑌵𑌾𑌗𑌮𑍃𑌤𑌾𑌬𑍍𑌧𑍀𑌨𑍍𑌦𑍁𑌰𑍍𑌗𑍋𑌵𑌿𑌂𑌦𑍋 𑌯𑍋𑌗𑌿𑌨𑌾𑌂𑌪𑌤𑌿𑌃॥ ௬
𑌵𑌤𑍍𑌸𑌵𑌾𑌟𑌚𑌰𑍋𑌽𑌨𑌂𑌤𑍋 𑌧𑍇𑌨𑍁𑌕𑌾𑌸𑍁𑌰𑌭𑌂𑌜𑌨𑌃।
𑌤𑍃𑌣𑍀𑌕𑍃𑌤𑌤𑍃𑌣𑌾𑌵𑌰𑍍𑌤𑍋 𑌯𑌮𑌲𑌾𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨𑌭𑌂𑌜𑌨𑌃॥ ௭॥
𑌉𑌤𑍍𑌤𑌾𑌲𑌤𑌾𑌲𑌭𑍇𑌤𑍍𑌤𑌾 𑌚 𑌤𑌮𑌾𑌲𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑌲𑌾𑌕𑍃𑌤𑌿𑌃।
𑌗𑍋𑌪𑌗𑍋𑌪𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑍋 𑌯𑍋𑌗𑍀 𑌕𑍋𑌟𑌿𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌸𑌮𑌪𑍍𑌰𑌭𑌃॥

ப்ரஜாபதிஃ பரஂ ஜ்யோதிர் த்ராதவெஂ த்ரோயக்ஷிர்வ்ஹஃ।
பந்தோஶீர்ஷஸ்தபாஸாஃ பாஸிஜாதாபஹாரகஃ॥ ௯॥

ஸோவய்யநாவமோக்ஷ்யத்ர ஸோபாமஸ்ஸ்வபாமகஃ।
சஜோ நிரஞ்ஜநஃ ஸ்ரீஜநகஃ ஸஂஜமோவ்நஃ॥ ௧௦॥

ஶியோஹா ஶியோநா நாமோ ஸ்வாரகா நாமகோ பஶீ।
பஞ்ஶாப நாஂ தஸஂசாஸீ தயஸீஶா ஶஹவிஷ்ணுஃ॥ ௧௧॥

ஶ்ருஂ தகஶணோஹத்ரா நர நாராயணாக்ருதிஃ।
கஜ்ஜாக்ருஷ்டா ஶ்வரமமோ ஶாமீபர ஶேபவிரக்ஷஃ॥ ௧௨॥

ஶக்ஷ்டிகாஸர்பாணவிர ஶ்முயக்ஷ்ய விஶாரதஃ।
ஸஂஸாரமோவ்ஸீசஂஸாஸிஷ்மாஸிந்ரசாஂதசஃ॥ ௧௩॥

𑌅𑌨𑌾𑌦𑌿𑌰𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌚𑌾𑌰𑍀𑌚 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌵𑍍𑌯𑌸𑌨𑌕𑌰𑍍𑌶𑌕𑌃।
𑌶𑌿𑌶𑍁𑌪𑌾𑌲𑌶𑌿𑌰𑌶𑍍𑌛𑍇𑌤𑍍𑌤𑌾 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌯𑍋𑌧𑌨𑌕𑍁𑌲𑌾𑌨𑍍𑌤𑌕𑌃॥ ௧௪॥

𑌵𑌿𑌦𑍁𑌰𑌾𑌕𑍍𑌰𑍂𑌰𑌵𑌰𑌦𑍋 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌪𑍍𑌰𑌦𑌰𑍍𑌶𑌕𑌃॥
𑌸𑌤𑍍𑌯𑌵𑌾𑌕𑍍𑌸𑌤𑍍𑌯𑌸𑌂𑌕𑌲𑍍𑌪𑌸𑍍𑌸𑌤𑍍𑌯𑌭𑌾𑌮𑌾𑌰𑌤𑍋𑌜𑌯𑍀॥ ௧௫॥

𑌸𑍁𑌭𑌦𑍍𑌰𑌾𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌜𑍋 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌰𑍍𑌭𑍀𑌷𑍍𑌮𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌯𑌕𑌃।
𑌜𑌗𑌦𑍍𑌗𑍁𑌰𑍁𑌰𑍍𑌜𑌗𑌨𑍍𑌨𑌾𑌥𑍋 𑌵𑍇𑌣𑍁𑌨𑌾𑌦𑌵𑌿𑌶𑌾𑌰𑌦𑌃॥ ௧௬॥

𑌵𑍃𑌷𑌭𑌾𑌸𑍁𑌰𑌵𑌿𑌧𑍍𑌵𑌂𑌸𑍀 𑌬𑌾𑌣𑌾𑌸𑍁𑌰𑌕𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌕𑌃।
𑌯𑍁𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌰𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌤𑌾 𑌬𑌰𑍍𑌹𑌿𑌬𑌰𑍍𑌹𑌾𑌵𑌤𑌂𑌸𑌕𑌃॥ ௧௭॥

𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥𑌸𑌾𑌰𑌥𑌿𑌰𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌗𑍀𑌤𑌾𑌮𑍃𑌤𑌮𑌹𑍋𑌦𑌧𑌿𑌃।
𑌕𑌾𑌲𑍀𑌯𑌫𑌣𑌿𑌮𑌾𑌣𑌿𑌕𑍍𑌯𑌰𑌂𑌜𑌿𑌤𑌶𑍍𑌰𑍀𑌪𑌦𑌾𑌂𑌬𑍁𑌜𑌃॥ ௧௮॥

𑌦𑌾𑌮𑍋𑌦𑌰𑍋𑌯𑌜𑍍𑌞𑌭𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌦𑌾𑌨𑌵𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌵𑌿𑌨𑌾𑌶𑌨𑌃।
𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌃𑌪𑌰𑌂𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌪𑌨𑍍𑌨𑌗𑌾𑌶𑌨𑌵𑌾𑌹𑌨𑌃॥ ௧௯॥
𑌜𑌲𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌾𑌸𑌮𑌾𑌸𑌕𑍍𑌤 𑌗𑍋𑌪𑍀𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌪𑌹𑌾𑌰𑌕𑌃।
𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌸𑍍𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌪𑌾𑌦𑍋 𑌵𑍇𑌦𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑍋𑌦𑌯𑌾𑌨𑌿𑌧𑌿𑌃॥
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵 𑌗𑍍𑌰𑌹𑌰𑍂𑌪𑍀𑌪𑌰𑌾𑌤𑍍𑌪𑌰𑌃।
𑌏𑌵𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌾𑌮𑍍𑌨𑌾𑌮𑌷𑍍𑌟𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌂𑌶𑌤𑌮𑍍॥ ௨௧॥
𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌨𑌾𑌮𑌾𑌮𑍃𑌤𑌂𑌨𑌾𑌮 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌕𑌾𑌰𑌕𑌮𑍍।
𑌅𑌤𑍍𑌯𑍁𑌪𑌦𑍍𑌰𑌵𑌦𑍋𑌷𑌘𑍍𑌨𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌯𑍁𑌷𑍍𑌯𑌵𑌰𑍍𑌧𑌨𑌮𑍍॥ ௨௨॥

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌷𑍍𑌟𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰 𑌶𑌤𑌨𑌾𑌮𑌾𑌵𑌳𑌿𑌃

𑌸𑌮𑌾𑌪𑍍𑌤𑌾.

ஶ்ரீக்ருஷ்ணபரமாத்மநே நம:.

ஶ்ரீமத்கீதாபாஷ்ய[illegible]

ஸ்வஸ்வஸம்ப்ரதாயாநுஸாரேண [illegible]

[illegible] ஶ்லோகா:.

ஸ்ம்ருதிந்யாயகலாபேந மஹாபாரதேந ச।
உபப்ரும்ஹிதவேதாய நமோ வ்யாஸாய விஷ்ணவே। ௧॥
ஸாரத்யமர்ஜுநஸ்யாஜௌ குர்வந் கீதாம்ருதம் ததௌ।
லோகத்ரயோபகாராய தஸ்மை க்ருஷ்ணாத்மநே நம:॥ ௨॥
ப்ரபந்நபாரிஜாதாய தோத்ரவேத்ரைகபாணயே।
ஜ்ஞாநமுத்ராய க்ருஷ்ணாய கீதாம்ருதடுஹே நம:॥ ௩॥
கரகமலநிஹிதஶீலிதாத்மமுத்ர:।

வஸிஷ்டாதாஸ்தபஸ்விஹஸ்வஹ் வசுஜ:।
உத்தரகாரஶ்ரீ ஹீதவேத்ருதோத்ரா
௮௮ஹ்ருஷிஸந்நியிஶா தநா தமஸஸ்ரி:॥ ௪॥
கண்டே கௌஸ்துபாபரணம் ஜாநுமௌடெகந்திஷ்டு
வஸ்வா த்வாருழ்வ்ருணயரஸ ஜஷாவக்ஷஷாவேக்ஷோண:।
ஸவ்யே தோத்ரம் கரஸரஸிஜே தக்ஷிணே ஜ்ஞாநமுத்ரா
மாபிப்ராணோ ரதமதிவஸந் பாது நஸ்ஸூதவேஷ:॥ ௫॥
க்ருஷ்ணம் கமலபத்ராக்ஷம் புண்யஶ்ரவணகீர்த்தநம்।
வாஸுதேவம் ஜகத்யோநிம் நௌமி நாராயணம் ஹரிம்॥ ௬॥
க்ருஷ்ணாய யாதவேந்த்ராய ஜ்ஞாநமுத்ராய யோகிநே।
நாதாய ருக்மிணீஶாய நமோ வேதாந்தவேதிநே॥ ௭॥

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌪𑌰𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍇 𑌨𑌮𑌃.

ஸ்ரீபகவத்கீதா மாஹாத்ம்யம்.

𑌗𑍀𑌤𑌾𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌯𑌃 𑌪𑌠𑍇𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌤𑌃 𑌪𑍁𑌮𑌾𑌨𑍍।
𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌃 𑌪𑌦𑌮𑌵𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿 𑌭𑌯𑌶𑍋𑌕𑌾𑌦𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌃॥ ௧॥
𑌗𑍀𑌤𑌾𑌧𑍍𑌯𑌯𑌨𑌶𑍀𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌯𑌾𑌮𑌪𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌚।
𑌨𑍈𑌵 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌹𑌿 𑌪𑌾𑌪𑌾𑌨𑌿 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌜𑌨𑍍𑌮𑌕𑍃𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌚॥ ௨॥
𑌮𑌲𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑍋𑌚𑌨𑌂 𑌪𑍁𑌂𑌸𑌾𑌂 𑌜𑌲𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌂 𑌦𑌿𑌨𑍇 𑌦𑌿𑌨𑍇।
𑌸𑌕𑍃𑌦𑍍𑌗𑍀𑌤𑌾𑌂𑌭𑌸𑌿 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌂 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌮𑌲𑌨𑌾𑌶𑌨𑌮𑍍॥ ௩॥
𑌗𑍀𑌤𑌾 𑌸𑍁𑌗𑍀𑌤𑌾 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌾 𑌕𑌿𑌮𑌨𑍍𑌯𑍈𑌃 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌰𑍈𑌃।
𑌯𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌨𑌾𑌭𑌸𑍍𑌯 𑌮𑍁𑌖𑌪𑌦𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌨𑌿𑌃𑌸𑍃𑌤𑌾॥ ॥௪

𑌹𑌾𑌰𑌂 𑌤𑌾𑌰𑍍𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌕𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌰𑍍𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌨𑌿𑌸𑍍𑌸𑍃𑌤𑌃।
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌤𑌾𑌰𑌂 [illegible] 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍍𑌜𑌨𑍍𑌮 𑌨 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇॥ ௫॥
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑍋 [illegible]।
[illegible] 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌤𑌾𑌰𑍍𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌕𑌂 𑌸𑍍𑌮𑌰𑍇𑌤𑍍॥ ௬॥
𑌶𑌙𑍍𑌖𑌂 𑌶𑌾𑌰𑍍𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌕𑍀𑌨𑌨𑍍𑌦𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕
[illegible] 𑌦𑍇𑌵𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌕𑍀𑌨𑌨𑍍𑌦𑌶𑍍𑌚।
[illegible] 𑌨𑌾𑌮𑌾𑌨𑌿
[illegible] 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍇𑌵𑌾॥ ௭॥

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃.

𑍐 ॥ 𑌅𑌸𑍍𑌯 𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌭𑌗𑌵𑌦𑍍𑌗𑍀𑌤𑌾𑌮𑌾𑌲𑌾𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 ॥
𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍𑌵𑍇𑌦𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌋𑌷𑌿𑌃 ॥
𑌅𑌨𑍁𑌷𑍍𑌟𑍁𑌪𑍍𑌛𑌨𑍍𑌦𑌃 ॥
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌃𑌪𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾 ॥
𑌅𑌶𑍋𑌚𑍍𑌯𑌾𑌨𑌨𑍍𑌵𑌶𑍋𑌚𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂
𑌪𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌾𑌵𑌾𑌦𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌭𑌾𑌷𑌸𑍇 𑌇𑌤𑌿 𑌬𑍀𑌜𑌮𑍍 ॥
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌪𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌜𑍍𑌯 𑌮𑌾𑌮𑍇𑌕𑌂 𑌶𑌰𑌣𑌂 𑌵𑍍𑌰𑌜 𑌇𑌤𑌿 𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃 ॥
𑌅𑌹𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑌾𑌪𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌮𑌾 𑌶𑍁𑌚𑌃
𑌇𑌤𑌿 𑌕𑍀𑌲𑌕𑌮𑍍 ॥
𑌨𑍈𑌨𑌂 𑌛𑌿𑌨𑍍𑌦𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌶𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌨𑍈𑌨𑌂 𑌦𑌹𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌵𑌕𑌃
𑌇𑌤𑍍𑌯𑌙𑍍𑌗𑍁𑌷𑍍𑌠𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌨𑌮𑌃 ॥

𑌨𑌚𑍈𑌨𑌂𑌕𑍍𑌲𑍇𑌦𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌪𑍋 𑌨𑌶𑍋𑌷𑌯𑌤𑌿𑌮𑌾𑌰𑍁𑌤
𑌇𑌤𑌿𑌤𑌰𑍍𑌜𑌨𑍀𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌨𑌮𑌃॥
𑌅𑌚𑍍𑌛𑍇𑌦𑍍𑌯𑍋𑌽𑌯𑌮𑌦𑌾𑌹𑍍𑌯𑍋𑌽𑌯𑌮𑍍 𑌅𑌕𑍍𑌲𑍇𑌦𑍍𑌯𑍋𑌽𑌶𑍋𑌷𑍍𑌯
𑌏𑌵𑌚𑍇𑌤𑌿𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌨𑌮𑌃॥
𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌗𑌤𑌃𑌸𑍍𑌥𑌾𑌣𑍁 𑌰𑌚𑌲𑍋𑌽𑌯𑌂𑌸𑌨𑌾𑌤𑌨
𑌇𑌤𑍍𑌯𑌨𑌾𑌮𑌿𑌕𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌨𑌮𑌃॥
𑌪𑌶𑍍𑌯𑌮𑍇𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥𑌰𑍂𑌪𑌾𑌣𑌿 𑌶𑌤𑌶𑍋𑌽𑌥𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌶
𑌇𑌤𑌿𑌕𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌕𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌨𑌮𑌃॥
𑌨𑌾𑌨𑌾𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑌿𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌨𑌾𑌨𑌾𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌕𑍃𑌤𑍀𑌨𑌿𑌚𑍇𑌤𑌿
𑌕𑌰𑌤𑌲𑌕𑌰𑌪𑍃𑌷𑍍𑌠𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌨𑌮𑌃॥

𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌰𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌃.

அதஹ்ருதயாதிந்யாஸ:

𑍐 𑌨𑍈𑌨𑌂 𑌛𑌿𑌨𑍍𑌦𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌶𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌨𑍈𑌨𑌂 𑌦𑌹𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌵𑌕
𑌇𑌤𑌿 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃॥
𑌨 𑌚𑍈𑌨𑌂 𑌕𑍍𑌲𑍇𑌦𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌪𑍋 𑌨 𑌶𑍋𑌷𑌯𑌤𑌿 𑌮𑌾𑌰𑍁𑌤
𑌇𑌤𑌿 𑌶𑌿𑌰𑌸𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌹𑌾॥
𑌅𑌚𑍍𑌛𑍇𑌦𑍍𑌯𑍋𑌽𑌯𑌮𑌦𑌾𑌹𑍍𑌯𑍋𑌽𑌯𑌮𑌕𑍍𑌲𑍇𑌦𑍍𑌯𑍋𑌽𑌶𑍋𑌷𑍍𑌯
𑌏𑌵 𑌚𑍇𑌤𑌿 𑌶𑌿𑌖𑌾𑌯𑍈 𑌵𑌷𑌟𑍍॥
𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌗𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌣𑍁𑌰𑌚𑌲𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌸𑌨𑌾𑌤𑌨
𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌵𑌚𑌾𑌯 𑌹𑍁𑌮𑍍॥
𑌪𑌶𑍍𑌯 𑌮𑍇 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥 𑌰𑍂𑌪𑌾𑌣𑌿 𑌶𑌤𑌶𑍋𑌽𑌥 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌶
𑌇𑌤𑌿 𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌤𑍍𑌰𑌯𑌾𑌯 𑌵𑍌𑌷𑌟𑍍
𑌨𑌾𑌨𑌾𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑌿 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌨𑌾𑌨𑌾𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌕𑍃𑌤𑍀𑌨𑌿 𑌚𑍇𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌯
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑍇 𑌪𑌾𑌠𑍇 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌯𑍋𑌗𑌃॥ [𑌫𑌟𑍍

ஓம்

ஸ்ரீக்ருஷ்ணாய நம:

ஸ்ரீபகவத்கீதாரம்பம்.

முதலாவது அத்தியாயம்.

அர்ஜுன விஷாத யோகம்

த்ருதராஷ்டிர வாக்கியம்.

தர்மக்ஷேத்ரே குருக்ஷேத்ரே ஸமவேதா யுயுத்ஸவ:।
மாமகா: பாண்டவாஶ்சைவ கிமகுர்வத ஸஞ்ஜய॥

தர்மக்ஷேத்ரேகுருக்ஷேத்ரே ஸமவேதாயுயுத்ஸவ:,
மாமகா:பாண்டவாஸ்சைவ கிமகுர்வதஸஞ்ஜய. (க)

ஓ சஞ்சயா! புண்ணியபூமியாகிய குருக்ஷேத்திரத்தில் யுத்தம் செய்ய விரும்பிச்சேர்ந்த எம்மவர்களான துரியோதனுதிகளும், பாண்டவர்களாகிய தர்மாதிகளும் என்ன செய்தார்கள். (க)

ஸஞ்ஜய வாக்கியம்.

𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌤𑍁 𑌪𑌾𑌣𑍍𑌡𑌵𑌾𑌨𑍀𑌕𑌂 𑌵𑍍𑌯𑍂𑌢𑌂 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌯𑍋𑌧𑌨𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾 ।
𑌆𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌮𑍁𑌪𑌸𑌙𑍍𑌗𑌮𑍍𑌯 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌵𑌚𑌨𑌮𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍 ॥

த்ருஷ்ட்வா துபாண்டவாநீகம் வ்யூடம்துர்யோதநஸ்ததா,
ஆசார்யமுபஸங்கம்ய ராஜாவசனமப்ரவீத். (உ)

ராஜனுகிய துரியோதனன் வியூகமாக வகுக்கப்பட்ட பாண்டவர்களுடைய சேனையைப்பார்த்து, துரோணுசாரியனிடத்துக்குப்போய் இப்படி சொன்னுன். (உ)

𑌪𑌶𑍍𑌯𑍈𑌤𑌾𑌂 𑌪𑌾𑌣𑍍𑌡𑍁𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌮𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯 𑌮𑌹𑌤𑍀𑌂 𑌚𑌮𑍂𑌮𑍍।
𑌵𑍍𑌯𑍂𑌢𑌾𑌂 𑌦𑍍𑌰𑍁𑌪𑌦𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌤𑌵 𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑍇𑌣 𑌧𑍀𑌮𑌤𑌾॥

பச்யைதாம்பாண்டு புத்ராணாமாசார்யமஹதீம்சமூம்,
வ்யூடாம்த்ருபதபுத்ரேண தவசிஷ்யேணதீமதா. (௩)

ஓ ஆசாரியனே! உனக்கு சிஷியனும், புத்திமானும் ஆகிய திருபதராஜகுமாரனாகிய துஷ்டத்துய்மனனால்வியூகங்களாக வகுக்கப்பட்டதும், மிகப்பெரியதும் ஆகிய பாண்டவர்களுடைய இந்தச் சேனையைப்பார். (௩)

𑌅𑌤𑍍𑌰 𑌶𑍂𑌰𑌾 𑌮𑌹𑍇𑌷𑍍𑌵𑌾𑌸𑌾 𑌭𑍀𑌮𑌾𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨𑌸𑌮𑌾 𑌯𑍁𑌧𑌿।
𑌯𑍁𑌯𑍁𑌧𑌾𑌨𑍋 𑌵𑌿𑌰𑌾𑌟𑌶𑍍𑌚 𑌦𑍍𑌰𑍁𑌪𑌦𑌶𑍍𑌚 𑌮𑌹𑌾𑌰𑌥𑌃॥

அத்ரசூராமஹேஷ்வாஸா பீமார்ஜுனஸமாயுதி,
யுயுதானோவிராடஸ்ச த்ருபதஸ்சமஹாரதஃ. (௪)

இந்தப் பாண்டவ சேனையில் சூரர்களும், பெரிய வில்லாளிகளும், யுத்தத்தில் பீமார்ஜுனர்களுக்குச் சமானமா

னவர்களும் ஆகிய சாத்தியகி, விராடராஜன், மஹாரதனான ௭
துருபதமகாராஜனும். (௪)

𑌧𑍃𑌷𑍍𑌟𑌕𑍇𑌤𑍁𑌶𑍍𑌚𑍇𑌕𑌿𑌤𑌾𑌨𑌃 𑌕𑌾𑌶𑌿𑌰𑌾𑌜𑌶𑍍𑌚 𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌵𑌾𑌨𑍍।
𑌪𑍁𑌰𑍁𑌜𑌿𑌤𑍍𑌕𑍁𑌨𑍍𑌤𑌿𑌭𑍋𑌜𑌶𑍍𑌚 𑌶𑍈𑌬𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌨𑌰𑌪𑍁𑌙𑍍𑌗𑌵𑌃॥

த்ருஷ்டகேதுஶ்செகிதாநஃ காசிராஜஸ்சவீர்யவாந்,
புருஜித்குந்திபோஜஶ்ச சைப்யஶ்சநரபுங்கவஃ. (௫)

இன்னும் திருஷ்டகேது, சேகிதானன், பராக்கிரமசாலியாகிய காசிராஜன், புருஜித்து, குந்திபோஜன், புருஷசிரேஷ்டனாகிய சைப்பியனும். (௫)

𑌯𑍁𑌧𑌾𑌮𑌨𑍍𑌯𑍁𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌮𑍌𑌜𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌵𑌾𑌨𑍍।
𑌸𑍌𑌭𑌦𑍍𑌰𑍋 𑌦𑍍𑌰𑍌𑌪𑌦𑍇𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌰𑍍𑌵 𑌏𑌵 𑌮𑌹𑌾𑌰𑌥𑌾𑌃॥

யுதாமன்யுஶ்சவிக்ராந்த உத்தமௌஜாஶ்சவீர்யவாந்,
ஸௌபத்ரோத்ரௌபதேயாஶ்ச ஸர்வஏவமஹாரதாஃ. (௬)

பராக்கிரமசாலியாகிய யுதாமன்யு, வீரியமுள்ள உத்த மௌஜசு, சுபத்திரையின்குமாரனை அபிமன்யு, திரௌபதி குமாரர்களான பிரதி விந்தியாதிகள் இவர்களெல்லாரும் மஹாரதர்களே. (௬)

அஸ்மாகம் து விசிஷ்டா யே தான்நிபோத த்விஜோத்தம।
நாயகா மம ஸைன்யஸ்ய ஸம்ஜ்ஞார்த்தம் தான்ப்ரவீமி தே॥

அஸ்மாகந்துவிசிஷ்டாயே தாந்நிபோதத்விஜோத்தம,
நாயகாமமஸைந்யஸ்ய ஸம்ஜ்ஞார்த்தம்தாந்ப்ரவீமிதே. (௭)

ஓ பிராம்மணசிரேஷ்டனே! நம்மவர்களில் யார் முக் கியமானவர்களோ, என் சேனைக்கு அதிபதிகளோ அவர் களை உனக்குத்தெரியும்பொருட்டுச்சொல்லுகிறேன். அவர் களைத் தெரிந்துகொள்வாயாக. (௭)

𑌭𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌭𑍀𑌷𑍍𑌮𑌶𑍍𑌚 𑌕𑌰𑍍𑌣𑌶𑍍𑌚 𑌕𑍃𑌪𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌮𑌿𑌤𑌿𑌂𑌜𑌯𑌃।
𑌅𑌶𑍍𑌵𑌤𑍍𑌥𑌾𑌮𑌾 𑌵𑌿𑌕𑌰𑍍𑌣𑌶𑍍𑌚 𑌸𑍌𑌮𑌦𑌤𑍍𑌤𑌿𑌸𑍍𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌚॥

பவாந்பீஷ்மஶ்சகர்ணஶ்ச க்ருபஶ்சஸமிதிம்ஜய:.
அஸ்வத்தாமாவிகர்ணஶ்ச ஸௌமதத்திஸ்ததைவச. (அ)

நீரும், பீஷ்மாசாரியரும், கர்ணனும், யுத்தத்தில் ஜய சீலனன கிருபாசாரியரும், அசுவத்தாமனும், விகர்ணனும், சோமதத்தன் மகனுகிய பூரிசிரவனும். (அ)

𑌅𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌚 𑌬𑌹𑌵𑌃 𑌶𑍂𑌰𑌾 𑌮𑌦𑌰𑍍𑌥𑍇 𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌜𑍀𑌵𑌿𑌤𑌾𑌃।
𑌨𑌾𑌨𑌾𑌶𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌪𑍍𑌰𑌹𑌰𑌣𑌾𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌯𑍁𑌦𑍍𑌧𑌵𑌿𑌶𑌾𑌰𑌦𑌾𑌃॥

அந்யேசபஹவஶ்ஶூரா மதர்த்தேத்யக்தஜீவிதா:,
நாநாசஸ்த்ரப்ரஹரணாஸ் ஸர்வேயுத்தவிசாரதா:. (௬)

இன்னும் இதரமான அநேகசூரர்களும், அநேகமான சஸ்திராஸ் திரங்கள் உள்ளவர்கள் எல்லாரும் யுத்தசமர்த்தர்களாய் என்பொருட்டு பிராணனிடத்தில் ஆசையை விடுத்தவர்களாயிருக்கிறுர்கள். ()

𑌅𑌪𑌰𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌦𑌸𑍍𑌮𑌾𑌕𑌂 𑌬𑌲𑌂 𑌭𑍀𑌷𑍍𑌮𑌾𑌭𑌿𑌰𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌮𑍍।
𑌪𑌰𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌤𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌿𑌦𑌮𑍇𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌬𑌲𑌂 𑌭𑍀𑌮𑌾𑌭𑌿𑌰𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌮𑍍॥

அபர்யாப்தம்ததஸ்மாகம் பலம்பீஷ்மாபிரக்ஷிதம்.
பர்யாப்தந்த்விதமேதேஷாம் பலம்பீமாபிரக்ஷிதம். (௧0)

பீஷ்மரால் காப்பாற்றப்பட்ட நமது சேனை (யுத்தத்துக்குப்) போதாது, பீமனால் காப்பாற்றப்பட்ட பாண்டவர்களுடைய சேனை போதுமானதாயிருக்கின்றது. (௧0)

𑌅𑌯𑌨𑍇𑌷𑍁 𑌚 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑍁 𑌯𑌥𑌾𑌭𑌾𑌗𑌮𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌃।
𑌭𑍀𑌷𑍍𑌮𑌮𑍇𑌵𑌾𑌭𑌿𑌰𑌕𑍍𑌷𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵 𑌏𑌵 𑌹𑌿॥

அயநேஷுசஸர்வேஷு யதாபாகமவஸ்திதா:,
பீஷ்மமேவாபிரக்ஷந்து பவந்தஸ்ஸர்வஏவஹி. (௧௧)

நீங்களெல்லாரும் எல்லா வழிகளிலும் உங்களுங்கள் இடங்களை விடாமலிருந்து பீஷ்மரை ரக்ஷிப்பீர்களாக. (௧௧)

𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌜𑌨𑌯𑌨𑍍𑌹𑌰𑍍𑌷𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍁𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌃 𑌪𑌿𑌤𑌾𑌮𑌹𑌃 ।
𑌸𑌿𑌂𑌹𑌨𑌾𑌦𑌂 𑌵𑌿𑌨𑌦𑍍𑌯𑍋𑌚𑍍𑌚𑍈𑌃 𑌶𑌙𑍍𑌖𑌂 𑌦𑌧𑍍𑌮𑍌 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌾𑌪𑌵𑌾𑌨𑍍 ॥

தஸ்யஸஞ்ஜநயந்ஹர்ஷம் குருவ்ருத்தஃபிதாமஹஃ;'
ஸிம்ஹநாதம்விநத்யோச்சைஃ சங்கம்தத்மௌப்ரதாபவாந். ()

பராக்கிரமசாலியாய் பிதாமகரான குருவம்சவிருத்தர் (பீஷ்மாசாரியர்) அவனுக்கு (துரியோதனனுக்கு) உற்சாகத்தை யுண்டாக்கிக்கொண்டு, பெரிய தொனியோடு சிங்கநாதஞ்செய்து சங்கத்தைப் பூரித்தார்: (கஉ)

𑌤𑌤𑌃 𑌶𑌙𑍍𑌖𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌭𑍇𑌰𑍀𑌶𑍍𑌚 𑌪𑌣𑌵𑌾𑌨𑌕𑌗𑍋𑌮𑍁𑌖𑌾𑌃 ।
𑌸𑌹𑌸𑍈𑌵𑌾𑌭𑍍𑌯𑌹𑌨𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤 𑌸 𑌶𑌬𑍍𑌦𑌸𑍍𑌤𑍁𑌮𑍁𑌲𑍋𑌽𑌭𑌵𑌤𑍍 ॥

ததஶ்ஶங்காஶ்சபேர்யஶ்ச பணவாநககோமுகாஃ,
ஸஹஸைவாப்யஹந்யந்த ஸஶப்தஸ்துமுலோபவத். (கங)

பிறகு சங்கங்கள், பேரிகைகள், பணவ, ஆணக, கோமுக வாத்தியங்கள் ஆகிய எல்லாம் ஒருமிக்க முழக்கப்பட்டன, அந்த சப்தம் எங்கும் வியாபித்தது. (௧௩)

𑌤𑌤𑌃 𑌶𑍍𑌵𑍇𑌤𑍈𑌰𑍍𑌹𑌯𑍈𑌰𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍇 𑌮𑌹𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌯𑌨𑍍𑌦𑌨𑍇 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍌।
𑌮𑌾𑌧𑌵𑌃 𑌪𑌾𑌣𑍍𑌡𑌵𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑍌 𑌶𑌙𑍍𑌖𑍌 𑌪𑍍𑌰𑌦𑌧𑍍𑌮𑌤𑍁𑌃॥

ததஶ்வேதைர்ஹயைர்யுக்தே மஹதிஸ்யந்தநேஸ்திதௌ,
மாதவ:பாண்டவஶ்சைவ திவ்யௌஶங்கௌப்ரதத்மது:. ()

பிறகு வெள்ளைக்குதிரைகள் சட்டின மகா ரதத்திலிருந்த கிருஷ்ணார்ஜுனர்கள் தங்களுடைய திவ்விய சங்கங்களைப் பூரித்தார்கள். (௧௪)

𑌪𑌾𑌞𑍍𑌚𑌜𑌨𑍍𑌯𑌂 𑌹𑍃𑌷𑍀𑌕𑍇𑌶𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌦𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌧𑌨𑌞𑍍𑌜𑌯𑌃।
𑌪𑍌𑌣𑍍𑌡𑍍𑌰𑌂 𑌦𑌧𑍍𑌮𑍌 𑌮𑌹𑌾𑌶𑌙𑍍𑌖𑌂 𑌭𑍀𑌮𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾 𑌵𑍃𑌕𑍋𑌦𑌰𑌃॥

பாஞ்சஜந்யம்ஹ்ருஷீகேஶோ தேவதத்தந்தநஞ்ஜயஃ,
பௌண்ட்ரந்தத்மௌ மஹாஶங்கம்பீமகர்மாவ்ருகோதரஃ. ()

கிருஷ்ணன் பாஞ்சஜந்நியம் என்கிற சங்கத்தையும், அர்ஜ்ஜுனன் தேவதத்தம் என்கிறசங்கத்தையும், பயங்கரமான வியாபாரத்தை யுடைய பீமசேனன் பௌண்ட்ரம் என்கிற பெரிய சங்கத்தையும் பூரித்தார்கள். (கரு)

𑌅𑌨𑌨𑍍𑌤𑌵𑌿𑌜𑌯𑌂𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌕𑍁𑌨𑍍𑌤𑍀𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍋𑌯𑍁𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌰𑌃।
𑌨𑌕𑍁𑌲𑌸𑍍𑌸𑌹𑌦𑍇𑌵𑌶𑍍𑌚 𑌸𑍁𑌘𑍋𑌷𑌮𑌣𑌿𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌕𑍌॥

அநந்தவிஜயம்ராஜா குந்தீபுத்ரோயுதிஷ்டிரஃ,
நகுலஸ்ஸஹதேவஶ் சஸுகோஷமணிபுஷ்பகௌ. (கசு)

குந்திபுத்திரனுன தருமராஜன் அனந்தவிஜயம் என்கிற சங்கத்தையும், நகுலசகாதேவர்கள் சுகோஷ மணிபுஷ்பகங்கள் என்கிற சங்கங்களையும் பூரித்தார்கள். (கசு)

𑌕𑌾𑌶𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌪𑌰𑌮𑍇𑌷𑍍𑌵𑌾𑌸𑌃 𑌶𑌿𑌖𑌣𑍍𑌡𑍀 𑌚 𑌮𑌹𑌾𑌰𑌥𑌃।
𑌧𑍃𑌷𑍍𑌟𑌦𑍍𑌯𑍁𑌮𑍍𑌨𑍋 𑌵𑌿𑌰𑌾𑌟𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌾𑌤𑍍𑌯𑌕𑌿𑌶𑍍𑌚𑌾𑌪𑌰𑌾𑌜𑌿𑌤𑌃॥

காஶ்யஶ்சபரமேஷ்வாஸ: ஶிகண்டீசமஹாரத:,
த்ருஷ்டத்யும்நோவிராடஶ்ச ஸாத்யகிஶ்சாபராஜித:. (கஎ)

ஓதிருதராஷ்டிரமகாராஜனே! சிறந்தவில்லையுடையகாசிராஜன், மகாரதனான சிகண்டி, துஷ்டத்துய்மன், விராடன், அபஜயமடையாத சாத்தகியும் தமதுசங்கங்களைப்பூரித்தார்கள்.

𑌦𑍍𑌰𑍁𑌪𑌦𑍋 𑌦𑍍𑌰𑍌𑌪𑌦𑍇𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌶𑌃 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀𑌪𑌤𑍇।
𑌸𑍌𑌭𑌦𑍍𑌰𑌶𑍍𑌚 𑌮𑌹𑌾𑌬𑌾𑌹𑍁𑌃 𑌶𑌙𑍍𑌖𑌾𑌨𑍍𑌦𑌧𑍍𑌮𑍁𑌃 𑌪𑍃𑌥𑌕𑍍𑌪𑍃𑌥𑌕𑍍॥

த்ருபதோத்ரௌபதேயாஶ்ச ஸர்வஶ:ப்ருதிவீபதே,
ஸௌபத்ரஶ்சமஹாபாஹு: ஶங்காந்தத்மு:ப்ருதக்ப்ருதக்.()

மேலும் துருபதமகாராஜன், திரௌபதி குமாரர்கள் மகாபாகுவான சுபத்திரைபுத்திரன் (அபிமன்னன்) எல்லாரும் தனித்தனியே தமது சங்கங்களைப்பூரித்தார்கள். (கஅ)

𑌸 𑌘𑍋𑌷𑍋 𑌧𑌾𑌰𑍍𑌤𑌰𑌾𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌵𑍍𑌯𑌦𑌾𑌰𑌯𑌤𑍍 ।
𑌨𑌭𑌶𑍍𑌚 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌤𑍁𑌮𑍁𑌲𑍋 𑌵𑍍𑌯𑌨𑍁𑌨𑌾𑌦𑌯𑌨𑍍 ॥

ஸகோஷோதார்த்தராஷ்டராணாம் ஹ்ருதயாநிவ்யதாரயத்,
நபஶ்சப்ருதிவீம்சைவ துமுலோவ்யநுநாதயந். (௧௯)

அந்தச் சிறந்த சங்கத்தொனியானது ஆகாசத்தையும் பூமியையும் பிரதித்தொனிக்கச்செய்துகொண்டு, உன் குமாரர்களுடைய இருதயங்களையும் பேதித்தது. (௧௯)

𑌅𑌥 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌧𑌾𑌰𑍍𑌤𑌰𑌾𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌕𑌪𑌿𑌧𑍍𑌵𑌜𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌶𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑌮𑍍𑌪𑌾𑌤𑍇 𑌧𑌨𑍁𑌰𑍁𑌦𑍍𑌯𑌮𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌣𑍍𑌡𑌵𑌃 ॥
𑌹𑍃𑌷𑍀𑌕𑍇𑌶𑌂 𑌤𑌦𑌾 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌮𑌿𑌦𑌮𑌾𑌹 𑌮𑌹𑍀𑌪𑌤𑍇 ।

அதவ்யவஸ்திதாந்த்ருஷ்ட்வா தார்தராஷ்ட்ராந்கபித்வஜ:,
ப்ரவ்ருத்தேசஸ்த்ரஸம்பாதே தநுருத்யம்யபாண்டவ:.
ஹ்ருஷீகேசம்ததாவாக்ய மிதமாஹமஹீபதே. (௨௦)

ஓ அரசனே! பிறகு சஸ்திரயுத்தம்தொடங்கும்போது அனுமக் கொடியையுடைய அர்ஜ்ஜுனன் யுத்த சந்நத்தர்களாயிருக்கிற உன் குமாரர்களைபார்த்து, வில்லையெடுத்துக் கொண்டுஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானைநோக்கிஇப்படிசொல்லினன்.

𑌸𑍇𑌨𑌯𑍋𑌰𑍁𑌭𑌯𑍋𑌰𑍍𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌰𑌥𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌯 𑌮𑍇(𑌽)𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤 உக॥
𑌯𑌾𑌵𑌦𑍇𑌤𑌾𑌨𑍍𑌨𑌿𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑍇(𑌽)𑌹𑌂 𑌯𑍋𑌦𑍍𑌧𑍁𑌕𑌾𑌮𑌾𑌨𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍।
𑌕𑍈𑌰𑍍𑌮𑌯𑌾𑌸𑌹𑌯𑍋𑌦𑍍𑌧𑌵𑍍𑌯 𑌮𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌰𑌣𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌯𑌮𑍇॥

ஸேநயோருபயோர்மத்யே ரதம்ஸ்தாபயமேச்சுத.
யாவதேதாந்நிரீக்ஷேஹம் யோத்துகாமாநவஸ்திதாந்,
கைர்மயாஸஹயோத்தவ்ய மஸ்மிந்ரணஸமுத்தியமெ. (உஉ)

ஓகிருஷ்ணா! இந்த யுத்தரங்கத்தில், நான் யாருடனே யுத்தஞ்செய்யத் தகுதியா யிருக்கிறதோ பார்க்கவேண்டும்,

யுத்தஞ்செய்ய எண்ணிவந்திருக்கிற இவர்களைத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். ஆகையால் நான் பார்க்கத்தகுந்த தூரத்தில்; இந்த இரண்டு சேனைகளுக்கு நடுவில் என் தேரை நிறுத்துவாயாக. (உஉ)

𑌯𑍋𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾𑌨𑌵𑍇𑌕𑍍𑌷𑍇𑌽𑌹𑌂 𑌯 𑌏𑌤𑍇𑌽𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌮𑌾𑌗𑌤𑌾𑌃।
𑌧𑌾𑌰𑍍𑌤𑌰𑌾𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍇𑌰𑍍𑌯𑍁𑌦𑍍𑌧𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌚𑌿𑌕𑍀𑌰𑍍𑌷𑌵𑌃॥

யோத்ஸ்யமாநாநவேக்ஷேஹம் யஏதேத்ரஸமாகதா:,
தார்த்தராஷ்ட்ரஸ்ய துர்புத்தேர்யுத்தேப்ரியசிகீர்ஷவ:. (உ௩)

துஷ்டபுத்தியுள்ள துரியோதனனுக்கு யுத்தத்தில் இதஞ்செய்யநினைத்து இங்கேவந்திருப்பவர்கள் எவர்களோ அவர்களை நான் பார்க்க விரும்புகிறேன். (உ௩)

வைவமுக்தோ ஹ்ருஷீகேஶோ குடாகேஶேந பாரத।
ஸேநயோருபயோர்மத்யே ஸ்தாபயித்வா ரதோத்தமம்॥

எவமுக்தோஹ்ருஷீகேஶோ குடாகேஶேநபாரத
ஸேநயோருபயோர்மத்யே ஸ்தாபயித்வாரதோத்தமம். (உச)

ஓ திருதராஷ்டிர மகாராஜனே! இந்தப்பிரகாரம் அர்ஜ்ஜுனனால் சொல்லப்பட்டவராய் ஸ்ரீ கிருஷ்ணமூர்த்தி அவ்விரண்டு சேனைகளின் நடுவில் அர்ஜ்ஜுனனது தேரை நிறுத்தினர். (உச)

பீஷ்மத்ரோணப்ரமுகத꞉ ஸர்வேஷாம் ச மஹீக்ஷிதாம்।
உவாச பார்த்த பஶ்யைதாந் ஸமவேதாந் குரூநிதி॥

பீஷ்மத்ரோணப்ரமுகதஸ் ஸர்வேஷாம்சமஹீக்ஷிதாம்,
உவாசபார்த்தபஶ்யை தாந்ஸமவேதாங்குரூநிதி. (உரு)

பீஷ்மர் துரோணர்களுக்கும், எல்லா அரசர்களுக்கும் எதிரில் சிறந்த ரதத்தை நிறுத்தியபின் ஓ அர்ஜ்ஜுனே! சேர்ந்திருக்கிற இந்தக் கௌரவ சேனையை நீ பார். (உரு)

𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑍍𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌪𑌿𑌤𑍄𑌨𑌥𑌪𑌿𑌤𑌾𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍। 𑌆
𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌮𑌾𑌤𑍁𑌲𑌾𑌨𑍍𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑍄𑌨𑍍𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌪𑍌𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌸𑌖𑍀𑌂𑌸𑍍𑌤
𑌥𑌾 𑌶𑍍𑌵𑌶𑍁𑌰𑌾𑌨𑍍𑌸𑍁𑌹𑍃𑌦𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌸𑍇𑌨𑌯𑍋𑌰𑍁𑌭𑌯𑍋𑌰𑌪𑌿

தத்ராபஶ்யத்ஸ்திதாந்பார்த்தஃ பித்ரூநதபிதாமஹாந்,
ஆசார்யாந்மாதுலாந்ப்ராத்ரூந் புத்ராந்பௌத்ராந்ஸகீம்ஸ்ததா.
ஶ்வஶுராந்ஸுஹ்ருதஶ்சைவ ஸேநயோருபயோரபி, (உசு)

பிறகு அர்ஜ்ஜுனன் அந்த இரண்டு சேனைகளிலும் யுத்த சந்நத்தர்களாயிருக்கிற தந்தைகளையும், பாட்டன்மாரையும், ஆசாரியர்களையும், அம்மான்மாரையும், மாமன்மாரையும், அண்ணன் தம்பிகளையும், புத்திரர்களையும், பேரன்மாரையும், சிநேகரையும், உபகாரம் செய்தவர்களையும் பார்த்தான். ()

𑌤𑌾𑌨𑍍𑌸𑌮𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌸 𑌕𑍌𑌨𑍍𑌤𑍇𑌯𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌬𑌨𑍍𑌧𑍂𑌨𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍।
𑌕𑍃𑌪𑌯𑌾𑌪𑌰𑌯𑌾𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑍋 𑌵𑌿𑌷𑍀𑌦𑌨𑍍𑌨𑌿𑌦𑌮𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍॥

தாந்ஸமீக்ஷ்யஸகௌந்தேயஸ் ஸர்வாந்பந்தூநவஸ்திதாந்,
க்ருபயாபரயாவிஷ்டோ விஷீதந்நிதமப்ரவீத். (உஎ)

அந்தக் குந்திபுத்திரனாகிய அர்ஜ்ஜுனன், அந்த யுத்த பூமியிலுள்ள சமஸ்தபந்துக்களையும்பார்த்து, மிகவுங்கருணையுடனே துக்கித்துக்கொண்டு இப்படி சொன்னான். (உஎ)

அர்ஜ்ஜுன வாக்கியம்.

𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑍇𑌮𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌜𑌨𑌂 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣 𑌯𑍁𑌯𑍁𑌤𑍍𑌸𑍁𑌂 𑌸𑌮𑍁𑌪𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌸𑍀𑌦𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌮𑌮 𑌗𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌮𑍁𑌖𑌂 𑌚 𑌪𑌰𑌿𑌶𑍁𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿।
𑌵𑍇𑌪𑌥𑍁𑌶𑍍𑌚 𑌶𑌰𑍀𑌰𑍇 𑌮𑍇 𑌰𑍋𑌮𑌹𑌰𑍍𑌷𑌶𑍍𑌚 𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇॥

த்ருஷ்ட்வேமமம்ஸ்வஜநம் க்ருஷ்ணயுயுத்ஸும்ஸமுபஸ்திதம்.
ஸீதந்திமமகாத்ராணி முகம்சபரிசுஷ்யதி,
வேபதுஸ்சஸரீரேமே ரோமஹர்ஷச்சஜாயதே. (௨௯)

ஒ கிருஷ்ண! யுத்தம்செய்யநினைத்துவந்திருக்கிற இந்த பந்துக்களைப் பார்த்து, என் சரீரத்திலுள்ள அவயவங்கள் விலவிலக்கின்றன. வாய் உலர்ந்துபோகின்றது. என் சரீரத்தில் நடுக்கமும் மயிர்ச்சிலிர்ப்பும் உண்டாகின்றன. (௨௯)

𑌗𑌾𑌣𑍍𑌡𑍀𑌵𑌂 𑌸𑍍𑌰𑌂𑌸𑌤𑍇 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍 𑌤𑍍𑌵𑌕𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌪𑌰𑌿𑌦𑌹𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌨 𑌚 𑌶𑌕𑍍𑌨𑍋𑌮𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌤𑍁𑌂 𑌭𑍍𑌰𑌮𑌤𑍀𑌵 𑌚 𑌮𑍇 𑌮𑌨𑌃 ॥

காண்டீவம்ஸ்ரம்ஸதேஹஸ்தாத் த்வக்சைவபரிதஹ்யதே,
நசஸக்நோம்யவஸ்தாதும் ப்ரமதீவசமேமந:. (௩௦)

காண்டீவம் கையிலிருந்து நழுவுகின்றது, சரீர சர்மம் எரிகின்றது, என் மனமும் மயங்குகின்றது, நிற்பதற்கும் சமர்த்தனல்லேன். (௩௦)

𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌚 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌵𑌿𑌪𑌰𑍀𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌕𑍇𑌶𑌵।
𑌨 𑌚 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑍋𑌽𑌨𑍁𑌪𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌹𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌜𑌨𑌮𑌾𑌹𑌵𑍇॥

நிமித்தாநிசபச்யாமி விபரீதாநிகேசவ,
நசஶ்ரேயோநுபச்யாமி ஹத்வாஸ்வஜநமாஹவே. (௩௧)

கேசவா! விபரீதங்களான சகுனங்கள் எனக்குக் காணப் படுகின்றன. யுத்தத்தில் பந்துக்களை கொன்று பிறகு மேன்மையை அடையமாட்டேன். (௩௧)

𑌨 𑌕𑌾𑌙𑍍𑌕𑍍𑌷𑍇 𑌵𑌿𑌜𑌯𑌂 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣 𑌨 𑌚 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌂 𑌸𑍁𑌖𑌾𑌨𑌿 𑌚।
𑌕𑌿𑌂 𑌨𑍋 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌗𑍋𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦 𑌕𑌿𑌂 𑌭𑍋𑌗𑍈𑌰𑍍𑌜𑍀𑌵𑌿𑌤𑍇𑌨 𑌵𑌾॥

நகாம்க்ஷேவிஜயம்க்ருஷ்ண நசராச்யம்ஸுகாநிச,
கிந்நோராஜ்யேநகோவிந்தகிம் போகைர்ஜீவிதேநவா. (௩௨)

ஓ கிருஷ்ணா! நான் ஜயத்தையும், ராஜ்யத்தையும் சுகங்களையும் விரும்பவில்லை. கோவிந்தா! எங்களுக்கு ராஜ்

யத்தாலும், போகங்களாலும், பிழைத்திருப்பதினுலும் என்ன பிரயோசனம்? (௩௨)

𑌯𑍇𑌷𑌾𑌮𑌰𑍍𑌥𑍇 𑌕𑌾𑌙𑍍𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌂 𑌨𑍋 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌂 𑌭𑍋𑌗𑌾𑌃 𑌸𑍁𑌖𑌾𑌨𑌿 𑌚।
𑌤 𑌇𑌮𑍇𑌽𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾 𑌯𑍁𑌦𑍍𑌧𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌧𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌚॥

யெஷாமர்த்தேகாம்க்ஷிதம்நோ ராஜ்யம்போகாஸ்ஸுகாநிச,
தயிமேவஸ்திதாயுத்தெ ப்ராணுஸ்தயக்த்வா தநாநிச. (௩௩)

யார்பொருட்டு நமக்கு ராஜ்யமும் போகமும் சுகமும் விரும்பவேண்டியிருக்கின்றனவோ, அவர்கள் இதோ யுத்த பூமியில் பிராணனையும் தனத்தையும்வெறுத்து நிற்கிருர்கள்.

𑌆𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌪𑌿𑌤𑌰𑌃 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌸𑍍𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌚 𑌪𑌿𑌤𑌾𑌮𑌹𑌾𑌃।
𑌮𑌾𑌤𑍁𑌲𑌾𑌃 𑌶𑍍𑌵𑌶𑍁𑌰𑌾𑌃 𑌪𑍌𑌤𑍍𑌰𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌲𑌾𑌃 𑌸𑌮𑍍𑌬𑌨𑍍𑌧𑌿𑌨𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾॥

ஆசார்யா:பிதர:புத்ராஸ்த தைவசபிதாமஹா:,
மாதுலாசுவசுரா:பௌதராஸ் ஸ்யாலாஸ்ஸம்பந்திநஸ்ததா. ()

(அவர்கள்யாரென்றால்) ஆசாரியர்களும், தந்தைகளும் பிள்ளைகளும், பாட்டன்மாரும், அம்மான்மாரும், மாமன்மாரும், பேரன்மாரும், மைத்துனன்மாரும் அப்படியே சம்பந்திகளும் வந்திருக்கிறார்கள். (௩௪)

𑌏𑌤𑌾𑌨𑍍𑌨 𑌹𑌨𑍍𑌤𑍁𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑌾𑌮𑌿 𑌘𑍍𑌨𑌤𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌮𑌧𑍁𑌸𑍂𑌦𑌨 ।
𑌅𑌪𑌿 𑌤𑍍𑌰𑍈𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌹𑍇𑌤𑍋𑌃 𑌕𑌿𑌂 𑌨𑍁 𑌮𑌹𑍀𑌕𑍃𑌤𑍇 ॥

ஏதாந்நஹந்துமிச்சாமி க்நதோபிமதுஸூதந,
அபித்ரைலோக்யராஜ்யஸ்யஹேதோ:கிந்நுமஹீக்ருதே. (௩௫)

ஓ கிருஷ்ணா! என்னைக்கொன்றாலும், திரைலோக்கியாதிபத்தியம் கிடைத்தாலும், நான் துரியோதனாதிகளைக் கொல்லமாட்டேன். இந்தபூமியின்பொருட்டுக் கொல்லமாட்டேனென்று சொல்லவேண்டுமா? (௩௫)

𑌨𑌿𑌹𑌤𑍍𑌯 𑌧𑌾𑌰𑍍𑌤𑌰𑌾𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌨𑌃 𑌕𑌾 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌿𑌃 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌜𑍍𑌜𑌨𑌾𑌰𑍍𑌦𑌨 ।
𑌪𑌾𑌪𑌮𑍇𑌵𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑍇𑌦𑌸𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌹𑌤𑍍𑌵𑍈𑌤𑌾𑌨𑌾𑌤𑌤𑌾𑌯𑌿𑌨𑌃 ॥

நிஹத்யதார்த்தராஷ்ட்ராந்நః காப்ரீதிஸ்யாஜ்ஜநார்த்தந,
பாபமேவாச்ரயேதஸ்மாந் ஹத்வைதாநாததாயிநః. (௩௬)

ஓ ஜநார்த்தனு! திருதராஷ்டிர புத்திரர்களைக்கொன்று நமக்கு என்ன சந்தோஷம் உண்டாகும்? பேராசையுள்ள இவர்களைக் கொல்வதால் நமக்கு பாவமேயுண்டாகும். ()

𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌨𑌾𑌰𑍍𑌹𑌾𑌵𑌯𑌂 𑌹𑌨𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌧𑌾𑌰𑍍𑌤𑌰𑌾𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌸𑍍𑌵𑌬𑌾𑌨𑍍𑌧𑌵𑌾𑌨𑍍।
𑌸𑍍𑌵𑌜𑌨𑌂 𑌹𑌿𑌕𑌥𑌂 𑌹𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑍁𑌖𑌿𑌨𑌃𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮 𑌮𑌾𑌧𑌵॥

தஸ்மாந்நார்ஹாவயம்ஹந்தும் தார்த்தராஷ்ட்ராந்ஸபாந்தவாந்,
ஸ்வஜநம்ஹிகதம்ஹத்வா ஸுகிநஸ்யாமமாதவ. (௩௭)

ஓ கிருஷ்ணு! பந்துஜனங்களைக் கொன்று என்ன சுகத்தை அடையப்போகிறேம்? அதனுல் நாங்கள் பந்துக்களோடுகூடின துரியோதனுதிகளைக் கொல்லத்தகுந்தவர்களாகமாட்டோம்? (௩௭)

𑌯𑌦𑍍𑌯𑌪𑍍𑌯𑍇𑌤𑍇 𑌨 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌲𑍋𑌭𑍋𑌪𑌹𑌤𑌚𑍇𑌤𑌸𑌃।
𑌕𑍁𑌲𑌕𑍍𑌷𑌯𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌦𑍋𑌷𑌂 𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌦𑍍𑌰𑍋𑌹𑍇 𑌚 𑌪𑌾𑌤𑌕𑌮𑍍॥

யத்யப்யேதேநபஸ்யந்தி லோபோபஹதசேதஸஃ,
குலக்ஷயக்ருதம்தோஷம் மித்ரத்ரோஹேசபாதகம். (௩௮)

திருதராஷ்டிர புத்திரர்கள் ராஜ்யபோகத்தால் மனம் கெட்டு குலத்தை க்ஷீணஞ்செய்வதால் உண்டாகிறதோஷத்தையும் மித்திர துரோகத்தால் உண்டாகிற பாபத்தையும், அறிந்துகொள்ளவில்லை. (௩௮)

𑌕𑌥𑌂 𑌨 𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌮𑌸𑍍𑌮𑌾𑌭𑌿𑌃 𑌪𑌾𑌪𑌾𑌦𑌸𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑍁𑌮𑍍।
𑌕𑍁𑌲𑌕𑍍𑌷𑌯𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌦𑍋𑌷𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌶𑍍𑌯𑌦𑍍𑌭𑌿𑌰𑍍𑌜𑌨𑌾𑌰𑍍𑌦𑌨॥

கதம்நஜ்ஞேயமஸ்மாபிஃ பாபாதஸ்மாந்நிவர்த்திதும்,
குலக்ஷயக்ருதந்தோஷம் ப்ரபச்யத்பிர்ஜநார்தந. (௩௯)

ஓ ஜநார்த்தனு! குலநாசத்தால் உண்டாகிற தோஷத்தை அறிந்திருக்கிற நாம் இந்தப்பாவத்திலிருந்து தப்பித்துக்கொள்வதற்கு யோசிக்காமலிருக்கத்தகாது? (௩௯)

𑌕𑍁𑌲𑌕𑍍𑌷𑌯𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌕𑍁𑌲𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌃 𑌸𑌨𑌾𑌤𑌨𑌾𑌃।
𑌧𑌰𑍍𑌮𑍇 𑌨𑌷𑍍𑌟𑍇 𑌕𑍁𑌲𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑌮𑌧𑌰𑍍𑌮𑍋𑌽𑌭𑌿𑌭𑌵𑌤𑍍𑌯𑍁𑌤॥

குலக்ஷயேப்ரணஶ்யந்தி குலதர்மாஸ்ஸநாதநா:,
தர்மேநஷ்டேகுலம்க்ருத்ஸ்ந மதர்மோபிபவத்யுத. (௪0)

குலநாசமுண்டானபோது, சாஶ்வதங்களான குலதர்மங்கள் நசிக்கின்றன. தர்மம் நசித்தால் குலமுழுவதும் அதர்மம் ஆக்கிரமிக்கின்றது. (௪0)

𑌅𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌭𑌿𑌭𑌵𑌾𑌤𑍍𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣 𑌪𑍍𑌰𑌦𑍁𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌕𑍁𑌲𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃।
𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌷𑍁 𑌦𑍁𑌷𑍍𑌟𑌾𑌸𑍁 𑌵𑌾𑌰𑍍𑌷𑍍𑌣𑍇𑌯 𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌸𑌂𑌕𑌰𑌃॥

அதர்மாபிபவாத்க்ருஷ்ண ப்ரதுஷ்யந்திகுலஸ்திரியஃ,
ஸ்திரீஷுதுஷ்டாஸுவார்ஷ்ணேய ஜாயதேவர்ணஸங்கரஃ.()

கிருஷ்ணா! அதர்மம் அதிகரித்தலால் குலஸ்திரீகள் கெடுகிறார்கள், யதுநந்தனா! ஸ்திரீகள் கெட்டால் வர்ணஸங்கரம் உண்டாகும். (சக)

𑌸𑌂𑌕𑌰𑍋 𑌨𑌰𑌕𑌾𑌯𑍈𑌵 𑌕𑍁𑌲𑌘𑍍𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌕𑍁𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌚 ।
𑌪𑌤𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌪𑌿𑌤𑌰𑍋 𑌹𑍍𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌲𑍁𑌪𑍍𑌤𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑍋𑌦𑌕𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌃 ॥

ஸங்கரோநரகாயைவ குலக்நாநாம்குலஸ்யச,
பதந்திபிதரோஹ்யேஷாம் லுப்தபிண்டோதகக்ரியாஃ. (சஉ)

குலத்துக்கு வர்ணஸாங்கரிய முண்டானால் குலநாசகர்களுக்கு நரகமுண்டாகும். இவ்வளவே யல்லாமல் இவர் தந்தைகள் பிண்டங்கள் உதகங்கள் சிரார்த்தாதி கிரியைகள் இல்லாமல் அதோகதிக்குப் போகிறார்கள். (சஉ)

𑌦𑍋𑌷𑍈𑌰𑍇𑌤𑍈𑌃 𑌕𑍁𑌲𑌘𑍍𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌸𑌙𑍍𑌕𑌰𑌕𑌾𑌰𑌕𑍈𑌃।
𑌉𑌤𑍍𑌸𑌾𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌜𑌾𑌤𑌿𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌃 𑌕𑍁𑌲𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌶𑌾𑌶𑍍𑌵𑌤𑌾𑌃॥

தோஷைரேதை:குலக்நாநாம் வர்ணஸங்கரகாரகை:,
உத்ஸாத்யம்தேஜாதிதர்மா: குலதர்மாஶ்சசாஸ்வதா:. (௪௩)

வருண ஸங்கரத்தைச் செய்கிற குல நாசகர்களுடைய தோஷங்களால் நித்தியமான ஜாதிதர்மங்களும், குலதர்மங்களும் நசிக்கச்செய்யப்படும். (௪௩)

𑌉𑌤𑍍𑌸𑌨𑍍𑌨𑌕𑍁𑌲𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌜𑌨𑌾𑌰𑍍𑌦𑌨।
𑌨𑌰𑌕𑍇 𑌨𑌿𑌯𑌤𑌂 𑌵𑌾𑌸𑍋 𑌭𑌵𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌨𑍁𑌶𑍁𑌶𑍍𑌰𑍁𑌮𑌃॥

உத்ஸந்நகுலதர்மாணாம் மநுஷ்யாணாம்ஜநார்த்தன,
நரகேநியதம்வாஸோ பவதீத்யநுஶுஶ்ரும:. (௪௪)

(ஹே) ஜநார்த்தன! குலதர்மங்கள் அழியப்பெற்ற மனிதர்களுக்கு நரகத்தில் நித்தியவாச முண்டாகுமென்று கேட்டிருக்கிறோம். (௪௪)

𑌅𑌹𑍋 𑌬𑌤 𑌮𑌹𑌤𑍍𑌪𑌾𑌪𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑌿𑌤𑌾 𑌵𑌯𑌮𑍍 ।
𑌯𑌤𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌸𑍁𑌖𑌲𑍋𑌭𑍇𑌨 𑌹𑌨𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌜𑌨𑌮𑍁𑌦𑍍𑌯𑌤𑌾𑌃 ॥

அஹோபதமஹத்பாபம் கர்த்தும்வ்யவஸிதாவயம்,
யத்ராஜ்யஸுகலோபே நஹந்தும்ஸ்வஜனமுத்யதா:. (சரு)

ஆஹா, ஐயோ? நாம் பெரும்பாவத்தைச்செய்வதற்கு நிச்சயித்திருப்பவர்க ளாகிறோம், ராஜ்ஜிய சுகத்திலுள்ள ஆசையால், பந்துக்களைக்கொல்வதற்கு யத்தனித்துகொண்டிருக்கிறோமல்லவா? (சரு)

𑌯𑌦𑌿 𑌮𑌾𑌮𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌕𑌾𑌰𑌮𑌶𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌶𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌪𑌾𑌣𑌯𑌃 ।
𑌧𑌾𑌰𑍍𑌤𑌰𑌾𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌾 𑌰𑌣𑍇 𑌹𑌨𑍍𑌯𑍁𑌸𑍍𑌤𑌨𑍍𑌮𑍇 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌮𑌤𑌰𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥

யதிமாமப்ரதீகார மசஸ்த்ரம் சஸ்த்ரபாணய:,
தார்த்தராஷ்ட்ராரணேஹந்யுஸதந்மெக்ஷேமதரம்பவேத். ()

பிரதிகிரியை செய்யாதவனும், ஆயுத மில்லாதவனுமாகிய என்னை சஸ்திரங்கள் கையிலேயுள்ள துரியோதனுதி

கள் யுத்தத்தில் கொன்ருர்களானல் அதுவும் எனக்கு மிக வும் நன்மையாகவே யிருக்கும். (சசு)

ஸஞ்சய வாக்கியம்.

𑌏𑌵𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨𑌃 𑌸𑌙𑍍𑌖𑍍𑌯𑍇 𑌰𑌥𑍋𑌪𑌸𑍍𑌥 𑌉𑌪𑌾𑌵𑌿𑌶𑌤𑍍।
𑌵𑌿𑌸𑍃𑌜𑍍𑌯 𑌸𑌶𑌰𑌂 𑌚𑌾𑌪𑌂 𑌶𑍋𑌕𑌸𑌂𑌵𑌿𑌗𑍍𑌨𑌮𑌾𑌨𑌸𑌃॥

ஏவமுக்தவார்ஜுநஸ்ஸங்க்யே ரதோபஸ்தஉபாவிஶத்,
விஸ்ருஜ்யஸசரம்சாபம் சோகஸம்விக்நமாநஸ꞉. (சஎ)

அர்ஜ்ஜுனன் இப்படி சொல்லி துக்கத்தால் பீடிக்கப் பட்ட மனத்துடனே பாணங்களோடு கூடின வில்லைவிட்டு, தேரின்மீது உட்கார்ந்தான். (சஎ)

ஸ்ரீ கீதாஸு அர்ஜ்ஜுன விஷாதயோக மென்கிற முதலாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

இரண்டாவது அத்தியாயம்.

சாங்கிய யோகம்

ஸஞ்சய வாக்கியம்.

𑌤𑌂 𑌤𑌥𑌾𑌕𑍃𑌪𑌯𑌾𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟 𑌮𑌶𑍍𑌰𑍁𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌾𑌕𑍁𑌲𑍇𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂।
𑌵𑌿𑌷𑍀𑌦𑌨𑍍𑌤𑌮𑌿𑌦𑌂𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯 𑌮𑍁𑌵𑌾𑌚𑌮𑌧𑍁𑌸𑍂𑌦𑌨𑌃॥

தம்ததாக்ருபயாவிஷ்ட மஶ்ருபூர்ணாகுலேக்ஷணம்,
விஷீதந்தமிதம்வாக்ய முவாசமதுஸூதநஃ. (க)

அந்தப் பிரகாரமாக தயையினால் ஆவேசிக்கப்பட்டு, நீரினால் நிரம்பிக் கலங்கின கண்களையுடையவனாய் துக்கிக்கிற அர்ஜுனனை நோக்கி, ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தி இப்படி சொன்னார். (க)

𑌕𑍁𑌤𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌕𑌶𑍍𑌮𑌲𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌵𑌿𑌷𑌮𑍇 𑌸𑌮𑍁𑌪𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌮𑍍।
𑌅𑌨𑌾𑌰𑍍𑌯𑌜𑍁𑌷𑍍𑌟𑌮𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑍍𑌯𑌮𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌕𑌰𑌮𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨॥

குதஸ்த்வாகச்மலமிதம் விஷமேஸமுபஸ்திதம்,
அநார்யஜுஷ்டமஸ்வர்க்ய மகீர்த்திகரமர்ஜுந. (உ)

ஓ அர்ஜ்ஜுநா! அற்பர்களால் ஆஸ்ரயிக்கப்பட்டதும், சுவர்க்க விரோதியும், அபகீர்த்திக்குக் காரணமும் ஆகிய இந்ததுக்கம், அகாலத்தில் ஏன்உன்னிடத்திலுண்டாயிற்று?

𑌕𑍍𑌲𑍈𑌬𑍍𑌯𑌂 𑌮𑌾 𑌸𑍍𑌮 𑌗𑌮𑌃 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥 𑌨𑍈𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌯𑍍𑌯𑍁𑌪𑌪𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇।
𑌕𑍍𑌷𑍁𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌦𑍌𑌰𑍍𑌬𑌲𑍍𑌯𑌂 𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑍋𑌤𑍍𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠 𑌪𑌰𑌨𑍍𑌤𑌪॥

க்லைப்யம்மாஸ்மகமஃபார்த்த நைதத்வய்யுபபத்யதே,
க்ஷுத்ரம்ஹ்ருதயதௌர்பல்யம் த்யக்த்வோத்திஷ்டபரந்தப.

ஓ பார்த்தா! தைங்யத்தை யடையாதே, இது உனக் (4)
குத் தகாது, சத்ருக்களைத் தபிக்கச்செய்வோனே! ஹீந
மான தைங்யத்தை விட்டு எழுந்திரு. (௩)

அர்ஜுந வாக்கியர்.

𑌕𑌥𑌂 𑌭𑍀𑌷𑍍𑌮 𑌮𑌹𑌂 𑌸𑌂𑌖𑍍𑌯𑍇 𑌦𑍍𑌰𑍋𑌣𑌂𑌚 𑌮𑌧𑍁𑌸𑍂𑌦𑌨।
𑌇𑌷𑍁𑌭𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌯𑍋𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌪𑍂𑌜𑌾𑌰𑍍𑌹𑌾𑌵𑌰𑌿𑌸𑍂𑌦𑌨॥

கதம் பீஷ்ம மஹம் ஸங்க்யே த்ரோணம்ச மதுஸூதந,
இஷுபிः ப்ரதியோத்ஸ்யாமி பூஜார்ஹாவரிஸூதந. (௪)

ஓ மதுசூதநா! சத்ருக்களைக்கொல்வோனே! பூஜநீயர் களான பீஷ்ம த்ரோணாசார்யர்களோடு யுத்தத்தில் பாணங் களைக்கொண்டு நான் எப்படி யெதிர்த்துப்போர்செய்வேன்.

𑌗𑍁𑌰𑍂𑌨 𑌅𑌹𑌤𑍍𑌵𑌾𑌹𑌿𑌮𑌹𑌾𑌨𑍁𑌭𑌾𑌵𑌾𑌨𑍍।
𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑍋 𑌭𑍋𑌕𑍍𑌤𑍁𑌂𑌭𑍈𑌕𑍍𑌷 𑌮𑌪𑍀𑌹𑌲𑍋𑌕𑍇॥

𑌹𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌕𑌾𑌮𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌗𑍁𑌰𑍂𑌨𑌿𑌹𑍈𑌵 ।
𑌭𑍁𑌞𑍍𑌜𑍀𑌯𑌭𑍋𑌗𑌾𑌨𑍍 𑌰𑍁𑌧𑌿𑌰𑌪𑍍𑌰𑌦𑌿𑌗𑍍𑌧𑌾𑌨𑍍 ॥

குரூநஹத்வாஹி மஹாநுபாவாந் ஶ்ரேயோபோக்தும்பைக்ஷம பீஹலோகே, ஹத்வார்த்த காமாம்ஸ்து குரூநிஹைவ புஞ்ஜீயபோ காந்ருதிர ப்ரதிக்தாந். (௫)

மஹாநுபாவர்களான என் குருக்களைக் கொல்லாமல் பிக்ஷாந்நத்தைப் புசித்தலும் இவ்வுலகத்தில் சிறந்ததே, அர்த்தத்தை விரும்பிவந்த குருக்களைக் கொன்று, இவ்விடத்திலேயே ரக்தத்தோடு கலந்த போகங்களை நான் எப்படி அநுபவிப்பேன். (௫)

𑌨𑌚𑍈𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌦𑍍𑌮𑌃 𑌕𑌤𑌰𑌨𑍍𑌨𑍋 𑌗𑌰𑍀𑌯𑍋
𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾𑌜𑌯𑍇𑌮 𑌯𑌦𑌿𑌵𑌾𑌨𑍋𑌜𑌯𑍇𑌯𑍁𑌃 ।

𑌯𑌾𑌨𑍇𑌵 𑌹𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌨 𑌜𑌿𑌜𑍀𑌵𑌿𑌷𑌾𑌮𑌃
𑌤𑍇𑌽𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌮𑍁𑌖𑍇 𑌧𑌾𑌰𑍍𑌤𑌰𑌾𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌾𑌃॥

நசைதத்வித்ம: கதரந்நோகரீயோ
யத்வாஜயேம யதிவாநோஜயெயு:,
யாநேவ ஹத்வாநஜி ஜீவிஷாம
ஸ்தே வஸ்திதா: ப்ரமுகேதார்த்த ராஷ்ட்ரா:.

நாம்வெல்லுவோம், அல்லது நம்மை அவர்கள் வெல்லுவார்கள் என்கிற இந்த இரண்டில் எது நமக்கு மிகவும்பெரியது என்பதை நாம் அறியமாட்டோம். யாரைக்கொன்றால் நாம் பிழைக்க விரும்பமாட்டோமோ, அந்த த்ருதராஷ்ட்ர புத்ரர்களே சேனைகளுக்கு முன்னே நிற்கிறார்கள். (௬)

𑌕𑌾𑌰𑍍𑌪𑌣𑍍𑌯𑌦𑍋𑌷𑍋𑌪𑌹𑌤𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌃
𑌪𑍃𑌚𑍍𑌛𑌾𑌮𑌿 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌸𑌂𑌮𑍂𑌢𑌚𑍇𑌤𑌾𑌃।

𑌯𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍇𑌯 𑌸𑍍𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑌂 𑌬𑍍𑌰𑍂𑌹𑌿 𑌤𑌨𑍍𑌮𑍇
𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑍇𑌹𑌂 𑌶𑌾𑌧𑌿 𑌮𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌨𑍍𑌨𑌮𑍍॥

கார்பண்யதோஷோபஹதஸ்வபாவஃ ப்ருச்சாமித்வாதர்ம ஸம்மூடசேதாஃ, யச்ரேயஸ்யாந் நிச்சிதம் ப்ருஹிதந்மே சிஷயஸ்தேஹம் சாதிமாம் த்வாம்ப்ரபந்நம். (எ)

நான் கார்ப்பண்யதோஷத்தால் என்ஸ்வபாவம்கெட்டு தர்மத்தில் சந்தேஹமடைந்த மனத்தோடு உம்மைக்கேட்கிறேன், எது சிறந்ததோ அதை யெனக்கு நிச்சயமாய்ச் சொல்லும், உமக்கு நான் சிஷ்யன், உம்மை ஆஸ்ரயித்த எனக்கு உபதேசிப்பீராக. (எ)

𑌨𑌹𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌮𑌮𑌾𑌪𑌨𑍁𑌦𑍍𑌯𑌾
𑌦𑍍𑌯𑌚𑍍𑌛𑍋𑌕𑌮𑍁𑌚𑍍𑌛𑍋𑌷𑌣𑌮𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌾𑌮𑍍 ।

𑌅𑌵𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌭𑍂𑌮𑌾𑌵𑌸𑌪𑌤𑍍𑌨𑌮𑍃𑌦𑍍𑌧𑌂
𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌂 𑌸𑍁𑌰𑌾𑌣𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌚𑌾𑌧𑌿𑌪𑌤𑍍𑌯𑌮𑍍 ॥

நஹிப்ரபச்யாமிமமாபநுத்யாத்யச்சோகமுச்சோஷணமிந்த்ரியாணா
அவாப்யபூமாவஸபத்நம்ருத்தம்ராஜ்யம்ஸுராணாமபிசாதிபத்யம். [ம்

இந்த பூமியில் பகைவரில்லாமல் ஸம்ருத்தமான ராஜ்யத்தை யடைந்தாலும், தேவலோகத்திலுள்ள இந்த்ரபதவி கிடைத்தாலும், என் இந்த்ரியங்களை சோஷிக்கச்செய்கிற இந்த சோகத்தைத் தீர்க்கத் தகுந்தது எதுவோ அப்படிப்பட்ட ஸ்ரேயஸ்ஸை நான் காணாமலிருக்கிறேன். (௮)

ஸஞ்சய வாக்கியம்

𑌏𑌵𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌹𑍃𑌷𑍀𑌕𑍇𑌶𑌂 𑌗𑍁𑌡𑌾𑌕𑍇𑌶𑌃 𑌪𑌰𑌂𑌤𑌪𑌃 ।
𑌨 𑌯𑍋𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯 𑌇𑌤𑌿 𑌗𑍋𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑍂𑌷𑍍𑌣𑍀𑌂 𑌬𑌭𑍂𑌵 𑌹 ॥

எவமுக்த்வா ஹ்ருஷீகேசம் குடாகேசஃ பரந்தப,
நயோத்ஸ்ய இதிகோவிந்த முக்த்வாதூஷ்ணீம்ப பூவஹ. (௯)

சத்ருக்களைத் தபிக்கச்செய்கிற அர்ஜுநன், ஸர்வஜ்ஞ ஞாநேந்த்ரிய நியாமகனான ஸ்ரீ க்ருஷ்ணபகவானைப்பார்த்து இப்படி சொல்லி, நான் யுத்தம் செய்யமாட்டேனென்று சும்மா இருந்தான். (௯)

𑌤𑌮𑍁𑌵𑌾𑌚 𑌹𑍃𑌷𑍀𑌕𑍇𑌶𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌹𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌵 𑌭𑌾𑌰𑌤 ।
𑌸𑍇𑌨𑌯𑍋𑌰𑍁𑌭𑌯𑍋𑌰𑍍𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌵𑌿𑌷𑍀𑌦𑌨𑍍𑌤𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌵𑌚𑌃 ॥

தமுவாசஹ்ருஷீகேஶ: ப்ரஹஸந்நிவபாரத,
ஸேநயோருபயோர்மத்யே விஷீதந்தமிதம்வச:. (௧௦)

ஓ த்ருதராஷ்டிரனே! இரண்டு சேனைகளுக்கு நடுவே துக்கித்துக்கொண்டிருக்கிற அர்ஜுநனைப்பார்த்து ஸ்ரீ க்ருஷ்ணமூர்த்தி பரிஹஸிப்பவன்போல இப்படி சொன்னார்.()

ஸ்ரீ க்ருஷ்ண வாக்கியம்.

𑌅𑌶𑍋𑌚𑍍𑌯𑌾𑌨𑌨𑍍𑌵𑌶𑍋𑌚𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌾𑌵𑌾𑌦𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌭𑌾𑌷𑌸𑍇 ।
𑌗𑌤𑌾𑌸𑍂𑌨𑌗𑌤𑌾𑌸𑍂𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌨𑌾𑌨𑍁𑌶𑍋𑌚𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌪𑌣𑍍𑌡𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥

கஸ்மாச்யாநந்வ ஸோசஸ்த்வம் ப்ரஜ்ஞாவதாம்ஸ்சபாஷஸே,
கதாஸூநகதா ஸூம்ஸ்ச நாநுஸோசந்திபண்டிதாः. (கக)

நீ துக்கிக்கத் தகாதவர்களைக் குறித்து துக்கித்தாய், ஜ்ஞாந யுக்தங்களான வார்த்தைகளைப் பேசுகிறாய், தேஹாத்மஸ்வரூபத்தை யறிந்த பண்டிதர்கள் தேஹங்களைக்குறித்தாகிலும், ஆத்மாவைகுறித்தாகிலும் துக்கிக்கமாட்டார்கள்.

𑌨 𑌤𑍍𑌵𑍇𑌵𑌾𑌹𑌂 𑌜𑌾𑌤𑍁 𑌨𑌾𑌸𑌂 𑌨 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌨𑍇𑌮𑍇 𑌜𑌨𑌾𑌧𑌿𑌪𑌾𑌃।
𑌨 𑌚𑍈𑌵 𑌨 𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌵𑌯𑌮𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌮𑍍॥

நத்வேவாஹம் ஜாதுநாஸம் நத்வம்நேமேஜநாதிபாः,
நசைவ நபவிஷ்யாம ஸ்ஸர்வேவயமதः பரம். (கஉ)

நானாகிலும் நீயாகிலும் இந்த அரசர்களாகிலும் இதற்கு முன்பு இல்லாமற்போகவில்லை, இனி நாமெல்லாரும் இல்லாமற் போகமாட்டோம். (அதாவது-பரமாத்ம ஜீவாத்மாக்கள் நித்தியர்கள் என்கை.) (கஉ)

𑌦𑍇𑌹𑌿𑌨𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌯𑌥𑌾 𑌦𑍇𑌹𑍇 𑌕𑍌𑌮𑌾𑌰𑌂 𑌯𑍌𑌵𑌨𑌂 𑌜𑌰𑌾।
𑌤𑌥𑌾 𑌦𑍇𑌹𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌧𑍀𑌰𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌨 𑌮𑍁𑌹𑍍𑌯𑌤𑌿॥

தேஹிநோஸ்மிந் யதாதேஹே கௌமாரம் யௌவநஞ்ஜரா,
ததாதேஹாந்தர ப்ராப்திர் தீரஸ்தத்ரநமுஹ்யதி. (கங)

இந்த தேஹத்திலிருக்கிற ஆத்மாவுக்கு பால்யம் யௌவநம் வ்ருத்தத்வம் எப்படியோ, அந்ய தேஹத்தை யடைவதும் அப்படியே. புத்திமான்கள் அந்த விஷயத்தில் ப்ரமிக்கமாட்டார்கள். (கங)

𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌕𑍌𑌨𑍍𑌤𑍇𑌯 𑌶𑍀𑌤𑍋𑌷𑍍𑌣𑌸𑍁𑌖𑌦𑍁𑌃𑌖𑌦𑌾𑌃।
𑌆𑌗𑌮𑌾𑌪𑌾𑌯𑌿𑌨𑍋 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑌿𑌤𑌿𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌵 𑌭𑌾𑌰𑌤॥

மாத்ராஸ்பர்சாஸ் துகௌந்தேய சீதோஷ்ண ஸுகதுக்கதா:
ஆகமாபாயிநோ நித்யாஸ்தாம் திதிக்ஷஸ்வபாரத. (கச)

ஓ குந்தீபுத்ரனே! சப்த, ஸ்பர்ஸ, ரூப, ரஸ, கந்தங்கள் என்கிற விஷயங்களில், இந்த்ரிய சம்பந்தங்களே சீதோஷ்ணங்கள் என்கிற சுகதுக்கங்களைத் தருபவை, அவ்விஷய சம்பந்தங்கள் உத்பத்தி நாசங்கள் உள்ளவை யாதலால் அநித்யங்கள். ஓ பாரதனே! அவைகளைச் சஹிப்பாயாக. ()

𑌯𑌂 𑌹𑌿 𑌨 𑌵𑍍𑌯𑌥𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑍇 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌰𑍍𑌷𑌭।
𑌸𑌮𑌦𑍁𑌃𑌖𑌸𑍁𑌖𑌂 𑌧𑍀𑌰𑌂 𑌸𑍋𑌽𑌮𑍃𑌤𑌤𑍍𑌵𑌾𑌯 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌤𑍇॥

யம்ஹிநவ்யதயம் த்யேதேபுருஷம் புருஷர்ஷப,
ஸமதுக்க ஸுகம் தீரம் ஸோம்ருதத்வாய கல்பதே. (கடு)

ஓ புருஷ ஸ்ரேஷ்டனே! துக்கமும் சுகமும் சமமாக நினைத்து தைர்யத்தோடு கூடியிருப்பவனாகிய எந்தப்புருஷனை இவை துன்பப்படுத்தமாட்டாவோ, அவனே நித்யாநந்தத்துக்குத் தகுந்தவனாகிறான். (கடு)

𑌨𑌾𑌸𑌤𑍋𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇𑌭𑌾𑌵𑍋 𑌨𑌾𑌭𑌾𑌵𑍋 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇𑌸𑌤𑌃।
𑌉𑌭𑌯𑍋𑌰𑌪𑌿 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍋𑌨𑍍𑌤 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌨𑌯𑍋𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌦𑌰𑍍𑌶𑌿𑌭𑌿𑌃॥

நாஸதோ வித்யதே பாவோநா பாவோ வித்யதேஸதః,
உபயோரபி த்ருஷ்டோந்த ஸ்த்வநயோ ஸ்தத்வதர்சிபிః. (கசு)

அஸத்வஸ்துவான தேஹத்துக்கு நித்யத்வமில்லை. ஸத்வஸ்துவான ஆத்மாவுக்கு அநித்யத்வமில்லை, இந்த இரண்டினுடைய நிச்சயம் தத்வஞ்ஞாநிகளால் சித்தாந்திக்கப்பட்டிருக்கின்றது. (கசு)

𑌅𑌵𑌿𑌨𑌾 𑌶𑌿𑌤𑍁 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿 𑌯𑍇𑌨𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌤𑌤𑌮𑍍।
𑌵𑌿𑌨𑌾𑌶𑌮𑌵𑍍𑌯𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌕𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌤𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌤𑌿॥

அவிநாசிது தத்வித்தியேந ஸர்வமிதம் ததம்,
விநாசமவ்யய ஸ்யாஸ்ய நகச்சித்கர்த்துமர்ஹதி. (கஎ)

இந்த ப்ரபஞ்சமுழுதும் எதனல் வ்யாபிக்கப்பட்டிருக்கிறதோ, அது (ஆத்மதத்வம்) நசிப்பதல்லவென்று தெரி

ந்துகொள்வாயாக, நாசயோக்யமல்லாத இந்த வஸ்துவை (ஆத்மாவை) இதரமான எந்தப்பதார்த்தமானாலும் நசிக்கச்செய்யமாட்டாது. (கஎ)

ஊஜவதெ ஊெஜெஹா நிதுஷெ்யாக்தாஶ஫ீரிணஃ।
ஊநாஶிநொவுஜெயஸ்ய தஷாஊ்யுயூஸஹாரத॥

அந்தவந்த இமேதேஹாநித்யஸ்யோக்தாஶ்ஶரீரிணஃ,
அநாசிநொப்ரமேயஸ்ய தஸ்மாத்யுத்ய ஸ்வபாரத. (கஅ)

நித்யனாய், நாசரஹிதனாய், அப்ரமேயனான ஆத்மாவுக்குச் சம்பந்தமுள்ள இந்த தேஹங்கள் நசிப்பவைகளாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. பாரதனே! ஆகையால் நீ யுத்தம் செய்வாயாக. (கஅ)

யவநஂவெத்தி ஹஂதாரஂ யஶெ்வநஂமநுதெஹதஂ।
உஹௌதௌநவிஜாநீதொ நாயஂஹஂதி நஹநுதெ॥

யஏநம் வேத்திஹந்தாரம் யச்சைநம்மந்யதே ஹதம்,
உபௌதௌ நவிஜாநீதோ நாயம் ஹந்திநஹந்யதெ. (௧௯)

ஆத்மாவைக் கொல்வதற்குச் சாதநமிருக்கிறதென்று நினைப்பவன் எவனோ, கொல்லப்பட்டவனாக நினைப்பவன் எவனோ; அவர்கள் இருவரும் ஜ்ஞாநமில்லாதவர்கள். இந்த சாதநம் ஆத்மாவைக் கொல்லமாட்டாது ஆகையாலேயே ஆத்மா கொல்லப்படுதல் இல்லை. (௧௯)

நஜாயதெ ம்ரியதெ வா கதாசி
நாயம் பூத்வா பவிதா வா ந பூய: ।
அஜோ நித்ய: ஶாஶ்வதோऽயம் புராணோ
ந ஹந்யதே ஹந்யமானே ஶரீரே ॥

நஜாயதே ம்ரியதே வாகதாசிந்நாயம்பூத்வா பவிதாவாநபூய:,
அஜோநித்யச் சாஶ்வதோயம்புராணோநஹந்யதேஹந்யமாநேசரீரே.

இந்த ஆத்மா பிறக்கமாட்டான், இறக்கமாட்டான், ஒருகாலத்தில் பிறந்து ஒருகாலத்தில் இல்லாமற்போகமாட்டான். ஆகையால் ஜந்மரஹிதனுய், நாசரஹிதனுய் எப்பொழுதும் ஒரே ரூபமாயிருக்கிற இந்த ஆத்மா எப்பொழுதும் புதியவனுய்சரீரமழிக்கப்பட்டாலும்அழிக்கபடமாட்டான்.

𑌵𑍇𑌦𑌾𑌵𑌿𑌨𑌾𑌶𑌿𑌨𑌂 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌯 𑌏𑌨𑌮𑌜𑌮𑌵𑍍𑌯𑌯𑌮𑍍।
𑌕𑌥𑌂 𑌸 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌃 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥 𑌕𑌂 𑌘𑌾𑌤𑌯𑌤𑌿 𑌹𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌕𑌮𑍍॥

வேதாவிநாசிநம் நித்யம்ய ஏநமஜமவ்யயம்,
கதம்ஸ புருஷ: பார்த்தகம் காதயதி ஹந்திகம். (உக)

பார்த்தனே! ஜந்மநாசங்களும் மாறுதலுமில்லாமல், நித்யமான இந்த ஆத்மாவை எவன் அறிகிருனே, அவன் எப்படியாரைக்கொல்லுகிருன்? யாரைக்கொல்லுவிக்கிருன்.

𑌵𑌾𑌸𑌾𑌂𑌸𑌿 𑌜𑍀𑌰𑍍𑌣𑌾𑌨𑌿 𑌯𑌥𑌾 𑌵𑌿𑌹𑌾𑌯 𑌨𑌵𑌾𑌨𑌿 𑌗𑍃𑌹𑍍𑌣𑌾𑌤𑌿 𑌨𑌰𑍋𑌽𑌪𑌰𑌾𑌣𑌿। 𑌤𑌥𑌾 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌵𑌿𑌹𑌾𑌯 𑌜𑍀𑌰𑍍𑌣𑌾𑌨𑍍𑌯𑌨𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌸𑌂𑌯𑌾𑌤𑌿 𑌨𑌵𑌾𑌨𑌿 𑌦𑍇𑌹𑍀॥

வாஸாம்ஸி ஜீர்ணாநியதாவிஹாய நவாநிக்ருஹ்ணாதிநரோபராணி,
ததாசரீராணி விஹாயஜீர்ணாந்யந்யா நிஸம்யாதி நவாநிதேஹீ. ()

மநுஷ்யன் எப்படி ஜீர்ணமான வஸ்த்ரங்களை விட்டுப் புதிய வஸ்த்ரங்களைத் தரிக்கிறானோ, அப்படியே ஆத்மா ஜீர்ணமான சரீரத்தைவிட்டு, வேறான புதியசரீரங்களையடைகிறான். (௨௨)

𑌨𑍈𑌨𑌂 𑌛𑌿𑌨𑍍𑌦𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌶𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌨𑍈𑌨𑌂 𑌦𑌹𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌵𑌕𑌃।
𑌨 𑌚𑍈𑌨𑌂 𑌕𑍍𑌲𑍇𑌦𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌪𑍋 𑌨 𑌶𑍋𑌷𑌯𑌤𑌿 𑌮𑌾𑌰𑍁𑌤𑌃

நைநம் சிந்தந்தி சஸ்த்ராணி நைநம்தஹதிபாவகஃ,
நசைநம் க்லேதயந்த்யாபோ நசோஷயதிமாருதஃ. (௨௩)

இந்த ஆத்மாவை ஸஸ்த்ரம் பேதிக்காது, நெருப்புச் சுடாது, நீர் நனைக்காது, காற்று உலர்த்தாது. (உரு)

𑌅𑌚𑍍𑌛𑍇𑌦𑍍𑌯𑍋𑌽𑌯𑌮𑌦𑌾𑌹𑍍𑌯𑍋𑌽𑌯𑌮𑌕𑍍𑌲𑍇𑌦𑍍𑌯𑍋𑌽𑌶𑍋𑌷𑍍𑌯 𑌏𑌵 𑌚।
𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌗𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌣𑍁𑌰𑌚𑌲𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌸𑌨𑌾𑌤𑌨𑌃॥

அசசேத்யோயமதாஹ்யோய மக்லேத்யோசோஷ்யஏவச,
நித்யஸ்ஸர்வகதஃ ஸ்தாணுரசலோயம்ஸநாதநஃ.

இந்த ஆத்மா சேதிக்கவும், தஹிக்கவும், நனைக்கவும், ஸோஷிக்கவும் அஸாத்யம். ஆகையால் இது நித்யமாகவும் ஸர்வ வ்யாபியாகவும், ஸ்த்திரமானதாகவும், சலிக்காததாகவும், எப்பொழுதுமுள்ளதாகவும் இருக்கின்றது. (உச)

𑌅𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍋𑌽𑌯𑌮𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑍋𑌽𑌯𑌮𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑍋𑌽𑌯𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇।
𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌦𑌿𑌤𑍍𑌵𑍈𑌨𑌂 𑌨𑌾𑌨𑍁𑌶𑍋𑌚𑌿𑌤𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌸𑌿॥

அவ்யக்த்தோ யமசிந்த்யோயமவிகார்யோயமுச்யதே,
தஸ்மா தேவம் விதித்வைநம் நாநுசோசிதுமர்ஹஸி. (உரு)

இந்த ஆத்மா அவ்யக்தன், சிந்திக்கத்தகாதவன், விகாரமில்லாதவன் என்று சொல்லப்படுகிறுனுதலால், இப்படிப்பட்ட இந்த ஆத்மாவை தெரிந்துகொண்டு, நீ துக்கிக்காமலிருக்கவேண்டும். (உரு)

𑌅𑌥 𑌚𑍈𑌨𑌂 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌜𑌾𑌤𑌂 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂𑌵𑌾 𑌮𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇 𑌮𑍃𑌤𑌮𑍍 ।
𑌤𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌬𑌾𑌹𑍋 𑌨𑍈𑌵𑌂 𑌶𑍋𑌚𑌿𑌤𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌸𑌿 ॥

அதசைநம் நித்யஜாதம் நித்யம்வாமந்யஸே ம்ருதம்,
ததாபித்வம் மஹாபாஹோ நைவம்சொசிதுமர்ஹஸி. (உசு)

ஒருவேளை இந்த ஆத்மா எல்லாக்காலங்களிலும் பிறந்தவனுகவானுலும், இறந்தவனுகவானுலும் நினைக்கிருயோ என்னவோ, அப்படியானுலும் நீயிப்படி துக்கிக்கத்தகாது.

𑌜𑌾𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌹𑌿 𑌧𑍍𑌰𑍁𑌵𑍋 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌰𑍍𑌧𑍍𑌰𑍁𑌵𑌂 𑌜𑌨𑍍𑌮 𑌮𑍃𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌚 ।
𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌪𑌰𑌿𑌹𑌾𑌰𑍍𑌯𑍇𑌽𑌰𑍍𑌥𑍇 𑌨 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌶𑍋𑌚𑌿𑌤𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌸𑌿 ॥

ஜாதஸ்ய ஹித்ருவோம்ருத்யுர்த்ருவம் ஜந்மம்ருதஸ்யச,
தஸ்மாதபரிஹார்யார்த்தே நத்வம் ஶோசிதுமர்ஹஸி. (உஎ)

பிறந்ததற்கு மரணமும், இறந்ததற்குப்பிறப்பும் நிச்சய மாகையால்விலக்கக்கூடாதவிஷயத்தில் நீதுக்கித்தல்தகாது.

𑌅𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌾𑌦𑍀𑌨𑌿 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌭𑌾𑌰𑌤 ।
𑌅𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌨𑌿𑌧𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌕𑌾 𑌪𑌰𑌿𑌦𑍇𑌵𑌨𑌾 ॥

அவ்யக்தாதீநி பூதாநி வ்யக்தமத்யாநி பாரத,
அவ்யக்தநிதநாந்யேவ தத்ரகா பரிதேவநா. (உஅ)

ஓ அர்ஜுநா! எல்லா வஸ்துக்களுக்கும் ஆதி (பூர்வாவஸ்த்தை) தெரியாது. நடு அவஸ்த்தை தெரியும், முடிவு தெரியாது, இந்த விஷயத்தில் உனக்கு துக்கம் யாதுக்கு?()

𑌆𑌶𑍍𑌚𑌰𑍍𑌯𑌵𑌤𑍍𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌕𑌶𑍍𑌚𑌿𑌦𑍇𑌨
𑌮𑌾𑌶𑍍𑌚𑌰𑍍𑌯𑌵𑌦𑍍𑌵𑌦𑌤𑌿 𑌤𑌥𑍈𑌵𑌚𑌾𑌨𑍍𑌯𑌃 ।
𑌆𑌶𑍍𑌚𑌰𑍍𑌯𑌵𑌚𑍍𑌚𑍈𑌨 𑌮𑌨𑍍𑌯𑌃 𑌶𑍃𑌣𑍋𑌤𑌿
𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾𑌪𑍍𑌯𑍇𑌨𑌂 𑌵𑍇𑌦 𑌨𑌚𑍈𑌵 𑌕𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍 ॥

ஆஶ்சர்யவத்பஶ்யதிகஶ்சிதேந மாஶ்சர்யவத்வததிததைவசாந்ய:,
ஆஶ்சர்யவச்சைநமந்யச்ருஞோதிச்ருத்வாப்யேநம்வேதநசைவகச்சித்

ஆச்சர்யமான ரூபமுள்ள இந்த ஆத்மாவை ஒருவன் பார்க்கிறான், ஆச்சர்யமான இந்த ஆத்மாவை அப்படிப் பட்ட மற்றொருவன் கேட்கிறான், கேட்டபிறகு இந்த ஆத் மாவை, யதாவஸ்த்திதமாய், எவனுமறிந்துகொள்ளவில்லை.

𑌦𑍇𑌹𑍀 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌮𑌵𑌧𑍍𑌯𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌦𑍇𑌹𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌾𑌰𑌤 ।
𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌿 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌨 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌶𑍋𑌚𑌿𑌤𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌸𑌿 ॥

தேஹீநித்யமவத்யோயம் தேஹேஸர்வஸ்யபாரத,
தஸ்மாத்ஸர்வாணிபூதாநி தத்வம்ஸோசிதுமர்ஹஸி. (௩0)

ஓ அர்ஜுநா! சமஸ்த ப்ராணிகளுடைய சரீரங்கள் அழிக்கப்பட்டாலும், அந்த சரீரங்களுக்குள்ளே யிருக்கிற ஆத்மா ஒருகாலத்திலும் அழிக்கப்படாது, ஆகையால்சர்வ ப்ராணிகளைக் குறித்தும் நீ துக்கிக்கவேண்டாம். (௩0)

𑌸𑍍𑌵𑌧𑌰𑍍𑌮𑌮𑌪𑌿 𑌚𑌾𑌵𑍇𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌨 𑌵𑌿𑌕𑌮𑍍𑌪𑌿𑌤𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌸𑌿 ।
𑌧𑌰𑍍𑌮𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌧𑌿 𑌯𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍇𑌯𑍋𑌽𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌨 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

ஸ்வதர்ம மபிசாவேக்ஷ்ய நவிகம் பிதுமர்ஹஸி,
தர்ம்யாத்தியுத்தாச்ரே யோந்யத் க்ஷத்ரியஸ்ய நவித்யதே. ()

உன்னுடைய ஸ்வதர்மத்தை யோசித்தும், நீ சலிக்காம லிருக்கவேண்டும், க்ஷத்ரியனுக்கு தர்ம யுத்தத்தைப் பார்க்கிலும் மேன்மையான கார்யம் வேறொன்றுமில்லை. (௩௧)

𑌯𑌦𑍃𑌚𑍍𑌛𑌯𑌾 𑌚𑍋𑌪𑌪𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌮𑌪𑌾𑌵𑍃𑌤𑌮𑍍 ।
𑌸𑍁𑌖𑌿𑌨𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌃 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥 𑌲𑌭𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌯𑍁𑌦𑍍𑌧𑌮𑍀𑌦𑍃𑌶𑌮𑍍 ॥

யத்ருச்சயா சோபபந்நம் ஸ்வர்கத்வாரமபாவ்ருதம்,
ஸுகிந: க்ஷத்ரியா: பார்த்தலபந்தே யுத்தமீத்ருசம். (௩௨)

பார்த்தனே! யத்நமில்லாமலேநேரிட்டு, ஸ்வர்க்கத்துக்குத் திறந்துவைக்கப்பட்ட வாசலாகிய இப்படிப்பட்ட யுத்தம் பாக்யவந்தர்களான அரசர்களுக்கே கிடைக்கும். (௩௨)

𑌅𑌥 𑌚𑍇𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌧𑌰𑍍𑌮𑍍𑌯𑌮𑌿𑌮𑌂 𑌸𑌙𑍍𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌂 𑌨 𑌕𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌸𑌿 ।
𑌤𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌧𑌰𑍍𑌮𑌂 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌚 𑌹𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑌾𑌪𑌮𑌵𑌾𑌪𑍍𑌸𑍍𑌯𑌸𑌿 ॥

அதசேத்வம் தர்ம்யமிமம் ஸங்க்ராமம் ஸகரிஷ்யஸி,
ததஸ்வ தர்மம் கீர்த்திஞ்ச ஹித்வாபாபமவாப்ஸ்யஸி. (௩௩)

தர்மத்தோடு கூடின இந்த யுத்தத்தை நீ செய்யாமற் போனால் ஸ்வதர்மபலத்தையும், கீர்த்தியையும் இழப்பதே யல்லாமல் பாவத்தையும் அடைவாய். (௩௩)

𑌅𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌕𑌥𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑍇𑌽𑌵𑍍𑌯𑌯𑌾𑌮𑍍 ।
𑌸𑌂𑌭𑌾𑌵𑌿𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌚𑌾𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌮𑌰𑌣𑌾𑌦𑌤𑌿𑌰𑌿𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

அகீர்த்திஞ்சாபி பூதாநிகதயிஷ்யந்தி தேவ்யயாம்,
ஸம்பாவிதஸ்ய சாகீர்திர்மரணா ததிரிச்யதே. (௩௪)

எல்லாரும் உனக்கு சாசுவதமான அபகீர்த்தியைச் சொல்லிக்கொள்வார்கள், கௌரவிக்கப்பட்டவனுக்கு அபகீர்த்தி மரணத்தினும் மேலானது. (௩௪)

𑌭𑌯𑌾𑌦𑍍𑌰𑌣𑌾𑌦𑍁𑌪𑌰𑌤𑌂 𑌮𑌂𑌸𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌰𑌥𑌾𑌃 ।
𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌚 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌬𑌹𑍁𑌮𑌤𑍋 𑌭𑍂𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯𑌸𑌿 𑌲𑌾𑌘𑌵𑌮𑍍 ॥

பயாத்ரணுதுபரதம் மம்ஸ்யந்தேத்வாம் மஹாரதாঃ,
யேஷாஞ்ச த்வம்பஹுமதோ பூத்வாயாஸ்யஸி லாகவம்.(௩௫)

யாருக்கு நீ பூர்வத்தில் கௌரவிக்கத் தகுந்தவனுயிருந்து இப்பொழுது அகௌரவத்தை யடையப்போகிருயோ, அந்த துர்யோதநாதி மஹாரதர்கள் பயத்தினுல் யுத்தத்திலிருந்து மீண்டவனுக உன்னை யெண்ணுவார்கள். (௩௫)

𑌅𑌵𑌾𑌚𑍍𑌯𑌵𑌾𑌦𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌬𑌹𑍂𑌨𑍍𑌵𑌦𑌿𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑌵𑌾𑌹𑌿𑌤𑌾𑌃 ।
𑌨𑌿𑌨𑍍𑌦𑌨𑍍𑌤𑌸𑍍𑌤𑌵 𑌸𑌾𑌮𑌰𑍍𑌥𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌤𑍋 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌤𑌰𑌂 𑌨𑍁 𑌕𑌿𑌮𑍍 ॥

அவாச்ய வாதாம்ஶ்ச பஹூந் வதிஷ்யந்தி தவாஹிதாঃ,
நிந்தந்தஸ்தவஸாமர்த்தியம் ததோ துக்கதரன்னுகிம். (௩௬)

உன் பகைவர்கள் உன் சாமார்த்தியத்தை நிந்தித்துச் சொல்லத்தகாத பலவார்த்தைகளைச்சொல்வார்கள். அதைப் பார்க்கிலும் மேலான துக்கம் ஒன்றுமில்லை. (௩௬)

ஹதோ வா ப்ராப்ஸ்யஸி ஸ்வர்கம் ஜித்வா வா போக்ஷ்யஸே மஹீம் ।
தஸ்மாதுத்திஷ்ட கௌந்தேய யுத்தாய க்ருதநிஶ்சய: ॥

ஹதோவாப்ராப்ஸ்யஸேஸ்வர்கம்ஜித்வாவாபோக்ஷ்யஸேமஹீம்,
தஸ்மாதுத்திஷ்டகௌந்தேய யுத்தாய க்ருதநிஶ்சய: (௩௭)

ஓ குந்திபுத்ரனே! நீ கொல்லப்பட்டு ஸ்வர்க்கத்தையாகிலும் அடைவாய், ஜயித்து ராஜ்யசுகத்தையாகிலும் அநுபவிப்பாய்; ஆகையால் யுத்தஞ்செய்யும் நிச்சயமுடையவனாய் எழுந்திரு. (௩௭)

ஸுகது:கே ஸமே க்ருத்வா லாபாலாபௌ ஜயாஜயௌ ।
ததோ யுத்தாய யுஜ்யஸ்வ நைவம் பாபமவாப்ஸ்யஸி ॥

ஸுகது:கேஸமேக்ருத்வா லாபாலாபௌஜயாஜயௌ,
ததோயுத்தாயயுஜ்யஸ்வ நைவம் பாபமவாப்ஸ்யஸி. (௩௮)

சுகதுக்கங்களையும், லாபநஷ்டங்களையும், ஜயாபஜயங்களையும் சமமாயெண்ணி, யுத்தத்தைத் தொடங்குவாயாக. இப்படிசெய்தால், நீ பாபத்தை யடையமாட்டாய். (௩௮)

𑌏𑌷𑌾 𑌤𑍇𑌽𑌭𑌿𑌹𑌿𑌤𑌾 𑌸𑌾𑌂𑌖𑍍𑌯𑍇 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑍍𑌯𑍋𑌗𑍇 𑌤𑍍𑌵𑌿𑌮𑌾𑌂 𑌶𑍃𑌣𑍁
𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌯𑌯𑌾 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌬𑌨𑍍𑌧𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌹𑌾𑌸𑍍𑌯𑌸𑌿

ஏஷாதேபிஹிதாஸாங்யே புத்திர்யோகேத்விமாம் ஶ்ருணு,
புத்யாயுக்தோ யயாபார்த்த கர்மபந்தம்ப்ரஹாஸ்யஸி. (௩௧)

அர்ஜுநா! புத்திக்ராஹ்யமான ஆத்ம தத்வ விஷயத்தில் உனக்கு இந்தஜ்ஞாநம்சொல்லப்பட்டது. கர்மாநுஷ்டாநத்திலும் எப்படிப்பட்டஜ்ஞாநமுண்டானல் கர்மத்தை விடுவாயோ, அதைக் கேட்பாயாக. (௩௯)

𑌨𑍇𑌹𑌾𑌭𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑌨𑌾𑌶𑍋𑌽𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌵𑌾𑌯𑍋 𑌨 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌸𑍍𑌵𑌲𑍍𑌪𑌮𑌪𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍍𑌰𑌾𑌯𑌤𑍇 𑌮𑌹𑌤𑍋 𑌭𑌯𑌾𑌤𑍍 ॥

நேஹாபி க்ரமநாசோஸ்தி ப்ரத்யவாயோ ந வித்யதே,
ஸ்வல்பமப்யஸ்ய தர்மஸ்ய த்ராயதே மஹதோபயாத். (௪௦)

இந்தக் கர்மயோகத்தில் ஆரம்பம் செய்த மாத்ரத்திலேயே பலமில்லாமற்போகாது, பாபமும் இல்லை, இந்த தர்மத்தின் ஸ்வல்ப பாகமும் மஹா பாபத்திலிருந்து காப்பாற்றும். (௪௦)

𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑌾𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌿𑌕𑌾 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑍇𑌕𑍇𑌹 𑌕𑍁𑌰𑍁𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨 ।
𑌬𑌹𑍁𑌶𑌾𑌖𑌾 𑌹𑍍𑌯𑌨𑌨𑍍𑌤𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌯𑍋𑌽𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑌾𑌯𑌿𑌨𑌾𑌮𑍍 ॥

வ்யவஸாயாத்மிகாபுத்தி ரேகேஹ குருநந்தந,
பஹுசாகாஹ்யநந்தாச்ச புத்தயோவ்யவஸாயிநாம். (௪௧)

குருநந்தகா! இதில் நிச்சயரூபமான புத்தி ஒன்றே, நிஜாத்ம ஸ்வரூப நிச்சயமில்லாதவர்களுக்கு நிச்சயரூபமாக மாட்டாத புத்திகள் முடிவில்லாதனவும் அநேக சாகைகள் உள்ளனவுமாயிருக்கின்றன. (௪௧)

𑌯𑌾𑌮𑌿𑌮𑌾𑌂 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌿𑌤𑌾𑌂 𑌵𑌾𑌚𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌦𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌵𑌿𑌪𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑌃 ।
𑌵𑍇𑌦𑌵𑌾𑌦𑌰𑌤𑌾𑌃 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥 𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌦𑌸𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌵𑌾𑌦𑌿𑌨𑌃 ॥

யாமிமாம்புஷ்பிதாம்வாசம் ப்ரவதந்த்யவிபச்சித:,
வேதவாதரதா:பார்த்த நாந்யதஸ்தீதிவாதிந:. (௪௨)

பார்த்தா! அபண்டிதர்கள் வேதங்களிலிருக்கிற ஸ்வர்க்காதி பல வாதங்களுக்கு ஆசைப்பட்டு வேறு பலங்கள் இல்லையென்று வாதித்துக்கொண்டார்கள். (௪௨)

𑌕𑌾𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑌪𑌰𑌾 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌕𑌰𑍍𑌮𑌫𑌲𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌮𑍍 ।
𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌬𑌹𑍁𑌲𑌾𑌂 𑌭𑍋𑌗𑍈𑌶𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑌗𑌤𑌿𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿 ।

காமாத்மாநஃஸ்வர்கபரா ஜந்மகர்மகலப்ர தாம்,
க்ரியாவிசேஷபஹுளாம் போகைச்வர்யகதிம்ப்ரதி. (௪௩)

காம்ய விஷயங்களில் மனத்தை வைத்து, ஸ்வர்க்கமே மேலான பலமென்று நினைத்து, ஜந்மம், கர்மம் என்கிற பலங்களைத் தருவதும், அபரிமிதங்களான க்ரியைகள் நிறைந்துமிருக்கிற ஸ்வர்க்காதி போகஸம்பத்தை ப்ரதிபாதித்துக்கொண்டிருக்கிற புஷ்பமே பலமாயுள்ள (அதாவது பலமில்லாத) வார்த்தைகளைச் சொல்லுகிறார்கள். (௪௩)

𑌭𑍋𑌗𑍈𑌶𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌸𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑌯𑌾𑌪𑌹𑍃𑌤𑌚𑍇𑌤𑌸𑌾𑌂 ॥
𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑌾𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌿𑌕𑌾 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃 𑌸𑌮𑌾𑌧𑍌 𑌨 𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 ॥

போகைச்வர்யப்ரஸக்தாநாம் தயாபஹ்ருதசேதஸாம்,
வ்யவஸாயாத்மிகாபுத்திஸ் ஸமாதௌநவிதீயதே. (சச)

அந்த வார்த்தைகளால் மனம் மோசம்போய் போகைஸ்வர்யங்களில் ஆசையுண்டாயிருப்பவர்களுக்கு மனத்தில் நிச்சயஜ்ஞாந முண்டாகாது. (சச)

[illegible]
[illegible]

த்ரைகுண்யவிஷயாவேதா நிஸ்த்ரைகுண்யோபவார்ஜுந,
நிர்த்வந்த்வோநித்யஸத்வஸ்தோ நிர்யோகக்ஷேமஆத்மவாந். ()

வேதங்கள் ஸத்வ ரஜஸ் தமோகுணங்களைக் குறித்தவை. அர்ஜுநா! நீ அந்த முக்குணங்களில்லாதவனும், சீதோஷ்ணாதித்வந்த்வங்களில்லாதவனும், நித்யமான சுத்த ஸத்வத்

தில் இருப்பவனும், யோக க்ஷேமங்களில்லாதவனும், ஆத்ம ஜ்ஞாநமுள்ளவனும் ஆகக்கடவாய். (௪௫)

𑌯𑌾𑌵𑌾𑌨𑌰𑍍𑌥 𑌉𑌦𑌪𑌾𑌨𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑌃 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌲𑍁𑌤𑍋𑌦𑌕𑍇 ।
𑌤𑌾𑌵𑌾𑌨𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑍁 𑌵𑍇𑌦𑍇𑌷𑍁 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌜𑌾𑌨𑌤𑌃 ॥

யாவாநர்த்தஉதபாநே ஸர்வதஸ்ஸம்ப்லுதோதகே,
தாவாந்ஸர்வேஷுவேதேஷு ப்ராம்மணஸ்யவிஜாநத:. (௪௬)

எல்லாப்பக்கங்களிலும் நீர்சுரக்கிற தடாகத்தில் (தாஹமுள்ளவனுக்கு) எவ்வளவு ப்ரயோஜநமோ, ஆத்மஜ்ஞாநமுள்ள முமுக்ஷுவுக்கு, ஸர்வ வேதங்களிலும், அவ்வளவே ப்ரயோஜநம். (௪௬)

𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑍍𑌯𑍇𑌵𑌾𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌮𑌾 𑌫𑌲𑍇𑌷𑍁 𑌕𑌦𑌾𑌚𑌨 ।
𑌮𑌾 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌫𑌲𑌹𑍇𑌤𑍁𑌰𑍍𑌭𑍂𑌰𑍍𑌮𑌾 𑌤𑍇 𑌸𑌙𑍍𑌗𑍋𑌽𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌿 ॥

கர்மண்யேவாதிகாரஸ்தே மாபலேஷுகதாசந;
மாகர்மபலஹேதுர்பூः மாதேஸங்கோஸ்த்வகர்மணி. (சஎ)

உனக்குக் கர்மபலத்தில்மாத்ரம் அதிகாரமிருக்கவேண்டும், பலங்களில் ஒருபோதும் கூடாது. நீ கர்மத்துக்கும் கர்மபலத்துக்கும் காரணமாகக்கூடாது. கர்மங்களை விடுவதிலும் உனக்கு ஆஸக்திகூடாது. (சஎ)

𑌯𑍋𑌗𑌸𑍍𑌥𑌃 𑌕𑌰𑍁 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌸𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌧𑌨𑌂𑌜𑌯 ।
𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑍋𑌃 𑌸𑌮𑍋 𑌭𑍂𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌮𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌯𑍋𑌗 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

யோகஸ்தஃகுருகர்மாணி ஸங்கம்த்யக்த்வாதநஞ்சய,
ஸித்யஸித்யோஸ்ஸமோபூத்வா ஸமத்வம்யோகஉச்யதே.(சஅ)

தநஞ்ஜயனே! ஆசையைவிட்டு யோகத்தில்நின்று, சித்தியிலும், அசித்தியிலும் ஏகரூபனுய் யுத்தம் முதலான கர்

மங்களைச் செய்வாயாக. ஏகரூபனாதலே யோகமென்று சொல்லப்படும். (சஅ)

𑌦𑍂𑌰𑍇𑌣 𑌹𑍍𑌯𑌵𑌰𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌯𑍋𑌗𑌾𑌦𑍍𑌧𑌨𑌞𑍍𑌜𑌯 ।
𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍌 𑌶𑌰𑌣𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌚𑍍𑌛 𑌕𑍃𑌪𑌣𑌾𑌃 𑌫𑌲𑌹𑍇𑌤𑌵𑌃 ॥

தூரேணஹ்யவரங்கர்ம புத்தியோகாத்தநம்ஜய,
புத்தௌஶரணமந்விச்ச க்ருபணாஃ பலஹேதவஃ. (சக)

தநஞ்ஜயா! ஜ்ஞாநயோகத்தோடு சம்பந்திக்காத கர்மம் மிகவும் குறைவானது, ஜ்ஞாந பூர்வக் கர்மத்தையே சரணமாகத் தேடுவாயாக. பலத்தைவிரும்பிக் கர்மங்களைச் செய்பவர் நீசர், நித்ய ஸம்ஸாரிகளுமாவார்கள். (சகூ)

𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌜𑌹𑌾𑌤𑍀𑌹 𑌉𑌭𑍇 𑌸𑍁𑌕𑍃𑌤𑌦𑍁𑌷𑍍𑌕𑍃𑌤𑍇 ।
𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌯𑍋𑌗𑌾𑌯 𑌯𑍁𑌜𑍍𑌯𑌸𑍍𑌵 𑌯𑍋𑌗𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌸𑍁 𑌕𑍌𑌶𑌲𑌮𑍍 ॥

புத்தியுக்தோஜஹாதீஹ உபேஸுக்ருததுஷ்க்ருதே,
தஸ்மாத்யோகாயயுஜ்யஸ்வ யோக:கர்மஸுகௌசலம். (௫௦)

ஜ்ஞாந பூர்வகமான கர்மயுக்தன், இந்த வுலகத்தில் புண்ய பாபங்கள் இரண்டையும் விடுகிறான். ஆகையால் அந்த ஜ்ஞாநத்தின்பொருட்டு யத்நம் செய்வாயாக. கர்மங்களைச் செய்யும்போது மேலேசொன்ன ஜ்ஞாநம் சேர்தலே சாமர்த்யம் என்று சொல்லப்படும். (௫௦)

𑌕𑌰𑍍𑌮𑌜𑌂 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌹𑌿 𑌫𑌲𑌂 𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌮𑌨𑍀𑌷𑌿𑌣𑌃 ।
𑌜𑌨𑍍𑌮𑌬𑌨𑍍𑌧𑌵𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌪𑌦𑌂 𑌗𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌨𑌾𑌮𑌯𑌮𑍍 ॥

கர்மஜம்புத்தியுக்தாஹி பலந்த்யக்த்வாமநீஷிண:,
ஜந்மபந்தவிநிர்முக்தா: பதம்கச்சந்த்யநாமயம். (௫௧)

ஜ்ஞாநயோக யுக்தர்களான புத்திமான்கள் கர்மத்தாலுண்டாகிற பலத்தைவிட்டு ஜந்ம பந்தங்களிலிருந்து விடப்பட்டு துக்கரஹிதமான பதத்தை (மோக்ஷத்தை) அடைகிறார்கள். (ருக)

𑌯𑌦𑌾 𑌤𑍇 𑌮𑍋𑌹𑌕𑌲𑌿𑌲𑌂 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑍍𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌤𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 ।
𑌤𑌦𑌾 𑌗𑌨𑍍𑌤𑌾𑌸𑌿 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍇𑌦𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑌵𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌚 ॥

யதாதேமோஹகலிலம் புத்திர்வ்யதிதரிஷ்யதி,
ததாகந்தாஸிநிர்வேதம் ச்ரோதவ்யஸ்யஸ்ருதஸ்யச. (ருஉ)

எப்போது உன் புத்தி அஜ்ஞாநம் என்கிற கலக்கத்தைத் தாண்டுமோ, அப்போது கேட்கத்தகுந்த விஷயங்களிலும், கேட்டவிஷயங்களிலும் வைராக்யத்தையடைவாய்.

𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌨𑍍𑌨𑌾 𑌤𑍇 𑌯𑌦𑌾 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌸𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌲𑌾 ।
𑌸𑌮𑌾𑌧𑌾𑌵𑌚𑌲𑌾 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾 𑌯𑍋𑌗𑌮𑌵𑌾𑌪𑍍𑌸𑍍𑌯𑌸𑌿 ॥

ஸ்ருதி விப்ரதிபந்நாதே யதாஸ்தாஸ்யதி நிச்சலா,
ஸமாதாவசலாபுத்தி ஸ்ததாயோகமவாப்ஸ்யஸி. (௫௩)

(என்னுல்) கேட்டதனுல் மிகுதியாக ஆத்மதத்வத்தை நிச்சயமாய்த் தெரிந்துகொண்டு, ஏகரூபமா யிருக்கிற உன் புத்தி, மனத்தில் எப்பொழுது சலிக்காமல்நிற்குமோ, அப்பொழுது ஆத்மஜ்ஞாநத்தை அடைவாய். (௫௩)

அர்ஜ்ஜுன வாக்கியம்.

𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌪𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌾 𑌭𑌾𑌷𑌾 𑌸𑌮𑌾𑌧𑌿𑌸𑍍𑌥𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍇𑌶𑌵 ।
𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌧𑍀𑌃 𑌕𑌿𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌷𑍇𑌤 𑌕𑌿𑌮𑌾𑌸𑍀𑌤 𑌵𑍍𑌰𑌜𑍇𑌤 𑌕𑌿𑌮𑍍 ॥

ஸ்திதப்ரக்ஞஸ்ய காபாஷாதிஸமாதி ஸ்தஸ்யகேசவ,
ஸ்திததீ: கிம்ப்ரபாஷேத கிமாஸீதவ்ரஜேதகிம். (௫௪)

கேசவா! சமாதியிலிருந்து சலிக்காத ஜ்ஞாநமுள்ளவனு க்கு லக்ஷணமென்ன, சலிக்காதப்ரஜ்ஞையுள்ளவன் எப்படி பேசுவான், எப்படி உட்காருவான், எப்படி நடப்பான்?.()

𑌪𑍍𑌰𑌜𑌹𑌾𑌤𑌿 𑌯𑌦𑌾 𑌕𑌾𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥 𑌮𑌨𑍋𑌗𑌤𑌾𑌨𑍍 ।
𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑍍𑌯𑍇𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌃 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌪𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌸𑍍𑌤𑌦𑍋𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

ப்ரஜஹாதியதாகாமாந் ஸர்வாந்பார்த்தமனோகதாந்,
ஆத்மந்யெ வாத்மநாதுஷ்டஃ ஸ்திதப்ரக்ஞஸ்ததோச்யதே. ()

பார்த்தனே! எப்பொழுது தனது ஆத்மாவினிடத்தி லேயே மனம் த்ருப்தி யடைந்து, எண்ணங்க ளெல்லாவற் றையும் விடுவானோ, அப்பொழுது அவன் ஸ்த்திரஜ்ஞாநம் உள்ளவனென்று சொல்லப்படுவான். (ருரு)

𑌦𑍁𑌃𑌖𑍇𑌷𑍍𑌵𑌨𑍁𑌦𑍍𑌵𑌿𑌗𑍍𑌨𑌮𑌨𑌾𑌃 𑌸𑍁𑌖𑍇𑌷𑍁 𑌵𑌿𑌗𑌤𑌸𑍍𑌪𑍃𑌹𑌃 ।
𑌵𑍀𑌤𑌰𑌾𑌗𑌭𑌯𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑌃 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌧𑍀𑌰𑍍𑌮𑍁𑌨𑌿𑌰𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

துக்கேஷ்வநு த்விக்நமநா ஸ்ஸுகேஷு விகதஸ்ப்ருஹ:,
வீதராகப்யக்ரோதஸ் ஸ்தித தீர்முனிருச்யதே. (௫௬)

துக்கங்கள் சம்பவித்தபோது துக்கிக்காத மனமுள்ளவனும், சுகவிஷயங்களில் ஆசையில்லாதவனும், ராகம் பயம் க்ரோதம் என்பவைகள் இல்லாதவனுமாகிய ஆத்மஜ்ஞாநசீலன், ஸ்திரஜ்ஞானமுள்ளவனென்று சொல்லப்படுவான்.

𑌯𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑌭𑌿𑌸𑍍𑌨𑍇𑌹𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌶𑍁𑌭𑌾𑌶𑍁𑌭𑌂 ।
𑌨𑌾𑌭𑌿𑌨𑌨𑍍𑌦𑌤𑌿 𑌨 𑌦𑍍𑌵𑍇𑌷𑍍𑌟𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌾 ॥

யஸ்ஸர்வத்ரா நபிஸ்நேஹ ஸ்தத்தத்ப்ராப்ய சுபாசுபம்,
நாபிநந்ததி நதவேஷ்டி தஸ்யப்ரஜ்ஞாப்ரதிஷ்டிதா. (௫௭)

எவன் எல்லாப்பொருள்களிலும் ஆசையில்லாதவனய் அந்தந்த சுபங்களையும், அசுபங்களையும் அடைந்தபோது விரும்பாமலும் வெறுக்காமலும் இருப்பானே, அவனது ஞானம் ஸ்த்திரமானது. (ருஎ)

𑌯𑌥𑌾 𑌸𑌂𑌹𑌰𑌤𑍇 𑌚𑌾𑌯𑌂 𑌕𑍂𑌰𑍍𑌮𑍋𑌽𑌙𑍍𑌗𑌾𑌨𑍀𑌵 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌶𑌃 ।
𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑍇𑌭𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌾 ॥

யதாஸம்ஹரதேசாயம் கூர்மோங்கா நீவஸர்வஶ:,
இந்த்ரியாணீந்திரியார்தேப்ய ஸ்தஸ்ய ப்ரக்ஞாப்ரதிஷ்டிதா.()

எப்பொழுது புருஷனனவன் ஆமை தன் அவயவங்களைச் சுருக்கிக்கொள்வதுபோல, விஷயங்களில் வ்யாபித்திருக்கிற இந்த்ரியங்களை, இந்த்ரியவிஷயங்களிலிருந்து நிவர்த்திக்கச் செய்வானே, அப்பொழுது அவனது ஞானம் ஸ்த்திரமானது. (ருஅ)

𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌨𑌿𑌰𑌾𑌹𑌾𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍇𑌹𑌿𑌨𑌃 ।
𑌰𑌸𑌵𑌰𑍍𑌜𑌂 𑌰𑌸𑍋𑌽𑌪𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌰𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇 ॥

விஷயா விநிவர்த்தந்தே நிராஹாரஸ்யதேஹிநః,
ரஸவர்ஜம் ரஸோப்யஸ்ய பரம்த்ருஷ்ட்வா நிவர்த்ததே. (ருக)

இந்த்ரியங்களை விஷயங்களி லிருந்து நிவர்த்திக்கச் செய்த புருஷனுக்கு விஷயாநுபவங்கள் இல்லாமற்போகின்றது. (விஷயங்களில்) ராகம் (ஆசை) மாத்ரம் இல்லாமற்போகவில்லை. அந்தராகமும் ஆத்மஸ்வரூபத்தைப் பார்த்தபிறகு நீங்கிவிடுகின்றது. (ருகூ)

𑌯𑌤𑌤𑍋 𑌹𑍍𑌯𑌪𑌿 𑌕𑍌𑌨𑍍𑌤𑍇𑌯 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌪𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑌃 ।
𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌥𑍀𑌨𑌿 𑌹𑌰𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌭𑌂 𑌮𑌨𑌃 ॥

யததோஹ்யபிகௌந்தேய புருஷஸ்யவிபஸ்சிதః,
இந்த்ரியாணி ப்ரமாதீநிஹரந்திப்ரஸபம்மநః. (கூ0)

குந்திபுத்ரனே! ஞானமுள்ள புருஷன் (இந்த்ரியங்களை ஜெயிப்பதற்கு) ப்ரயத்நம்செய்தாலும், பலீயங்களான இந்த்ரியங்கள் மனத்தை, பலாத்காரமாகஹரிக்கும். (௬௦)

𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌿 𑌸𑌂𑌯𑌮𑍍𑌯 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤 𑌆𑌸𑍀𑌤 𑌮𑌤𑍍𑌪𑌰𑌃 ।
𑌵𑌶𑍇 𑌹𑌿 𑌯𑌸𑍍𑌯𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌾 ॥

தாநி ஸர்வாணி ஸம்யம்ய யுக்த ஆஸீதமத்பர:,
வசேஹியஸ்யேந்த்ரியாணி தஸ்யப்ரக்ஞாப்ரதிஷ்டிதா. (௬௧)

இந்த்ரியங்களெல்லாவற்றையும் (என்னிடத்தில்) நிறுத்தி என்னையே ப்ரதாநமாக ஆசிரயித்திருக்கவேண்டும். இந்த்ரியங்கள் எவனுக்கு வசமோ, அவனுடைய ஞானம் ஸ்திரமானது. (௬௧)

𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾𑌨𑍍𑌪𑍁𑌂𑌸𑌃 𑌸𑌙𑍍𑌗𑌸𑍍𑌤𑍇𑌷𑍂𑌪𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇 ।
𑌸𑌙𑍍𑌗𑌾𑌤𑍍𑌸𑌞𑍍𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇 𑌕𑌾𑌮𑌃 𑌕𑌾𑌮𑌾𑌤𑍍𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑍋𑌽𑌭𑌿𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇 ॥

த்யாயதோ விஷயாந்பும்ஸ: ஸங்கஸ்தேஷூபஜாயதே,
ஸங்காத்ஸஞ்ஜாயதேகாம: காமாத்க்ரோதோபிஜாயதே.(௬௨)

புருஷன் (சப்தாதி விஷயங்களை) சிந்திக்கும்போது அவற்றினிடத்தில் சங்கம் (பற்று) உண்டாகின்றது. அந்த சங்கத்தால் காமம் உண்டாகின்றது. காமத்தால் கோபமுண்டாகின்றது. (௬௨)

𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑌾𑌦𑍍𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌸𑌂𑌮𑍋𑌹𑌃 𑌸𑌂𑌮𑍋𑌹𑌾𑌤𑍍𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌿𑌵𑌿𑌭𑍍𑌰𑌮𑌃 ।
𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌿𑌭𑍍𑌰𑌂𑌶𑌾𑌦𑍍𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌨𑌾𑌶𑍋 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌨𑌾𑌶𑌾𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌣𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 ॥

க்ரோதாத்பவதி ஸம்மோஹஸ்ஸம்மோகாத்ஸ்ம்ருதிவிப்ரம:
ஸ்ம்ருதிப்ரம்சாத்புத்திநாஶோ புத்திநாசாத்ப்ரணஸ்யதி. ()

கோபத்தால் மோஹமுண்டாகின்றது. மோஹத்தால் ஸ்மரணை தவறுகின்றது. ஸ்மரணை தவறுவதனால் புத்திகெடுகின்றது. புத்திகெடுவதனால் புருஷன் நசித்துப்போகிறான்.

𑌰𑌾𑌗𑌦𑍍𑌵𑍇𑌷𑌵𑌿𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍈𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾𑌨𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑍈𑌶𑍍𑌚𑌰𑌨𑍍 ।
𑌆𑌤𑍍𑌮𑌵𑌶𑍍𑌯𑍈𑌰𑍍𑌵𑌿𑌧𑍇𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌮𑌧𑌿𑌗𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 ॥

ராகத்வேஷ வியுக்தைஸ்து விஷயாநிந்த்ரியைச்சரந்,
ஆத்மவஶ்யைர்விதேயாத்மா ப்ரஸாதமதிகச்சதி. (௬௪)

ராகத்வேஷ ரஹிதங்களாய், தனக்கு ஸ்வாதீனங்களான இந்த்ரியங்களினால் விஷயங்களைத் திரஸ்கரித்துக்கொண்டு ஸ்வாதீநமான மனமுள்ளவன் பரிசுத்தத்தையடைகிறான். (௬௪)

𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑍁𑌃𑌖𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌹𑌾𑌨𑌿𑌰𑌸𑍍𑌯𑍋𑌪𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇 ।
𑌪𑍍𑌰𑌸𑌨𑍍𑌨𑌚𑍇𑌤𑌸𑍋 𑌹𑍍𑌯𑌾𑌶𑍁 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃 𑌪𑌰𑍍𑌯𑌵𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑍇 ॥

ப்ரஸாதே ஸர்வதுக்காநாம் ஹாநிரஸ்யோபஜாயதே,
ப்ரஸந்நசேதஸோஹ்யாசு புத்திஃ பர்யவதிஷ்டதி. (௬௫)

மனம் பரிசுத்தமானபோது துக்கங்களெல்லாம் நசிக்கின்றன, சுத்தமான மனமுள்ளவனுக்கு, புத்தியானது தக்ஷணமே ஸ்த்திரப்படுகின்றது. (சுரு)

நாஸ்தி புத்திரயுக்தஸ்ய நசாயுக்தஸ்ய பாவநா ।
ந சாபாவயத: ஶாந்தி ரஶாந்தஸ்ய குத: ஸுகம் ॥

நாஸ்தி புத்திரயுக்த்தஸ்ய நசாயுக்தஸ்யபாவநா,
நசாபாவயதச்சாந்தி ரசாந்தஸ்யகுதஸ்ஸுகம். (சுசு)

என்னிடத்தில், மனத்தை நிறுத்தாமல் தனது ப்ரயத்நத்தால் இந்த்ரியங்களை வெல்ல நினைப்பவனுக்கு, சுத்தாத்மஸ்வரூபஜ்ஞானம் சித்திக்காது, அவனுக்கு ஆத்மத்யாநம் உண்டாகாது, த்யாநம் செய்யாதவனுக்கு விஷயங்களிலுள்ள ஆசை நிவர்த்தியாகாது, ஆசை நிவர்த்தியாகாதவனுக்கு மேலான சுகம் உண்டாகாது. (சுஎ)

𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌹𑌿 𑌚𑌰𑌤𑌾𑌂 𑌯𑌨𑍍𑌮𑌨𑍋𑌨𑍁𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 ।
𑌤𑌦𑌸𑍍𑌯 𑌹𑌰𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌾𑌂 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌰𑍍𑌨𑌾𑌵𑌮𑌿𑌵𑌾𑌮𑍍𑌭𑌸𑌿 ॥

இந்த்ரியாணும் ஹிசரதாம் யந்மநோநுவிதீயதே,
ததஸ்ய ஹரதிப்ரக்ஞாம் வாயுர்நாவமிவாம்பஸி. (௬௭)

எந்தமனமானது விஷயங்களில் ப்ரவர்த்திக்கிற இந்த்ரிய வ்ருத்தியை அநுசரித்து நடக்கின்றதோ, அந்த மனமானது அந்தப் புருஷனுடைய ப்ரஜ்ஞையை, நீரில் கப்பலைக் காற்று அலைப்பதுபோல அலைக்கின்றது. (௬௭)

𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌹𑌾𑌬𑌾𑌹𑍋 𑌨𑌿𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌶𑌃 ।
𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑍇𑌭𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌾 ॥

தஸ்மாத்யஸ்ய மஹாபாஹோ நிக்ருஹீதாநிஸர்வஸ:.
இந்த்ரியாணீந்த்ரியார்த்தேப்யஸ்தஸ்யப்ரக்ஞாப்ரதிஷ்டிதா. ()

ஆதலால், ஓ மஹாபாஹோ! இந்த்ரியங்களெல்லாவற்றையும் விஷயங்களிலிருந்து நிவர்த்தித்தவன் எவனோ, அவனுடைய ஜ்ஞாநம் நிலையானது. (சூஅ)

𑌯𑌾 𑌨𑌿𑌶𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌜𑌾𑌗𑌰𑍍𑌤𑌿 𑌸𑌂𑌯𑌮𑍀 ।
𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌜𑌾𑌗𑍍𑌰𑌤𑌿 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌸𑌾 𑌨𑌿𑌶𑌾 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑍋 𑌮𑍁𑌨𑍇𑌃 ॥

யாநிசாஸர்வபூதாநாம் தஸ்யாம்ஜாகர்திஸம்யமீ,
யஸ்யாம்ஜாக்ரதி பூதாநி ஸாநிசாபஸ்யதோமுநே:. (சூகூ)

எது (என்றால் ஆத்மஜ்ஞாநம் ப்ராணிகளெல்லாவற்றுக்கும் ராத்ரியோ,) (என்றால் அபாகாசமானதோ) அதனிடத்தில், மேலே சொன்ன ப்ரகாரம் இந்த்ரியங்களை வென்ற முநியானவன் ஜாகரூகதை யுள்ளவனாய் (என்றால் ஆத்மாவைப் பார்த்துக்கொண்டு) இருக்கிறான், எதனிடத்தில், (சப்தாதி விஷயஜ்ஞாநத்தில்) எல்லா ப்ராணிகளும்

ஜாகரூகதை யுள்ளவையாய் இருக்கின்றனவோ, அது ஆத்மாவைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிற முநிக்கு ராத்ரி (அப்ரகாசம்) ஆகும். (௬௯)

𑌆𑌪𑍂𑌰𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣𑌮𑌚𑌲𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌂
𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌮𑌾𑌪𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌤𑍍 ।
𑌤𑌦𑍍𑌵𑌤𑍍𑌕𑌾𑌮𑌾 𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇
𑌸 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌮𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿 𑌨 𑌕𑌾𑌮𑌕𑌾𑌮𑍀 ॥

ஆபூர்யமாணமசலப்ரதிஷ்டம்
ஸமுத்ரமாப: ப்ரவிசந்தியத்வத்,
தத்வத்காமாயம் ப்ரவிசந்தி ஸர்வே
ஸசாந்திமாப்நோதி நகாமகாமீ. (௭0)

தனக்குத்தானே நிறைந்து தனது நிலையைக் கடவாத சமுத்ரத்தில் நதிகள் முதலானவை எப்படி ப்ரவேசிக்கின்ற

னவோ, அப்படியே சப்தாதி விஷயங்களெல்லாம், ஆத்மாநுபவத்தால் த்ருப்தியடைந்த எவனிடத்தில் ப்ரவேசிக்கின்றனவோ, அவன் சாந்தியையடைகிறன், சப்தாதிவிஷயங்களில் விருப்பமுள்ளவன் சாந்தியை யடையமாட்டான்.(எ0)

விஹாய காமாந்ய: ஸர்வாந் புமாம்ஶ்சரதி நி:ஸ்ப்ருஹ: ।
நிர்மமோ நிரஹங்கார: ஸ ஶாந்திமதிகச்சதி ॥

விஹாயகாமாங்யஸ் ஸர்வாங்புமாங்சரதி நிஸ்ப்ருஹ:,
நிர்மமோ நிரஹங்காரஸ்ஸசாந்திமதிகச்சதி. (எக)

எந்தப் புருஷன் சப்தாதி விஷயங்களைவிட்டு (அவைகளில்) இச்சை மமதைக ளில்லாமலும், அஹங்கார மில்லாமலும் இருப்பானே, அவன் சாந்தியை அடைகிறன். (எக)

ஏஷா ப்ராஹ்மீ ஸ்தி²தி: பார்த² நைநாம் ப்ராப்ய விமுஹ்யதி ।
ஸ்தி²த்வாஸ்யாமந்தகாலேऽபி ப்³ரஹ்மநிர்வாணம்ருச்ச²தி ॥

ஏஷாப்ராம்மீஸ்திதி: பார்த்த நைநம்ப்ராப்யவிமுஹ்யதி,
ஸ்தித்வாஸ்யாமந்தகாலேபி ப்ரம்மநிர்வாணம் ருச்சதி. (எஉ)

பார்த்தனே! இந்த ஸ்திதி (ஜ்ஞானம் சேர்ந்த கர்மஸ்திதி) ப்ரஹ்ம ப்ராப்திக்கு ஹேதுவானது, இதை யடைந்த பிறகு மோஹத்தை (ஸம்ஸாரத்தை) அடையமாட்டான். இந்த ஸ்த்திதியில், அந்த்ய தசையிலிருந்தாலும், சுகஸ்வரூபமான ஆத்மாவை அடைகிறான். (எஉ)

ஸ்ரீ கீதாஸு ஸாங்க்ய யோகமென்கிற

இரண்டாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

மூன்றாவது அத்தியாயம்.

கருமயோகம்.

அர்ஜுன வாக்கியம்.

ஜ்யாயஸீ சேத்கர்மணஸ்தே மதா புத்திர்ஜநார்தந ।
தத்கிம் கர்மணி கோரே மாம் நியோஜயஸி கேஶவ ॥

ஜ்யாயஸீசேத்கர்மணஸ்தே மதாபுத்திர்ஜநார்த்தந,
தத்கிங்கர்மணி கோரேமாம் நியோஜயஸிகேசவ. (க)

ஓ ஜநார்த்தநா! கர்மத்தைப் பார்க்கிலும் ஜ்ஞானமே சிறந்ததென்று உன் கருத்தானால், கேசவனே! அப்பொழுது இந்தக் க்ரூரமானகர்மத்தில் ஏன் என்னை ப்ரவர்த்திக்கச் செய்கிறாய்?. (க)

𑌵𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿𑌶𑍍𑌰𑍇𑌣𑍇𑌵 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌂 𑌮𑍋𑌹𑌯𑌸𑍀𑌵 𑌮𑍇 । (௨)
𑌤𑌦𑍇𑌕𑌂 𑌵𑌦 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌯 𑌯𑍇𑌨 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑍋𑌽𑌹𑌮𑌾𑌪𑍍𑌨𑍁𑌯𑌾𑌮𑍍 ॥

வ்யாமிச்ரேணேவ வாக்யேந புத்திம் மோஹயஸீவமே,
ததேகம் வதநிச்சித்யயே நஸ்ரேயோஹமாப்நுயாம். (௨)

விரோதமான வார்த்தைகளால், என்புத்தியை மிகவும் மோஹிக்கச் செய்கிருயென்று தோன்றுகின்றது. ஆகையால், நான் எந்தச்சொல்லால் நிச்சயித்துக்கொண்டு சிர்த்தியையடைவேனே அந்த ஒருவார்த்தையைச்சொல்லும். (௨)

ஶ்ரீ கிருஷ்ண வாக்கியம்.

𑌲𑍋𑌕𑍇𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑌾 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾 𑌪𑍁𑌰𑌾 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌮𑌯𑌾𑌨𑌘 ।
𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌯𑍋𑌗𑍇𑌨 𑌸𑌾𑌙𑍍𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌯𑍋𑌗𑍇𑌨 𑌯𑍋𑌗𑌿𑌨𑌾𑌂 ॥

லோகேஸ்மிந்த்விவிதாநிஷ்டா புராப்ரோக்தாமயாநக,
ஜ்ஞானயோகேந ஸாங்க்யாநாம் கர்மயோகேநயோகிநாம்.(௩)

ஓ அர்ஜுநா! பூர்வத்தில் இந்தலோகத்தில் ஜ்ஞான யோகத்தால் ஸாங்க்யர்களுக்கும், கர்மயோகத்தால் யோகிகளுக்குமிரண்டுவிதமான நிஷ்ட்டைகளை நான்சொன்னேன்.

𑌨𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾𑌮𑌨𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌾𑌨𑍍𑌨𑍈𑌷𑍍𑌕𑌰𑍍𑌮𑍍𑌯𑌂𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋𑌽𑌶𑍍𑌨𑍁𑌤𑍇।
𑌨 𑌚 𑌸𑌂𑌨𑍍𑌯𑌸𑌨𑌾𑌦𑍇𑌵 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌂 𑌸𑌮𑌧𑌿𑌗𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 ॥

நகர்மணாமநாரம்பாந் நைஷ்கர்ம்யம் புருஷோஶ்நுதே,
நசஸந்யஸநாதேவ ஸித்திம் ஸமதிகச்சதி. (௪)

மநுஷ்யன் கர்மங்களை ஆரம்பிக்காமல் இருக்கையாலே மாத்ரமே ஜ்ஞாந நிஷ்ட்டையை அடையமாட்டான். ஆரம்பித்த சாஸ்த்ரீய கர்மங்களை விடுவது மாத்ரத்தாலே சித்தியை அடையமாட்டான். (௪)

𑌨 𑌹𑌿 𑌕𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑌪𑌿 𑌜𑌾𑌤𑍁 𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑍍𑌯𑌕𑌰𑍍𑌮𑌕𑍃𑌤𑍍 ।
𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌹𑍍𑌯𑌵𑌶𑌃𑌕𑌰𑍍𑌮𑌸𑌰𑍍𑌵𑌃𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌜𑍈𑌰𑍍𑌗𑍁𑌣𑍈𑌃॥

நஹிகஶ்சித்க்ஷணமபி ஜாது திஷ்டத்யகர்மக்ருத்,
கார்யதேஹ்யவசஃ கர்மஸர்வஃ ப்ரக்ருதிஜைர்குணைஃ. (ரு)

இந்த லோகத்தில், எவனும் எந்தக் காலத்திலாகிலும் க்ஷணமாத்ரம் கர்மங்களைச் செய்யாமல் இருக்கவில்லை. ஒவ்வொருவனும் ப்ரக்ருதி குணங்களால் தன் ஸ்வாதீனமில்லாமலே கர்மங்களைச் செய்விக்கப்படுகிறான். (ரு)

கர்மேந்த்ரியாணி ஸம்யம்ய ய ஆஸ்தே மனஸா ஸ்மரந் ।
இந்த்ரியார்த்தாந் விமூடாத்மா மித்யாசாரஸ்ஸ உச்யதே ॥

கர்மேந்த்ரியாணி ஸம்யம்ய ய ஆஸ்தேமநஸாஸ்மரந்,
இந்த்ரியார்த்தாந்வி மூடாத்மா மித்யாசாரஸ்ஸ உச்யதே. (சு)

எந்தமூடாத்மா, கர்மேந்திரியங்களையடக்கி மனத்தோடு விஷயங்களை ஸ்மரித்துக்கொண்டு இருக்கின்றானோ, அவன் பொய்யான ஆசாரமுடைவன் என்று சொல்லப்படுவான்.

𑌯𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌮𑌨𑌸𑌾 𑌨𑌿𑌯𑌮𑍍𑌯𑌾𑌰𑌭𑌤𑍇𑌽𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨 ।
𑌕𑌰𑍍𑌮𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑍈𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌯𑍋𑌗𑌮𑌸𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌸 𑌵𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

யஸ்த்விந்த்ரியாணி மநஸா நியம்யாரபதேர்ஜுந,
கர்மேந்திரியைஃ கர்மயோக மஸக்தஸ்ஸவிசிஷ்யதே. (எ)

எவன் இந்த்ரியங்களை மனத்தினால் அடக்கி, தத்தம் கர்மங்களில் ப்ரவர்த்திக்கிற ஸ்வபாவமுள்ள இந்த்ரியங்களால், பலாஸக்தியில்லாதவனாய், கர்மயோகத்தை ஆரம்பிக்கிறானோ, அவனே சிறந்தவன். (எ)

𑌨𑌿𑌯𑌤𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍁 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌜𑍍𑌯𑌾𑌯𑍋 𑌹𑍍𑌯𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌃 ।
𑌶𑌰𑍀𑌰𑌯𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌽𑌪𑌿 𑌚 𑌤𑍇 𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑍇𑌦𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌃 ॥

நியதம் குரு கர்மத்வம் கர்மஜ்யாயோஹ்யகர்மணஃ,
ஸரீரயாத்ராபிசதே நப்ரஸித்த்யேதகர்மணஃ. (அ)

நீ, வ்யாபிக்கப்பட்டிருக்கிற கர்மத்தைச்செய்வாயாக, ஞானத்தைப்பார்க்கிலும் கர்மமேசிறந்தது. கர்மமில்லாமல் ஞானநிஷ்டை யுள்ளவனுக்கு, சரீரதாரணமும் சித்திக்காது. (௮)

𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌤𑍍 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑍋𑌽𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌲𑍋𑌕𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌬𑌨𑍍𑌧𑌨𑌃 ।
𑌤𑌦𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌕𑍌𑌨𑍍𑌤𑍇𑌯 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌸𑌙𑍍𑌗𑌃 𑌸𑌮𑌾𑌚𑌰 ॥

யக்ஞார்த்தாத்தகர்மணோந்யத்ர லோகோயம் கர்மபந்தநஃ,
ததர்த்தம் கர்மகௌந்தேய முக்தஸங்ஸ்ஸமாசர. (௯)

இந்த லோகத்துக்கு யஜ்ஞார்த்தமல்லாத கர்மம் ஸம்ஸார ஹேதுவாகும். குந்திபுத்ரனே! யஜ்ஞார்த்தமான கர்மத்தை பலாபேக்ஷயில்லாதவனாய்ச் செய்யக்கடவாய். ()

𑌸𑌹𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌃 𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍁𑌰𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑌿𑌃 ।
𑌅𑌨𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌧𑍍𑌵𑌮𑍇𑌷 𑌵𑍋𑌽𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌕𑌾𑌮𑌧𑍁𑌕𑍍 ॥

ஹையக்ஞா: ப்ரஜாஸ்ருஷ்ட்வா புரோவாசப்ரஜாபதி:,
அநேகப்ரஸவிஷ்யத்வ மேஷவோஸ்த்விஷ்டகாமதுக். (கo)

ஸ்ருஷ்டி காலத்தில் ஸர்வேஸ்வரனான பகவான் யஜ்ஞங்களோடு ப்ரஜைகளை ஸ்ருஷ்டித்து, இந்தயஜ்ஞங்களாலேயே நீங்கள் உங்களை வ்ருத்தி செய்துகொள்ளுங்கள். இந்த யஜ்ஞம் உங்களுக்குக் கோரின கோரிக்கைகளைப் பூர்த்தி செய்யத் தகுந்ததாகக் கடவதென்று சொன்னான். (கo)

தெவா ந்ாவயதாநெந தெ தெவா ஹாவயஜ வ: ।
வரஸ்பரம் ஹாவயஜ: ஶெ்ரய: வரமவாப்ஸ்யம ॥

தேவாந்பாவயதாநேந தேதேவாபாவயந்துவ:,
பரஸ்பரம் பாவயந்த ஸ்ரேய: பரமவாப்ஸ்யத. (கக)

இந்த யஞ்ஞத்தால் தேவதைகளை பூஜியுங்கள், ஆராதிக்கப்பட்ட தேவதைகள் உங்களை வ்ருத்திசெய்யக்கடவர்கள்,

பரஸ்பரம் வ்ருத்தி செய்துகொண்டு, நீங்கள் மேலான ஸ்ரேயஸ்ஸை (மோக்ஷத்தை) அடைவீர்கள். (௧௧)

𑌇𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍𑌭𑍋𑌗𑌾𑌨𑍍𑌹𑌿 𑌵𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌦𑌾𑌸𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌭𑌾𑌵𑌿𑌤𑌾𑌃।
𑌤𑍈𑌰𑍍𑌦𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌯𑍈𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌯𑍋 𑌭𑍁𑌙𑍍𑌕𑍍𑌤𑍇 𑌸𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌏𑌵 𑌸𑌃॥

இஷ்டாங்போகாங் ஹிவோதேவா தாஸ்யங்தேயக்ஞபாவிதா:,
தைர்தத்தாநப்ரதாயைப்யோ யோபுங்க்தேஸ்தேநஏவஸ:. ()

யஜ்ஞங்களால் பூஜிக்கப்பட்ட தேவதைகள், உங்களுக்கு இஷ்ட போகங்களைக் கொடுப்பார்கள். அவர்கள் கொடுத்த போகங்களை அவர்களுக்குக் கொடாமல் (அவர்களையாராதிக்காமல்) தானே புஜிக்கிறவன் எவனோ, அவன் திருடனேயாவன். (௧௨)

𑌯𑌜𑍍𑌞𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌶𑌿𑌨𑌃 𑌸𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑌿𑌲𑍍𑌬𑌿𑌷𑍈𑌃।
𑌭𑍁𑌞𑍍𑌜𑌤𑍇 𑌤𑍇 𑌤𑍍𑌵𑌘𑌂 𑌪𑌾𑌪𑌾 𑌯𑍇 𑌪𑌚𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌾𑌰𑌣𑌾𑌤𑍍॥

யக்ஞசிஷ்டாசிநஸ்ஸந்தோ முச்யந்தே ஸர்வகல்பிஷைః,
புஞ்ஜதேதேத்வகம் பாபாயேபசந்த்யாத்மகாரணாத், (கங)

(பகவதாராதநரூபமான) யஜ்ஞம்செய்து மிச்சமானதை புஜித்துக்கொண் டிருக்கிற ஸத் புருஷர்கள் (ஆத்மஜ்ஞாந விரோதிகளான) எல்லாப் பாவங்களாலும் விடப்படுகிறார்கள். தமக்கென்றே பாகஞ்செய்பவர்கள் எவர்களோ அந்தப் பாவிகள் பாவத்தையே புஜிக்கிறார்கள். (கங)

𑌅𑌨𑍍𑌨𑌾𑌦𑍍𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌪𑌰𑍍𑌜𑌨𑍍𑌯𑌾𑌦𑌨𑍍𑌨𑌸𑌮𑍍𑌭𑌵𑌃 ।
𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌦𑍍𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌪𑌰𑍍𑌜𑌨𑍍𑌯𑍋 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌭𑌵𑌃 ॥

அந்நாத்பவந்தி பூதாநி பர்ஜந்யாதந்நஸம்பவః
யக்ஞாத்பவதி பர்ஜந்யோயக்ஞః கர்மஸமுத்பவః. (கச)

அந்நத்தால் ப்ராணிகள் பிறக்கிறார்கள், மழையினால் அந்நம் உண்டாகின்றது. யஜ்ஞத்தால் மழை யுண்டாகின்றது, கர்மத்தால் யஜ்ஞம் உண்டாகின்றது. (கச)

கர்ம ப்ரஹ்மோத்பவம் வித்தி ப்ரஹ்மாக்ஷர ஸமுத்பவம் ।
தஸ்மாத் ஸர்வகதம் ப்ரஹ்ம நித்யம் யஜ்ஞே ப்ரதிஷ்டிதம் ॥

கர்மப்ரும்மோத்பவம் வித்திப்ரும்மாக்ஷரசமுத்பவம்,
தஸ்மாத் ஸர்வகதம் ப்ரஹம நித்யம்யக்ஞெப்பிரதிஷ்டிதம். (கரு)

சரீரத்தால் கர்மம் உண்டாயிற்று, அந்தசரீரம் அக்ஷரமென்று சொல்லப்படுகிற ஜீவாத்மாவினுல் உண்டாயிற்று. (ஜீவாத்மாதிஷ்டானமில்லாமல் சரீரம் எந்தக் கர்மத்துக்கும் உபயோகப்படமாட்டாது) ஆகையால் எல்லாரையும் ஆசிரயித்த சரீரம் எப்பொழுதும் யஜ்ஞத்தையே ஆதாரமாய் ஆசிரயித்திருக்கின்றது. (கரு)

ஏவம் ப்ரவர்த்திதம் சக்ரம் நானுவர்த்தயதீஹ ய: ।
அகாயுரிந்த்ரியாராமோ மோகம் பார்த்த ஸ ஜீவதி ॥

ஏவம்ப்ரவர்த்திதம் சக்ரம் நாநுவர்த்தயதீஹய:,
அகாயுரிந்த்ரியாராமோ மோகம்பார்த்தஸஜீவதி. (கசு)

இப்படி ப்ரவர்த்திக்கச்செய்யப்பட்ட இந்த சக்ரத்தை எவன் நடத்தமாட்டானோ, அவன் பாபார்த்தமான ஆயுள் உள்ளவன் இந்த்ரியங்களே அவனுக்குபோகஸ்த்தாநங்கள் பார்த்தனே! அவன் வீணாய் ஜீவிக்கிறான். (கசு)

𑌯𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌰𑌤𑌿𑌰𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯𑌾 𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌤𑍃𑌪𑍍𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌮𑌾𑌨𑌵𑌃 ।
𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌚 𑌸𑌨𑍍𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟 𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌨 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

யஸ்த்வாத்ம ரதிரேவஸ்யா தாத்மத்ருப்தஸ்சமாநவ,
ஆத்மந்யேவசஸந்துஷ்ட ஸ்தஸ்யகார்யம் நவித்யதே. (கஎ)

எவனால் ஸ்வயமாய ஆத்மாவில் ஆஸக்தியுண்டாகி, ஆத்மாவினாலேயே த்ருப்தியடைந்து, ஆத்மாவினிடத்திலேயே சுகத்தையடைந்திருக்கிறானோ, அப்படிப்பட்டவனுக்கு ஆத்மஜ்ஞாநத்தின் பொருட்டுச் செய்யவேண்டிய சாதநம் ஒன்றுமில்லை. (கஎ)

𑌨𑍈𑌵 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍃𑌤𑍇𑌨𑌾𑌰𑍍𑌥𑍋 𑌨𑌾𑌕𑍃𑌤𑍇𑌨𑍇𑌹 𑌕𑌶𑍍𑌚𑌨 ।
𑌨 𑌚𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌕𑌶𑍍𑌚𑌿𑌦𑌰𑍍𑌥𑌵𑍍𑌯𑌪𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌃 ॥

நைவதஸ்ய க்ருதே நார்தோநாக்ருதேநேஹகஸ்சந,
நசாஸ்யஸர்வபூதேஷு கஸ்சிதர்த்தவ்யபா ஸ்ரயः. (௧௮)

அப்படிப்பட்டவனுக்கு, சாதநம் செய்தாலும் சாதகமில்லை, செய்யாமற்போனாலும்பாதகமில்லை, அவனுக்கு எல்லாப்பொருள்களிலும் ப்ரயோஜநரூபமான விஷயம் ஒன்றுமில்லை. (௧௮)

𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌸𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌸𑌤𑌤𑌂 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌸𑌮𑌾𑌚𑌰 ।
𑌅𑌸𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌹𑍍𑌯𑌾𑌚𑌰𑌨𑍍𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿 𑌪𑍂𑌰𑍁𑌷𑌃 ॥

தஸ்மாதஸக்தஸ்ஸததம் கார்யம் கர்மஸமாசர,
அஸக்தோஹ்யாசரந் கர்ம பரமாப்நோதிபூருஷः. (௧௯)

ஆகையால், பலாபேக்ஷையில்லாதவனாய், எப்பொழுதும்செய்யவேண்டுமென்றே கர்மத்தைச்செய்வாயாக, பலா

பேக்ஷயில்லாமல் கர்மத்தைச் செய்கிற புருஷனல்லவா ஆத்மாவையடைவான். (௧௯)

𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑍈𑌵 𑌹𑌿 𑌸𑌂𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌮𑌾𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾 𑌜𑌨𑌕𑌾𑌦𑌯𑌃 ।
𑌲𑍋𑌕𑌸𑌂𑌗𑍍𑌰𑌹𑌮𑍇𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌸𑌂𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌕𑌰𑍍𑌤𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌸𑌿 ॥

கர்மணைவஹிஸம்ஸித்தி மாஸ்திதா ஜநகாதயஃ,
லோகஸங்க்ரஹமேவாபி ஸம்பஶ்யந்கர்துமர்ஹஸி. (௨௦)

கர்மயோகத்திலேயல்லவா, ஜநகாதிகள் ஆத்மப்ராப்திரூபமான ஸித்தியையடைந்தார்கள், லோக ஸங்க்ரஹத்தை ஆலோசித்தாகிலும் நீ கர்மத்தைச்செய்யவேண்டும். ()

𑌯𑌦𑍍𑌯𑌦𑌾𑌚𑌰𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌤𑌦𑍇𑌵𑍇𑌤𑌰𑍋 𑌜𑌨𑌃 ।
𑌸 𑌯𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍁𑌤𑍇 𑌲𑍋𑌕𑌸𑍍𑌤𑌦𑌨𑍁𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇 ॥

யத்யதாசரதிஶ்ரேஷ்ட ஸ்தத்ததேவேதரோஜநஃ,
ஸயத்ப்ரமாணங் குருதே லோகஸ்தநுவர்த்ததே. (௨௧)

(ஜ்ஞாநாநுஷ்டாநங்களுள்ளே) சிறந்தவன் எதை யெதைச்செய்வானே, மற்ற ஜநங்கள் அவற்றையே செய் வார்கள். அவன் எந்தெந்த அங்கங்களோடு கர்மத்தை ஆச ரிக்கிறானே, அவைகளெல்லாவற்றையும் லோகம்ஆசரிக்கும்.

𑌨 𑌮𑍇 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌷𑍁 𑌲𑍋𑌕𑍇𑌷𑍁 𑌕𑌿𑌂𑌚𑌨।
𑌨𑌾𑌨𑌵𑌾𑌪𑍍𑌤𑌮𑌵𑌾𑌪𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌤 𑌏𑌵 𑌚 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌿 ॥

நமேபார்த்தாஸ்திகர்தவ்யம் த்ரிஷுலோகேஷு கிஞ்சந,
நாநவாப்தமவாப்தவ்யம் வர்த்த ஏவசகர்மணி. (உஉ)

பார்த்தனே! எனக்குசெய்யவேண்டியது இந்த மூன்று லோகத்திலும் ஒன்றுமில்லை. இதுவரைக்கும் லபிக்காமல், இனிமேல் லபிக்கவேண்டியது ஒன்றுமில்லை. ஆனாலும், கர் மத்தில் இருக்கவே யிருக்கிறேன். (உஉ)

𑌯𑌦𑌿 𑌹𑍍𑌯𑌹𑌂 𑌨 𑌵𑌰𑍍𑌤𑍇𑌯𑌂 𑌜𑌾𑌤𑍁 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑍍𑌯𑌤𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌤𑌃।
𑌮𑌮 𑌵𑌰𑍍𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑍁𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌶𑌃 ॥

யதிஹ்யஹம் நவர்த்தேயம் ஜாதுகர்மண்யதந்த்ரிதஃ,
மமவர்த்மாநு வர்த்தந்தே மனுஷ்யாஃ பார்த்தஸர்வஸஃ. (உங)

பார்த்தனே! நான் ஒருகாலத்திலாகிலும் ஆலஸ்ய மில்லாமல் கார்யத்திலேயே (அந்தந்த அவதாரங்களுள் குலதர்மங்களுக்கு உசிதமான கர்மங்களில்) இருக்காமற் போனாலும், மனிதர்கள் என் மார்க்கத்தை எல்லாவிதத்தாலும் அநுசரிப்பார்கள். (உங)

𑌉𑌤𑍍𑌸𑍀𑌦𑍇𑌯𑍁𑌰𑌿𑌮𑍇 𑌲𑍋𑌕𑌾 𑌨 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌚𑍇𑌦𑌹𑌮𑍍 ।
𑌸𑌙𑍍𑌕𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌚 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌾 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑍁𑌪𑌹𑌨𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿𑌮𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌃 ॥

உத்ஸீதேயுரிமேலோகா நகுர்யாம் கர்மசேதஹம்,
ஸங்கரஸ்ய சகர்தாஸ்யா முபஹந்யாமிமாப்ரஜாஃ. (உச)

நான் (குலோசித) கர்மத்தைச் செய்யாமற்போனால், லோகங்கள் கெட்டுப்போம், ஸங்கரத்தையுண்டாக்கினவனாவேன், இந்த ப்ரஜைகளைக் கெடுத்தவனுமாவேன். (உச)

𑌸𑌕𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑍍𑌯𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌂𑌸𑍋 𑌯𑌥𑌾 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌰𑌤 ।
𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾𑌸𑌕𑍍𑌤𑌶𑍍𑌚𑌿𑌕𑍀𑌰𑍍𑌷𑍁𑌰𑍍𑌲𑍋𑌕𑌸𑌂𑌗𑍍𑌰𑌹𑌂 ॥

ஸக்தாகர்மண்ய வித்வாம்ஸோயதாகுர்வந்தி பாரத,
குர்யாத்வித்வாம்ஸ்ததா ஸக்தஃ சிகீர்ஷுர்லோகஸங்க்ரஹம்.()

பாரதா! அவித்வாம்ஸர்கள் (ஆத்மாவை ஸம்பூர்ணமாயறியாதவர்கள்) கர்மத்திலேயே ஆஸக்தி யுள்ளவர்களாய் (கர்மயோகத்தையே ஆத்மதர்ஸநத்துக்கு சாதநமாக) எப்படி ஆசரிக்கிருர்களோ, அப்படியே (ஆத்மாவை ஸம்பூர்ணமாயறிந்தவனுய் கர்மயோகம் அவசியமில்லாத) ஜ்ஞாநயோகாதிகாரியாகிய வித்வாம்ஸனும் லோக ஸங்க்ரஹத்தைச் செய்யும்பொருட்டுக் கர்மயோகத்தையே செய்யவேண்டும்.

𑌨 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌭𑍇𑌦𑌂 𑌜𑌨𑌯𑍇𑌦𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌸𑌂𑌗𑌿𑌨𑌾𑌮𑍍 ।
𑌜𑍋𑌷𑌯𑍇𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌸𑌮𑌾𑌚𑌰𑌨𑍍 ॥

நபுத்திபேதஞ் ஜநயேதக்ஞாநாம் கர்மஸங்கிநாம்,
ஜோஷயேத் ஸர்வகர்மாணி வித்வாந்யுக்தஸ்ஸமாசரந். (உகூ)

ஸம்பூர்ணமான ஆத்மஜ்ஞாநமில்லாத கர்மயோக பரருக்குபுத்திபேதத்தை (கர்மயோகத்தைப்பார்க்கிலும்வேறு ஆத்மஜ்ஞாந சாதநமிருக்கிறதென்று அபிப்ராயபேதத்தை) உண்டாக்கலாகாது. ஜ்ஞாநயோகத்தில் சக்தியுள்ளவனும், கர்மயோகமே ஆத்மப்ராப்திக்கு சாதநமென்கிற எண்ணத்தோடு கர்மங்களெல்லாவற்றையும் ஆசரித்துக்கொண்டு, பிறருக்குக் கர்மங்களில் விருப்பத்தையுண்டாக்கவேண்டும்.

𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑍇𑌃 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑌾𑌣𑌾𑌨𑌿 𑌗𑍁𑌣𑍈𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌶𑌃 ।
𑌅𑌹𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌵𑌿𑌮𑍂𑌢𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌾𑌹𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌮𑌨𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

ப்ரக்ருதே: க்ரியமாணாநி குணை: கர்மாணிசர்வஶ:,
அஹங்கார விமூடாத்மா கர்த்தாஹமிதிமந்யதே. (உஎ)

(ஸத்வரஜஸ்தமஸுக்கள் என்கிற) ப்ரக்ருதி குணங்களால் செய்யப்படுகிற கர்மங்களைக்குறித்து அஹங்காரத்தால் (சரீராத்ம ப்ரமத்தால்) அறிவுகெட்டவன் நானே கர்த்தனென்று நினைக்கிறான். (உஎ)

𑌤𑌤𑍍𑌵𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌮𑌹𑌾𑌬𑌾𑌹𑍋 𑌗𑍁𑌣𑌕𑌰𑍍𑌮𑌵𑌿𑌭𑌾𑌗𑌯𑍋𑌃 ।
𑌗𑍁𑌣𑌾 𑌗𑍁𑌣𑍇𑌷𑍁 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨𑍍𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌮𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌨 𑌸𑌜𑍍𑌜𑌤𑍇 ॥

தத்வவித்து மஹாபாஹோ குணகர்ம விபாகயோ:,
குணாகுணேஷு வர்த்தந்த இதிமத்வாநஸஜ்ஜதே. (உஅ)

ஓ மஹாபாஹோ! (ஸத்வரஜஸ்தமோ) குணங்களுடையவும் கர்மங்களினுடையவும் வியாபகங்களிலுள்ள தத்வத்தையறிந்தவன், அந்தந்த ஸத்வாதி குணங்கள் தத்தம் காரியங்களில் இருக்கின்றனவென்று நினைத்து (தான் எதிலும் கர்த்தாவென்று) அஹங்கரிக்கமாட்டான். (உஅ)

𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑍇𑌰𑍍𑌗𑍁𑌣𑌸𑌮𑍍𑌮𑍂𑌢𑌾𑌃 𑌸𑌜𑍍𑌜𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌗𑍁𑌣𑌕𑌰𑍍𑌮𑌸𑍁 ।
𑌤𑌾𑌨𑌕𑍃𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑌵𑌿𑌦𑍋 𑌮𑌨𑍍𑌦𑌾𑌨𑍍𑌕𑍃𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑌵𑌿𑌨𑍍𑌨 𑌵𑌿𑌚𑌾𑌲𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥

ப்ரக்ருதேர் குணஸம்மூடாஸ் ஸஜ்ஜந்தே குணகர்மஸு,
தாநக்ருத்ஸ்நவிதோ மந்தாந்க்ருதஸ்நவிந் நவிசாலயேத். (உகூ)

ப்ரக்ருதியின் குணங்களால் ப்ரமத்தையடைந்தவர்கள் கர்மங்களிலேயே விருப்பமுள்ளவர்களாகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட பூர்ணத்தையறியாத மந்தபுத்திகளை, பூர்ணத்தையறிந்தவன் சலிக்கச் செய்யலாகாது. (உகூ)

𑌮𑌯𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌸𑌂𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌚𑍇𑌤𑌸𑌾 ।
𑌨𑌿𑌰𑌾𑌶𑍀𑌰𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌮𑍋 𑌭𑍂𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌯𑍁𑌧𑍍𑌯𑌸𑍍𑌵 𑌵𑌿𑌗𑌤𑌜𑍍𑌵𑌰𑌃 ॥

மயிஸர்வாணி கர்மாணி ஸந்யஸ்யாத்யாத்மசேதஸா,
நிராசீர் நிர்மமோபூத்வா யுத்யஸ்வவிகதஜ்வரஃ. (௩0)

ஆத்மஜ்ஞாநத்தோடு கூடினமனத்துடனே (ஸர்வேஸ்வரனை) என்னிடத்தில் கர்மங்களெல்லாவற்றையும் அர்ப்

பணம்செய்து (கர்மங்களெல்லாவற்றுக்கும் பகவானேசெய்பவன் செய்விப்பன் என்றுநினைத்து) பலத்தைவிரும்பாமல் (கர்மங்களில்) மமதையைவிட்டு, துக்கமில்லாதவனாய், யுத்தத்தைச் செய்வாயாக. (௩0)

𑌯𑍇 𑌮𑍇 𑌮𑌤𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌮𑌨𑍁𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌮𑌾𑌨𑌵𑌾𑌃।
𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌾𑌵𑌨𑍍𑌤𑍋𑌽𑌨𑌸𑍂𑌯𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌤𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌭𑌿𑌃॥

யேமேமதமிதம் நித்யமநுதிஷ்டந்தி மாநவா:,
ஶ்ரத்தாவந்தோ நஸூயந்தோ முச்யந்தேதேபிகர்மபி: (௩௧)

எந்த மனிதர்கள் இந்த என்னுடைய அபிப்ராயத்தை ஆசரிக்கிறார்களோ, (எவர்கள் ஆசரிக்காமற் போனாலும் இந்த சாஸ்த்திரார்த்தத்தில்) சிரத்தை மாத்திரம் உள்ளவர்களாயிருக்கிறார்களோ எவர்களும் (சிரத்தையில்லாமற்போனாலும்) இப்படி சாஸ்த்ரார்த்தம் அல்லவென்று தோஷம்

சொல்லாமலாகிலும் இருக்கிறார்களோ, அவர்களெல்லாரும் (ஸம்ஸார ஹேதுக்களான புண்ய பாப ரூபங்களாகிய) கர்மங்களெல்லாவற்றாலும் விடப்படுவார்கள். (௩௧)

𑌯𑍇 𑌤𑍍𑌵𑍇𑌤𑌦𑌭𑍍𑌯𑌸𑍂𑌯𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌨𑌾𑌨𑍁𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌮𑍇 𑌮𑌤𑌮𑍍 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌵𑌿𑌮𑍂𑌢𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿 𑌨𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑌚𑍇𑌤𑌸𑌃 ॥

யேத்வேததப்ய ஸூயந்தோநா நுதிஷ்டந்திமேமதம்,
ஸர்வஜ்ஞாநவிமூடாம் ஸ்தாந்வித்திநஷ்டாநசேதஸ: (௩௨)

யார் இந்த என்னுடைய அபிப்ராயத்தை ஆசரிக்காமல் (சிரத்தையில்லாமல்) அஸூயைப்படுகிறார்களோ, அப்படிப்பட்டவர்கள் எல்லாஜ்ஞாநவிஷயங்களிலும்மூடர்களென்றும், நஷ்டர்களென்றும் (மனத்துக்கு ப்ரயோஜநமான பார்த்த வஸ்து நிச்சயமில்லாமையால்) மனமில்லாதவர்களென்றும் தெரிந்துகொள்வாயாக. (௩௨)

𑌸𑌦𑍃𑌶𑌂 𑌚𑍇𑌷𑍍𑌟𑌤𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑍇𑌰𑍍𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌵𑌾𑌨𑌪𑌿 ।
𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌂 𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌨𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌃 𑌕𑌿𑌂 𑌕𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 ॥

ஸத்ருஸஞ்சேஷ்டதேஸ்வஸ்யா: ப்ரக்ருதேர்ஜ்ஞாநவாநபி,
ப்ரக்ருதிம்யாந்தி பூதாநி நிக்ரஹ: கிங்கரிஷ்யதி. (௩௩)

ஜ்ஞாநமுள்ளவனும் தனது ப்ரக்ருதிக்குத் தக்கபடி (விஷயங்களில்) ப்ரவர்த்திக்கிறான் (ப்ரக்ருதியோடு சேர்ந்த) ஜந்துக்கள் (அநாதிகாலமாகசம்பந்தித்த) வாசனையை அநுசரிக்கின்றன. அதற்கு சாஸ்த்ரநிஷேதம் என்னசெய்யும். ()

𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌸𑍍𑌯𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑍇 𑌰𑌾𑌗𑌦𑍍𑌵𑍇𑌷𑍌 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍌 ।
𑌤𑌯𑍋𑌰𑍍𑌨 𑌵𑌶𑌮𑌾𑌗𑌚𑍍𑌛𑍇𑌤𑍍𑌤𑍌 𑌹𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌰𑌿𑌪𑌨𑍍𑌥𑌿𑌨𑍌 ॥

இந்திரியஸ்யேந்திரியஸ்யார்த்தேராகத்வேஷௌவ்யவஸ்திதௌ,
தயோர்நவசமாகச்சேத் தௌஹ்யஸ்யபரிபந்திநௌ. (௩௪)

சப்தம் முதலான ஜ்ஞாநேந்த்ரிய விஷயங்களிலும், வசநம் முதலான கர்மேந்த்ரிய விஷயங்களிலும், ராகமும், விரோதத்தில் த்வேஷமும் வெவ்வேறாயிருக்கின்றன. அந்த ராகத்வேஷங்களுக்கு ஸ்வாதீநமாகக்கூடாது. அவ்விரண்டும் இவனுக்கு சத்ருக்கள். (௩௪)

𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌾𑌂𑌸𑍍𑌵𑌧𑌰𑍍𑌮𑍋𑌵𑌿𑌗𑍁𑌣𑌃 𑌪𑌰𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌾𑌤𑍍।
𑌸𑍍𑌵𑌧𑌰𑍍𑌮𑍇𑌨𑌿𑌧𑌨𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌃 𑌪𑌰𑌧𑌰𑍍𑌮𑍋𑌭𑌯𑌾𑌵𑌹𑌃 ॥

சிரேயாம்ஸ்வதர்மோவிகுண: பரதர்மாத்ஸ்வநுஷ்டிதாத்,
ஸ்வதர்மேநிதநம்ஶ்ரேய: பரதர்மோபயாவஹ:. (௩௫)

நன்றாய் ஆசரிக்கப்பட்ட அந்யதர்மத்தைக்காட்டிலும் ஸ்வதர்மம் குணமில்லாததானாலும், சிலாக்யதரமாகும், தனது தர்மத்திலிருந்து மரணமடைவதும் சிறந்ததே பரதர்மம் பயஹேதுவாகும். (௩௫)

அர்ஜ்ஜுந வாக்கியம்.

𑌅𑌥𑌕𑍇𑌨𑌪𑍍𑌰𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌪𑌾𑌪𑌂𑌚𑌰𑌤𑌿𑌪𑍂𑌰𑍁𑌷𑌃 ।
𑌅𑌨𑌿𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌨𑌪𑌿𑌵𑌾𑌰𑍍𑌷𑍍𑌣𑍇𑌯 𑌬𑌲𑌾𑌦𑌿𑌵𑌨𑌿𑌯𑍋𑌜𑌿𑌤𑌃 ।

அதகேநப்ரயுக்தோயம் பாபஞ்சரதிபூருஷஃ,
அநிச்சந்நபிவார்ஷ்ணேய பலாதிவநியோஜிதஃ. (௩௬)

வ்ருஷ்ணி குலோத்பவா! இந்தப்புருஷன் தான் விரும்பாமலே எதனால் பலாத்காரமாய் ப்ரேரேபிக்கப்பட்டவன் போலப் பாவத்தைச் செய்கிறான். (௩௬)

ஸ்ரீ கிருஷ்ண வாக்கியம்.

𑌕𑌾𑌮𑌏𑌷𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧 𑌏𑌷 𑌰𑌜𑍋𑌗𑍁𑌣𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌭𑌵𑌃 ।
𑌮𑌹𑌾𑌶𑌨𑍋𑌮𑌹𑌾𑌪𑌾𑌪𑍍𑌮𑌾 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑍇𑌨𑌮𑌿𑌹𑌵𑍈𑌰𑌿𑌣𑌮𑍍 ॥

காமஏஷக்ரோத ஏஷ ரஜோகுணஸமுத்பவஃ,
மஹாஶநோமஹாபாப்மா வித்யேநமிஹவைரிணம். (௩௭)

ரஜோகுணத்தால் உண்டாகிற இந்தக் காமம் மஹா ஶநம் (விஷயாநுபவத்தில் ப்ரவர்த்திக்கச்செய்கிறது.) இந்த க்ரோதம் மஹா பாபம் (ஹிம்ஸாதிகளில் ப்ரவர்த்திக்கச் செய்கிறது.) (ஆகையால்) இதையே இவ்விடத்தில் சத்ரு வாக அறிந்துகொள்வாயாக. (௩எ)

𑌧𑍂𑌮𑍇𑌨𑌾𑌵𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑍇 𑌵𑌹𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌯𑌥𑌾𑌦𑌰𑍍𑌶𑍋 𑌮𑌲𑍇𑌨 𑌚 ।
𑌯𑌥𑍋𑌲𑍍𑌬𑍇𑌨𑌾𑌵𑍃𑌤𑍋 𑌗𑌰𑍍𑌭𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 𑌤𑍇𑌨𑍇𑌦𑌮𑌾𑌵𑍃𑌤𑌮𑍍 ॥

தூமேநாவ்ரியதேவஹ்நிர் யதாதர்சோமலேநச,
யதோல்பேநாவ்ருதோ கர்பஸ்ததாதேநேதமாவ்ருதம். (௩அ)

நெருப்புப்புகையாலும், கண்ணுடி அழுக்கினுலும், கர்ப்பம் (சிசு) ஜராவினுலும், ஆவரிக்கப்பட்டாற்போல, அந்தக் காமத்தால் இந்த ப்ராணி சமுதாயம் ஆவரிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. (௩அ)

𑌆𑌵𑍃𑌤𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑍇𑌤𑍇𑌨 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌿𑌨𑍋 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌵𑍈𑌰𑌿𑌣𑌾।
𑌕𑌾𑌮𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌕𑍌𑌨𑍍𑌤𑍇𑌯 𑌦𑍁𑌷𑍍𑌪𑍂𑌰𑍇𑌣𑌾𑌨𑌲𑍇𑌨 𑌚॥

ஆவ்ருதம் க்ஞானமேதேந க்ஞானிநோநித்யவைரிணா,
காமரூபேண கௌந்தேய துஷ்பூரேணாநலேநச. (௩௯)

ஓ கௌந்தேயா! துர்லபமான விஷயங்களை விரும்பி த்ருப்தி யில்லாததாகிய காமமென்கிற இந்த நித்ய சத்ருவினால், இந்த ஜ்ஞானியினுடைய ஆத்மஜ்ஞானம் மூடப்பட்டிருக்கின்றது. (௩௯)

𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌮𑌨𑍋 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑌸𑍍𑌯𑌾𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇।
𑌏𑌤𑍈𑌰𑍍𑌵𑌿𑌮𑍋𑌹𑌯𑌤𑍍𑌯𑍇𑌷 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑌾𑌵𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌦𑍇𑌹𑌿𑌨𑌮𑍍॥

இந்த்ரியாணிமநோபுத்தி ரஸ்யாதிஷ்டான முச்யதே,
ஏதைர்விமோஹயத்யேஷக்ஞாநமாவ்ருத்யதேஹிநம். (௪௦)

இந்த்ரியங்கள், மனம், புத்தி இவை காமத்துக்கு இருப்பிடங்களென்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. இவைகளால்

ஜ்ஞானத்தை மூடிக்கொண்டு, இந்தக் காமம் புருஷனை மோஹிக்கச் செய்கின்றது. (௪0)

𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑍍𑌯𑌾𑌦𑍌 𑌨𑌿𑌯𑌮𑍍𑌯 𑌭𑌰𑌤𑌰𑍍𑌷𑌭 ।
𑌪𑌾𑌪𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌹𑌿𑌹𑍍𑌯𑍇𑌨𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌨𑌾𑌶𑌨𑌮𑍍 ॥

தஸ்மாத்வமிந்திரியாண்யாதௌ நியம்யபரதர்ஷப,
பாப்மாநம்ப்ரஜஹிஹ்யேநம் க்ஞாநவிக்ஞாநநாசனம். (௪௧)

ஆகையால், பரதஶ்ரேஷ்டனே! நீமுதலில் இந்த்ரியங்களையடக்கி, ஜ்ஞானம் விஜ்ஞானம் என்பவைகளை நசிக்கச்செய்கிற இந்தப் பாபத்தை (காமத்தை) நசிக்கச்செய்வாயாக. ()

𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌪𑌰𑌾𑌣𑍍𑌯𑌾𑌹𑍁𑌰𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌪𑌰𑌂 𑌮𑌨𑌃 ।
𑌮𑌨𑌸𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌪𑌰𑌾 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑍍𑌯𑍋 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍇𑌃 𑌪𑌰𑌤𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌸𑌃 ॥

இந்திரியாணி பராண்யாஹு ரிந்திரியேப்யஃ பரம்மநஃ,
மநஸஸ்துபராபுத்திர்யோ புத்தேஃ பரதஸ்துஸஃ. (௪௨)

(ஜ்ஞாநத்தைகெடுப்பதற்கு) இந்திரியங்கள் முக்யமென் பார்கள். மனம் இந்த்ரியங்களைப் பார்க்கிலும் முக்யம், மனதைப் பார்க்கிலும் புத்தி முக்யம், புத்தியைப் பார்க்கிலும் காமம் முக்யமானது. (சஉ)

𑌏𑌵𑌂 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍇𑌃 𑌪𑌰𑌂 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌤𑌭𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 ।
𑌜𑌹𑌿 𑌶𑌤𑍍𑌰𑍁𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌬𑌾𑌹𑍋 𑌕𑌾𑌮𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌦𑍁𑌰𑌾𑌸𑌦𑌮𑍍 ॥

ஏவம்புத்தே: பரம்புத்வா ஸம்ஸ்தப்யாத்மநமாத்மநா,
ஜஹிஶத்ரும்மஹாபாஹோ காமரூபம் துராஸதம். (சஙு)

ஓ மஹாபாஹோ! இப்படி புத்தியைப் பார்க்கிலும் இந்தக் காமம் வலியது என்று நினைத்து, புத்தியினால் மனத்தை (கர்மயோகத்தில்) நிறுத்தி, காமமென்கிற ஜெயிக்கக் கூடாத சத்ருவை நசிக்கச்செய்வாயாக. (சஙு)

ஸ்ரீ கீதாஸு கர்மயோக மென்கிற
மூன்றாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

நான்காவது அத்தியாயம்.

ஞான யோகம்

ஸ்ரீ கிருஷ்ண வாக்கியம்.

𑌇𑌮𑌂 𑌵𑌿𑌵𑌸𑍍𑌵𑌤𑍇 𑌯𑍋𑌗𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌵𑌾𑌨𑌹𑌮𑌵𑍍𑌯𑌯𑌮𑍍 ।
𑌵𑌿𑌵𑌸𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌮𑌨𑌵𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌮𑌨𑍁𑌰𑌿𑌕𑍍𑌷𑍍𑌵𑌾𑌕𑌵𑍇𑌽𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍 ॥

இமம் விவஸ்வதேயோகம் ப்ரோக்தவாநஹமவ்யயம்,
விவஸ்வாந் மநவேப்ராஹ மநுரிட்சுவாகவேப்ரவீத். (க)

நிர்த்தோஷமான இந்த யோகத்தைப் பூர்வத்தில் (மந்வந்தராரம்பத்தில்) நான் சூரியனுக்குச் சொன்னேன், சூரியன் (தன்குமாரனாகிய) வைவஸ்வதமநுவுக்குச்சொன்னான். வைவஸ்வதமநுவானவன் இக்ஷ்வாகுவுக்குச் சொன்னான்.()

𑌏𑌵𑌂𑌪𑌰𑌮𑌪𑌰𑌾𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌮𑌿𑌮𑌂𑌰𑌾𑌜𑌰𑍍𑌷𑌯𑍋𑌵𑌿𑌦𑍁𑌃 ।
𑌸𑌕𑌾𑌲𑍇𑌨𑍇𑌹𑌮𑌹𑌤𑌾 𑌯𑍋𑌗𑍋𑌨𑌷𑍍𑌟𑌃𑌪𑌰𑌨𑍍𑌤𑌪 ॥

ஏவம்பரம்பராப்ராப்த மிமம்ராஜர்ஷயோவிதுঃ
ஸகாலேநேஹமஹதா யோகோநஷ்டঃ பரந்தப. (௨)

இப்படி ஸம்ப்ரதாய பரம்பரையாய் வந்துகொண்டிருக்கிற இந்த யோகத்தை ராஜரிஷிகள் அறிவார்கள். ஓ பரந்தபா! அந்த யோகம் வெகுகாலமாய் நஷ்டமாய்விட்டது.

𑌸𑌏𑌵𑌾𑌯𑌂𑌮𑌯𑌾𑌤𑍇𑌽𑌦𑍍𑌯 𑌯𑍋𑌗𑌃𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌃𑌪𑍁𑌰𑌾𑌤𑌨𑌃 ।
𑌭𑌕𑍍𑌤𑍋𑌽𑌸𑌿𑌮𑍇𑌸𑌖𑌾𑌚𑍇𑌤𑌿 𑌰𑌹𑌸𑍍𑌯𑌂𑌹𑍍𑌯𑍇𑌤𑌦𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍 ।

ஸஏவாயம்மயாதேத்ய யோகঃ ப்ரோக்தঃ புராதநঃ,
பக்தோஸிமேஸகாசேதி ரஹஸ்யம் ஹ்யேததுத்தமம். (௩)

புராதனமான அந்த யோகத்தையே நீ என் பக்தனும் ஸ்நேஹனுமா யிருக்கிறாயென்று உனக்கு நான் சொன்னன், இது பரம ரஹஸ்யமாகும். (௩)

அர்ஜ்ஜுன வாக்கியம்.

𑌅𑌪𑌰𑌂 𑌭𑌵𑌤𑍋 𑌜𑌨𑍍𑌮 𑌪𑌰𑌂 𑌜𑌨𑍍𑌮 𑌵𑌿𑌵𑌸𑍍𑌵𑌤𑌃 ।
𑌕𑌥𑌮𑍇𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌨𑍀𑌯𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌮𑌾𑌦𑍌 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌵𑌾𑌨𑌿𑌤𑌿 ॥

அபரம்பவதோ ஜந்ம பரம்ஜந்மவிவஸ்வதஃ,
கதமேதத்விஜாநீயாம் த்வமாதௌப்ரோக்தவாநிதி. (௪)

உன் ஜந்மம் பிற்பட்டது. (என் ஜந்மத்தோடு சமகாலத்தது,) சூரியனுடைய ஜந்மம் முற்பட்டது. (இருபத்தெட்டு சதுர்யுகங்களைக் கடந்தது,) நீ முதலில் சூரியனுக்குச் சொன்னாயென்கிற சொல்லை நான் எப்படி நம்புவேன். (௪)

ஸ்ரீக்ருஷ்ண வாக்கியம்.

𑌬𑌹𑍂𑌨𑌿 𑌮𑍇 𑌵𑍍𑌯𑌤𑍀𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌾𑌨𑌿 𑌤𑌵 𑌚𑌾𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨 ।
𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑌹𑌂 𑌵𑍇𑌦 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌿 𑌨 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌵𑍇𑌤𑍍𑌥 𑌪𑌰𑌂𑌤𑌪 ॥

பஹூநிமேவ்யதீதாநி ஜந்மாநிதவசார்ஜுந,
தாந்யஹம்வேத ஸர்வாணி நத்வம்வேத்தபரந்தப. (௫)

அர்ஜுநா! எனக்கும் உனக்கும் அநேக ஜந்மங்களுண்டாயின. ஓ பரந்தபா! நான் அவைகளெல்லாவற்றையும் அறிவேன், நீ அறியமாட்டாய். (௫)

𑌅𑌜𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌸𑌨𑍍𑌨𑌵𑍍𑌯𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌮𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌸𑌨𑍍 ।
𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌮𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌯 𑌸𑌂𑌭𑌵𑌾𑌮𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌮𑌾𑌯𑌯𑌾 ॥

அஜோபிஸந்நவ்யயாத்மா பூதாநாமீஸ்வரோபிஸந்,
ப்ரகிருதிம்ஸ்வாமதிஷ்டாய ஸம்பவாம்யாத்மமாயயா. (௬)

நான் பிறவியில்லாதவனாகவும், பரிணாமமில்லாதவனாகவும், சகல பூதங்களுக்கும் ஈசுவரனாகவும் இருந்தும், என்னுடைய ஈசுவரஸ்வபாவத்தைவிடாமலே, என்னுடைய ஸங்கல்ப ரூப ஜ்ஞாநத்தால் ஜநித்துக்கொண்டிருக்கிறேன்.

𑌯𑌦𑌾 𑌯𑌦𑌾 𑌹𑌿 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌗𑍍𑌲𑌾𑌨𑌿𑌰𑍍𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌰𑌤 ।
𑌅𑌭𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌥𑌾𑌨𑌮𑌧𑌰𑍍𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌸𑍃𑌜𑌾𑌮𑍍𑌯𑌹𑌮𑍍 ॥

யதாயதாஹிதர்மஸ்ய க்லாநிர்பவதிபாரத,
அப்யுத்தாநமதர்மஸ்ய ததாத்மாநம் ஸ்ருஜாம்யஹம். (எ)

ஓ பாரதா! எப்பொழுது எப்பொழுதானால் (வேதோக்த) தர்மத்துக்கு லோபமும், அதர்மத்துக்கு வ்ருத்தியும் உண்டாகின்றதோ அப்பொழுதெல்லாம் என்னை நானே ஸ்ருஷ்டித்துக்கொள்ளுகிறேன். (எ)

𑌪𑌰𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌯 𑌸𑌾𑌧𑍂𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌨𑌾𑌶𑌾𑌯 𑌚 𑌦𑍁𑌷𑍍𑌕𑍃𑌤𑌾𑌮𑍍 ।
𑌧𑌰𑍍𑌮𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌨𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌯 𑌸𑌂𑌭𑌵𑌾𑌮𑌿 𑌯𑍁𑌗𑍇 𑌯𑍁𑌗𑍇 ॥

பரித்ராணாய ஸாதூநாம் விநாஸாயசதுஷ்க்ருதாம்,
தர்மஸம்ஸ்தாபநார்த்தாய ஸம்பவாமியுகேயுகே. (அ)

ஸாதுக்களை ரக்ஷிக்கும்பொருட்டும், பாபிகளை அழிக்கும்பொருட்டும், தர்மத்தை ஸ்தாபிக்கும்பொருட்டும், யுகங்கள்தோறும் பிறந்துகொண்டேயிருக்கிறேன். (அ)

𑌜𑌨𑍍𑌮𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌚 𑌮𑍇 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌮𑍇𑌵𑌂 𑌯𑍋 𑌵𑍇𑌤𑍍𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌤𑌃 ।
𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌦𑍇𑌹𑌂 𑌪𑌨𑌰𑍍𑌜𑌨𑍍𑌮 𑌨𑍈𑌤𑌿 𑌮𑌾𑌮𑍇𑌤𑌿 𑌸𑍋𑌽𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨 ॥

ஜந்மகர்மசமேதிவ்ய மேவம் யோவேத்திதத்வதஃ,
த்யக்த்வாதேஹம் புனர் ஜந்ம நைதிமாமேதிஸோர்ஜுந. (௯)

அர்ஜுநா! என் ஜந்மமும் கர்மமும் அப்ராக்ருதங்கள் (ப்ரக்ருதி சம்பந்தமில்லாதவை), இப்படி எவன் உண்மையாய் அறிகிருனே அவன்தேஹத்தை விட்டபிறகு மறுபடியும் ஜந்மத்தை யடையமாட்டான், என்னையே யடைவான்.

𑌵𑍀𑌤𑌰𑌾𑌗𑌭𑌯𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑌾 𑌮𑌨𑍍𑌮𑌯𑌾 𑌮𑌾𑌮𑍁𑌪𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌾𑌃 ।
𑌬𑌹𑌵𑍋 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌤𑌪𑌸𑌾 𑌪𑍂𑌤𑌾 𑌮𑌦𑍍𑌭𑌾𑌵𑌮𑌾𑌗𑌤𑌾𑌃 ॥

வீதராகபயக்ரோதா மந்மயாமாமுபாஶ்ரிதாஃ,
பஹவோக்ஞானதபஸா பூதாமத்பாவமாகதாஃ. (௧0)

ஜ்ஞாந மென்கிற தவத்தினல் பரிசுத்தரான அநேகர் ராகம், பயம், க்ரோதம் என்பவை யில்லாதவர்களாய், என் ஸ்வரூபமுடையவர்களாய் என்னை யாசிரயித்து என் ஸ்வபாவத்தை (மோக்ஷத்தை) அடைந்திருக்கிறார்கள். (௧௦)

𑌯𑍇𑌯𑌥𑌾𑌮𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌤𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑌥𑍈𑌵𑌭𑌜𑌾𑌮𑍍𑌯𑌹𑌮𑍍 ।
𑌮𑌮𑌵𑌰𑍍𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑍁𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑌾𑌃𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥𑌸𑌰𑍍𑌵𑌶𑌃 ॥

யேயதாமாம்ப்ரபத்யந்தே தாம்ஸ்ததைவபஜாம்யஹம்,
மமவர்த்மாநுவர்த்தந்தே மநுஷ்யாஃ பார்த்தஸர்வஶஃ. (௧௧)

பார்த்தா! யார் எப்படி என்னை பஜிக்கிறார்களோ, அப்படியே அவர்களை நான் அடைகிறேன், மநுஷ்யர்கள் எல்லாரும் என் மார்க்கத்தையே அநுஸரிப்பார்கள். (௧௧)

𑌕𑌾𑌂𑌕𑍍𑌷𑌨𑍍𑌤𑌃𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾𑌂𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌂 𑌯𑌜𑌨𑍍𑌤𑌇𑌹𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌃 ।
𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌰𑌂𑌹𑌿𑌮𑌾𑌨𑍁𑌷𑍇 𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑍍𑌭𑌵𑌤𑌿𑌕𑌰𑍍𑌮𑌜𑌾 ॥

காங்க்ஷந்தஃ கர்மணும்ஸித்திம் யஜந்த இஹதேவதாஃ,
க்ஷிப்ரம்ஹிமாநுஷேலோகே ஸித்திர்பவதிகர்மஜா. (கஉ)

இவ்விடத்தில் கர்மங்களினுடைய பலத்தை விரும்பி, தேவதைகளை யாராதிக்கிருர்கள். ஏனென்ருல், மனுஷ்ய லோகத்தில் கர்மங்களால் உண்டாகிற பலம் விரைவா யுண்டாகின்றது. (கஉ)

𑌚𑌾𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌰𑍍𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌮𑌯𑌾 𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌗𑍁𑌣𑌕𑌰𑍍𑌮𑌵𑌿𑌭𑌾𑌗𑌶𑌃 ।
𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌾𑌰𑌮𑌪𑌿 𑌮𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌕𑌰𑍍𑌤𑌾𑌰𑌮𑌵𑍍𑌯𑌯𑌮𑍍 ॥

சாதுர்வர்ண்யம்மயாஸ்ருஷ்டம் குணகர்மவிபாகஶஃ,
தஸ்யகர்த்தாரமபிமாம் வித்யகர்த்தாரமவ்யயம். (கங)

(ஸத்வரஜஸ்தமோ) குணவ்யாபாரங்களை விபாகித்து நான்கு வர்ணங்கள் என்னுல் ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்டன. எல்லாவற்றுக்கும் நானே கர்த்தா. ஆனுலும், எதற்கும் கர்த்தா அல்லவென்றும் நித்யனென்றும் என்னை அறிவாயாக. ()

𑌨𑌮𑌾𑌂𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿𑌲𑌿𑌮𑍍𑌪𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌨𑌮𑍇𑌕𑌰𑍍𑌮𑌫𑌲𑍇𑌸𑍍𑌪𑍃𑌹𑌾 ।
𑌇𑌤𑌿𑌮𑌾𑌂𑌯𑍋𑌽𑌭𑌿𑌜𑌾𑌨𑌾𑌤𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌭𑌿𑌰𑍍𑌨𑌸𑌬𑌧𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

நமாங்கர்மாணிலிம்பந்தி நமேகர்மபலேஸ்ப்ருஹா,
இதிமாமயோபி ஜாநாதி கர்மபிர்நஸபத்யதே. (௧௪)

(ஏனென்றால்) ஸ்ருஷ்டிமுதலான கர்மங்கள் என்னைப் பற்றமாட்டா, ஸ்ருஷ்டிமுதலான கர்மபலங்களான போகாதிகளில் எனக்கு விருப்பமில்லை. இப்படி என்னை எவன் அறிகிறானோ, அவனுக்கு (போகவிரோதிகளானபூர்வ) கர்மங்களின் சம்பந்தமில்லை. (௧௪)

𑌏𑌵𑌂𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍈𑌰𑌪𑌿 𑌮𑍁𑌮𑍁𑌕𑍍𑌷𑍁𑌭𑌿𑌃 ।
𑌕𑍁𑌰𑍁𑌕𑌰𑍍𑌮𑍈𑌵𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍈𑌃𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌤𑌰𑌂𑌕𑍃𑌤𑌮𑍍 ॥

ஏவம்ஜ்ஞாத்வாக்ருதம் கர்ம பூர்வைரபி முமுக்ஷுபிஃ,
குருகர்மைவதஸ்மாத்வம் பூர்வைஃபூர்வதரங்க்ருதம். (௧௫)

இப்படி என்னையறிந்து முன்னோர்களான முமுக்ஷுக்களும் கர்மத்தைச்செய்தார்கள். ஆகையால், முன்னோர்களான சூரியன், மநு முதலானவர்களும் செய்த புராதநமான கர்மத்தையே நீயும் செய்வாயாக. (௧௫)

𑌕𑌿𑌂𑌕𑌰𑍍𑌮𑌕𑌿𑌮𑌕𑌰𑍍𑌮𑍇𑌤𑌿 𑌕𑌵𑌯𑍋𑌽𑌪𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌮𑍋𑌹𑌿𑌤𑌾𑌃 ।
𑌤𑌤𑍍𑌤𑍇𑌕𑌰𑍍𑌮𑌪𑍍𑌰𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿𑌯𑌜𑍍𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌸𑍇𑌽𑌶𑌁𑌭𑌾𑌤𑍍

கிங்கர்மகிமகர்மேதி கவயோப்யத்ரமோஹிதா:,
தத்தேகர்மப்ரவக்ஷ்யாமி யத்ஞாத்வாமோக்ஷ்யஸேசுபாத். ()

எது (முமுக்ஷுவானவன் அநுஷ்ட்டிக்கவேண்டிய) கர்மம் எது அகர்மம் (ஜ்ஞாநம்) என்கிற விஷயத்தில், வித்வாம்ஸர்களும் ப்ரமிக்கிறார்கள். (அப்படிப்பட்ட ஆத்மஜ்ஞாநயுக்தமான) கர்மத்தை உனக்குச் சொல்லுகிறேன். அதையறிந்து (ஆசரித்து) அசுபத்திலிருந்து, (ஸம்ஸாரபந்தத்திலிருந்து) விடப்படுவாய். (௧௬)

𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑍋 𑌹𑍍𑌯𑌪𑌿 𑌬𑍋𑌦𑍍𑌧𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌬𑍋𑌦𑍍𑌧𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌚 𑌵𑌿𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌃 ।
𑌅𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌶𑍍𑌚 𑌬𑍋𑌦𑍍𑌧𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌗𑌹𑌨𑌾 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑍋 𑌗𑌤𑌿𑌃 ॥

கர்மணோஹ்யபிபோத்தவ்யம் போத்தவ்யஞ்சவிகர்மண:,
அகர்மணஶ்சபோத்தவ்யம் கஹநாகர்மணோகதி:. (சஎ)

முக்ய கர்மவிஷயத்திலும், அங்ககர்மத்திலும், ஜ்ஞாநத்திலும், தெரிந்துகொள்ளவேண்டிய விஷயமிருக்கின்றது. கர்மத்தின் தன்மை அறிதற்கருமையாயிருக்கும். (கஎ)

𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑍍𑌯𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌯𑌃 𑌪𑌶𑍍𑌯𑍇𑌦𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌿 𑌚 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌯𑌃 ।
𑌸 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌮𑌾𑌨𑍍𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌸 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑌕𑌰𑍍𑌮𑌕𑍃𑌤𑍍 ॥

கர்மண்யகர்மய: பஶ்யே தகர்மணிசகர்மய:,
ஸபுத்திமாந்மநுஷ்யேஷு ஸயுக்த: க்ருத்ஸ்நகர்மக்ருத். (கஅ)

எவன் கர்மத்தில் ஜ்ஞாநத்தையும், ஜ்ஞாநத்தில் கர்மத்தையும் பார்க்கிறானோ, அவனே ஞானவான். அவனே மநு

ஷ்யர்களில் மோக்ஷத்துக்குத்தகுந்தவன், அவனே எல்லாக் கர்மங்களையும் செய்தவன். (கஅ)

𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌸𑌮𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌾𑌃 𑌕𑌾𑌮𑌸𑌙𑍍𑌕𑌲𑍍𑌪𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌾𑌃 ।
𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌦𑌗𑍍𑌧𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌂 𑌤𑌮𑌾𑌹𑍁𑌃 𑌪𑌣𑍍𑌡𑌿𑌤𑌂 𑌬𑍁𑌧𑌾𑌃 ॥

யஸ்யஸர்வே ஸமாரம்பா: காமஸங்கல்பவர்ஜிதா:,
ஜ்ஞாநாக்நி தக்தகர்மாணம் தமாஹு: பண்டிதம்புதா:. (கக)

யாருடைய கர்மங்களெல்லாம் பலாபேக்ஷையும் சங்கல்பமும் இல்லாதவைகளோ, அந்த ஜ்ஞாநவானே (ஆத்ம) ஜ்ஞாநமென்கிற அக்நியால் கர்மங்களை தஹித்தவனென்று ஜ்ஞாநவான்கள் சொல்லுவார்கள். (கக)

𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌫𑌲𑌾𑌸𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌤𑍃𑌪𑍍𑌤𑍋 𑌨𑌿𑌰𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌃 ।
𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑍍𑌯𑌭𑌿𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌨𑍈𑌵 𑌕𑌿𑌂𑌚𑌿𑌤𑍍𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿 𑌸𑌃 ॥

த்யக்தவா கர்மபலாஸங்கம் நித்யத்ருப்தோ நிராஸ்ரய:,
கர்மண்யபிப்ரவ்ருத்தோபி நைவகிஞ்சித்கரோதிஸ:. (உ0)

கர்மபலத்தில் ஆஸக்தியைவிட்டு, நித்யத்தில் (ஆத்மாவில்) த்ருப்தி யடைந்து ஆசிரயமில்லாதவன் (ப்ரக்ருதியில் போக்யதா புத்தியில்லாதவன்) எவனோ, அவன் கர்மத்தில் ப்ரவேசித்தாலும், எந்தக் கர்மத்தையும் செய்தவனல்லன். (கர்மம் என்னும் முன்னிலையால் ஜ்ஞாநாப்யாஸம் செய்பவனாகிறான்.) (உ0)

𑌨𑌿𑌰𑌾𑌶𑍀𑌰𑍍𑌯𑌤𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑌰𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌃 ।
𑌶𑌾𑌰𑍀𑌰𑌂 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍𑌨𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿 𑌕𑌿𑌲𑍍𑌬𑌿𑌷𑌮𑍍 ॥

நிராசீர்யதசித்தாத்மா த்யக்தஸர்வபரிக்ரஹ:,
ஶாரீரம் கேவலங்கர்ம குர்வந்நாப்நோதிகில்பிஷம். (உக)

பலத்தில் விருப்பமில்லாதவனாய், மனத்தையும் இந்த்ரியங்களையும் கட்டினவனாய், ப்ராக்ருத வஸ்துக்கள் எல்லாவற்றிலும் மமதையைவிட்டவனாய், சரீரத்தோடுசேர்ந்த கர்மங்களைமாத்ரம் செய்கிறவன் பாபத்தையடையமாட்டான்

𑌯𑌦𑍃𑌚𑍍𑌛𑌾𑌲𑌾𑌭𑌸𑌨𑍍𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑍋 𑌦𑍍𑌵𑌨𑍍𑌦𑍍𑌵𑌾𑌤𑍀𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌮𑌤𑍍𑌸𑌰𑌃 ।
𑌸𑌮𑌃 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾𑌵𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑍌 𑌚 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌨 𑌨𑌿𑌬𑌧𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

யத்ருச்சாலாபஸந்துஷ்டோ த்வந்த்வாதீதோ விமத்ஸரஃ,
ஸமஸ்ஸித்தாவஸித்தௌச க்ருத்வாபிநநிபத்யதே. (உஉ)

ப்ரயத்நமில்லாமலே லபித்தவஸ்துக்களில் த்ருப்தியுள்ளவனாய், சீதோஷ்ண சுகதுக்காதி த்வந்த்வங்களை விட்டவனாய், பிறரிடத்தில் விரோதமில்லாதவனாய், பலம் கிடைத்தாலும் கிடைக்காமற்போனாலும் பேதமில்லாதவன் கர்மத்தைச் செய்தாலும் பந்தத்தை யடையமாட்டான். (உஉ)

𑌗𑌤𑌸𑌙𑍍𑌗𑌸𑍍𑌯 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌚𑍇𑌤𑌸𑌃 ।
𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯𑌾𑌚𑌰𑌤𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌸𑌮𑌗𑍍𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌲𑍀𑌯𑌤𑍇 ॥

கதஸங்கஸ்யமுக்தஸ்ய க்ஞாநாவஸ்திதசேதஸஃ,
யக்ஞாயாசரதஃ கர்ம ஸமக்ரம்ப்ரவிலீயதே. (உ௩)

சங்கமில்லாதவனுய், (ப்ரக்ருதிசம்பந்தங்களால்) விடப் பட்டவனுய், ஜ்ஞாநத்தில் நிலைத்த மனத்தை யுடையவன் செய்கிற யஜ்ஞாதி கர்மங்களால், புண்ய பாப ரூபமான ப்ராசீன கர்ம முழுதும் நசிக்கும். (உந)

𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌰𑍍𑌪𑌣𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌹𑌵𑌿𑌃 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌗𑍍𑌨𑍌 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾 𑌹𑍁-
𑌤𑌮𑍍। 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍈𑌵 𑌤𑍇𑌨 𑌗𑌨𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌕𑌰𑍍𑌮𑌸𑌮𑌾𑌧𑌿𑌨𑌾 ॥

ப்ரும்ஹார்பணம் ப்ரும்ஹஹவிர் ப்ரும்ஹாக்நௌப்ரும்ஹணா ஹுதம், ப்ரும்ஹைவதேநகந்தவ்யம் ப்ரும்ஹகர்மஸமாதிநா.

ப்ரஹ்மரூபமான சாதநத்தால், ப்ரஹ்மரூபமான ஹவிஸ்ஸு, ப்ரஹ்மாக்நியில், ப்ரஹ்மரூபமான கர்மத்தால்ஹோமம் செய்யப்படுகின்றது. ப்ரஹ்மரூபமான கர்மத்தை த்யாநம்செய்வதனுல், அப்படிப்பட்ட த்யாநம் செய்கிறவனுக்கு ப்ரஹ்மரூபமான ஆத்மஸ்வருபமே ப்ராப்யமாகும். (உச)

𑌦𑍈𑌵𑌮𑍇𑌵𑌾𑌪𑌰𑍇𑌯𑌜𑍍𑌞𑌂 𑌯𑍋𑌗𑌿𑌨𑌃 𑌪𑌰𑍍𑌯𑍁𑌪𑌾𑌸𑌤𑍇 ।
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌗𑍍𑌨𑌾𑌵𑌪𑌰𑍇𑌯𑌜𑍍𑌞𑌂 𑌯𑌜𑍍𑌞𑍇𑌨𑍈𑌵𑍋𑌪𑌜𑍁𑌹𑍍𑌵𑌤𑌿 ॥

தைவமேவாபரேயக்ஞம் யோகிநஃ பர்யுபாஸதே,
ப்ரும்ஹாக்நாவபரேயக்ஞம் யக்ஞேநைவோபஜுஹ்வதி. ()

சில யோகிகள் தேவார்ச்சநாரூபமான யஜ்ஞத்தையே கர்மமென்றுசேவிக்கிறார்கள். வேறுசிலர் ப்ரஹ்மரூபமாகிய நெருப்பில் யஜ்ஞத்தாலேயே யஜ்ஞஹோமம்செய்கிறார்கள்.

𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑍀𑌨𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑍍𑌯𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌸𑌂𑌯𑌮𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌷𑍁 𑌜𑍁𑌹𑍍𑌵𑌤𑌿 ।
𑌶𑌬𑍍𑌦𑌾𑌦𑍀𑌨𑍍𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾𑌨𑌨𑍍𑌯 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌷𑍁 𑌜𑍁𑌹𑍍𑌵𑌤𑌿 ॥

ஶ்ரோத்ராதீணிந்த்ரியாண்யந்யே ஸம்யமாக்நிஷு ஜுஹ்வதி,
ஶப்தாதீந்விஷயாநந்யே இந்த்ரியாக்நிஷு ஜுஹ்வதி. (உசு)

வேறு சிலர் ஸ்ரோத்ரம்முதலான இந்த்ரியங்களை, நிக்ரஹமென்கிற அக்நியில் ஹோமம்செய்கிறார்கள். வேறு சில

யோகிகள் சப்தாதி விஷயங்களை இந்த்ரியங்கள் என்கிற அக்நியில், ஹோமம் செய்கிறார்கள். (உசு)

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌚𑌾𑌪𑌰𑍇 ।
𑌆𑌤𑍍𑌮𑌸𑌂𑌯𑌮𑌯𑍋𑌗𑌾𑌗𑍍𑌨𑍌 𑌜𑍁𑌹𑍍𑌵𑌤𑌿 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌦𑍀𑌪𑌿𑌤𑍇 ॥

ஸர்வாணீந்த்ரியகர்மாணி ப்ராணகர்மாணிசாபரே,
ஆத்மஸம்யமயோகாக்நௌ ஜுஹ்வதிக்ஞாநதீபிதே. (உஎ)

வேறு சிலர் சகலமான இந்த்ரிய வ்யாபாரங்களையும், சகலமான ப்ராண வ்யாபாரங்களையும், ஜ்ஞாநத்தினால் ஜ்வலித்துக்கொண்டிருக்கிற, மநோ நிக்ரஹாப்யாஸம் என்கிற அக்நியில் ஆஹுதிசெய்கிறார்கள். (உஎ)

𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌸𑍍𑌤𑌪𑍋𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾 𑌯𑍋𑌗𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾𑌪𑌰𑍇 ।
𑌸𑍍𑌵𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌯𑌤𑌯𑌃 𑌸𑌂𑌶𑌿𑌤𑌵𑍍𑌰𑌤𑌾𑌃 ॥

த்ரவ்யக்ஞாஸ்தபோயக்ஞா யோகயக்ஞாஸ்ததாபரே,
ஸ்வாத்யாயக்ஞாநயக்ஞாஶ்ச யதயஸ்ஸம்சிதவ்ரதாঃ. (உஅ)

த்ருடவ்ரதர்களாய், நியமமுள்ளவர்களாகிய சிலர் த்ரவ்யத்தையே யஜ்ஞமாக வுடையவர்கள், வேறு சிலர் தபஸ்ஸையே யஜ்ஞமாகவுடையவர்கள், வேறு சிலர் யோகத்தையே யஜ்ஞமாக வுடையவர்கள், சிலர் ஜ்ஞாநத்தையே யஜ்ஞமாக வுடையவர்கள். (உ அ)

𑌅𑌪𑌾𑌨𑍇 𑌜𑍁𑌹𑍍𑌵𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍇𑌽𑌪𑌾𑌨𑌂 𑌤𑌥𑌾𑌪𑌰𑍇 ।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌪𑌾𑌨𑌗𑌤𑍀 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌯𑌾𑌮𑌪𑌰𑌾𑌯𑌣𑌾𑌃 ॥

அபாநேஜுஹ்வதிப்ராணம் ப்ராணேபாநந்ததாபரே,
ப்ராணபாநகதீருத்வா ப்ராணயாமபராயணாः. (உ௯)

ப்ராணயாமபராயணரான சிலர் ஆஹார்நியமத்தோடு அபாநத்தில் ப்ராணத்தை ஹோமம் செய்கிறார்கள். (பூரகமென்கிற ப்ராணயாமத்தைச் செய்கிறார்கள், வேறு சிலர் ப்ராணத்தில் அபாநத்தை, ஹோமம்செய்கிறாகள், (ரேசகம் என்கிற ப்ராணயாமத்தைச் செய்கிறார்கள்.) (உ௯)

𑌅𑌪𑌰𑍇 𑌨𑌿𑌯𑌤𑌾𑌹𑌾𑌰𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌨𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍇𑌷𑍁 𑌜𑍁𑌹𑍍𑌵𑌤𑌿।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌽𑌪𑍍𑌯𑍇𑌤𑍇 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌵𑌿𑌦𑍋 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌕𑍍𑌷𑌪𑌿𑌤𑌕𑌲𑍍𑌮𑌷𑌾𑌃 ॥

அபரேநியதாஹாரஃ ப்ராணாந்ப்ராணேஷுஜுஹ்வதி,
ஸர்வேப்யேதேயக்ஞவிதோ யக்ஞக்ஷபிதகல்மஷ. (௩௰)

வேறு சிலர் ப்ராணாபாநமார்க்கங்களை பந்தித்து ப்ராணங்களை ப்ராணங்களில் ஹோமம்செய்கிறார்கள். ப்ராணங்களை விடாமலும் இழுக்காமலும் ஸ்தம்பிக்கச் செய்வதனால் கும்பகமென்கிற ப்ராணாயாமத்தைச் செய்கிறார்கள் இவர்களெல்லாரும் யஜ்ஞத்தை யறிந்தவர்களாய் யஜ்ஞத்தால் பாபம் நசிக்கப்பெற்றவர்களாவார்கள். (௩௰)

𑌯𑌜𑍍𑌞𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌮𑍃𑌤𑌭𑍁𑌜𑍋 𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌸𑌨𑌾𑌤𑌨𑌮𑍍 ।
𑌨𑌾𑌯𑌂 𑌲𑍋𑌕𑍋𑌽𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌯𑌜𑍍𑌞𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍁𑌤𑍋𑌽𑌨𑍍𑌯𑌃 𑌕𑍁𑌰𑍁𑌸𑌤𑍍𑌤𑌮 ॥

யக்ஞஶிஷ்டாம்ருதபுஜோ யாந்திப்ரும்ஹஸநாதநம்,
நாயம்லோகோஸ்தயயக்ஞஸ்ய குதோந்யஃ குருஸத்தம. (௩௧)

யஜ்ஞசேஷமான அம்ருதத்தை (சரீரதாரணார்த்தம்) புசித்து, சாசுவதமான ப்ரஹ்மத்தை யடைகிறார்கள். குரு ஸ்ரேஷ்ட்டனே! யஜ்ஞ மில்லாதவனுக்கு இந்த வுலகமே யில்லை, மோக்ஷ மெப்படி யுண்டாகும். (௩௧)

𑌏𑌵𑌂 𑌬𑌹𑍁𑌵𑌿𑌧𑌾 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾 𑌵𑌿𑌤𑌤𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍋 𑌮𑍁𑌖𑍇 ।
𑌕𑌰𑍍𑌮𑌜𑌾𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿 𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌏𑌵𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌸𑍇 ॥

ஏவம்பஹுவிதாயக்ஞா விததாப்ரஹ்மணோமுகே,
கர்மஜாந்வித்திதாந்ஸர்வா நேவம்க்ஞாத்வாவிமோக்ஷ்யஸே.()

இப்படி பல விதங்களான யஜ்ஞங்கள் (கர்ம யோகங்கள்) ஆத்மயாதாத்ம்யாவாப்தி சாதநங்களா யிருக்கின்றன. (அந்தக் கர்மயோகங்களெல்லாம் (நித்தியநைமித்திக) கர்மங்

களால் உண்டானவைகளென்று அறிந்து கொள்வாயாக. இப்படி தெரிந்த பிறகு மோக்ஷத்தையடைவாய். (௩௨)

𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌾𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌮𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌜𑍍𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌯𑌜𑍍𑌞𑌃 𑌪𑌰𑌨𑍍𑌤𑌪 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌖𑌿𑌲𑌂 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇 𑌪𑌰𑌿𑌸𑌮𑌾𑌪𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

ஶ்ரேயாந்த்ரவ்யமயாத்யஞாத் ஞாநயக்ஞ: பரந்தப,
ஸர்வம்கர்மாகிலம்பார்த்தக்ஞாநேபரிஸமாப்யதே. (௩௩)

ஓ பரந்தபா! பார்த்தா! த்ரவ்யங்களால் செய்யப்படுகிற யஜ்ஞத்தைப் பார்க்கிலும் ஜ்ஞாநரூபமான யஜ்ஞம் சிறந்தது, கர்மங்கள் யாவும் முழுதும் ஜ்ஞாநத்தில் பர்யவஸாநமாகின்றது. (௩௩)

𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌿𑌪𑌾𑌤𑍇𑌨 𑌪𑌰𑌿𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌨𑍇𑌨 𑌸𑍇𑌵𑌯𑌾 ।
𑌉𑌪𑌦𑍇𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑍇 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌿𑌨𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌦𑌰𑍍𑌶𑌿𑌨𑌃 ॥

தத்வித்திப்ரணிபாதேந பரிப்ரச்நேநஸேவயா,
உபதேக்ஷ்யந்திதேக்ஞாநம் க்ஞாநிநஸ்தத்வதர்சிந:. (௩௪)

அந்தஞானத்தைநமஸ்காரத்தாலும்,ப்ரஸ்னையாலும் ஸிஸ்ரூஷையாலும் தெரிந்துகொள்வாயாக, ஆத்மஸ்வரூபத்தையறிந்தஜ்ஞானிகள் அந்தஜ்ஞானத்தைஉனக்கு உபதேசிப்பார்கள்

𑌯𑌜𑍍𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌨𑌪𑍁𑌨𑌰𑍍𑌮𑍋𑌹𑌮𑍇𑌵𑌂𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯𑌸𑌿𑌪𑌾𑌣𑍍𑌡𑌵 ।
𑌯𑍇𑌨𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑌶𑍇𑌷𑍇𑌣 𑌦𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍍𑌯𑌥𑍋𑌮𑌯𑌿 ॥

யத்ஜ்ஞாத்வாநபுநர்மோஹ மேவம்யாஸ்யஸிபாண்டவ,
யேநபூதாந்யஸேஷேண த்ரக்ஷ்யஸ்யாத்மந்யதோமயி. (௩௫)

ஓ பாண்டவா! அந்த ஜ்ஞாநத்தையறிந்து மறுபடியும் நீ யிப்படி பிரமிக்கமாட்டாய், அந்த ஜ்ஞாநத்தால் ஸர்வ பூதங்களையும் ஆத்மாவின் (தனது) இடத்திலும், என்னிடத்திலும்பார்க்கிறாய், (ப்ரக்ருதியைவிட்ட ஆத்மஸ்வரூபங்களெல்லாம் ஜ்ஞாநாகாரமாய், சமமாகத்தோற்றும்.) (௩௫)

𑌅𑌪𑌿𑌚𑍇𑌦𑌸𑌿𑌪𑌾𑌪𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃𑌪𑌾𑌪𑌕𑍃𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌪𑍍𑌲𑌵𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌵𑍃𑌜𑌿𑌨𑌂𑌸𑌂𑌤𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌸𑌿 ॥

அபிசேதஸிபாபேப்யஸ் ஸர்வேப்யஃபாபக்ருத்தமஃ,
ஸர்வம்க்ஞாநப்லவேநைவ வ்ருஜிநம்ஸந்தரிஷ்யஸி. (௩௬)

பாவிகளெல்லாரிலும் நீ பெரும்பாவியா யிருந்தாலும் சகலமான பாபங்களையும் ஆத்ம ஜ்ஞாநமென்கிற கப்பலைக் கொண்டு தாண்டக்கடவாய். (௩௬)

யதெயாஂஸிஸமிெஜா௯ிஜ்ஸஸா தாஞதெஜ௺ந ।
ஜாநாகி௯ஸவகமாணி ஸஸா தாஞதெதயா ॥

யதைதாம்ஸிஸமித்தோக்நிர் பஸ்மஸாத்குருதேர்ஜுந,
ஜ்ஞாநாக்நிஸ்ஸர்வகர்மாணி பஸ்மஸாத்குருதேததா. (௩௭)

ஓ அர்ஜுநா! நன்று யெரிந்துகொண்டிருக்கிற நெருப்பு எப்படிவிறகைநீறுசெய்யுமோ அப்படியே ஆத்மஜ்ஞாந ரூபமான நெருப்பு சர்வ (பூர்வ) கர்மங்களையும் நீறுக்கும்.

நஹிஜாநெந ஸஃஶஂ வவி௰ிஹவிஶுதெ ।
தஸ்ஷயஂயொமஸஂஸிஜஃ காலெநாதநிவிநதி ॥

நஹிஜ்ஞாநேந ஸத்ருஶம் பவித்ரமிஹவித்யதே,
தத்ஸ்வயம்யோகஸம்ஸித்தஃ காலேநாத்மநிவிந்ததி. (௩அ)

ஆத்ம ஜ்ஞாநத்துக்குச் சமாநமான சுத்திகரம் இந்த லோகத்தில் எதுவுமில்லை, அந்த ஆத்மஜ்ஞாநம் யோகசித்தியை யடைந்தவனுக்குக் காலக்ரமமாய் ஆத்மாவில் தானே யுண்டாகின்றது. (௩அ)

𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌾𑌵𑌾𑌨𑍍𑌲𑌭𑌤𑍇𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌪𑌰𑌃𑌸𑌂𑌯𑌤𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 ।
𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂𑌲𑌬𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾𑌪𑌰𑌾𑌂𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌮𑌚𑌿𑌰𑍇𑌣𑌾𑌧𑌿𑌗𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 ॥

ஶ்ரத்தாவாந்லபதேஜ்ஞாநம் தத்பரஸ்ஸம்யதேந்த்ரியஃ,
ஜ்ஞாநம்லப்த்வாபராம்ஶாந்திமசிரேணாதிகச்சதி. (௩௯)

ஜ்ஞாநத்தையே முக்யமாய் ஆசிரயித்து, சிரத்தையுள்ளவனுய், இந்த்ரியநிக்ரஹம்செய்கிறவன், ஜ்ஞாநத்தையடைவான். ஜ்ஞாநத்தை யடைந்தபிறகு சிறந்ததாகிய சாந்தியை (மோக்ஷத்தை) விரைவாய் அடைகிருன். (௩௯)

𑌅𑌜𑍍𑌞𑌶𑍍𑌚𑌾𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌦𑌧𑌾𑌨𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌂𑌶𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌵𑌿𑌨𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 ।
𑌨𑌾𑌯𑌂𑌲𑍋𑌕𑍋𑌽𑌸𑍍𑌤𑌿𑌨𑌪𑌰𑍋 𑌨𑌸𑍁𑌖𑌂𑌸𑌂𑌶𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 ॥

அஜ்ஞஶ்சாஶ்ரத்ததாநஶ்ச ஸம்ஶயாத்மாவிநஶ்யதி,
நாயம்லோகோஸ்திநபரோ நஸுகம்ஸம்ஶயாத்மநஃ. (௪௰)

ஜ்ஞாநமில்லாதவனும், சிரத்தை யில்லாதவனும், (உபதேச ப்ராப்தமான ஜ்ஞாநத்தில்) ஸம்ஸயமான மனமுள்ளவனும் நசிப்பான், அப்படிப்பட்ட ஸம்ஸயாத்மாவுக்கு இந்த (ப்ராக்ருத) லோகம் இல்லை, பரலோகம் (தர்மார்த்தகாம ரூப புருஷார்த்தம்) இல்லை. சுகம் (மோக்ஷம்) இல்லை. (௪௰)

𑌯𑍋𑌗𑌸𑌂𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌸𑌂𑌛𑌿𑌨𑍍𑌨𑌸𑌂𑌶𑌯𑌮𑍍 ।
𑌆𑌤𑍍𑌮𑌵𑌨𑍍𑌤𑌂𑌨𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌨𑌿𑌬𑌧𑍍𑌨𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌧𑌨𑌂𑌜𑌯 ॥

யோகஸந்யஸ்தகர்மாணம் ஜ்ஞாநஸஞ்சிந்நஸம்ஶயம்,
ஆத்மவந்தம்நகர்மாணி நிபத்நந்திதநஞ்சய. (௪௧)

தநஞ்சயா! யோகத்தால் ஜ்ஞாநரூபமாகிய கர்மயோக முண்டாகிஆத்மஜ்ஞாநத்தால் ஆத்மவிஷயமாகிய ஸம்ஸயம் விலகின த்ருடமான மனமுள்ளவனை (பூர்வ) கர்மங்கள் பந்திக்கமாட்டா. (௪௧)

𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌸𑌂𑌭𑍂𑌤𑌂 𑌹𑍃𑌤𑍍𑌸𑍍𑌥𑌂𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌸𑌿𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 ।
𑌛𑌿𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑍈𑌨𑌂 𑌸𑌂𑌶𑌯𑌂 𑌯𑍋𑌗𑌮𑌾𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑍋𑌤𑍍𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠 𑌭𑌾𑌰𑌤 ॥

தஸ்மாதஜ்ஞாதஸம்பூதம் ஹ்ருத்ஸ்தம்ஜ்ஞாநாஹிநாத்மநஃ,
சித்வைநம்ஸம்ஶயம்யோக மாதிஷ்டோத்திஷ்டபாரத. (௪௨)

ஆகையால், அஞ்ஞாநத்தினுலுண்டாகி, ஹ்ருதயத்தில் நிற்கிற இந்த ஆத்ம விஷயமான சந்தேஹத்தை, ஆத்மஜ்ஞாந மென்கிற கத்தியால் சேதித்து, கர்மயோகத்தைச் செய்வாயாக. பாரதா! எழுந்திரு. (௪௨)

ஸ்ரீ கீதாஸூ ஜ்ஞாந யோக மென்கிற
நான்காவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஐந்தாவது அத்தியாயம்.

கரும சன்னியாச யோகம்.

அர்ஜ்ஜுன வாக்கியம்.

𑌸𑌂𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾𑌂 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍍𑌯𑍋𑌗𑌂 𑌚 𑌶𑌂𑌸𑌸𑌿 ।
𑌯𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍇𑌯 𑌏𑌤𑌯𑍋𑌰𑍇𑌕𑌂 𑌤𑌨𑍍𑌮𑍇 𑌬𑍍𑌰𑍂𑌹𑌿 𑌸𑍁𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥

ஸந்யாஸங்கர்மணாங்க்ருஷ்ண புநர்யோகஞ்சஸம்ஸஸி,
யச்ரேயஏதயோரேகம் தந்மேப்ரூஹிஸுநிஶ்சிதம். (க)

ஓ க்ருஷ்ணா! கர்ம ஸந்யாஸத்தை (ஜ்ஞாநயோகத்தை) செய்யென்றுசொல்லுகிறாய், மறுபடியும் கர்மயோகத்தைச் செய்யென்று சொல்லுகிறாய், இவ்விரண்டில் சிறந்ததாகிய ஒன்றை மிகவும் நிஸ்சயமாய் எனக்குச் சொல்வாயாக. (க)

𑌸𑌨𑍍𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌯𑍋𑌗𑌶𑍍𑌚 𑌨𑌿𑌃𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌸𑌕𑌰𑌾𑌵𑍁𑌭𑍌 ।
𑌤𑌯𑍋𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌸𑌨𑍍𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌾𑌤𑍍 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌯𑍋𑌗𑍋 𑌵𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

ஸந்யாஸ:கர்மயோகஸ்ச நிஸ்ரேயஸகராவுபெள,
தயோஸ்துகர்மஸந்யாஸாத் கர்மயோகோவிசிஷ்யதே. (௨)

ஜ்ஞாநயோகம் கர்மயோகம் இவ்விரண்டும் மோக்ஷ ஹேதுக்கள், அந்த இரண்டில் ஜ்ஞாநயோகத்தைப் பார்க்கிலும் கர்மயோகம் மேலானது. (௨)

𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌃 𑌸 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌸𑌨𑍍𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑍀 𑌯𑍋 𑌨 𑌦𑍍𑌵𑍇𑌷𑍍𑌟𑌿 𑌨 𑌕𑌾𑌙𑍍𑌕𑍍𑌷𑌤𑌿 ।
𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑍍𑌵𑌨𑍍𑌦𑍍𑌵𑍋 𑌹𑌿 𑌮𑌹𑌾𑌬𑌾𑌹𑍋 𑌸𑍁𑌖𑌂 𑌬𑌨𑍍𑌧𑌾𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

ஜ்ஞேயஸ்ஸநித்யஸந்யாஸீ யோநத்வேஷ்டிநகாங்க்ஷதி,
நிர்த்வந்த்வோஹிமஹாபாஹோ ஸுகம்பந்தாத்ப்ரமுச்யதே.()

ஓ மஹாபாஹோ! எவன் வெறுப்பு விருப்புக்கள் இல்லாமல், த்வந்த்வங்கள் இல்லாதவனு யிருக்கிருனே, அவனே

நித்ய ஸந்யாஸி (நித்ய ஜ்ஞாந யோக நிஷ்ட்டன்) என்று தெரிந்துகொள்ளவேண்டும். அவன் சுலபமாய், ஸம்ஸாரத்திலிருந்து விடப்படுகிறான். (௩)

𑌸𑌾𑌂𑌖𑍍𑌯𑌯𑍋𑌗𑍌 𑌪𑍃𑌥𑌗𑍍𑌬𑌾𑌲𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌦𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌨 𑌪𑌣𑍍𑌡𑌿𑌤𑌾𑌃 ।
𑌏𑌕𑌮𑌪𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌗𑍁𑌭𑌯𑍋𑌰𑍍𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌤𑍇 𑌫𑌲𑌮𑍍 ॥

ஸாங்க்யயோகௌப்ருதக்பாலா꞉ ப்ரவதந்திநபண்டிதா꞉,
ஏகமப்யாஸ்திதஸ்ஸம்யகுபயோர் விந்ததேபலம். (௪)

ஜ்ஞாநயோகமும் கர்மயோகமும் வேறானவையென்று பாலர்கள் (ஸம்பூர்ணமான ஜ்ஞாநமில்லாதவர்கள்) சொல்லுவார்களே யன்றி, பண்டிதர்கள் (ஸம்பூர்ணமான ஜ்ஞாநமுள்ளவர்கள்) சொல்லமாட்டார்கள். இவ்விரண்டில் ஒன்றையாகிலும் நன்ருய் ஆசரித்தவன் ஒரே பலத்தை அடைவான். (௪)

𑌯𑌤𑍍𑌸𑌾𑌙𑍍𑌖𑍍𑌯𑍈𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌯𑍋𑌗𑍈𑌰𑌪𑌿 𑌗𑌮𑍍𑌯𑌤𑍇
𑌏𑌕𑌂 𑌸𑌾𑌙𑍍𑌖𑍍𑌯𑌂 𑌚 𑌯𑍋𑌗𑌂 𑌚 𑌯𑌃 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌸 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 ॥

யத்ஸாங்க்யைஃ ப்ராப்யதேஸ்தாநம் தத்யோகைரபிகம்யதே,
ஏகம்ஸாங்க்யஞ்சயோகஞ்சயஃ பஶ்யதிஸபஸ்யதி. (ரு)

ஜ்ஞாநயோகத்தை ஆசிரயித்தவர்களால் அடையப்படுகிறபலம் எதுவோ அதுவே கர்மயோகத்தை ஆசிரயித்தவர்களாலும் அடையப்படும். ஜ்ஞாநயோகமும்கர்மயோகமும் ஒன்றேயென்று எவன் தெரிந்து கொள்வானோ அவனே தெரிந்துகொண்டவனாவான். (ரு)

𑌸𑌨𑍍𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌮𑌹𑌾𑌬𑌾𑌹𑍋 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌮𑌾𑌪𑍍𑌤𑍁𑌮𑌯𑍋𑌗𑌤𑌃 ।
𑌯𑍋𑌗𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌰𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌨𑌚𑌿𑌰𑍇𑌣𑌾𑌧𑌿𑌗𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 ।

ஸந்யாஸஸ்துமஹாபாஹோ துஃகமாப்தமயோகதஃ,
யோகயுக்தோமுநிர்ப்ரஹ்மா நசிரேணுதிகச்சதி. (சு)

ஓ மஹாபாஹோ! ஆனால் கர்மயோகமில்லாமல் ஜ்ஞாநயோகத்தை யடைவது கஷ்டம், கர்மயோகஸம்பந்தனான முநி (ஆத்மத்யாநபரன்) மாத்ரம் விரைவாக ஆத்மாவை யடைவான். (௬)

𑌯𑍋𑌗𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌵𑌿𑌜𑌿𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌜𑌿𑌤𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌭𑍂𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍𑌨𑌪𑌿 𑌨 𑌲𑌿𑌪𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

யோகயுக்தோவிஶுத்தாத்மா விஜிதாத்மாஜிதேந்த்ரியஃ,
ஸர்வபூதாத்மபூதாத்மாகுர்வந்நபிநலிப்யதே. (௭)

கர்மயோகத்தில் நிஷ்டையுண்டாகி, பரிசுத்தமான மனமுள்ளவனாய், மனத்தையும் இந்த்ரியங்களையும் வென்று, தன் ஆத்மாவும், சகல ப்ராணிகளின் ஆத்மாவும் ஒரே ரூபமாய் நினைப்பவன், கர்மங்களைச்செய்தாலும் அஹங்காராதிகள் அவனைப்பற்றமாட்டா. (௭)

𑌨𑍈𑌵 𑌕𑌿𑌂𑌚𑌿𑌤𑍍𑌕𑌰𑍋𑌮𑍀𑌤𑌿 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌮𑌨𑍍𑌯𑍇𑌤 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌵𑌿𑌤𑍍 ।
𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌶𑍃𑌣𑍍𑌵𑌨𑍍𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑌂𑌜𑌿𑌘𑍍𑌰𑌨𑍍𑌨𑌶𑍍𑌨𑌨𑍍𑌗𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌸𑍍𑌵𑌪𑌂𑌶𑍍𑌵𑌸𑌨𑍍 ॥
𑌪𑍍𑌰𑌲𑌪𑌨𑍍𑌵𑌿𑌸𑍃𑌜𑌨𑍍𑌗𑍃𑌹𑍍𑌣𑌨𑍍𑌨𑍁𑌨𑍍𑌮𑌿𑌷𑌂𑌨𑌿𑌮𑌿𑌷𑌨𑍍𑌨𑌪𑌿 ।
𑌇𑌂𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑍀𑌂𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑍇𑌷𑍁 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌂𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌧𑌾𑌰𑌯𑌨𑍍 ॥

நைவகிஞ்சித்கரோமீதி யுக்தோமந்யேததத்வவித்,
பஸ்யந்ஸ்ருண்வந்ஸ்ப்ருஸஞ்ஜிக்ரந்நஸ்நந்கச்சந்ஸ்வபந்ஸ்வஸந்.
ப்ரலபந்விஸ்ருஜந்க்ருஹ்ணந் நுந்மிஷந்நிமிஷந்நபி,
இந்த்ரியாணீந்த்ரியார்த்தேஷு வர்தந்தஇதிதாரயந். (௯)

தத்வ ஜ்ஞாநியாகிய யோகி, பார்த்தாலும், கேட்டாலும், தீண்டினாலும், மோந்தாலும், புசித்தாலும், நடந்தாலும், தூங்கினாலும், மூச்சுவிட்டாலும், பேசினாலும், விட்டாலும், க்ரஹித்தாலும், கண்திறந்தாலும், கண்மூடினாலும், அந்தந்த இந்த்ரியங்கள் தம்தம் காரியங்களில் ப்ரவர்த்திக்

கின்றனவென்று மாத்திரம் நிச்சயித்துக்கொண்டே, தான் எதையும் செய்யவில்லையென்று நினைப்பான். (அ-கூ)

𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍍𑌯𑌾𑌧𑌾𑌯 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌸𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿 𑌯𑌃।
𑌲𑌿𑌪𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌨 𑌸 𑌪𑌾𑌪𑍇𑌨 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌪𑌤𑍍𑌰𑌮𑌿𑌵𑌾𑌮𑍍𑌭𑌸𑌾 ॥

ப்ரஹ்மண்யாதாயகர்மாணி ஸங்கந்த்யக்த்யக்த்வாகரோதியஃ,
லிப்யதேநஸபாபேந பத்மபத்ரமிவாம்பஸா. (க0)

கர்மங்களை ப்ரஹ்மத்தில் (ப்ரக்ருதியில்) வைத்து பலாபேக்ஷையைவிட்டு, எவன்கர்மத்தைச்செய்கிருனே, அவனை தாமரையிலை நீர்போல (ப்ரக்ருதிசம்பந்த ஹேதுக்களான) பாபங்கள் பற்றமாட்டா (க0)

𑌕𑌾𑌯𑍇𑌨 𑌮𑌨𑌸𑌾 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾 𑌕𑍇𑌵𑌲𑍈𑌰𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑍈𑌰𑌪𑌿।
𑌯𑍋𑌗𑌿𑌨𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌸𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌯𑍇॥

காயேநமநஸாபுத்யா கேவலைரிந்திரியைரபி,
யோகிநஃ கர்மகுர்வந்தி ஸங்கந்த்யகத்வாத்மஶுத்தயே. (கக)

யோகிகள் சரீரத்தினுலும், மனத்தினுலும், புத்தியினுலும், கேவலங்களான இந்த்ரியங்களாலும் பலாபேக்ஷையைவிட்டு ஆத்மசுத்தி (ஆத்மாவின் பூர்வ கர்ம பந்த நிவ்ருத்தி) யின் பொருட்டுக் கர்மத்தைச் செய்கிறுர்கள். (கக)

𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌫𑌲𑌂 𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌮𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿 𑌨𑍈𑌷𑍍𑌠𑌿𑌕𑍀𑌮𑍍 ।
𑌅𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌕𑌾𑌮𑌕𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌫𑌲𑍇 𑌸𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌨𑌿𑌬𑌧𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

யுக்தஃகர்மபலந்த்யக்த்வா ஶாந்திமாப்நோதிநைஷ்டிகீம்,
அயுக்தஃகாமகாரேண பலேஸக்தோநிபத்யதே. (கஉ)

ஆத்மேதர பலங்களில் ஆசையில்லாமல் ஆத்மாவினிடத்தில்மாத்ரம் ஆசையுள்ளவன், கர்மபலத்தைவிட்டு சாசுவதமான (ஆத்மாநுபவ) சுகத்தையடைகிறுன். ஆத்மேதர பலங்களில் ஆசையுள்ளவன் காமகாரமாய் (தன்னிச்சை

யால்) பலாபேக்ஷையோடு (கர்மங்களைச்செய்துகொண்டே) (ஸம்ஸார) பந்தத்தை அநுபவிக்கிறான். (கஉ)

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌮𑌨𑌸𑌾 𑌸𑌂𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌸𑍁𑌖𑌂 𑌵𑌶𑍀 ।
𑌨𑌵𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑍇 𑌪𑍁𑌰𑍇 𑌦𑍇𑌹𑍀 𑌨𑍈𑌵 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍𑌨 𑌕𑌾𑌰𑌯𑌨𑍍 ॥

ஸர்வகர்மாணிமநஸா ஸந்யஸ்யாஸ்தேஸுகம்வஸீ,
நவத்வாரேபுரேதேஹே நைவகுர்வந்நகாரயந். (கங)

ஆத்மா (சரீரி) சர்வ கர்மங்களையும் மனத்தினால் நவத்வாரங்களுள்ள சரீரமென்கிற புரத்தில்விட்டு, தான் தேஹ சம்பந்தமான ப்ரயத்நத்தைச் செய்யாதவனாய், (தேஹத்தால்) செய்விக்காதவனாய் சுகமாயிருக்கிறான். (கங)

𑌨 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍃𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌨 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌲𑍋𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍃𑌜𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍁𑌃 ।
𑌨 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌫𑌲𑌸𑌂𑌯𑍋𑌗𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇 ॥

நகர்த்ருத்வம்நகர்மாணி லோகஸ்யஸ்ருஜதிப்ரபுஃ,
நகர்மபலஸம்யோகம் ஸ்வபாவஸ்துப்ரவர்த்ததே. (கச)

இந்தலோகத்துக்குக் கர்த்ருத்வத்தையாகிலும், கர்மங்களையாகிலும், கர்மபலங்களின் சம்பந்தத்தையாகிலும், கர்மவஸ்யனுகாத ஆத்மாஉண்டாக்கமாட்டான். ஸ்வபாவம்(ப்ரக்ருதிசம்பந்தத்தால் உண்டானவாசனை) காரணமாகின்றது.

𑌨𑌾𑌦𑌤𑍍𑌤𑍇𑌕𑌸𑍍𑌯𑌚𑌿𑌤𑍍𑌪𑌾𑌪𑌂 𑌨𑌚𑍈𑌵𑌸𑍁𑌕𑍃𑌤𑌂𑌵𑌿𑌭𑍁𑌃 ।
𑌅𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇𑌨𑌾𑌵𑍃𑌤𑌂𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌤𑍇𑌨𑌮𑍁𑌹𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿𑌜𑌨𑍍𑌤𑌵𑌃 ॥

நாதத்தேகஸ்யசித்பாபம் நசைவஸுக்ருதம்விபு:,
அஜ்ஞாநேநாவ்ருதம் ஞாநம்தேநமுஹ்யந்திஜந்தவ:. (கரு)

வ்யாபகனுன ஆத்மா ஒருவனுடைய துக்கத்தையாகிலும் சுகத்தையாகிலும் போக்கடிக்கமாட்டான். ஜ்ஞாநவிரோதியான பூர்வகர்மத்தால் ஜ்ஞாநம் மூடப்பட்டிருக்கின்றது. அதனுல் ப்ராணிகள் மோஹத்தையடைகிறூர்கள்.

𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇𑌨𑌤𑍁𑌤𑌦𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂𑌨𑌾𑌶𑌿𑌤𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 ।
𑌤𑍇𑌷𑌾𑌮𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌵𑌜𑍍𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌯𑌤𑌿𑌤𑌤𑍍𑌪𑌰𑌮𑍍 ॥

ஜ்ஞாநேநதுதஜ்ஜ்ஞாநம் ஏஷாம்நாசிதமாத்மந:,
தேஷாமாதித்யவத்ஜ்ஞாநம் ப்ரகாஸயதிதத்பரம். (கசு)

எந்த ஆத்மாக்களுக்கு (ஆத்ம) ஜ்ஞாநத்தினால் அந்த அஜ்ஞாநம் (ஜ்ஞாநவிரோதியான கர்மம்) நசிக்கச்செய்யப் பட்டதோ, அந்த ஆத்மாக்களுடைய அந்தச் சிறந்த ஜ்ஞாநம், சூரியன்போல எல்லாவற்றையும் ப்ரகாசிக்கச் செய்கின்றது. (கசு)

𑌤𑌦𑍍𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌯𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨 𑌸𑍍𑌤𑌨𑍍𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌪𑌰𑌾𑌯𑌣𑌾𑌃 ।
𑌗𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌪𑍁𑌨𑌰𑌾𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌨𑌿𑌰𑍍𑌧𑍂𑌤𑌕𑌲𑍍𑌮𑌷𑌾𑌃 ॥

தத்புத்தயஸ்ததாத்மாநஸ் தந்நிஷ்டாஸ்தத்பராயணா:,
கச்சந்த்யபுநராவ்ருத்திம் க்ஞாநநிர்தூதகல்மஷா:. (கஎ)

அதனிடத்திலேயே (ஆத்மாவினிடத்திலேயே) புத்தியுள்ளவர்களாய், ஆத்மாவினிடத்திலேயே மனமுள்ளவர்களாய், ஆத்ம ஜ்ஞாநாப்யாஸத்தில் ஆசையுள்ளவர்களாய்,

ஆத்மாவையே முக்ய ப்ரயோஜநமாய்நினைத்தவர்கள், ஜ்ஞாநத்தால் சமஸ்த பாபங்களையும் உதறிக்கொண்டு, புநர்ஜந்மமில்லாத சுத்தாத்மஸ்வரூபத்தை அடைகிறார்கள். (கஎ)

𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌵𑌿𑌨𑌯𑌸𑌂𑌪𑌨𑍍𑌨𑍇 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍇 𑌗𑌵𑌿 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌿𑌨𑌿।
𑌶𑍁𑌨𑌿 𑌚𑍈𑌵 𑌶𑍍𑌵𑌪𑌾𑌕𑍇 𑌚 𑌪𑌣𑍍𑌡𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌸𑌮𑌦𑌰𑍍𑌶𑌿𑌨𑌃॥

வித்யாவிநயஸம்பந்நே ப்ராம்மணேகவிஹஸ்திநி,
ஶுநிசைவஶ்வபாகேச பண்டிதாஸ்ஸமதர்சிநः.

ஆத்மஜ்ஞாநிகள், வித்யையில் சமர்த்தனானவனிடத்திலும், வெறுமையான (படிக்காத) ப்ராஹ்மணனிடத்திலும், பசு, யானை, நாய் என்பவைகளிடத்திலும், நாயைத்தின்னுகிற சண்டாளனிடத்திலும், ஜ்ஞாநைகஸ்வரூபமான ஆத்மாக்கள்(ஏகரூபமாயிருத்தலால்) ஸமத்வத்தையேபார்ப்பார்கள்.

𑌇𑌹𑍈𑌵 𑌤𑍈𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌗𑍋 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌸𑌾𑌮𑍍𑌯𑍇 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌂 𑌮𑌨𑌃।
𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑍋𑌷𑌂 𑌹𑌿 𑌸𑌮𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌿 𑌤𑍇 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌃॥

இஹைவதைர்ஜிதஸ்வர்கோ யேஷாம்ஸாம்யேஸ்திதம்மநஃ,
நிர்தோஷம்ஹிஸமம்ப்ரம்ஹ தஸ்மாத்ப்ரம்ஹணிதேஸ்திதாஃ ()

எவர்களுக்கு (ஆத்மாக்களெல்லாம்) ஸமமென்கிற பாவத்தில் மனம் நின்றதோ, அவர்களால் கர்மாநுஷ்டாநகாலத்திலேயே, ஸம்ஸாரம் வெல்லப்பட்டது ப்ரக்ருதிசம்பந்த தோஷமில்லாத சமமான ஆத்மஸ்வரூபமே யல்லவா ப்ரஹ்மம். ஆகையால் சமமான மனமுள்ளவர்கள் ப்ரஹ்மத்திலிருப்பவர்கள். (கக)

𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌹𑍃𑌷𑍍𑌯𑍇𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌨𑍋𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑍇𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌚𑌾
𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑍍। 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌰𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑌸𑌮𑍍𑌮𑍂𑌢𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌿𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌿 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃॥

நப்ரஹ்ருஷ்யேத்ப்ரியம்ப்ராப்யநோத்விஜேத்பிராப்யசாப்ரியம்
ஸ்திரபுத்திரஸம்மூடோப்ரம்ஹ வித்ப்ரஹ்மணிஸ்திதஃ (உ0)

ஸ்த்திரமாகிய புத்தியுண்டாகி, சரீரமே ஆத்மா என்கிற ப்ரமத்தைவிட்டு, ஆத்மஸ்வரூபத்தையறிந்த ஆத்மாப்யாஸ நிஷ்ட்டன், ப்ரியமானதைப் பார்த்து, சந்தோஷிக்கமாட்டான். அப்ரியமானதைப்பார்த்து துக்கிக்கமாட்டான்.

𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑍇𑌷𑍍𑌵𑌸𑌕𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌤𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 𑌯𑌤𑍍𑌸𑍁𑌖𑌮𑍍।
𑌸 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌯𑍋𑌗𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌸𑍁𑌖𑌮𑌕𑍍𑌷𑌯𑌮𑌶𑍍𑌨𑍁𑌤𑍇॥

பாஹ்யஸ்பர்ஶேஷ்வஸக்தாத்மா விந்தத்யாத்மநியத்சுகம்,
ஸப்ரஹ்மயோகயுக்தாத்மா ஸுகமக்ஷயமஶ்நுதே. (உக)

ஆத்மேதரவிஷயாநுபவங்களில் விருப்பமில்லாதமனத்தோடு, ஆத்மாவினிடத்திலேயே, சுகத்தை எவன் அநுபவிக்கிறானோ, அவனே ப்ரஹ்மத்யாந யுக்தமான மனத்தோடு, சாசுவதமானசுகத்தை (ப்ரஹ்மாநுபவத்தை) அடைவான்.

𑌯𑍇 𑌹𑌿 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑌜𑌾 𑌭𑍋𑌗𑌾 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌯𑍋𑌨𑌯 𑌏𑌵 𑌤𑍇।
𑌆𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌵𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌕𑍌𑌨𑍍𑌤𑍇𑌯 𑌨 𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌰𑌮𑌤𑍇 𑌬𑍁𑌧𑌃॥

யேஹிஸம்ஸ்பர்ஸஜாபோகா து:கயோநயஏவதே,
ஆத்யந்தவந்த:கௌந்தேய நதேஷு ரமதேபுத: (உஉ)

குந்தீபுத்ரனே! விஷயேந்த்ரிய சம்பந்தத்தா லுண்டாகிற சுகங்கள் எவையோ, அவை துக்கஹேதுக்களே, உத்பத்திநாசங்களுள்ளவை, ஆத்மஜ்ஞாநியானவன், அவற்றில் விருப்பம் செய்யமாட்டான். (உஉ)

𑌶𑌕𑍍𑌨𑍋𑌤𑍀𑌹𑍈𑌵 𑌯𑌃 𑌸𑍋𑌢𑍁𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌶𑌰𑍀𑌰𑌵𑌿𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌤𑍍।
𑌕𑌾𑌮𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑍋𑌦𑍍𑌭𑌵𑌂 𑌵𑍇𑌗𑌂 𑌸 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌸 𑌸𑍁𑌖𑍀 𑌨𑌰𑌃॥

ஶக்நோதீஹைவயஸ்ஸோடும் ப்ராக்ஶரீரவிமோக்ஷணத்,
காமக்ரோதோத்பவம் வேகம்ஸயுக்தஸ்ஸஸுகீநர:. (உங)

எவனுல் சரீரத்தைவிடுவதற்குமுன்பு, யோகாப்யாஸ தசையிலேயே, காமக்ரோதங்களாலுண்டாகிற வேகத்தைத்

தடுப்பதற்கு சக்தியுள்ளவனே, அவனே ஆத்மாநுபவத்துக் குத் தகுதியானவன், அவனுக்கே ஆத்மசுகம் உண்டு. (௨௩)

𑌯𑍋𑌽𑌨𑍍𑌤𑌃𑌸𑍁𑌖𑍋𑌽𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌰𑌾𑌮𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌰𑍇𑌵𑌯𑌃।
𑌸𑌯𑍋𑌗𑍀 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌭𑍂𑌤𑍋𑌽𑌧𑌿𑌗𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿॥

யோந்தஸ்ஸுகோந்தராராமஸ்த தாந்தர்ஜ்யோதிரேவயஃ,
ஸயோகீப்ரம்ஹநிர்வாணம் ப்ரம்ஹபூதோதிகச்சதி. (௨௪)

எவன் அந்தராத்மாவினிடத்திலேயே ரமிப்பவனாய், ஆத்மஜ்ஞானமுள்ளவனாயிருக்கிறானோ, அந்த யோகி ப்ரஹ்மஸ்வரூபனாய், ஆத்மாநுபவசுகத்தை அடைகிறான். (௨௪)

𑌲𑌭𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌮𑍃𑌷𑌯𑌃𑌕𑍍𑌷𑍀𑌣𑌕𑌲𑍍𑌮𑌷𑌾𑌃।
𑌛𑌿𑌨𑍍𑌨𑌦𑍍𑌵𑍈𑌧𑌾 𑌯𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨 𑌸𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑌹𑌿𑌤𑍇𑌰𑌤𑌾𑌃॥

லபந்தேப்ரம்ஹநிர்வாணம் ருஷயஃக்ஷீணகல்மஷாஃ,
சிந்நத்வைதாயதாத்மாந ஸ்ஸர்வபூதஹிதேரதாஃ. (௨௫)

சீதோஷ்ணாதித்வந்த்வங்களை விட்டு, ஆத்மாவிலேயே மனத்தைநிறுத்தி, சர்வ ப்ராணிகளின் ஹிதத்தில் விருப்பமுள்ளவர்களாகியருஷிகள் (ஆத்மஜ்ஞானிகள்) பாவம்க்ஷீணிக்கப் பெற்றவர்களாய் ப்ரஹ்மானந்தத்தை யடைகிறார்கள். (உரு)

காமக்ரோதவியுக்தாநாம் யதீநாம் யதசேதஸாம்।
அபிதோ ப்ரஹ்மநிர்வாணம் வர்ததே விதிதாத்மநாம்॥

காமக்ரோதவியுக்தாநாம் யதீநாம்யதசேதஸாம்,
அபிதோப்ரம்ஹநிர்வாணம வர்த்ததேவிஜிதாத்மநாம். (உசு)

காமக்ரோதங்களை விட்டு, யோகாப்யாஸம் செய்துகொண்டு சாவதாநமனமுள்ளவர்களாய், மனத்தை ஜெயித்தவர்களுக்கு ப்ரஹ்மாநுபவம் சமீபத்திலிருக்கின்றது. ()

ஸ்பர்சாந்க்ருத்வா பஹிர்பாஹ்யாம் ஶ்சக்ஷுஶ்சைவாந்தரே ப்ருவோ:। ப்ராணாபாநௌ ஸமௌ க்ருத்வா நாஸாப்யந்தரசாரிணௌ॥

ஸ்பர்சாந்க்ருத்வாபஹிர்பாஹ்யாம்ஶ்சக்ஷுஶ்சைவாந்தரேப்ருவோ
ப்ராணாபாநௌஸமௌக்ருத்வா நாஸாப்யந்தரசாரிணௌ. (உஎ)

பாஹ்யவிஷயங்களை பாஹ்யமாகவேவிட்டுவிட்டு, நேத்திரங்களை புருவத்தினிடையில் நிறுத்தி, நாசியில் சஞ்சரிக்கிற ப்ராணாபாநங்களை, (உச்வாஸநிஸ்வாஸங்களை) சமாந நடையுள்ளவைகளாகச்செய்து. (உஎ)

𑌯𑌤𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑌨𑍋𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑍍 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌪𑌰𑌾𑌯𑌣𑌃।
𑌵𑌿𑌗𑌤𑍇𑌚𑍍𑌛𑌾𑌭𑌯𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑍋 𑌯𑌃 𑌸𑌦𑌾 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤 𑌏𑌵 𑌸𑌃॥

யதேந்த்ரியமநோபுத்திர் முநிர்மோக்ஷபராயண:,
விகதேச்சாபயக்ரோதோ யஸ்ஸதாமுக்தஏவஸ:. (உஅ)

இந்த்ரியங்கள், மனம், புத்தி, இவைகளைநிறுத்தி, மோக்ஷத்தையேப்ரயோஜநமாகநினைத்து, இச்சைபயம் க்ரோதங்களை விட்டு ஆத்ம ஜ்ஞாநாப்யாஸம் செய்கிறவன் எவனோ, அவன் எப்பொழுதும் (உபாயதசையிலும்) முக்தனே. ()

𑌭𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂𑌯𑌜𑍍𑌞𑌤𑌪𑌸𑌾𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌲𑍋𑌕𑌮𑌹𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌮𑍍।
𑌸𑍁𑌹𑍃𑌦𑌂𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾𑌮𑌾𑌂𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌮𑍃𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿॥

போக்தாரம்யஜ்ஞதபஸாம் ஸர்வலோகமஹேஶ்வரம்,
ஸுஹ்ருதம்ஸர்வபூதாநாம் ஞாத்வாமாம்சாந்திம்ருச்சதி. (௨௯)

யஜ்ஞம் தவம் ஆகிய இவற்றால் ஆராதிக்கத் தகுந்தவனாய், லோகங்களெல்லாவற்றுக்கும் மஹேஸ்வரனாய், ஸர்வ பூதங்களுக்கும் ஹிதனாகிய என்னை யறிந்தபிறகு, சுகத்தை யடைகிறான். (௨௯)

ஸ்ரீ கீதாஸு கருமசன்யாசயோகமென்கிற

ஐந்தாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆருவது அத்தியாயம்

ஆத்ம சம்யம யோகம்

ஸ்ரீ கிருஷ்ண வாக்கியம்.

𑌅𑌨𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌫𑌲𑌂 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿 𑌯𑌃।
𑌸 𑌸𑌂𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑍀 𑌚 𑌯𑍋𑌗𑍀 𑌚 𑌨 𑌨𑌿𑌰𑌗𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌨 𑌚𑌾𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃॥

அநாஶ்ரிதஃகர்மபலம் கார்யங்கர்மகரோதியஃ,
ஸஸந்யாஸீசயோகீச நநிரக்நிர்நசாக்ரியஃ. (க)

கர்மபலத்தைவிரும்பாமல் செய்யவேண்டிய கர்மத்தை எவன் செய்துகொண்டிருக்கிருனே, அவனே ஸந்யாஸியும் (ஜ்ஞாநயோகநிஷ்டனும்) ஆவான், அக்நியில்லாதவனும், கர்மாநுஷ்டாநத்தைவிட்டவனும் (ஸந்யாஸியும் யோகியும்) ஆகமாட்டான். (க)

𑌯𑌂𑌸𑌂𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌮𑌿𑌤𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌹𑍁𑌰𑍍 𑌯𑍋𑌗𑌂𑌤𑌂𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌪𑌾𑌣𑍍𑌡𑌵।
𑌨𑌹𑍍𑌯𑌸𑌂𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌸𑌙𑍍𑌕𑌲𑍍𑌪𑍋 𑌯𑍋𑌗𑍀𑌭𑌵𑌤𑌿𑌕𑌶𑍍𑌚𑌨॥

யம்ஸந்யாஸமிதிப்ராஹுர் யோகந்தம்வித்திபாண்டவ,
நஹ்யஸந்யஸ்தஸங்கல்போ யோகீபவதிகஸ்சந. (௨)

ஓ பார்த்தனே! கர்ம ஸந்யாஸமென்று (ஜ்ஞாநயோக மென்று) எதைச்சொல்லுகிறார்களோ, அதுவும் கர்மயோக மேயென்று தெரிந்து கொள்வாயாக, எவனும் விடாமல் யோகியாகமாட்டான். (௨)

𑌆𑌰𑍁𑌰𑍁𑌕𑍍𑌷𑍋𑌰𑍍𑌮𑍁𑌨𑍇𑌰𑍍𑌯𑍋𑌗𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌕𑌾𑌰𑌣𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇।
𑌯𑍋𑌗𑌾𑌰𑍂𑌢𑌸𑍍𑌯𑌤𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌶𑌮𑌃𑌕𑌾𑌰𑌣𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇॥

ஆருருக்ஷோர்முநேர்யோகம் கர்மகாரணமுச்யதே,
யோகாரூடஸ்யதஸ்யைவ ஸமஃகாரணமுச்யதே. (௩)

ஜ்ஞாநயோகத்தை ஆசிரயிக்க விரும்பின யோகிக்கு கர்மயோகம் காரணமென்று சொல்லப்படுகின்றது. ஜ்ஞா

நத்தையடைந்தவனுக்கு சர்மநிவ்ருத்தி காரணமாகச்சொல்லப்படுகின்றது. (௩)

𑌯𑌦𑌾 𑌹𑌿 𑌨𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑍇𑌷𑍁 𑌨 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌸𑍍𑌵𑌨𑍁𑌷𑌜𑍍𑌜𑌤𑍇।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑌙𑍍𑌕𑌲𑍍𑌪𑌸𑌨𑍍𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑍀 𑌯𑍋𑌗𑌾𑌰𑍂𑌢𑌸𑍍𑌤𑌦𑍋𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇॥

யதாஹிநேந்த்ரியார்த்தேஷு நகர்மஸ்வநுஷஜ்ஜதே,
ஸர்வஸங்கல்பஸந்யாஸீ யோகாரூடஸ்ததோச்யதே. (௪)

எப்பொழுதானால் இந்த்ரிய விஷயங்களிலும், கர்மங்களிலும் சம்பந்தப்படமாட்டானோ, அப்பொழுதே எல்லாச் சங்கற்பங்களையும் (கோரிக்கைகளையும்) விட்டுவிட்டவனாய், யோகாரூடனென்று சொல்லப்படுகிறான். (௪)

𑌉𑌦𑍍𑌧𑌰𑍇𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑌵𑌸𑌾𑌦𑌯𑍇𑌤𑍍।
𑌆𑌤𑍍𑌮𑍈𑌵 𑌹𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋 𑌬𑌨𑍍𑌧𑍁𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑍈𑌵 𑌰𑌿𑌪𑍁𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃॥

உத்தரேதாத்மநாத்மாநம் நாத்மாநமவஸாதயேத்,
ஆத்மைவஹ்யாத்மநோபந் துராத்மைவரிபுராத்மந:. (ரு)

ஆத்மாவை மனத்தினல் உத்தரிக்கவேண்டும் (தூக்கவேண்டும்.) ஆத்மாவைக்கீழேபோகவிடலாகாது. ஆத்மாவுக்கு ஆத்மாவே (மனமே) உறவு. ஆத்மாவுக்கு ஆத்மாவேபகை.

𑌬𑌨𑍍𑌧𑍁𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌯𑍇𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑍈𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾𑌜𑌿𑌤𑌃।
𑌅𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌸𑍍𑌤𑍁𑌶𑌤𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑍇 𑌵𑌰𑍍𑌤𑍇𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑍈𑌵𑌶𑌤𑍍𑌰𑍁𑌵𑌤𑍍॥

பந்துராத்மாத்மநஸ்தஸ்யயே நாத்மைவாத்மநாஜிதஃ,
அநாத்மநஸ்துசத்ருத்வேவர்தே தாத்மைவசத்ருவத். (சு)

எவனல் தன்மனம் ஸ்வயமாகவே ஜயிக்கப்பட்டதோ, அவனுடைய ஆத்மாவுக்கு அந்த மனம் உறவு, மனத்தை தமக்காதவனுக்கு அந்த மனமே சத்ருவைப்போல விரோஜயிாயிருக்கும். (சு)

𑌜𑌿𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌸𑌮𑌾𑌹𑌿𑌤𑌃।
𑌶𑍀𑌤𑍋𑌷𑍍𑌣𑌸𑍁𑌖𑌦𑍁𑌃𑌖𑍇𑌷𑍁 𑌤𑌥𑌾 𑌮𑌾𑌨𑌾𑌵𑌮𑌾𑌨𑌯𑍋𑌃॥

ஜிதாத்மந:ப்ரஸாந்தஸ்ய பரமாத்மாஸமாஹித:,
சீதோஷ்ணஸுகது:கேஷு ததாமநாவமாநயோ:. (௭)

சீதோஷ்ணங்கள், சுகதுக்கங்கள், மாநாவமாநங்கள், ஆகிய இவைகளில், மனத்தைவென்று மாறுபடாமல் நிறுத்தி, சாந்தனு யிருப்பவனுக்கு, மனத்தில் ஆத்மா மிகவும் சுகஸ்வரூபமாயிருக்கும். (௭)

𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌤𑍃𑌪𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌕𑍂𑌟𑌸𑍍𑌥𑍋 𑌵𑌿𑌜𑌿𑌤𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃।
𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌯𑍋𑌗𑍀 𑌸𑌮𑌲𑍋𑌷𑍍𑌟𑌾𑌶𑍍𑌮𑌕𑌾𑌞𑍍𑌚𑌨𑌃॥

ஜ்ஞாநவிஜ்ஞானத்ருப்தாத்மா கூடஸ்தோவிஜிதேந்த்ரிய:,
யுக்தயித்யுச்யதேயோகீ ஸமலோஷ்டாஶ்மகாஞ்சந:. (௮)

ஆத்மஸ்வரூப ஜ்ஞாநத்தாலும், ப்ரக்ருதியைப் பார்க்கிலும் ஆத்மாவிஜாதீயன் என்கிற விஜ்ஞாநத்தாலும், த்ரு

ப்தியடைந்த மனமுள்ளவனாய், கூடஸ்த்தனாய், ஜிதேந்த்ரியனாய், மண்ணாங்கட்டி, கல், பொன் இவைகளில் சமபாவமுள்ளயோகி, யுக்தனென்று (ஜ்ஞானயோகார்ஹன் என்று) சொல்லப்படுகிறான். (௮)

𑌸𑍁𑌹𑍃𑌨𑍍𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌯𑍁𑌦𑌾𑌸𑍀𑌨 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌸𑍍𑌥𑌦𑍍𑌵𑍇𑌷𑍍𑌯𑌬𑌨𑍍𑌧𑍁𑌷𑍁 ।
𑌸𑌾𑌧𑍁𑌷𑍍𑌵𑌪𑌿𑌚𑌪𑌾𑌪𑍇𑌷𑍁 𑌸𑌮𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

ஸுஹ்ருந்மித்ரார்யுதாஸீந மத்யஸ்தத்வேஷ்யபந்துஷு,
ஸாதுஷ்வபிசபாபேஷு ஸமபுத்திர்விசிஷ்யதே. (௯)

ஸுஹ்ருத்துக்களிடத்திலும், மித்திரர்களிடத்திலும், சத்ருக்களிடத்திலும், உதாஸீநரிடத்திலும், த்வேஷிகளிடத்திலும், பந்துக்களிடத்திலும், சாதுக்களிடத்திலும், பாவிகளிடத்திலும், சமபுத்தியுள்ளவன் சிறந்தவனாவான்.()

𑌯𑍋𑌗𑍀𑌯𑍁𑌞𑍍𑌜𑍀𑌤 𑌸𑌤𑌤𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌰𑌹𑌸𑌿𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 ।
𑌏𑌕𑌾𑌕𑍀𑌯𑌤𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌨𑌿𑌰𑌾𑌶𑍀𑌰𑌪𑌰𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌃 ॥

யோக்யுஞ்ஜீதஸதத மாத்மாநம்ரஹஸிஸ்திதஃ,
ஏகாகியதசித்தாத்மா நிராசீரபரிக்ரஹஃ (௧0)

யோகியானவன் (கர்மயோகநிஷ்டன்) நிர்ஜநப்ரதேசத்திலிருந்து, தனியனாய், மனத்தைநிறுத்தி, ஆத்மாவைப் பார்க்கிலும் இதரவஸ்துக்களில் ஆசையில்லாதவனாய், எதிலும் மமதையில்லாதவனாய், எப்பொழுதும், மனத்தை ஆத்மாவில் சேர்க்கவேண்டும். ஆதாவது ஆத்மாவைப் பார்ப்பதற்கு ப்ரயத்நம் செய்யவேண்டும். (௧0)

𑌶𑍁𑌚𑍌 𑌦𑍇𑌶𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌰𑌮𑌾𑌸𑌨𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃।
𑌨𑌾𑌤𑍍𑌯𑍁𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌿𑌤𑌂 𑌨𑌾𑌤𑌿𑌨𑍀𑌚𑌂 𑌚𑍈𑌲𑌾𑌜𑌿𑌨𑌕𑍁𑌶𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌮𑍍॥

ஶுசௌதேசேப்ரதிஷ்டாப் யஸ்திரமாஸநமாத்மநஃ,
நாத்யுச்ரிதம்நாதிநீசம் சேலாஜிநகுசோத்தரம். (௧௧)

பரிசுத்தமான இடத்தில் த்ருடமாய் மிகவும் உயரமில்லாமலும், மிகவும் தாழ்வில்லாமலும், வஸ்த்ரம், சர்மம்,

தர்ப்பை இவைகளை மேலே விரித்ததும் ஆயிருக்கிற பீடத்தை யிட்டுக்கொண்டு, (பீடத்தின்மேல் தர்ப்பை, அதின் மேல் சர்மம், அதின்மேல் வஸ்த்ரம்.) (கக)

𑌤𑌤𑍍𑌰𑍈𑌕𑌾𑌗𑍍𑌰𑌂 𑌮𑌨𑌃 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌯𑌤𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃।
𑌉𑌪𑌵𑌿𑌶𑍍𑌯𑌾𑌸𑌨𑍇 𑌯𑍁𑌞𑍍𑌜𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑍋𑌗𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌵𑌿𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌯𑍇॥

தத்ரைகாக்ரம்மநஃக்ருதவா யதசித்தேந்த்ரியக்ரியஃ,
உபவிஸ்யாஸநேயுஞ்ஜ்யாத் யோகமாத்மவிசுத்தயே. (கஉ)

அந்த ஆசநத்தின்மேல் உட்கார்ந்து, மநோவ்யாபாரங்களையும் இந்த்ரியவ்யாபாரங்களையும்நிறுத்தி, மனத்தை ஏகாக்ரமாகச் செய்துகொண்டு, ஸம்ஸார நிவ்ருத்தியின்பொருட்டுயோகாரம்பத்தை(ஆத்மதர்ஸநத்தை) செய்யவேண்டும்.

𑌸𑌮𑌂 𑌕𑌾𑌯𑌶𑌿𑌰𑍋𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑌂 𑌧𑌾𑌰𑌯𑌨𑍍𑌨𑌚𑌲𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌰𑌃।
𑌸𑌮𑍍𑌪𑍍𑌰𑍇𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌨𑌾𑌸𑌿𑌕𑌾𑌗𑍍𑌰𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌂 𑌦𑌿𑌶𑌶𑍍𑌚𑌾𑌨𑌵𑌲𑍋𑌕𑌯𑌨𑍍॥

ஸமம்காயசிரோக்ரீவம் தாரயந்நசலம்ஸ்திர:,
ஸம்ப்ரேக்ஷ்யநாஸிகாக்ரம் ஸ்வம்திசஸ்சாநவலோகயந். (கங)

சரீரமும், சிரசும், கண்டமும், சமமாயும் அசையாமல் ஸ்த்திரமாயும் (சிரமத்தால் மாறுமலும்) செய்துகொண்டு, தனதுநாஸிகாக்ரத்தை (புருவநடுவை) பார்த்துக்கொண்டு, திசைகளை நோக்காமல். (கங)

𑌪𑍍𑌰𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌵𑌿𑌗𑌤𑌭𑍀𑌰𑍍 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌚𑌾𑌰𑌿𑌵𑍍𑌰𑌤𑍇 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃।
𑌮𑌨𑌃 𑌸𑌂𑌯𑌮𑍍𑌯 𑌮𑌚𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑍋 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤 𑌆𑌸𑍀𑌤 𑌮𑌤𑍍𑌪𑌰𑌃॥

ப்ரசாந்தாத்மாவிகதபீர் ப்ரம்ஹசாரிவ்ரதேஸ்தித:,
மநஸ்ஸம்யம்யமச்சித்தோ யுக்தஆஸீதமத்பர:. (கச)

ப்ரஸாந்தமான மனமுள்ளவனாய், நிர்ப்பயனாய், ப்ரஹ்மசர்யவ்ரதத்திலிருப்பவனாய், என்னிடத்திலேயே மனமுள்ளவனாய், சாவதானனாய், என்னையேஆசிரயித்திருக்கவேண்டும்

𑌯𑍁𑌂𑌜𑌨𑍍𑌨𑍇𑌵𑌂 𑌸𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌯𑍋𑌗𑍀 𑌨𑌿𑌯𑌤𑌮𑌾𑌨𑌸𑌃।
𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌪𑌰𑌮𑌾𑌂 𑌮𑌤𑍍𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌾𑌮𑌧𑌿𑌗𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿॥

யுஞ்ஜந்நேவம்ஸதாத்மாநம் யோகீநியதமாநஸ:;
ஶாந்திம்நிர்வாணபரமாம் மத்ஸம்ஸ்தாமதிகச்சதி. (௧௫)

யோகியானவன் இப்படி எப்பொழுதும் மனத்தை ஆத்மாவில்சேர்த்து, பரிசுத்தமான மனமுள்ளவனாய், சுகத்துக்கு அபிவ்ருத்தி ரூபமாய் என்னிடத்தில் நிற்கிற சாந்தியென்கிற ஆநந்தத்தை அடைவான். (௧௫)

𑌨𑌾𑌤𑍍𑌯𑌶𑍍𑌨𑌤𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌯𑍋𑌗𑍋𑌽𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌨 𑌚𑍈𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑌨𑌶𑍍𑌨𑌤𑌃।
𑌨 𑌚𑌾𑌤𑌿𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑌶𑍀𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌜𑌾𑌗𑍍𑌰𑌤𑍋 𑌨𑍈𑌵 𑌚𑌾𑌰𑍍𑌜𑌨𑍁॥

நாத்யஶ்நதஸ்துயோகோஸ்தி நசைகாந்தமநஶ்நத:,
நசாதிஸ்வப்நஶீலஸ்யஜாக்ர தோநைவசார்ஜுந. (௧௬)

அர்ஜுநா! அதிகமா யுண்பவனுக்கும், சிறிதும் புசிக்காதவனுக்கும், அதிகமாய்த் தூங்குகிறவனுக்கும், சிறிதும் தூங்காதவனுக்கும் யோகம் அஸாத்யமாகும். (கசு)

𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌹𑌾𑌰𑌵𑌿𑌹𑌾𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌚𑍇𑌷𑍍𑌟𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌸𑍁।
𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑌾𑌵𑌬𑍋𑌧𑌸𑍍𑌯 𑌯𑍋𑌗𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌹𑌾॥

யுக்தாஹாரவிஹாரஸ்ய யுக்தசேஷ்டஸ்யகர்மஸு,
யுக்தஸ்வப்நாவபோதஸ்ய யோகோபவதிதுஃகஹா. (கஎ)

உசிதமான ஆஹாரமும், உசிதமானவிஹாரமும் (ஸம்ஸாரமும்) கர்மங்களில் உசிதமான பரிஶ்ரமும்; உசிதமான நித்ரை உசிதமான விழிப்பு இவைகளை யுடையவனுக்கு, துக்கத்தை விலக்குவதாகிய யோகம் சித்திக்கும். (கஎ)

𑌯𑌦𑌾 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌯𑌤𑌂 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍍𑌯𑍇𑌵𑌾𑌵𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑍇।
𑌨𑌿𑌃𑌸𑍍𑌪𑍃𑌹𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑌾𑌮𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌤𑌦𑌾॥

யதாவிநியதஞ்சித்த மாத்மந்யேவாவதிஷ்டதே,
நிஸ்ப்ருஹஸ்ஸர்வகாமேப்யோ யுக்தயித்யுச்யதேததா. (கஅ)

எப்பொழுதானால் சித்தம் ஆத்மாவினிடத்திலேயே வைக்கப்பட்டு நிஸ்சலமாய் நிற்கின்றதோ, அப்பொழுது எல்லாக்கோரிக்கைகளிலும் விருப்பமில்லாதவனாய் யோகார்ஹனென்று சொல்லப்படுகிறான். (கஅ)

𑌯𑌥𑌾 𑌦𑍀𑌪𑍋 𑌨𑌿𑌵𑌾𑌤𑌸𑍍𑌥𑍋 𑌨𑍇𑌙𑍗𑌗𑌤𑍇 𑌸𑍋𑌪𑌮𑌾 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌾।
𑌯𑍋𑌗𑌿𑌨𑍋 𑌯𑌤𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌯𑍁𑌞𑍍𑌜𑌤𑍋 𑌯𑍋𑌗𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃॥

யதாதீபோநிவாதஸ்தோ நேங்கதேஸோபமாஸ்ம்ருதா,
யோகிநோயதசித்தஸ்ய யுஞ்ஜதோயோகமாத்மந:. (கக)

காற்றில்லாத இடத்தில் வைக்கப்பட்ட தீபம் எப்படி அசையாமல் ப்ரகாசிக்குமோ, அப்படியே மனத்தை நிறுத்தி, ஆத்மாவில் யோகத்தை ஆசரித்துக்கொண்டிருப்பவனுக்கும் அதுவே உபமானமாகும். (க௯)

𑌯𑌤𑍍𑌰𑍋𑌪𑌰𑌮𑌤𑍇 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌯𑍋𑌗𑌸𑍇𑌵𑌯𑌾 ।
𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌚𑍈𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 𑌤𑍁𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 ॥

யத்ரோபரமதேசித்தம் நிருத்தம்யோகஸேவயா,
யத்ரசைவாத்மநாத்மாநம் பஶ்யந்நாத்மநிதுஷ்யதி. (௨௰)

யோகாப்யாசத்தால் விஷயங்களிலிருந்து நிவர்த்திக்கப்பட்ட சித்தம் எதனிடத்தில் சுகித்துக்கொண்டிருக்கின்றதோ, எதனிடத்தில் மனத்தினுல் ஆத்மாவைப் பார்த்துக்கொண்டு, ஆத்மாவிலேயே த்ருப்தியடைகிறுனே. (௨௰)

𑌸𑍁𑌖𑌮𑌾𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿𑌕𑌂 𑌯𑌤𑍍𑌤𑌦𑍍𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌯𑌮𑌤𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑍍 ।
𑌵𑍇𑌤𑍍𑌤𑌿 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌨 𑌚𑍈𑌵𑌾𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌶𑍍𑌚𑌲𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌤𑌃 ॥

ஸுகமாத்யந்திகம்யத்தத் புத்திக்ராஹ்யமதீந்த்ரியம்,
வேத்தியத்ரநசைவாயம் ஸ்திதஶ்சலதிதத்வதஃ. (௨௧)

இந்த்ரியங்களுக்குக் கோசரமாகாத புத்தியினல் மாத்ரம் க்ரஹிக்கத்தகுந்த பரமசுகத்தை எதில் அறிகிருனே, எதில் நின்றவன் அந்தஸ்திதியிலிருந்து அசையமாட்டானே.

𑌯𑌂 𑌲𑌬𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾 𑌚𑌾𑌪𑌰𑌂 𑌲𑌾𑌭𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌨𑌾𑌧𑌿𑌕𑌂 𑌤𑌤𑌃।
𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍋 𑌨 𑌦𑍁𑌃𑌖𑍇𑌨 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌣𑌾𑌪𑌿 𑌵𑌿𑌚𑌾𑌲𑍍𑌯𑌤𑍇॥

யம்லப்த்வாசாபரம்லாபம் மந்யதேநாதிகந்ததஃ,
யஸ்மிந்ஸ்திதோநதுக்கேந குருணபிவிசால்யதே. (உஉ)

எது கிடைத்தபிறகு அதைப் பார்க்கிலும் அதிகமான லாபம் வேறு காணப்படாதோ, எதனிடத்தி லிருப்பவன் பெருந்துன்பத்தினலும் அசைக்கப்படமாட்டானே. (உஉ)

𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌦𑍁𑌃𑌖𑌸𑌂𑌯𑍋𑌗𑌵𑌿𑌯𑍋𑌗𑌂 𑌯𑍋𑌗𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌿𑌤𑌮𑍍।
𑌸 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌯𑍇𑌨 𑌯𑍋𑌕𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑍋 𑌯𑍋𑌗𑍋𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌣𑍍𑌣𑌚𑍇𑌤𑌸𑌾॥

தம்வித்யாத்துக்கஸம்யோக வியோகம்யோகஸம்க்ஞிதம்,
ஸநிஶ்சயேநயோக்தவ்யோ யோகோநிர்விண்ணசேதஸா. ()

அப்படிப்பட்ட துக்கசம்பந்த நிவ்ருத்தியே யோகமென்று சொல்லப்படுகின்றதென்று தெரிந்துகொள்ளவேண்டும். அப்படிப்பட்ட யோகம் சம்ப்ரீதியுள்ள மனத்தோடும் நிச்சயபுத்தியோடும் ஆசரிக்கப்படவேண்டியது. (உரு)

𑌸𑌂𑌕𑌲𑍍𑌪𑌪𑍍𑌰𑌭𑌵𑌾𑌨𑍍𑌕𑌾𑌮𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃।
𑌮𑌨𑌸𑍈𑌵𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌂 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌯𑌮𑍍𑌯 𑌸𑌮𑌨𑍍𑌤𑌤𑌃॥

ஸங்கல்பப்ரபவாந்காமாம் ஸ்த்யக்த்வாஸர்வாநஶேஷத:,
மநஸைவேந்த்ரியக்ராமம் விநியம்யஸமந்தத:. (உச)

ஸங்கல்ப ஜந்யங்களான விஷயங்களை (க்ஷேத்ரபுத்ராதிகளை,) முழுதும் நிஶ்ஶேஷமாய் மனத்தினால் விட்டு, இந்த்ரிய சமுஹங்களை நாற்புறத்திலுமுள்ள (ஸ்பர்ஶஜங்கள் என்

கிற) சப்தாதி விஷயங்களிலிருந்து மனத்தினல் நிவர்த்திக்கச்செய்து. (௨௪)

𑌶𑌨𑍈𑌃 𑌶𑌨𑍈𑌰𑍁𑌪𑌰𑌮𑍇𑌦𑍍𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾 𑌧𑍃𑌤𑌿𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌯𑌾।
𑌆𑌤𑍍𑌮𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌂 𑌮𑌨𑌃 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌨 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌦𑌪𑌿 𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑍇𑌤𑍍॥

ஸனைஶ்ஶனைருபரமேத் புத்யாத்ருதிக்ருஹீதயா,
ஆத்மஸ்தம்மநஃக்ருத்வா நகிஞ்சிதபிசிந்தயேத். (௨௫)

மெள்ளமெள்ள விவேக யுக்தமான புத்தியால் ஆத்மாவைப்பார்க்கிலும் வேறுவிஷயங்களிலிருந்து விரமித்து, மனத்தை ஆத்மாவில் நிறுத்தி, பிறகு, மற்றொன்றையும் சிந்திக்காம லிருக்கவேண்டும். (௨௫)

𑌯𑌤𑍋 𑌯𑌤𑍋 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌰𑌤𑌿 𑌮𑌨𑌶𑍍𑌚𑌞𑍍𑌚𑌲𑌮𑌸𑍍𑌥𑌿𑌰𑌮𑍍
𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑌤𑍋 𑌨𑌿𑌯𑌮𑍍𑌯𑍈𑌤𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌵𑌶𑌂 𑌨𑌯𑍇𑌤𑍍॥

யதோயதோநிஶ்சரதி மநஶ்சஞ்சலமஸ்திரம்,
ததஸ்ததோநியம்யைத தாத்மந்யேவவஶம்நயேத். (உசு)

சஞ்சல ஸ்வபாவ முள்ளதாகையால் ஆத்மாவில் ஸ்த்திரமா யிருக்காமல், மனமானது எந்தெந்த மார்க்கமாய் வெளியில்சஞ்சரிக்குமோ அந்தந்தமார்க்கத்தி லிருந்து அதை திருப்பி ஆத்மாவினிடத்திலேயே வசப்படுத்தவேண்டும். ()

𑌪𑍍𑌰𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑌨𑌸𑌂 𑌹𑍍𑌯𑍇𑌨𑌂 𑌯𑍋𑌗𑌿𑌨𑌂 𑌸𑍁𑌖𑌮𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍।
𑌉𑌪𑍈𑌤𑌿 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌜𑌸𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌭𑍂𑌤𑌮𑌕𑌲𑍍𑌮𑌷𑌮𑍍॥

ப்ரஶாந்தமநஸம்ஹ்யேநம் யோகிநம்ஸுகமுத்தமம்,
உபைதிஶாந்தரஜஸம் ப்ரஹ்மபூதமகல்மஷம். (உஎ)

சாந்தமான மனத்தோடுகூடியிருப்பதனால் பாவங்கள் நிவர்த்தியாகி, ரஜோகுணம் நசித்து, ப்ரஹ்ம ரூபமா யிருக்கிற இந்தயோகியை, உத்தமமான சுகம் அடைகின்றது. ()

𑌯𑍁𑌞𑍍𑌜𑌨𑍍𑌨𑍇𑌵𑌂 𑌸𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌯𑍋𑌗𑍀 𑌵𑌿𑌗𑌤𑌕𑌲𑍍𑌮𑌷𑌃।
𑌸𑍁𑌖𑍇𑌨 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌸𑌂𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑌮𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌸𑍁𑌖𑌮𑌶𑍍𑌨𑍁𑌤𑍇॥

யுஞ்ஜந்நேவம்ஸதாத்மாநம் யோகீவிகதகல்மஷ:,
ஸுகேநப்ரம்ஹஸம்ஸ்பர்ஶமத்யந்தம்ஸுகமஶ்நுதே. (உஅ)

இப்படி எப்பொழுதும் ஆத்மாவை த்யாநித்துக்கொண்டு, பூர்வ கர்மங்கள் நீங்கப்பெற்ற யோகியானவன் ப்ரஹ்மாநுபவரூபமாய், அபரிமிதமான (ஆத்மாநுபவ) சுகத்தை சுகமாகவே (அநாயாஸமாகவே) அநுபவிக்கிறான். (உஅ)

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑌸𑍍𑌥𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌚𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿।
𑌈𑌕𑍍𑌷𑌤𑍇 𑌯𑍋𑌗𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌮𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌃॥

ஸர்வபூதஸ்தமாத்மாநம் ஸர்வபூதாநிசாத்மநி,
ஈக்ஷதேயோகயுக்தாத்மா ஸர்வத்ரஸமதர்ஶந:. (உகூ)

யோகத்தால் ரஜோகுணம் நசித்து, சுத்தமான மனத்தோடு சர்வ பூதங்களிலும் சமத்ருஷ்டியுள்ளவன், தனது ஆத்மாவை சர்வபூதங்களிலும் இருப்பதாகவும், சர்வபூதாத்மாக்களையும் தன்னிடத்தி லிருப்பவைகளாகவும் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறான். (௨௯)

𑌯𑍋 𑌮𑌾𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌚 𑌮𑌯𑌿 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿।
𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌹𑌂 𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌸 𑌚 𑌮𑍇 𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿॥

யோமாம்பஶ்யதிஸர்வத்ர ஸர்வஞ்சமயிபஶ்யதி,
தஸ்யாஹம்நப்ரணஸ்யாமி ஸசமேநப்ரணஸ்யதி. (௩0)

எவன் எல்லாவற்றிலும் என்னையும், என்னிடத்தில் எல்லாவற்றையும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறானோ, அவனுக்கு நான் நசிக்கமாட்டேன், எனக்கு அவன் நசிக்கமாட்டான்.

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌂 𑌯𑍋 𑌮𑌾𑌂 𑌭𑌜𑌤𑍍𑌯𑍇𑌕𑌤𑍍𑌵𑌮𑌾𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌥𑌾 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌮𑌾𑌨𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌸 𑌯𑍋𑌗𑍀 𑌮𑌯𑌿 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇॥

ஸர்வபூதஸ்திதம்யோமாம் பஜத்யேகத்வமாஸ்திதః,
ஸர்வதாவர்த்தமாநோபி ஸயோகீமயிவர்த்ததே. (௩௧)

எவன் பேதமில்லாதவனாய் சர்வ பூதங்களிலுமிருக்கிற என்னை பஜிக்கிறானோ, அப்படிப்பட்ட யோகியானவன் எவ்விதமாய் வர்த்தித்தாலும், என்னிடத்திலே வர்த்திக்கிறான்.

𑌆𑌤𑍍𑌮𑍌𑌪𑌮𑍍𑌯𑍇𑌨𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌮𑌂𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿𑌯𑍋𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨।
𑌸𑍁𑌖𑌂𑌵𑌾𑌯𑌦𑌿𑌵𑌾𑌦𑍁𑌃𑌖𑌂 𑌸𑌯𑍋𑌗𑍀𑌪𑌰𑌮𑍋𑌮𑌤𑌃॥

ஆத்மௌபம்யேநஸர்வத்ர ஸமம்பஸ்யதியோர்ஜுந,
ஸுகம்வாயதிவாதுக்கம் ஸயோகீபரமோமதః. (௩௨)

அர்ஜுநா! சுகதுக்கங்களைத் தனது ஸாம்யத்தால் ஸமஸ்தாத்மாக்களிடத்திலும் சமமாகப் பார்க்கிறவன் எவனோ அவனே பரமயோகி என்று நினைக்கப்படுகிறான். (௩௨)

𑌯𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌯𑍋𑌗𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌸𑌾𑌮𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌮𑌧𑍁𑌸𑍂𑌦𑌨।
𑌏𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌹𑌂 𑌨 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌚𑌞𑍍𑌚𑌲𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌰𑌾𑌮𑍍॥

யோயம்யோகஸ்த்வயாப்ரோக்தஸ் ஸாம்யேநமதுஸூதந,
ஏதஸ்யாஹம்நபச்யாமி சஞ்சலத்வாத்ஸ்திதிம்ஸ்திராம். (௩௩)

மதுஸூதந! ஸர்வ பூதஸமதர்சநத்தினல் எந்தயோகமானது உன்னுல்சொல்லப்பட்டதோ, அதுசலிக்கும்ஆகையால், அதற்கு ஸ்த்திரமான அவஸ்த்தை எனக்குத் தெரியவில்லை. (௩௩)

𑌚𑌞𑍍𑌚𑌲𑌂 𑌹𑌿 𑌮𑌨𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌥𑌿 𑌬𑌲𑌵𑌦𑍍𑌦𑍃𑌢𑌮𑍍।
𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌹𑌂 𑌨𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌵𑌾𑌯𑍋𑌰𑌿𑌵 𑌸𑍁𑌦𑍁𑌷𑍍𑌕𑌰𑌮𑍍॥

சஞ்சலம்ஹிமநःக்ருஷ்ண ப்ரமாதிபலவத்ருடம்,
தஸ்யாஹம்நிக்ரஹம்மந்யே வாயோரிவஸுதுஷ்கரம். (௩௪)

க்ருஷ்ண! மனமானது சஞ்சலமுள்ளது, பலாத்கார மாய் ஹரிக்கும் இயல்புடையது, அதிகபலமுள்ளது, ஆகை யால், அதைத் திருப்புதல் வாயுவைத் திருப்புவதுபோல அஸாத்யமென்று நான் நினைக்கிறேன். (௩௪)

ஸ்ரீ கிருஷ்ண வாக்கியம்.।

𑌅𑌸𑌂𑌶𑌯𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌬𑌾𑌹𑍋 𑌮𑌨𑍋 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌨𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌂 𑌚𑌲𑌮𑍍।
𑌅𑌭𑍍𑌯𑌾𑌸𑍇𑌨 𑌤𑍁 𑌕𑍌𑌨𑍍𑌤𑍇𑌯 𑌵𑍈𑌰𑌾𑌗𑍍𑌯𑍇𑌣 𑌚 𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯𑌤𑍇॥

அஸம்ஶயம்மஹாபாஹோ மநோ துர்நிக்ரஹஞ்சலம்,
அப்யாஸேந துகௌந்தேய வைராக்யேணசக்ருஹ்யதே. (௩௫)

ஓ மஹாபாஹோ! சஞ்சலமான மனம் நிறுத்தக்கூடாதது என்பதற்கு ஸம்ஶயமில்லை, ஓ குந்தீபுத்ரா! அப்யாஸத்தினாலும் வைராக்கியத்தினாலும் மனம் நிறுத்தப்படும். (௩௫)

𑌅𑌸𑌂𑌯𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 𑌯𑍋𑌗𑍋 𑌦𑍁𑌷𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪 𑌇𑌤𑌿 𑌮𑍇 𑌮𑌤𑌿𑌃।
𑌵𑌶𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 𑌤𑍁 𑌯𑌤𑌤𑌾 𑌶𑌕𑍍𑌯𑍋𑌽𑌵𑌾𑌪𑍍𑌤𑍁𑌮𑍁𑌪𑌾𑌯𑌤𑌃॥

அஸம்யதாத்மநாயோகோ துஷ்ப்ராபஇதிமேமதிஃ,
வஶ்யாத்மநாதியததா ஶக்யோவாப்துமுபாயதஃ. (௩௬)

மனத்தை நிறுத்தாமல் யோகப்ராப்தி ஸாத்யமாகாதென்று என்னுடைய அபிப்ராயம், உபாயத்தினால்மனத்தை நிறுத்தினவனுக்கு கர்மப்ரயத்நத்தினால் அதுகிடைக்கும்.()

அர்ஜ்ஜுன வாக்கியம்.

𑌅𑌯𑌤𑌿𑌃 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌯𑍋𑌪𑍇𑌤𑍋 𑌯𑍋𑌗𑌾𑌚𑍍𑌚𑌲𑌿𑌤𑌮𑌾𑌨𑌸𑌃।
𑌅𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌯𑍋𑌗𑌸𑌂𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌂 𑌕𑌾𑌂 𑌗𑌤𑌿𑌂 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣 𑌗𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿॥

அயதிஶ்ரத்தயோபேதோ யோகாச்சலிதமாநஸ:,
அப்ராப்யயோகஸம்ஸித்திம் காங்கதிம்க்ருஷ்ணகச்சதி, (௩௭)

க்ருஷ்ணா! ஶ்ரத்தையுள்ளவனும்யத்நத்தினுடைய குறையினால் யோகஸித்தியை அடையாமல் மனம் யோகத்திலிருந்து சலித்தபிறகு எந்தக் கதியை அடைவான். (௩௭)

𑌕𑌚𑍍𑌚𑌿𑌨𑍍𑌨𑍋𑌭𑌯𑌵𑌿𑌭𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑌶𑍍𑌛𑌿𑌨𑍍𑌨𑌾𑌭𑍍𑌰𑌮𑌿𑌵 𑌨𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 ।
𑌅𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌬𑌾𑌹𑍋 𑌵𑌿𑌮𑍂𑌢𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌃 𑌪𑌥𑌿 ॥

கச்சிந்நோபயவிப்ரஷ்டஶ்சிந்நாப்ரமிவநச்யதி,
அப்ரதிஷ்டோமஹாபாஹோ விமூடோப்ரஹ்மணஃபதி.(௩௮)

ஓ மஹாபாஹோ! தனது நிலையைவிட்டவனாய், ப்ரஹ்மமார்க்கத்தில் மூடனாய் இவ்விரண்டும் இல்லாதவனாய் கலைந்த மேகம்போல நஶிக்காம லிருப்பானா? (௩௮)

𑌏𑌤𑌂𑌮𑍇𑌸𑌂𑌶𑌯𑌂𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣 𑌛𑍇𑌤𑍍𑌤𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌸𑍍𑌯𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃।
𑌤𑍍𑌵𑌦𑌨𑍍𑌯𑌸𑌂𑌶𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯𑌛𑍇𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑌹𑍍𑌯𑍁𑌪𑌪𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇॥

ஏதம்மேஸம்ஶயங்க்ருஷ்ண சேத்துமர்ஹஸ்யஶேஷதஃ,
த்வதந்யஸம்சயஸ்யாஸ்யச் சேத்தாநஹ்யுபபத்யதே. (௩௯)

ஸ்ரீ க்ருஷ்ணா! எனக்கு இந்தப்ரகாரமான இந்த ஸம்ஶயத்தை முழுதும் விலக்கவேண்டும். இந்த ஸம்ஶயத்தை விலக்குகிறவன் உன்னைப்பார்க்கிலும் வேறொருவனில்லை. ()

ஸ்ரீ கிருஷ்ண வாக்கியம்.

𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥𑌨𑍈𑌵𑍇𑌹𑌨𑌾𑌮𑍁𑌤𑍍𑌰 𑌵𑌿𑌨𑌾𑌶𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇।
𑌨𑌹𑌿𑌕𑌲𑍍𑌯𑌾𑌣 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌕𑌶𑍍𑌚𑌿𑌦𑍍𑌦𑍁𑌰𑍍𑌗𑌤𑌿𑌂𑌤𑌾𑌤𑌗𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿॥

பார்த்தநைவேஹநாமுத்ர விநாசஸ்தஸ்யவித்யதே,
நஹிகல்யாணக்ருத்கஸ்சித் துர்கதிம்தாதகச்சதி. (௪0)

பார்த்தனே! அவனுக்கு இவ்வுலகத்திலும் (அதாவது கர்மபலமான ஸ்வர்க்காதியினிடத்திலும்,) பரலோகத்திலும் (ப்ரஹ்ம ப்ராப்தியிலும்,) அழிவென்பது இருக்கவே இருக்காது. தந்தையே, நன்மைசெய்தவனொருவனும் துர்க்கதி யடையமாட்டான். (௪௰)

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌕𑍃𑌤𑌾𑌂𑌲𑍍𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑍁𑌷𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌶𑌾𑌶𑍍𑌵𑌤𑍀𑌃𑌸𑌮𑌾𑌃।
𑌶𑍁𑌚𑍀𑌨𑌾𑌂𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑌾𑌂𑌗𑍇𑌹𑍇 𑌯𑍋𑌗𑌭𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑍋𑌭𑌿𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇॥

ப்ராப்யபுண்யக்ருதாங் லோகாநுஷித்வாசாஶ்வதீஸ்ஸமா:,
ஶுசீநாம்ஶ்ரீமதாம்கேஹே யோகப்ரஷ்டோபிஜாயதே.(௪௧)

யோகப்ரஷ்டன், புண்யம் செய்தவர்களுடைய லோகங்களுக்குப்போய், நெடுங்காலம் சுகமாயிருந்து, பரிசுத்தர்களான யோகத்துக்குத் தகுந்தவர்களுடைய வீட்டில் மறுபடியும் பிறக்கிறான். (௪௧)

𑌅𑌥𑌵𑌾 𑌯𑍋𑌗𑌿𑌨𑌾𑌮𑍇𑌵 𑌕𑍁𑌲𑍇 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌧𑍀𑌮𑌤𑌾𑌮𑍍 ।
𑌏𑌤𑌦𑍍𑌧𑌿 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌲𑌭𑌤𑌰𑌂 𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌜𑌨𑍍𑌮 𑌯𑌦𑍀𑌦𑍃𑌶𑌮𑍍 ॥

அதவாயோகிநாமேவ குலேபவதிதீமதாம்,
ஏதத்திதுர்லபதரம் லோகேஜந்மயதீத்ருசம். (௪௨)

அல்லது, யோகிகளாகி ஜ்ஞாநிகளானவர்களுடைய வீட்டில் பிறக்கிருன், இப்படிப்பட்ட ஜந்ம முண்டாதல், உலகத்தில் மிகவும் துர்லபம். (௪௨)

𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌤𑌂 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌸𑌂𑌯𑍋𑌗𑌂 𑌲𑌭𑌤𑍇 𑌪𑍌𑌰𑍍𑌵𑌦𑍇𑌹𑌿𑌕𑌮𑍍 ।
𑌯𑌤𑌤𑍇 𑌚 𑌤𑌤𑍋 𑌭𑍂𑌯𑌃 𑌸𑌂𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑍌 𑌕𑍁𑌰𑍁𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨 ॥

தத்ரதம்புத்திஸம்யோகம் லபதேபௌர்வதைஹிகம்,
யததேசததோபூயஸ்ஸம் ஸித்தௌகுருநந்தந. (௪௩)

குருநந்தனு! அவ்விடத்திலும் பூர்வ சரீரசம்பந்தமான அந்த யோகவிஷயமாகிய புத்திசம்பந்தத்தையேயடைந்து,

அவ்விடத்திலிருந்து, மறுபடியும் யோகசித்தியின் பொருட்டு பிரயத்னப்படுகிறான். (௪௩)

𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌸𑍇𑌨 𑌤𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌹𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑍇 𑌹𑍍𑌯𑌵𑌶𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌸𑌃।
𑌜𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌸𑍁𑌰𑌪𑌿 𑌯𑍋𑌗𑌸𑍍𑌯 𑌶𑌬𑍍𑌦𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌤𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇॥

பூர்வாப்யாஸேநதே நைவஹ்ரியதேஹ்யவசோபிஸஃ,
ஜிஜ்ஞாஸுரபியோகஸ்ய சப்தப்ரஹ்மாதிவர்த்ததே. (௪௪)

அப்படிப்பட்டவன் தன்னிச்சையில்லாதவனுனும் பூர்வத்தில் அப்யசிக்கப்பட்ட அந்த யோகத்தினுலேயே இழுக்கப்படுகிறான், யோகத்தை அறிய விரும்பினவனும் ப்ரக்ருதி சம்பந்தத்தை அதிக்ரமிப்பான். (௪௪)

𑌪𑍍𑌰𑌯𑌤𑍍𑌨𑌾𑌦𑍍𑌯𑌤𑌮𑌾𑌨𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌯𑍋𑌗𑍀 𑌸𑌂𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌕𑌿𑌲𑍍𑌬𑌿𑌷𑌃।
𑌅𑌨𑍇𑌕𑌜𑌨𑍍𑌮𑌸𑌂𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌸𑍍𑌤𑌤𑍋 𑌯𑌾𑌤𑌿 𑌪𑌰𑌾𑌂 𑌗𑌤𑌿𑌮𑍍॥

ப்ரயத்நாத்யதமாநஸ்து யோகீஸம்சுத்தகில்பிஷ:,
அநேகஜன்மஸம்ஸித்த ஸ்ததோயாதிபராங்கதிம். (௪௫)

அநேக ஜன்மங்களில் சம்பாதித்த புண்ணியத்தால் பாவம் நீங்கினவனுகி, ஸித்தனுகி, ப்ரயத்நத்தால் யோகத்தை அப்யஸிக்கிறயோகி, அந்த ஜன்மத்திலிருந்து பரகதியை (ப்ரஹ்மாநுபவத்தை) அடைகிருன். (௪௫)

𑌤𑌪𑌸𑍍𑌵𑌿𑌭𑍍𑌯𑍋𑌽𑌧𑌿𑌕𑍋 𑌯𑍋𑌗𑍀 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌿𑌭𑍍𑌯𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌮𑌤𑍋𑌽𑌧𑌿𑌕𑌃।
𑌕𑌰𑍍𑌮𑌿𑌭𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚𑌾𑌧𑌿𑌕𑍋 𑌯𑍋𑌗𑍀 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌯𑍋𑌗𑍀 𑌭𑌵𑌾𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨॥

தபஸ்விப்யோதிகோயோகீ ஜ்ஞாநிப்யோபிமதோதிக:,
கர்மிப்யச்சாதிகோயோகீ தஸ்மாத்யோகீபவார்ஜுந. (௪௬)

தவம் செய்வோர்களைப் பார்க்கிலும், (ஆத்மஜ்ஜாநம் தவிர மற்ற) ஞானமுள்ளவர்களைப்பார்க்கிலும், (பலார்த்தமாக) கர்மங்களைச் செய்பவர்களைப் பார்க்கிலும், யோகியா

னவன் பெரியவன், அர்ஜுநா! ஆகையால் நீ யோகியாகக் கடவாய். (சசு)

𑌯𑍋𑌗𑌿𑌨𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌮𑌦𑍍𑌗𑌤𑍇𑌨𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾।
𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌾𑌵𑌾𑌨𑍍𑌭𑌜𑌤𑍇 𑌯𑍋 𑌮𑌾𑌂 𑌸 𑌮𑍇 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌤𑌮𑍋 𑌮𑌤𑌃॥

யோகிநாமபிஸர்வேஷாம் மத்கதேநாந்தராத்மநா,
ஶ்ரத்தாவாந்பஜதேயோமாம் ஸமேயுக்ததமோமத:. (சஎ)

யோகிகளெல்லாருள்ளும், என்னிடத்தில் மனத்தை நிறுத்தி எவன்சிரத்தையோடென்னை பஜிக்கிறானோ, அவனே மிகவும் யோக்கியனென்று என் அபிப்ராயம். (சஎ)

ஸ்ரீ கீதாஸு ஆத்ம சம்யம யோக மென்கிற

ஆறுவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஏழாவது அத்தியாயம்.

விஜ்ஞான யோகம்.

ஸ்ரீ கிருஷ்ண வாக்கியம்.

𑌮𑌯𑍍𑌯𑌾𑌸𑌕𑍍𑌤𑌮𑌨𑌾𑌃 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥 𑌯𑍋𑌗𑌂 𑌯𑍁𑌞𑍍𑌜𑌨𑍍𑌮𑌦𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌃।
𑌅𑌸𑌂𑌶𑌯𑌂 𑌸𑌮𑌗𑍍𑌰𑌂 𑌮𑌾𑌂 𑌯𑌥𑌾 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌸𑍍𑌯𑌸𑌿 𑌤𑌚𑍍𑌛𑍃𑌣𑍁॥

மய்யாஸக்தமநா:பார்த்த யோகம்யுஞ்ஜந்மதாச்ரய:,
அஸம்சயம்ஸமக்ரம்மாம் யதாஜ்ஞாஸ்யஸிதச்ருணு. (க)

பார்த்தனே! என்னிடத்தில் மனத்தை நிறுத்தினவனாய், அன்பினால் க்ஷணமாத்ரமும் என்பிரிவைப் பொறுக்

காதவனாய் என்னை ஆசிரயித்திருந்து, யோகாப்யாஸம் செய்து என்னை ஸம்ஸயமில்லாமல் ஸம்பூர்ணமாய் எப்படி தெரிந்துகொள்வாயோ அதைக் கேட்பாயாக. (க)

ஜ்ஞாநம்தேஹம்ஸவிஜ்ஞாநமிதம் வக்ஷ்யாம்யஶேஷத꞉।
யஜ்ஜ்ஞாத்வாநேஹபூயோந்யஜ்ஜ்ஞாதவ்யமவஶிஷ்யதே

ஜ்ஞாநம்தேஹம்ஸவிஜ்ஞாநமிதம் வக்ஷ்யாம்யசேஷத꞉,
யத்ஜ்ஞாத்வாந்யேஹபூயோந்யத் ஜ்ஞாதவ்யமவசிஷ்யதே. (உ)

நான் உனக்கு சமஸ்த சேதநாசேதந வைலக்ஷண்ய ஜ்ஞாநத்தோடு இந்த ஸ்வரூபஜ்ஞாநத்தை ஸம்பூர்ணமாகச் சொல்லுகிறேன், இது தெரிந்தபிறகு இனித் தெரிந்துகொள்ள வேண்டியது வேறொன்றும் இவ்விடத்தில் (என்னிடத்தில்) விசேஷித்திருக்கமாட்டாது. (உ)

𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌕𑌶𑍍𑌚𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑌤𑌿 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌯𑍇।
𑌯𑌤𑌤𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌕𑌶𑍍𑌚𑌿𑌨𑍍𑌮𑌾𑌂 𑌵𑍇𑌤𑍍𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌤𑌃॥

மநுஷ்யாணாம்ஸஹஸ்ரேஷு கஶ்சித்யததிஸித்தயே,
யததாமபிஸித்தாநாம் கஶ்சிந்மாம்வேத்திதத்வதஃ. (௩)

ஆயிரக்கணக்கான மனிதர்களுக்குள்ளே எவனேவொருவன் ஜ்ஞாநசித்தியின் பொருட்டு ப்ரயத்நம் செய்கிறான், யத்னித்தவர்களுக்குள்ளும் எவனேவொருவன் என்னை யறிந்து என்றால் சித்தியின் பொருட்டு யத்னிக்கிறான், என்னை யறிவோர்களாகிய அநேகருள்ளே எவனே வொருவன் நிஜமாயறிகிறான். (௩)

𑌭𑍂𑌮𑌿𑌰𑌾𑌪𑍋𑌽𑌨𑌲𑍋 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌃 𑌖𑌂 𑌮𑌨𑍋 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑍇𑌵 𑌚।
𑌅𑌹𑌂𑌕𑌾𑌰 𑌇𑌤𑍀𑌯𑌂 𑌮𑍇 𑌭𑌿𑌨𑍍𑌨𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌰𑌷𑍍𑌟𑌧𑌾॥

பூமிராபோநலோவாயு: கம்மநோபுத்திரேவச,
அஹங்காரஇதியம்மே பிந்நாப்ரக்ருதிரஷ்டதா. (ச)

நிலம், நீர், நெருப்பு, காற்று, ஆகாசம், மனம், புத்தி, அகங்காரம் என்று எட்டுவிதமாயிருக்கிற இந்தப்ரக்ருதியும் என்னதென்று அறியக்கடவாய். (ச)

𑌅𑌪𑌰𑍇𑌯𑌮𑌿𑌤𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌨𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌂𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌮𑍇𑌪𑌰𑌾𑌮𑍍।
𑌜𑍀𑌵𑌭𑍂𑌤𑌾𑌂𑌮𑌹𑌾𑌬𑌾𑌹𑍋 𑌯𑌯𑍇𑌦𑌂𑌧𑌾𑌰𑍍𑌯𑌤𑍇𑌜𑌗𑌤𑍍॥

அபரேயமிதஸ்த்வந்யாம் ப்ரக்ருதிம்வித்திமேபராம்,
ஜீவபூதாம்மஹாபாஹோ யயேதம்தார்யதேஜகத். (ரு)

(அசேதனமான) இந்தப்ரக்ருதிதாழ்வானது, இதைப் பார்க்கிலும் ப்ரதாநமான மற்றொன்றாகிய என் ப்ரக்ருதி ஜீவரூபமாயிருக்கின்றது, அதனால் இந்த ஜகம் தரிக்கப்படுகின்றதென்று தெரிந்து கொள்வாயாக. (ரு)

𑌏𑌤𑌦𑍍𑌯𑍋𑌨𑍀𑌨𑌿 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑍀𑌤𑍍𑌯𑍁𑌪𑌧𑌾𑌰𑌯।
𑌅𑌹𑌂𑌕𑍃𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑌸𑍍𑌯𑌜𑌗𑌤𑌃𑌪𑍍𑌰𑌭𑌵𑌃𑌪𑍍𑌰𑌲𑌯𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾॥

ஏதத்யோநீநி பூதாநி ஸர்வாணீத்யுபதாரய,
அஹங்க்ருத்ஸ்நஸ்யஜகத: ப்ரபவ:ப்ரளயஸ்ததா. (சு)

இந்த ஸர்வப்ராணிகளும் இந்த இரண்டுப்ரக்ருதிகளே மூலமாயுள்ளவையென்று நிச்சயிக்கக்கடவாய், இந்த இரண்டுக்கும் கூடமூலமாகிய நானே லோகத்துக்கெல்லாம் உத்பத்தியும் ப்ரளயமும். (சு)

𑌮𑌤𑍍𑌤𑌃𑌪𑌰𑌤𑌰𑌂 𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌦𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌧𑌨𑌞𑍍𑌜𑌯।
𑌮𑌯𑌿𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌿𑌦𑌂𑌪𑍍𑌰𑍋𑌤𑌂 𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑍇𑌮𑌣𑌿𑌗𑌣𑌾𑌇𑌵॥

மத்த:பரதரம்நாந்யத் கிஞ்சிதஸ்திதநஞ்ஜய,
மயிஸர்வமிதம்ப்ரோதம் ஸூத்ரேமணிகணாயிவ. (எ)

ஓ தநஞ்சயா! என்னிலும்வேறான மிகவுஞ்சிறந்த பொருளில்லை, இதெல்லாம் கயிற்றில் முத்துக்கள் கோக்கப்பட்டிருப்பதுபோல என்னிடத்தில்கோக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

𑌰𑌸𑍋𑌽𑌹𑌮𑌪𑍍𑌸𑍁 𑌕𑍌𑌨𑍍𑌤𑍇𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌶𑌶𑌿𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌯𑍋𑌃।
𑌪𑍍𑌰𑌣𑌵𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌵𑍇𑌦𑍇𑌷𑍁 𑌶𑌬𑍍𑌦𑌃 𑌖𑍇 𑌪𑍌𑌰𑍁𑌷𑌂 𑌨𑍃𑌷𑍁॥

ரஸோஹமப்ஸு கௌந்தேய ப்ரபாஸ்மி ஶஶிஸூர்யயோ:,
ப்ரணவஸ்ஸர்வவேதேஷு ஶப்த:கே பௌருஷம்ந்ருஷு.(அ)

குந்தீபுத்ரனே! நான் நீருக்கு ரஸம் (ருசி) சந்திர சூரியர்களுக்கு ஒளி, சகல வேதங்களுக்கும் ப்ரணவம், ஆகாசத்துக்கு சப்தம், புருஷர்களுக்கு பௌருஷம். (அ)

𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑍋 𑌗𑌨𑍍𑌧𑌃 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌚 𑌤𑍇𑌜𑌶𑍍𑌚𑌾𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌵𑌿𑌭𑌾𑌵𑌸𑍌।
𑌜𑍀𑌵𑌨𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌤𑌪𑌶𑍍𑌚𑌾𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌤𑌪𑌸𑍍𑌵𑌿𑌷𑍁॥

புண்யோகந்தஃப்ருதிவ்யாஞ்ச தேஜஸ்சாஸ்மிவிபாவஸௌ,
ஜீவநம்ஸர்வபூதேஷு தபஸ்சாஸ்மிதபஸ்விஷு.

ப்ருதிவிக்குப் புண்ய (ஸு) கந்தமும், நெருப்பில் தேஜஸும், ஸர்வ பூதங்களுக்கும் ஜீவநமும், தபோதநருக்குத் தவமும். (கூ)

𑌬𑍀𑌜𑌂 𑌮𑌾𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥 𑌸𑌨𑌾𑌤𑌨𑌮𑍍 ।
𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑍍𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌮𑌤𑌾𑌮𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌤𑍇𑌜𑌸𑍍𑌤𑍇𑌜𑌸𑍍𑌵𑌿𑌨𑌾𑌮𑌹𑌮𑍍 ॥

பீஜம்மாம்ஸர்வபூதாநாம் வித்திபார்த்தஸநாதநம்,
புத்திர்புத்திமதாமஸ்மிதே ஜஸ்தேஜஸ்விநாமஹம். (க0)

பார்த்தனே! எல்லாப் பொருள்களுக்கும் சாசுவதமான பீஜமென்று என்னையறிவாயாக, புத்திமான்களுக்கு புத்தியாயும், தேஜஸுகளுக்குத் தேஜஸாகியும் இருக்கிறேன்.

𑌬𑌲𑌂𑌬𑌲𑌵𑌤𑌾𑌞𑍍𑌚𑌾𑌹𑌂 𑌕𑌾𑌮𑌰𑌾𑌗𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌮𑍍।
𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌵𑌿𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑍋 𑌭𑍂𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌕𑌾𑌮𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌭𑌰𑌤𑌰𑍍𑌷𑌭॥

பலம்பலவதாஞ்காஹம் காமராகவிவர்ஜிதம்,
தர்மாவிருத்தோபூதேஷு காமோஸ்மிபரதர்ஷப. (கக)

பலவந்தர்களுக்கு நான் ஸ்வேச்சையாகிய காம ராகங்களில்லாதபலம். ஓ அர்ஜுநா! ப்ராணிகளுக்குதர்மத்துக்கு விருத்தமில்லாத காமமாயிருக்கிறேன். (கக)

𑌯𑍇 𑌚𑍈𑌵 𑌸𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌕𑌾 𑌭𑌾𑌵𑌾 𑌰𑌾𑌜𑌸𑌾𑌸𑍍𑌤𑌾𑌮𑌸𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌯𑍇।
𑌮𑌤𑍍𑌤 𑌏𑌵𑍇𑌤𑌿 𑌤𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿 𑌨 𑌤𑍍𑌵𑌹𑌂 𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌤𑍇 𑌮𑌯𑌿॥

யேசைவஸாத்விகாபாவா ராஜஸாஸ்தாமஸாச்சயே,
மத்தஏவேதிதாந்வித்திநத் வஹந்தேஷுதேமயி. (கஉ)

ஸாத்விதங்கள், ராஜஸங்கள், தாமஸங்கள் ஆகிய வஸ்துக்கள் எவையோ, அவை எல்லாம் என்னாலேயே உண்டாயினவென்று தெரிந்துகொள்வாயாக. என்னிடத்தில் வஸ்துக்கள் ஆசிரயித்திருப்பனவே யன்றி, நான் வஸ்துக்களை ஆசிரயித்தவனல்லேன். (கஉ)

𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌗𑍁𑌣𑌮𑌯𑍈𑌰𑍍𑌭𑌾𑌵𑍈𑌰𑍇𑌭𑌿𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌜𑌗𑌤𑍍।
𑌮𑍋𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌨𑌾𑌭𑌿𑌜𑌾𑌨𑌾𑌤𑌿 𑌮𑌾𑌮𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌵𑍍𑌯𑌯𑌮𑍍॥

த்ரிபிர்குணமயைர்பாவை ரேபிஸ்ஸர்வமிதஞ்ஜகத்,
மோஹிதம்நாபிஜாநாதி மாமேப்யஃபரமவ்யயம். (கங)

அந்த மூன்றுவிதமான, ஸத்வரஜஸ்தமோகுணமயங்களான பொருள்களால் மோஹமடைந்த இந்த ஜகம், உத்க்ருஷ்டனும், ஏகரூபனுகிய என்னை அறியாதிருக்கின்றது. ()

𑌦𑍈𑌵𑍀 𑌹𑍍𑌯𑍇𑌷𑌾 𑌗𑍁𑌣𑌮𑌯𑍀 𑌮𑌮 𑌮𑌾𑌯𑌾 𑌦𑍁𑌰𑌤𑍍𑌯𑌯𑌾।
𑌮𑌾𑌮𑍇𑌵 𑌯𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌮𑌾𑌯𑌾𑌮𑍇𑌤𑌾𑌂 𑌤𑌰𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑍇॥

தைவீஹ்யேஷாகுணமயீ மமமாயா துரத்யயா,
மாமேவயேப்ரபத்யந்தே மாயாமேதாம்தரந்திதே. (௧௪)

ஸத்வரஜஸ்தமோகுணமயமாய், எனக்குக் க்ரீடார்த்தமான இந்த மாயையைத் தாண்டுதற்கு அஸாத்தியம். என்னையே ப்ரபத்திசெய்பவர்கள் எவர்களோ அவர்களே இந்த மாயையைத் தாண்டுவார்கள். (௧௪)

𑌨 𑌮𑌾𑌂 𑌦𑍁𑌷𑍍𑌕𑍃𑌤𑌿𑌨𑍋 𑌮𑍂𑌢𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌨𑌰𑌾𑌧𑌮𑌾𑌃।
𑌮𑌾𑌯𑌯𑌾𑌪𑌹𑍃𑌤𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾 𑌆𑌸𑍁𑌰𑌂 𑌭𑌾𑌵𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌾𑌃॥

நமாம்துஷ்க்ருதினோமூடா: ப்ரபத்யந்தேநராதமா:,
மாயயாபஹ்ருதஜ்ஞானா ஆஸுரம்பாவமாச்ரிதா:. (௧௫)

பாபிகளான மூடர்களும் (விபரீதஜ்ஞாநத்தால் பகவச் சேஷமான ஆத்ம ஶரீராதிகளை மமகாரத்தினால் தமக்கு சேஷமென்று நினைப்பவர்கள்) நராதமர்களும் (சாமாந்ய மாய் ப்ரஹ்மஸ்வரூபஜ்ஞாநம் உண்டாயிருந்தும் அதில்விருப்பமில்லாதவர்கள்,) மாயாபஹ்ருதஜ்ஞாந முள்ளவர்களும் (பகவத்ஞாந முண்டாகியும் குயுக்திகளால் அதற்குக் கண்டனம் சொல்லுகிறவர்கள்,) ஆசுராபிப்ராய முள்ளவர்களும் (பகவத்குண விசேஷங்களைத் தெரிந்துகொள்ளாமல் பகவத்வேஷமே விருத்தியடைந்திருப்பவர்கள்,) என்னை யடைய மாட்டார்கள். (கரு)

வதுர்விധா ஭ஜந்தே மாம் ஜநாஸ்ஸுக்ருதிநோऽர்ஜுந।
ஆர்தோ ஜிஜ்ஞாஸுரர்தார்தீ ஜ்ஞாநீ ச ஭ரதர்ஷ஭॥

சதுர்விதாபஜந்தேமாம் ஜநாஸ்ஸுக்ருதிநோர்ஜுந,
ஆர்த்தோஜிஜ்ஞாஸுரர்தார்தீ ஜ்ஞாநீசபரதர்ஷப. (கசு)

அர்ஜுனு! ஆர்த்தனும் (ஐஶ்வர்யப்ரஷ்டனுய் ஐஶ்வர் யத்தை விரும்புவோன்,) அர்த்தார்த்தியும் (நூதன ஐஶ்வர் யத்தை விரும்புவோன்,) ஜிஜ்ஞாஸுவும் (ப்ரக்ருதி வில க்ஷணமான ஜீவாத்மஸ்வரூப ப்ராப்தியை விரும்புவோன்,) ஜ்ஞாநியும் (பரமாத்ம ஶேஷத்வஜ்ஞாநமுள்ளவன்) என்கிற இந்த நான்கு வகைப்பட்ட புண்ய ஜனங்கள் என்னை யடை வார்கள். (கசு)

𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍀 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤 𑌏𑌕𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇।
𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑍋 𑌹𑌿 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌿𑌨𑍋𑌽𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌮𑌹𑌂 𑌸 𑌚 𑌮𑌮 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃॥

தேஷாம்ஜ்ஞாநீநித்யயுக்த ஏகபக்திர்விஶிஷ்யதே,
ப்ரியோஹிஜ்ஞாநிநோऽத்யர்த்த மஹம்ஸசமமப்ரிய꞉. (கஎ)

இந்த நால்வருள்ளே, ஜ்ஞாநியானவன் என்னோடு நித் திய சம்பந்தமுள்ளவன், ஏகபக்தியுள்ளவன், ஆகையால்

சிறந்தவனாகிறான், ஜ்ஞாநிக்கு எல்லாவற்றைப் பார்க்கிலும் நானே ப்ரியன், எனக்கும் அவனே ப்ரியன். (கஎ)

𑌉𑌦𑌾𑌰𑌾𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵 𑌏𑌵𑍈𑌤𑍇 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍀 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑍈𑌵 𑌮𑍇 𑌮𑌤𑌮𑍍।
𑌆𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌸𑍍𑌸 𑌹𑌿 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌮𑌾𑌮𑍇𑌵𑌾𑌨𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌂 𑌗𑌤𑌿𑌮𑍍॥

உதாராஸ்ஸர்வஏவைதே ஜ்ஞாநீத்வாத்மைவமேமதம்,
ஆஸ்திதஸ்ஸஹியுக்தாத்மா மாமேவாநுத்தமாங்கதிம். (கஅ)

இந்த நால்வரும் பெரிய மனமுள்ளவர்களேயானாலும் ஜ்ஞாநிமாத்ரம் என் ஆத்மாவென்று என் அபிப்ராயம், ஏனென்றால், ஜ்ஞாநியானவன், மனத்தை என்னிடத்தில் நிறுத்தி, என்னையே ஸர்வோத்தம ப்ராப்யமாக நிச்சயித்தவன். (கஅ)

𑌬𑌹𑍂𑌨𑌾𑌂 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌨𑌾𑌮𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌵𑌾𑌨𑍍𑌮𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇।
𑌵𑌾𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌸 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌸𑍁𑌦𑍁𑌰𑍍𑌲𑌭𑌃॥

பஹூநாம்ஜந்மநாமந்தே ஜ்ஞாநவாந்மாம்ப்ரபத்யதே,
வாஸுதேவஸ்ஸர்வமிதி ஸமஹாத்மாஸுதுர்லப: (௧௯)

அநேக ஜந்மங்களைக் கடந்த பிறகு, எல்லாம் வாசுதேவனேயென்று தெரிந்துகொண்டு என்னை ஆசிரயிக்கிறான், அப்படிப்பட்ட புண்யாத்மா, மிகவும் அருமையானவன். ()

𑌕𑌾𑌮𑍈𑌸𑍍𑌤𑍈𑌸𑍍𑌤𑍈𑌰𑍍𑌹𑍃𑌤𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇𑌨𑍍𑌯
𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌃 । 𑌤𑌂 𑌤𑌂 𑌨𑌿𑌯𑌮𑌮𑌾𑌸𑍍𑌥𑌾𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌨𑌿𑌯𑌤𑌾𑌸𑍍𑌵𑌯𑌾॥

காமைஸ்தைஸ்தைர்ஹ்ருதஜ்ஞாநா: ப்ரபத்யந்தேந்யதேவதா:,
தந்தம்நியமமாஸ்தாய ப்ரக்ருத்யாநியதாஸ்வயா. (௨௦)

ஸாதாரணமாய் (ஜனங்கள்) தங்கள் தங்களுடைய ப்ரக்ருதியால்கட்டப்பட்டு, அந்தந்த ப்ராக்ருத விஷயங்களான கோரிக்கைகளால் அபஹரிக்கப்பட்ட ஜ்ஞாந முள்ளவர்களாய், அந்தந்த நியமங்களோடு இதர தேவதைகளை பஜிக்கிறார்கள். (௨௦)

𑌯𑍋𑌯𑍋𑌯𑌾𑌂𑌯𑌾𑌂𑌤𑌨𑍁𑌂𑌭𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌯𑌾𑌰𑍍𑌚𑌿𑌤𑍁𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿।
𑌤𑌸𑍍𑌯𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌚𑌲𑌾𑌂𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌾𑌂 𑌤𑌾𑌮𑍇𑌵𑌵𑌿𑌦𑌧𑌾𑌮𑍍𑌯𑌹𑌮𑍍॥

யோயோயாம்யாம்தநும்பக்த ஶ்ரத்தயார்சிதுமிச்சதி,
தஸ்யதஸ்யாசலாம்ஶ்ரத்தாம் தாமேவவிததாம்யஹம். (௨௧)

எவனெவன் எந்தெந்த (என்) மூர்த்தியை, பக்தியுள்ளவனாய் சிரத்தையோடு பூஜிக்கநினைக்கிறானோ, அவனவனுக்கும் அந்த சிரத்தையை நானே நிர்விக்னமாக உண்டாக்குகிறேன். (௨௧)

𑌸𑌤𑌯𑌾𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌯𑌾𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌰𑌾𑌧𑌨𑌮𑍀𑌹𑌤𑍇।
𑌲𑌭𑌤𑍇𑌚𑌤𑌤𑌃𑌕𑌾𑌮𑌾𑌨𑍍𑌮𑌯𑍈𑌵𑌵𑌿𑌹𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍𑌹𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍॥

ஸதயாஶ்ரத்தயாயுக்த ஸ்தஸ்யாராதநமீஹதே,
லபதேசததஃகாமாந் மயைவவிஹிதாந்ஹிதாந். (௨௨)

அவன் அந்தசிரத்தையோடு அந்த தேவதைகளை ஆராதிப்பதற்கு ப்ரயத்தனப்படுகிறான். அந்த ஆராதனத்தால்,

அபீஷ்டமானகோரிக்கைகள் என்னாலேயே பரிபூர்த்திசெய்யப்பட்டு, க்ருதார்த்தனாகிறான். (உஉ)

𑌅𑌨𑍍𑌤𑌵𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌫𑌲𑌂 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌭𑌵𑌤𑍍𑌯𑌲𑍍𑌪𑌮𑍇𑌧𑌸𑌾𑌮𑍍 ।
𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑍍𑌦𑍇𑌵𑌯𑌜𑍋 𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌮𑌦𑍍𑌭𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌮𑌾𑌮𑌪𑌿 ॥

அந்தவத்துபலந்தேஷாம் தத்பவத்யல்பமேதஸாம்,
தேவாந்தேவயஜோயாந்தி மத்பக்தாயாந்திமாமபி. (உங)

ஆனால் அற்ப புத்தியுள்ள அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு அந்தப் பலம் ஸ்வல்பமும் நசிப்பதும் ஆகும். இதர தேவதைகளைப்பூஜிப்பவர்கள் இதரதேவதைகளை அடைவார்கள். என்னை பஜிப்பவர்கள் என்னை அடைவார்கள். (உங)

𑌅𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌿𑌮𑌾𑌪𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌮𑌾𑌮𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌯𑌃 ।
𑌪𑌰𑌂 𑌭𑌾𑌵𑌮𑌜𑌾𑌨𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌮𑌮𑌾𑌵𑍍𑌯𑌯𑌮𑌨𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍 ॥

அவ்யக்தம்வ்யக்திமாபந்நம் மந்யந்தேமாமபுத்தய:,
பரம்பாவமஜாநந்தோ மமாவ்யயமநுத்தமம். (உச)

அறிவில்லாதவர்கள் நான் நித்யன், சர்வோத்தமன் என்று என்னுடைய பரஸ்வரூபத்தை அறியாமல் என்னை இதற்கு முன்பு பிரகாசிக்காமலிருந்து, இப்பொழுது பிறவியால் காணப்படுகிறவனாக நினைக்கிறார்கள். (உச)

நாஹம் ப்ரகாஶ: ஸர்வஸ்ய யோகமாயாஸமாவ்ருத:।
மூடோऽயம் நாபிஜாநாதி லோகோ மாமஜமவ்யயம்॥

நாஹம்ப்ரகாஸஸ்ஸர்வஸ்ய யோகமாயாஸமாவ்ருதஃ,
மூடோயம்நாபிஜாநாதி லோகோமாமஜமவ்யயம். (உரு)

லோகமாயையால் (சரீர ஸம்யோகம் என்கிற மாயையால்) மூடப்பட்ட நான் எல்லாருக்கும் காணப்படுகிறவன் அல்லேன், மூடமாகிய இந்தலோகம் என்னை ஜனனமரணங்கள் இல்லாதவனாக அறியாது. (உரு)

வேதாஹம் ஸமதீதாநி வர்த்தமாநாநி சார்ஜுந।
பவிஷ்யாணி ச பூதாநி மாம் து வேத ந கஶ்சந॥

வேதாஹம்ஸமதீதாநி வர்த்தமாநாநிசார்ஜுந,
பவிஷ்யாணிசபூதாநி மாந்துவேதநகஶ்சந. (௨௬)

அர்ஜுனா! நான் நடந்தவைகளையும், நடவாநின்றவைகளையும் நடக்கப்போகிறவைகளையும் தெரிந்து கொள்ளுகிறேன். என்னைமாத்திரம் எவனும் தெரிந்துகொள்ளமாட்டான். (௨௬)

𑌇𑌚𑍍𑌛𑌾𑌦𑍍𑌵𑍇𑌷𑌸𑌮𑍁𑌤𑍍𑌥𑍇𑌨 𑌦𑍍𑌵𑌨𑍍𑌦𑍍𑌵𑌮𑍋𑌹𑍇𑌨 𑌭𑌾𑌰𑌤।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌸𑌂𑌮𑍋𑌹𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌗𑍇 𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌪𑌰𑌨𑍍𑌤𑌪॥

இச்சாத்வேஷஸமுத்தேந த்வந்த்வமோஹேநபாரத,
ஸர்வபூதாநிஸம்மோஹம் ஸர்கேயாந்திபரந்தப. (௨௭)

ஹே பாரதா! ஹே பரந்தபா! இச்சாத்வேஷங்களாலுண்டான த்வந்த்வரூபமான அஜ்ஞானத்தால், பிராணிகளெல்லாம் சிருஷ்டிகாலத்திலேயே மோஹத்தை யடையாநின்றன. (௨௭)

𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌗𑌤𑌂 𑌪𑌾𑌪𑌂 𑌜𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾𑌮𑍍 ।
𑌤𑍇 𑌦𑍍𑌵𑌨𑍍𑌦𑍍𑌵𑌮𑍋𑌹𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌭𑌜𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌮𑌾𑌂 𑌦𑍃𑌢𑌵𑍍𑌰𑌤𑌾𑌃 ॥

யேஷாம்த்வந்தகதம்பாபம் ஜநாநாம்புண்யகர்மணாம்,
தேத்வந்த்வமோஹநிர்முக்தா பஜந்தேமாம்த்ருடவ்ரதா: (௨௮)

புண்ணிய காரியத்தைச் செய்த எந்த ஜனங்களுக்குப் பாவம் க்ஷீணதசையில் இருக்கின்றதோ, அவர்கள் த்ருட பக்தியுள்ளவர்களாய், இந்தத்வந்த்வப்ரமத்தைவிட்டென்னை அடைவார்கள். (௨௮)

𑌜𑌰𑌾𑌮𑌰𑌣𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌾𑌯 𑌮𑌾𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯 𑌯𑌤𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌯𑍇 ।
𑌤𑍇 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌦𑍁𑌃 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌸𑌨𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌚𑌾𑌖𑌿𑌲𑌮𑍍 ॥

ஜராமரணமோக்ஷாய மாமாஶ்ரித்யயதந்தியே,
தேப்ரஹ்மதத்விதுஃக்ருத்ஸ்ந மத்யாத்மம்கர்மசாகிலம். (௨௯)

யார் ஜனனமரணங்களை விடுவதற்கு (ஆத்மஸ்வரூப ஸாக்ஷாத்காரத்துக்கு) ப்ரயத்நப் படுகின்றார்களோ, அவர்கள்

அந்த ப்ரஹ்மத்தை யறிவார்கள், தமது ஸ்வபாவத்தையும் அறிவார்கள், ஸமஸ்த கர்மங்களையும் அறிவார்கள். (௨௯)

𑌸𑌾𑌧𑌿𑌭𑍂𑌤𑌾𑌧𑌿𑌦𑍈𑌵𑌂 𑌮𑌾𑌂 𑌸𑌾𑌧𑌿𑌯𑌜𑍍𑌞𑌂 𑌚 𑌯𑍇 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌃।
𑌪𑍍𑌰𑌯𑌾𑌣𑌕𑌾𑌲𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌚 𑌮𑌾𑌂 𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌰𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌚𑍇𑌤𑌸𑌃॥

ஸாதிபூதாதிதைவம்மாம் ஸாதியஜ்ஞஞ்சயேவிதுঃ,
ப்ரயாணகாலேபிசமாம் தேவிதுர்யுக்தசேதஸঃ. (௩௰)

யார் அதிபூதம் (ப்ரக்ருதி பரிணாமம்,) அதிதைவம் (போக்த்ருத்வம்,) அதியஜ்ஞம் (கர்ம சம்பந்தம்,) இவை யெல்லாவற்றுக்கும் ஆதாரமாக என்னை யறிவார்களோ, அப்படிப்பட்ட யோகிகள் மரணகாலத்திலும் என்னை மறக்கமாட்டார்கள். (௩௰)

ஸ்ரீ கீதாஸூ விஜ்ஞான யோக மென்னும்
ஏழாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

எட்டாவது அத்தியாயம்.

அக்ஷர பரப்பிரஹ்ம யோகம்.

அர்ஜ்ஜுன வாக்கியம்.

𑌕𑌿𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌕𑌿𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌂 𑌕𑌿𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮 ।
𑌅𑌧𑌿𑌭𑍂𑌤𑌂 𑌚 𑌕𑌿𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌮𑌧𑌿𑌦𑍈𑌵𑌂 𑌕𑌿𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

கிந்தத்ப்ரஹமகிமத்யாத்மம் கிங்கர்மபுருஷோத்தமம்,
அதிபூதஞ்சகிம்ப்ரோக்த மதிதைவம்கிமுச்யதே. (க)

புருஷோத்தமனே! (மோக்ஷத்தின் பொருட்டு பகவானை ப்ரபத்திபண்ணி யத்னிப்பவர்களுக்கு அறியவேண்டிய விஷயமென்று சொல்லப்பட்டவைகளுள்) ப்ரஹ்மம் என்பது யாது? அத்யாத்மம் என்பது யாது? கர்மம் என்

பது யாது? அதிபூதம் என்பது யாது? அதிதைவம் என்பது யாது?. (க)

அயியஜ்ஞ: கயம் கொ௨த்ர தெஹெஸ்மிந்மயுஸூஉந।
ப்ரயாணகாலெ ச கயம் ஜ்ஞெயொ௨ஸி நியதாத்மபி:॥

அதியஜ்ஞ: கதங்கோத்ர தேஹேஸ்மிந்மதுஸூதந,
ப்ரயாணகாலேசகதம் ஜ்ஞேயோஸிநியதாத்மபி:. (உ)

மதுசூதநா! அதியஜ்ஞம்என்பது எப்படி? அது இந்த தேஹத்தில் யாது? ப்ராண ப்ரயாணகாலத்தில் நியமயுக்தமான மனமுள்ளவர்களால் எப்படி அறியத் தகுந்தவனாயிருக்கிறாய். (உ)

ஸ்ரீ கிருஷ்ண வாக்கியம்.

அக்ஷரம் ப்ரஹ்ம பரமம் ஸ்வபாவொ௨த்யாத்மமுச்யதெ।
பூதபாவொத்பவகரொ விஸர்க: கர்மஸம்ஜ்ஞித:॥

அக்ஷரம்ப்ரம்ஹபரமம் ஸ்வபாவோத்யாத்மமுச்யதே,
பூதபாவோத்பவகரோ விஸர்கஃகர்மஸம்ஜ்ஞிதஃ (௩)

ப்ரஹ்மமென்பது உத்க்ருஷ்டமான அக்ஷரம் (ப்ரக்ருதி சம்பந்தமில்லாத ஆத்மஸ்வரூபம்) அத்யாத்மம் என்பது ப்ரக்ருதி. கர்மம் என்பது ஸமஸ்த ப்ராணிகளுக்கும் உத்பத்தி காரணமான விஸர்க்கம் (பீஜத்தை க்ஷேத்திரத்தில் விடுதல்.

[illegible]
[illegible]

அதிபூதம்க்ஷரோபாவஃ புருஷஶ்சாதிதைவதம்,
அதியஜ்ஞோஹமேவாத்ர தேஹேதேஹப்ருதாம்வர. (௪)

அதிபூதம் என்பது பரிணமித்த வஸ்துக்கள். அதிதைவதம் என்பது புருஷன். ஓ ஸர்வப்ராணிகளிலும் சிரேஷ்

டனே! இந்த தேஹங்களில் (ஸர்வ யஜ்ஞங்களாலும் ஆரா திக்கப்படுகிற) நானே அதியஜ்ஞன். (௪)

𑌅𑌨𑍍𑌤𑌕𑌾𑌲𑍇𑌚𑌮𑌾𑌮𑍇𑌵 𑌸𑍍𑌮𑌰𑌨𑍍𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌕𑌲𑍇𑌵𑌰𑌮𑍍।
𑌯𑌃𑌪𑍍𑌰𑌯𑌾𑌤𑌿𑌸𑌮𑌦𑍍𑌭𑌾𑌵𑌂 𑌯𑌾𑌤𑌿𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰𑌸𑌂𑌶𑌯𑌃॥

அந்தகாலேசமாமேவஸ்மரந் முக்த்வாகளேபரம்,
யஃப்ரயாதிஸமத்பாவம் யாதிநாஸ்த்யத்ரஸம்ஶயஃ. (௫)

அந்த்யகாலத்தில் என்னையே ஸ்மரித்துக்கொண்டு சரீரத்தைவிட்டு நீங்குகிறவன் என் ஸ்வரூபத்தையே அடைகிறான். இதற்கு ஸம்ஶயமில்லை.

𑌯𑌂𑌯𑌂𑌵𑌾𑌪𑌿𑌸𑍍𑌮𑌰𑌨𑍍𑌭𑌾𑌵𑌂 𑌤𑍍𑌯𑌜𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇𑌕𑌲𑍇𑌵𑌰𑌮𑍍।
𑌤𑌂𑌤𑌮𑍇𑌵𑍈𑌤𑌿𑌕𑍌𑌨𑍍𑌤𑍇𑌯 𑌸𑌦𑌾𑌤𑌦𑍍𑌭𑌾𑌵𑌭𑌾𑌵𑌿𑌤𑌃॥

யம்யம்வாபிஸ்மரந்பாவம் த்யஜத்யந்தேகளேபரம்,
தந்தமேவைதிகௌந்தேய ஸதாதத்பாவபாவிதஃ (௬)

கௌந்தேயா! புருஷன் சர்வகாலமும் ஒரு வஸ்துவை நினைத்து அந்த பாவமே மனத்திற் பதிந்தவனாய், அந்த்ய காலத்தில், எந்தெந்த வஸ்துவை ஸ்மரித்து சரீரத்தை விடுகிறானோ, அவன் மறுபடியும் அந்தரூபத்தையே அடைகிறான்.

𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑍁 𑌕𑌾𑌲𑍇𑌷𑍁 𑌮𑌾𑌮𑌨𑍁𑌸𑍍𑌮𑌰 𑌯𑍁𑌧𑍍𑌯 𑌚।
𑌮𑌯𑍍𑌯𑌰𑍍𑌪𑌿𑌤𑌮𑌨𑍋𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑍍𑌮𑌾𑌮𑍇𑌵𑍈𑌷𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌸𑌂𑌶𑌯𑌃॥

தஸ்மாத்ஸர்வேஷுகாலேஷு மாமநுஸ்மரயுத்யச,
மய்யர்ப்பிதமநோபுத்திர் மாமேவைஷ்யஸ்யஸம்ஸயம்: (எ)

ஆகையால் சர்வ காலங்களிலும் என்னை ஸ்மரித்துக் கொண்டிருப்பாயாக. மனத்தையும் புத்தியையும் என்னிடத்தில் வைத்தாயானால் என்னையே யடைவாய், அதற்கு சந்தேஹமில்லை. (எ)

𑌅𑌭𑍍𑌯𑌾𑌸𑌯𑍋𑌗𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌚𑍇𑌤𑌸𑌾 𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌗𑌾𑌮𑌿𑌨𑌾।
𑌪𑌰𑌮𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌂 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌯𑌾𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌨𑍁𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑌨𑍍॥

அப்யாஸயோகயுக்தேந சேதஸாநாந்யகாமிநா,
பரமம்புருஷம்திவ்யம் யாதிபார்த்தாநுசிந்தயந். (அ)

பார்த்தா! அப்யாஸத்தோடும்(உபாஸநாபரிசயத்தோடும்,) யோகத்தோடும் (த்யாநரூபமான சமாதியோடும்) கூடி, இதர விஷயங்களை ஆசிரயிக்காத மனத்தினல்,) அப்ராக்ருதனை பரமபுருஷனை (என்னை) சிந்திக்கிறவன் என்னையே அடைகிறன். (அ)

𑌕𑌵𑌿𑌂 𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑌮𑌨𑍁𑌶𑌾𑌸𑌿𑌤𑌾𑌰-
𑌮𑌣𑍋𑌰𑌣𑍀𑌯𑌾𑌂𑌸𑌮𑌨𑍁𑌸𑍍𑌮𑌰𑍇𑌦𑍍𑌯𑌃।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌧𑌾𑌤𑌾𑌰𑌮𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌰𑍂𑌪-
𑌮𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌵𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌤𑌮𑌸𑌃 𑌪𑌰𑌸𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍॥

கவிம்புராணமநுஶாஸிதாரமணோரணீயாம்ஸமநுஸ்மரேத்ய:, (15)
ஸர்வஸ்யதாதாரமசிந்த்யரூப மாதித்யவர்ணந்தமஸ:பரஸ்தாத்.

ஸர்வஜ்ஞனாய், புராதனனாய் (முதலற்றவனாய்,) ப்ரபஞ்ச நியாமகனாய், அணுவைப்பார்க்கிலும் (ஆத்மாவுக்கும்) மிகவும் ஸூக்ஷ்மமாய் (அந்தர்யாமியாய்,) ஸர்வலோக ஸ்ருஷ்டி கர்த்தாவாய், நினைக்க வொண்ணாத ஸ்வரூபமுள்ளவனாய், ஸூர்யப்ரகாஶனாய், தமஸுக்கு தூரனான என்னை எவன் விடாமல் ஸ்மரிப்பானோ. (கூ)

𑌪𑍍𑌰𑌯𑌾𑌣𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌮𑌨𑌸𑌾𑌚𑌲𑍇𑌨
𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌯𑍋𑌗𑌬𑌲𑍇𑌨 𑌚𑍈𑌵।
𑌭𑍍𑌰𑍁𑌵𑍋𑌰𑍍𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌮𑌾𑌵𑍇𑌶𑍍𑌯 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌕𑍍
𑌸 𑌤𑌂 𑌪𑌰𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌮𑍁𑌪𑍈𑌤𑌿 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌮𑍍॥

ப்ரயாணகாலேமநஸாசலேந பக்த்யாயுக்தோயோகபலேநசைவ, ப்ருவோர்மத்யேப்ராணமாவேஶ்ய ஸம்யக்ஸதம்பரம்புருஷமுபைதி திவ்யம். (௧௦)

அவன், பிராணப்ரயாணகாலத்தில், த்ருடமான மனத்தோடும், பக்தியோடும், யோகபலத்தோடும், கூடினவனாய்ப் புருவத்தின் நடுவில், பிராணத்தை நன்றாய் நிறுத்தி, அந்த திவ்யரூபனான பரம புருஷனை ஆஶ்ரயிப்பான். (௧௦)

𑌯𑌦𑌕𑍍𑌷𑌰𑌂𑌵𑍇𑌦𑌵𑌿𑌦𑍋𑌵𑌦𑌨𑍍𑌤𑌿
𑌵𑌿𑌶𑌨𑍍𑌤𑌿𑌯𑌦𑍍𑌯𑌤𑌯𑍋𑌵𑍀𑌤𑌰𑌾𑌗𑌾𑌃।
𑌯𑌦𑌿𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌤𑍋𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌚𑌰𑍍𑌯𑌂𑌚𑌰𑌨𑍍𑌤𑌿
𑌤𑌤𑍍𑌤𑍇𑌪𑌦𑌂𑌸𑌙𑍍𑌗𑍍𑌰𑌹𑍇𑌣𑌪𑍍𑌰𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍇॥

யதக்ஷரம்வேதவிதோவதந்தி விஶந்தியத்யதயோவீதராகாஃ, [யே.
ாதிச்சந்தோப்ரம்ஹசர்யம்சரந்தி தத்தேபதம்ஸங்க்ரஹேணப்ரவக்ஷ்

எந்த நித்யவஸ்துவை, வேதங்களை யறிந்தவர்கள்சொல்லுகிறார்களோ, எதனிடத்தில் ராகம் (ஆசை) இல்லாத யதிகள், ப்ரவேசிக்கிறார்களோ, எதை விரும்பி, ப்ரஹ்மசர்யத்தை, (இந்த்ரிய ஜயத்தை) ஆசரிக்கிறார்களோ, அந்த ப்ராப்யரூபத்தை உனக்கு ஸங்க்ரஹமாய்ச்சொல்லுகிறேன்.

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌸𑌂𑌯𑌮𑍍𑌯 𑌮𑌨𑍋 𑌹𑍃𑌦𑌿 𑌨𑌿𑌰𑍁𑌧𑍍𑌯 𑌚।
𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌨𑍍𑌯𑌾𑌧𑌾𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌮𑌾𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍋 𑌯𑍋𑌗𑌧𑌾𑌰𑌣𑌾𑌮𑍍॥

ஸர்வத்வாராணிஸம்யம்ய மநோஹ்ருதிநிருத்யச,
மூர்தந்யாதாயாத்மநஃப்ராண மாஸ்திதோயோகதாரணம்.(கஉ)

ஸர்வேந்திரியங்களையும் நிவர்த்திக்கச்செய்து ஹ்ருதயத்தில் மனத்தை நிறுத்தி, சிரசில் பிராணத்தை நிறுத்தி, யோகமென்கிற தாரணையை, (நிஶ்சலஜ்ஞானத்தை) ஆஶ்ரயித்து. (கஉ)

𑌓𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇𑌕𑌾𑌕𑍍𑌷𑌰𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌹𑌰𑌨𑍍𑌮𑌾𑌮𑌨𑍁𑌸𑍍𑌮𑌰𑌨𑍍।
𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌾𑌤𑌿 𑌤𑍍𑌯𑌜𑌨𑍍𑌦𑍇𑌹𑌂 𑌸 𑌯𑌾𑌤𑌿 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌂 𑌗𑌤𑌿𑌮𑍍॥

ஓமித்யேகாக்ஷரம்ப்ரஹ்ம வ்யாஹரந்மாமநுஸ்மரந்,
யஃப்ரயாதித்யஜந்தேஹம் ஸயாதிபரமாங்கதிம். (௧௩)

ஓம் என்கிற ஏகாக்ஷரரூபமான ப்ரஹ்மத்தை உச்சரித்துக்கொண்டு என்னையும் ஸ்மரித்துக்கொண்டு தேஹத்தை விட்டு நீங்குகிறவன் பரமகதியை யடைகிறான். (௧௩)

𑌅𑌨𑌨𑍍𑌯𑌚𑍇𑌤𑌾𑌃 𑌸𑌤𑌤𑌂 𑌯𑍋 𑌮𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌮𑌰𑌤𑌿 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌶𑌃।
𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌹𑌂 𑌸𑍁𑌲𑌭𑌃 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌯𑍋𑌗𑌿𑌨𑌃॥

அநந்யசேதாஸ்ஸததம் யோமாம்ஸ்மரதிநித்யஶஃ,
தஸ்யாஹம்ஸுலபஃபார்த்த நித்யயுக்தஸ்யயோகிநஃ (௧௪)

பார்த்தா!எவன்நித்யமாய் வேறுமனமில்லாமல் அவிச்சிந்நமாய் என்னை ஸ்மரிக்கிறானோ, நித்யமும் உபாஸிக்கிற அந்த யோகிக்கே, நான் ஸுலபனா யிருக்கிறேன். (௧௪)

𑌮𑌾𑌮𑍁𑌪𑍇𑌤𑍍𑌯 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍍𑌜𑌨𑍍𑌮 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌾𑌲𑌯𑌮𑌶𑌾𑌶𑍍𑌵𑌤𑌮𑍍॥
𑌨𑌾𑌪𑍍𑌨𑍁𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌃 𑌸𑌂𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌂 𑌗𑌤𑌾𑌃॥

மாமுபேத்யபுநர்ஜந்ம துஃக்காலயமஶாஶ்வதம்,
நாப்நுவந்திமஹாத்மாந ஸ்ஸம்ஸித்திம்பரமாங்கதாஃ (கரு)

ஶ்ரேஷ்ட்டமான சித்தியை யடைந்த மஹாத்மாக்கள் என்னை யடைந்த பிறகு துக்கத்திற்கு இடமாயும், அநித்ய மாயுமிருக்கிற ஜந்மத்தை, மறுபடியு மடையமாட்டார்கள்.

𑌆𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌭𑍁𑌵𑌨𑌾𑌲𑍍𑌲𑍋𑌕𑌾𑌃 𑌪𑍁𑌨𑌰𑌾𑌵𑌰𑍍𑌤𑌿𑌨𑍋𑌽𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨।
𑌮𑌾𑌮𑍁𑌪𑍇𑌤𑍍𑌯 𑌤𑍁 𑌕𑍌𑌨𑍍𑌤𑍇𑌯 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍍𑌜𑌨𑍍𑌮 𑌨 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇॥

ஆப்ரம்மபவநால்லோகாஃ புநராவர்த்திநோர்ஜுந,
மாமுபேத்யதுகௌந்தேய புநர்ஜந்மநவித்யதே. (கசு)

அர்ஜுந! ப்ரஹ்ம லோக பரியந்தமாயுள்ள இதர லோகங்களை அடைந்தவர்களுக்கு புனர்ஜன்மமுண்டாகும்.

கௌந்தேயா! என்னை யடைந்தால் மாத்திரம் உண்டாகாது. (கசு)

𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌯𑍁𑌗𑌪𑌰𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤 𑌮𑌹𑌰𑍍𑌯𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍋 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌃।
𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌯𑍁𑌗𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌤𑍇𑌽𑌹𑍋𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌵𑌿𑌦𑍋𑌜𑌨𑌾𑌃॥

ஸஹஸ்ரயுகபர்யந்த மஹர்யத்ப்ரஹ்மணோவிது:,
ராத்ரிம்யுகஸஹஸ்ராந்தாம் தேஹோராத்ரவிதோஜநா:. (கஎ)

அஹோராத்ர விபாகங்களையறிந்தவர்கள், நம்முடைய ஆயிரம் சதுர்யுகங்கள் ப்ரஹ்மாவுக்கு ஒருபகலென்றும், அந்த அளவுள்ளகாலமே அவனுக்கு ஒரு ராத்ரியென்றும் சொல்லுவார்கள். (கஎ)

𑌅𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌾𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌯𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌹𑌰𑌾𑌗𑌮𑍇।
𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌾𑌗𑌮𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌲𑍀𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌤𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵𑌾𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌕𑍇॥

அவ்யக்தாத்வ்யக்தயஸ்ஸர்வாஃ ப்ரபவந்த்யஹராகமே,
ராத்ர்யாகமேப்ரலீயந்தே தத்ரைவாவ்யக்தஸம்ஜ்ஞிகே. (க௮)

பகற்காலத்தின் ஆரம்பத்தில் ப்ரக்ருதி ஸ்வரூபனுன ப்ரஹ்மத்தி னிடத்திலிருந்து லோக ரூபங்களெல்லாம் உத்பத்தியாகின்றன. ப்ரஹ்மாவினுடைய இராக்காலத்தின் ஆரம்பத்தில் ப்ரக்ருதிரூபனுன அவனிடத்திலேயே எல்லாம் லயத்தையடைகின்றன. (க௮)

𑌭𑍂𑌤𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌸𑍍𑌸 𑌏𑌵𑌾𑌯𑌂 𑌭𑍂𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌭𑍂𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌲𑍀𑌯𑌤𑍇।
𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌾𑌗𑌮𑍇𑌽𑌵𑌶𑌃 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌵𑌤𑍍𑌯𑌹𑌰𑌾𑌗𑌮𑍇॥

பூதக்ராமஸ்ஸஏவாயம் பூத்வாபூத்வாப்ரலீயதே,
ராத்ர்யாகமேவஶஃபார்த்த ப்ரபவத்யஹராகமே. (க௯)

பார்த்தா! அதே ப்ராணிவர்க்கம் கர்ம வசமாய்ப் பிறந்து பிறந்து நசிக்கின்றது, ராத்ரியின் ஆரம்பத்தில்

நசிப்பதும், பகலின் ஆரம்பத்தில் பிறப்பதும் உண்டாகின்றது. (க௯)

𑌪𑌰𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌭𑌾𑌵𑍋𑌽𑌨𑍍𑌯𑍋𑌽𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍋𑌽𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍𑌸𑌨𑌾𑌤𑌨𑌃।
𑌯𑌃 𑌸 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑍁 𑌭𑍂𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌨𑌶𑍍𑌯𑌤𑍍𑌸𑍁 𑌨 𑌵𑌿𑌨𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿॥

பரஸ்தஸ்மாத்துபாவோந்யோ வ்யக்தோவ்யக்தாத்ஸநாதநः,
யஸ்ஸஸர்வேஷுபூதேஷு நஶ்யத்ஸுநவிநஶ்யதி. (௨௦)

அந்த ப்ரக்ருதியைப் பார்க்கிலும் விலக்ஷணமாய், நித்யமாய், எல்லாப்பொருள்களும் நசித்தாலும், தான் நசிக்காததாய், எந்த ப்ரமாணத்தினுலும் அறியக்கூடாததான வஸ்து (ஆத்மா) வேருனது. (௨௦)

𑌅𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍋𑌽𑌕𑍍𑌷𑌰 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌤𑌮𑌾𑌹𑍁𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌂 𑌗𑌤𑌿𑌮𑍍।
𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌨 𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌤𑌦𑍍𑌧𑌾𑌮 𑌪𑌰𑌮𑌂 𑌮𑌮॥

அவ்யக்தோக்ஷரஇத்யுக்த ஸ்தமாஹு:பரமாங்கதிம்,
யம்ப்ராப்யநநிவர்த்தந்தே தத்தாமபரமம்மம. (உக)

அவ்யக்தனென்றும், அக்ஷரன் (நித்யன்) என்றும், சொல்லப்பட்ட அந்த ஆத்மாவே முக்யமான கதியென்று சொல்லுவார்கள். அதை யடைந்தவர்கள், மறுபடியும் பிறக்கமாட்டார்கள். அது எனக்கு முக்யமான இடம். (உச)

𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌸𑍍𑌸 𑌪𑌰𑌃 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌲𑌭𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌨𑌨𑍍𑌯𑌯𑌾।
𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌃𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌿 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌯𑍇𑌨 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌤𑌤𑌮𑍍॥

புருஷஸ்ஸபர:பார்த்த பக்த்யாலப்யஸ்த்வநந்யயா,
யஸ்யாந்தஸ்தாநிபூதாநி யேநஸர்வமிதந்ததம். (உஉ)

பார்த்தா! இந்தச் சேதநா சேதநரூபமான ஸர்வபூதங்களும் எவனிடத்தில் அந்தர்க்கதங்களா யிருக்கின்றனவோ. எவன் இந்த எல்லாவஸ்துக்களிலும் வ்யாபித்திருக்கிறனோ,

அந்தப் பரமபுருஷன் இதர விஷய சம்பந்தமில்லாத பக்தியினால் மாத்ரம் ப்ராப்யனாவான். (உஉ)

𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌤𑍍𑌵𑌨𑌾𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌮𑌾𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌯𑍋𑌗𑌿𑌨𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌯𑌾𑌤𑌾 𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑌂 𑌕𑌾𑌲𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌭𑌰𑌤𑌰𑍍𑌷𑌭 ॥

யத்ரகாலேத்வநாவ்ருத்தி மாவ்ருத்திஞ்சைவயோகிநம்,
ப்ரயாதாயாந்திதம்காலம் வக்ஷ்யாமிபரதர்ஷப. (உங)

பரத சிரேஷ்ட்டனே! யோகிகள் எந்த மார்க்கத்தில் ப்ரவர்த்தித்து புனர்ஜன்மநிவ்ருத்தியை, அல்லது புனர்ஜன்மத்தை அடைகிறார்களோ, அந்த மார்க்கத்தைச் சொல்லுகிறேன். (உங)

𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌰𑌹𑌃 𑌶𑍁𑌕𑍍𑌲𑌃 𑌷𑌣𑍍𑌮𑌾𑌸𑌾 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑌾𑌯𑌣𑌮𑍍 ।
𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌾𑌤𑌾 𑌗𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌿𑌦𑍋 𑌜𑌨𑌾𑌃 ॥

அக்ஙிர்ஜ்யோதிரஹஸ்ஶுக்லா ஷ்ஷண்மாஸாஉத்தராயணம்,
தத்ரப்ரயாதாகச்சந்தி ப்ரஹ்மப்ரஹ்மவிதோஜநா꞉. (உச)

அக்நி, தேஜஸு, அஹஸு, சுக்லபக்ஷம் உத்தராயணம், இந்தமார்க்கத்திற்போன ப்ரஹ்மத்தையறிந்தவர்கள் ப்ரஹ்மத்தையே யடைவார்கள். (இது அர்ச்சிராதி மார்க்கம்.) (உச)

𑌧𑍂𑌮𑍋 𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌃 𑌷𑌣𑍍𑌮𑌾𑌸𑌾 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌯𑌨𑌮𑍍 ।
𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌚𑌾𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌮𑌸𑌂 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌰𑍍𑌯𑍋𑌗𑍀 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇 ॥

தூமோராத்ரிஸ்ததாக்ருஷ்ணஷ் ஷண்மாஸாதக்ஷிணயநம்,
தத்ரசாந்த்ரமஸஞ்ஜ்யோதிர் யோகீப்ராப்யநிவர்த்ததே. (உ௫)

தூமம், ராத்ரி, க்ருஷ்ணபக்ஷம், தக்ஷிணயனம் ஆறு மாசங்கள், இந்தமார்க்கத்தில் சந்திரதேஜஸை ஆசிரயிக்கிற

யோகி புனர்ஜந்மத்தையடைகிறான். (இது தூமாதிமார்க்கம் எனப்படும்.) (உரு)

𑌶𑍁𑌕𑍍𑌲𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍇 𑌗𑌤𑍀 𑌹𑍍𑌯𑍇𑌤𑍇 𑌜𑌗𑌤𑌃 𑌶𑌾𑌶𑍍𑌵𑌤𑍇 𑌮𑌤𑍇।
𑌏𑌕𑌯𑌾 𑌯𑌾𑌤𑍍𑌯𑌨𑌾𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌮𑌨𑍍𑌯𑌯𑌾𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇 𑌪𑍁𑌨𑌃॥

ஶுக்லக்ருஷ்ணேகதீஹ்யேதே ஜகதஶ்ஶாஶ்வதேமதே,
ஏகயாயாத்யநாவ்ருத்தி மந்யயாவர்த்ததேபுந:. (உசு)

இந்த சுக்லம் (வெண்மை,) க்ருஷ்ணம் (கருமை) என்கிற இரண்டு மார்க்கங்கள் (அதாவது அர்ச்சிராதி தூமாதி மார்க்கங்கள்,) ஜகத்துக்கு ஶாஶ்வதங்களென்பது வேத சம்மதமாயிருக்கின்றது, முதலாவதான அர்ச்சிராதி மார்க்கத்தில் போனவனுக்கு மறுஜன்மமில்லை. இரண்டாவதான தூமாதிமார்க்கத்தில் போனவனுக்குப் புனர்ஜன்மமுண்டு.

𑌨𑍈𑌤𑍇𑌸𑍃𑌤𑍀𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥𑌜𑌾𑌨𑌨𑍍 𑌯𑍋𑌗𑍀𑌮𑍁𑌹𑍍𑌯𑌤𑌿𑌕𑌶𑍍𑌚𑌨।
𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑍁𑌕𑌾𑌲𑍇𑌷𑍁 𑌯𑍋𑌗𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍋𑌭𑌵𑌾𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨.

நைதேஸ்ருதீபார்த்தஜாநந் யோகீமுஹ்யதிகஶ்சந,
தஸ்மாத்ஸர்வேஷுகாலேஷு யோகயுக்தோபவார்ஜுந. ()

ஓ பார்த்தா! இந்த இரண்டு மார்க்கங்களையும் அறிந்த யோகியானவன் என்றும் ப்ரமிக்கமாட்டான். ஆதலால், அர்ஜுனா! நீயும் எப்பொழுதும் யோகநிஷ்டனா யிருக்கக் கடவாய். (உஎ)

𑌵𑍇𑌦𑍇𑌷𑍁𑌯𑌜𑍍𑌞𑍇𑌷𑍁𑌤𑌪𑌃𑌸𑍁𑌚𑍈𑌵
𑌦𑌾𑌨𑍇𑌷𑍁𑌯𑌤𑍍𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌫𑌲𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑌮𑍍।
𑌅𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿𑌤𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌵𑌿𑌦𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾
𑌯𑍋𑌗𑍀𑌪𑌰𑌂𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌮𑍁𑌪𑍈𑌤𑌿𑌚𑌾𑌦𑍍𑌯𑌮𑍍॥

வேதேஷுயஜ்ஞேஷுதபஸ்ஸுசைவ
தாநேஷுயத்புண்யபலம்ப்ரதிஷ்டம்,
அத்யேதிதத்ஸர்வமிதம்விதித்வா
யோகீபரம்ஸ்தாநமுபைதிசாத்யம். (உஅ)

வேதாத்யயனம், யஜ்ஞங்கள், தவங்கள், தானங்கள், இவைகளா லுண்டாகிற புண்யபலங்க ளெல்லாவற்றையும் ஜ்ஞாநியாகிய யோகி அதிக்ரமித்து, ஆத்யந்த ரஹிதமாய், ஸர்வோத்க்ருஷ்டமான இடத்தையடைகிறான். (உஅ)

ஸ்ரீ கீதாஸு அக்ஷரப் பரப்பிரம்ம யோகமென்கிற

எட்டாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஒன்பதாவது அத்தியாயம்

இராஜவித்யாராஜ குஹ்ய யோகம்

ஸ்ரீ கிருஷ்ண வாக்கியம்.

𑌇𑌦𑌂 𑌤𑍁 𑌤𑍇 𑌗𑍁𑌹𑍍𑌯𑌤𑌮𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑍍𑌯𑌨𑌸𑍂𑌯𑌵𑍇।
𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌸𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌯𑌜𑍍𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌸𑍇𑌶𑍁𑌭𑌾𑌤𑍍॥

இதந்துதேகுஹ்யதமம் ப்ரவக்ஷ்யாம்யநஸூயவே,
ஜ்ஞாநம்விஜ்ஞாநஸஹிதம் யஜ்ஞாத்வாமோக்ஷ்யஸேஸுபாத்.

எதையறிந்தால் அசுபங்களான கர்மபந்தங்களிலிருந்து விடப்பட்டு மோக்ஷத்தை யடைவாயோ, அப்படிப்பட்ட

பரமரஹஸ்யமான ஜ்ஞானத்தை விசேஷ ஜ்ஞானத்தோடு அஸூயையில்லாத உனக்குச் சொல்லுகிறேன். (க)

𑌰𑌾𑌜𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌰𑌾𑌜𑌗𑍁𑌹𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑌮𑌿𑌦𑌮𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍।
𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌾𑌵𑌗𑌮𑌂 𑌧𑌰𑍍𑌮𑍍𑌯𑌂 𑌸𑍁𑌸𑍁𑌖𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍁𑌮𑌵𑍍𑌯𑌯𑌮𑍍॥

ராஜவித்யாராஜகுஹ்யம் பவித்ரமிதமுத்தமம்,
ப்ரத்யக்ஷாவகமம்தர்ம்யம் ஸுஸுகம்கர்த்துமவ்யயம். (உ)

இது ராஜவித்யை (வித்யைகளிற் சிறந்தது,) ராஜார்ஹமான ரஹஸ்யம், சிறந்தபாவனம், ப்ரத்யக்ஷமாய்த் தெரிந்துகொள்ளத்தகுந்தது. மோக்ஷதர்மஸாதனம், சுலபமாய்ச் செய்யத்தகுந்தது, நாசமற்றது. (உ)

𑌅𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌦𑌧𑌾𑌨𑌾𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌰𑌂𑌤𑌪।
𑌅𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌮𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌵𑌰𑍍𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿॥

அஶ்ரத்ததாநா:புருஷா தர்மஸ்யாஸ்யபரந்தப,
அப்ராப்யமாம் நிவர்த்தந்தே ம்ருத்யுஸம்ஸாரவர்த்தநி. (௩)

ஓபரந்தபா! மனிதர்கள் இந்தவுபாஸன தர்மத்துக்குப் பாத்ரராஞலும், நம்பிக்கையும், சிரத்தையு மில்லாதவர்களாய், என்னையண்டையாமல் ம்ருத்யுரூபமான ஸம்ஸாரமார்க்கத்திலேயே வர்த்திக்கிருர்கள். (௩)

𑌮𑌯𑌾 𑌤𑌤𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌜𑌗𑌦𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌨𑌾।
𑌮𑌤𑍍𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌨 𑌚𑌾𑌹𑌂 𑌤𑍇𑌷𑍍𑌵𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃॥

மயாததமிதம்ஸர்வம் ஜகதவ்யக்தமூர்த்திநா,
மத்ஸ்தாநிஸர்வபூதாநி நசாஹந்தேஷ்வவஸ்திதः. (௪)

இந்த ஸமஸ்தஜகமும் அப்ரகாச ரூபஞன (அந்தர்யாமியான) என்ஞல் வியாபிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. எல்லாப்

பொருள்களும் என்னை யாசிரயித்திருக்கின்றன, நான் எதை
யும் ஆசிரயித்திருக்கவில்லை. (௪)

𑌨 𑌚 𑌮𑌤𑍍𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌿 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌪𑌶𑍍𑌯 𑌮𑍇 𑌯𑍋𑌗𑌮𑌐𑌶𑍍𑌵𑌰𑌮𑍍।
𑌭𑍂𑌤𑌭𑍃𑌨𑍍𑌨 𑌚 𑌭𑍂𑌤𑌸𑍍𑌥𑍋 𑌮𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌭𑍂𑌤𑌭𑌾𑌵𑌨𑌃॥

நசமத்ஸ்தானிபூதானி பஶ்யமேயோகமைஶ்வரம்,
பூதப்ருந்நசபூதஸ்தோ மமாத்மாபூதபாவநః. (௫)

மேலும், என்னிடத்தில் எந்த பூதங்களுமில்லை, ஈஶ்வர
னுன என் யோகசக்தியைப்பார், எல்லாப் பொருள்களையும்
நான் அந்தராத்மாவாயிருந்து தரிக்கிறேன், நான் எந்தப்
பொருளிலும் இருக்கவில்லை. என் சங்கல்பமே எல்லாவற்
றையும் உண்டாக்குகின்றது. (௫)

𑌯𑌥𑌾𑌕𑌾𑌶𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍋 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰𑌗𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍।
𑌤𑌥𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌿 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌮𑌤𑍍𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍀𑌤𑍍𑌯𑍁𑌪𑌧𑌾𑌰𑌯॥

யதாகாஶஸ்திதோநித்யம் வாயுஸ்ஸர்வத்ரகோமஹாந்,
ததாஸர்வாணிபூதாநி மத்ஸ்தாநீத்யுபதாரய. (௬)

ஆகாசத்திலிருக்கிற ஸர்வ வ்யாப்தமான மஹா வாயு, எப்படி யென்னிடத்தில் இருக்கின்றதோ, அப்படியே எல்லாப்பொருள்களும் என்னிடத்தில் இருக்கின்றனவென்று நிச்சயித்துக் கொள்வாயாக. (௬)

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌕𑍌𑌨𑍍𑌤𑍇𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌂 𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌮𑌾𑌮𑌿𑌕𑌾𑌮𑍍।
𑌕𑌲𑍍𑌪𑌕𑍍𑌷𑌯𑍇 𑌪𑍁𑌨𑌸𑍍𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌾𑌦𑍌 𑌵𑌿𑌸𑍃𑌜𑌾𑌮𑍍𑌯𑌹𑌮𑍍॥

ஸர்வபூதாநிகௌந்தேய ப்ரக்ருதிம்யாந்திமாமிகாம்,
கல்பக்ஷயேபுநஸ்தாநி கல்பாதௌவிஸ்ருஜாம்யஹம். (௭)

ஓ குந்தீபுத்ரனே! பிரளயகாலத்தில் எல்லாப்பொருள்களும் என்னைச்சேர்ந்த ப்ரக்ருதியை ஆசிரயிக்கின்றன, அவ

ற்றை மறுபடியும், யுகாரம்பத்தில் நான் வெளிப்படுத்து கிறேன் (ஸ்ருஷ்டிக்கிறேன்.) (எ)

𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌮𑌵𑌷𑍍𑌟𑌭𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌸𑍃𑌜𑌾𑌮𑌿 𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌪𑍁𑌨𑌃।
𑌭𑍂𑌤𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌮𑌿𑌮𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑌮𑌵𑌶𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑍇𑌰𑍍𑌵𑌶𑌾𑌤𑍍॥

ப்ரக்ருதிம்ஸ்வாமவஷ்டப்ய விஸ்ருஜாமிபுந:புந:,
பூதக்ராமமிமம்க்ருத்ஸ்நா மவசம்ப்ரக்ருதேர்வசாத். (அ)

என் பிரக்ருதியை ஆதாரமாய் வைத்துக்கொண்டு, அந்த ப்ரக்ருதியின் ஸ்வாதந்த்ரியத்தால் பரவசமான இந்த ப்ராணிவர்க்கத்தை அடிக்கடி ஸ்ருஷ்டிக்கிறேன். (அ)

𑌨 𑌚 𑌮𑌾𑌂 𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌨𑌿𑌬𑌧𑍍𑌨𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌧𑌨𑌂𑌜𑌯।
𑌉𑌦𑌾𑌸𑍀𑌨𑌵𑌦𑌾𑌸𑍀𑌨𑌮𑌸𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌸𑍁॥

நசமாம்தாநிகர்மாணி நிபத்நந்திதநஞ்ஜய,
உதாஸீனவதாஸீந மஸக்தந்தேஷுகர்மஸு. (க)

தனஞ்ஜயா! தடஸ்த்தன்போல (எதனோடும் சேராதவன் போல) இருந்து, எந்தக் கர்மங்களிலும் சம்பந்தமில்லாத என்னை அந்த ஸ்ருஷ்டி முதலான கர்மங்கள் பந்திக்க மாட்டா. (௯)

𑌮𑌯𑌾𑌧𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑍇𑌣 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌃 𑌸𑍂𑌯𑌤𑍇 𑌸𑌚𑌰𑌾𑌚𑌰𑌮𑍍।
𑌹𑍇𑌤𑍁𑌨𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌕𑍌𑌨𑍍𑌤𑍇𑌯 𑌜𑌗𑌦𑍍𑌵𑌿𑌪𑌰𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇॥

மயாத்யக்ஷேணப்ரக்ருதி ஸ்ஸூயதேஸசராசரம்,
ஹேதுநாநேநகௌந்தேய ஜகத்விபரிவர்த்ததே. (௧0)

நான் அத்யக்ஷனாய் (ப்ரவர்த்தகனாய்) இருப்பதானால், ப்ரக்ருதியானது சராசரவர்க்கங்களெல்லாவற்றையும் பெறுகின்றது. கௌந்தேயா! இந்தக் காரணத்தினாலே யல்லவா ஜகத்தானது பரிணமிக்கின்றது (மாறுகின்றது.) (௧0)

𑌅𑌵𑌜𑌾𑌨𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌮𑌾𑌂 𑌮𑍂𑌢𑌾 𑌮𑌾𑌨𑍁𑌷𑍀𑌂 𑌤𑌨𑍁𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌪𑌰𑌂 𑌭𑌾𑌵𑌮𑌜𑌾𑌨𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌮𑌮 𑌭𑍂𑌤𑌮𑌹𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌮𑍍 ॥

அவஜாநந்திமாம்மூடா மாநுஷீந்தநுமாஶ்ரிதம்,
பரம்பாவமஜாநந்தோ மமபூதமஹேஶ்வரம். (கக)

மூடர்களானவர்கள் ஸர்வ ப்ராணிகளுக்கும் பரமேஶ்வரரூபமான என் பரஸ்வரூபத்தை அறியாமல், மனுஷ்யசரீரத்தை ஆசிரயித்த என்னைப் பார்த்து அலக்ஷ்யம் பண்ணுகிறார்கள் (பிறரோடு சமானமாக எண்ணுகிறார்கள்.) (கக)

𑌮𑍋𑌘𑌾𑌶𑌾 𑌮𑍋𑌘𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑍋 𑌮𑍋𑌘𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾 𑌵𑌿𑌚𑍇𑌤𑌸𑌃 ।
𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍀𑌮𑌾𑌸𑍁𑌰𑍀𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌂 𑌮𑍋𑌹𑌿𑌨𑍀𑌂 𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥

மோகாஶாமோககர்மாணோ மோகஜ்ஞாநாவிசேதஸ:,
ராக்ஷஸீமாஸுரீஞ்சைவ ப்ரக்ருதிம்மோஹிநீம்ஶ்ரிதா:. (கஉ)

மோஹத்தையுண்டாக்குகிற, ராக்ஷஸாஸுரஸ்வபாவங்களை (ரஜஸ்தமோகுணங்களை) ஆசிரயித்தவர்கள் வீணான மனோரதங்களையுடையவர்களாய், வீணான வ்யாபாரமுடையவர்களாய், வீணான ஜ்ஞானத்தையுடையவர்களாய், மனமில்லாதவர்களாகிறார்கள். (கஉ)

𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌮𑌾𑌂 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥 𑌦𑍈𑌵𑍀𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌾𑌃।
𑌭𑌜𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌨𑌨𑍍𑌯𑌮𑌨𑌸𑍋 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌦𑌿𑌮𑌵𑍍𑌯𑌯𑌮𑍍॥

மஹாத்மாநஸ்துமாம்பார்த்த தைவீம்ப்ரக்ருதிமாஶ்ரிதாঃ,
பஜந்த்யநந்யமநஸோ ஜ்ஞாத்வாபூதாதிமவ்யயம். (கங)

பார்த்தா! தேவஸ்வபாவத்தை (ஸத்வகுணத்தை) ஆசிரயித்த மஹாத்மாக்கள் இதரமான மனமில்லாதவர்களாய், சர்வபூதங்களுக்கும் ஆதியாய், நாசரஹிதனாயிருக்கிற என்னை பஜிப்பார்கள். (கங)

𑌸𑌤𑌤𑌂 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌯𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌮𑌾𑌂 𑌯𑌤𑌨𑍍𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌦𑍃𑌢𑌵𑍍𑌰𑌤𑌾𑌃।
𑌨𑌮𑌸𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌮𑌾𑌂 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌉𑌪𑌾𑌸𑌤𑍇॥

ஸததம்கீர்த்தயந்தோமாம் யதந்தஶ்சத்ருடவ்ரதா:,
நமஸ்யந்தச்சமாம்பக்த்யா நித்யயுக்தாஉபாஸதே. (கச)

த்ருடவ்ரதர்களாயிருப்பவர்கள் எப்பொழுதும் என்னையே கீர்த்தித்துக்கொண்டு (என்னை உபாஸிப்பதற்கு) ப்ரயத்னம்செய்துகொண்டு பக்தியோடு என்னை நமஸ்கரித்துக்கொண்டு, என்னோடு நித்யசம்பந்தத்தை விரும்பினவர்களாய் உபாஸிப்பார்கள். (கச)

𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌯𑌜𑍍𑌞𑍇𑌨 𑌚𑌾𑌪𑍍𑌯𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌯𑌜𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌮𑌾𑌮𑍁𑌪𑌾𑌸𑌤𑍇।
𑌏𑌕𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌪𑍃𑌥𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌬𑌹𑍁𑌧𑌾 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌤𑍋𑌮𑍁𑌖𑌮𑍍॥

ஜ்ஞாநயஜ்ஞேநசாப்யந்யே யஜந்தோமாமுபாஸதே,
ஏகத்வேநப்ருதக்த்வேந பஹுதாவிஶ்வதோமுகம். (கரு)

வேறு சில மஹாத்மாக்களும் ஜ்ஞானமென்கிற யஜ்ஞத்தைச்செய்துகொண்டு சர்வாகாரனை என்னை ஏகாகாரமாயும், அனேகவிதங்களான வெவ்வேறு ஜகதாகாரனுயும் உபாஸனை பண்ணுவார்கள். (கரு)

𑌅𑌹𑌂𑌕𑍍𑌰𑌤𑍁𑌰𑌹𑌂𑌯𑌜𑍍𑌞𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌧𑌾𑌹𑌮𑌹𑌮𑍌𑌷𑌧𑌮𑍍।
𑌮𑌂𑌤𑍍𑌰𑍋𑌽𑌹𑌮𑌹𑌮𑍇𑌵𑌾𑌜𑍍𑌯𑌮𑌹𑌮𑌗𑍍𑌨𑌿𑌰𑌹𑌂 𑌹𑍁𑌤𑌮𑍍॥

அஹங்க்ரதுரஹம்யஜ்ஞஃ ஸ்வதாஹமஹமௌஷதம்,
மந்த்ரோஹமஹமேவாஜ்ய மஹமக்நிரஹம்ஹுதம். (கசு)

நானே யஜ்ஞம், நானே மஹாயஜ்ஞம், நானேஸ்வதை (பித்ருக்களுக்குக் கொடுக்கத்தகுந்த த்ரவ்யம்,) நானே ஔஷதம் (தேவதைகளுக்குக் கொடுக்கத்தகுந்த ஹவிஸ்ஸு,) நானேமந்த்ரம், நானேநெய், நானே அக்நி, நானேஹோமம்.

𑌪𑌿𑌤𑌾𑌹𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌜𑌗𑌤𑍋 𑌮𑌾𑌤𑌾 𑌧𑌾𑌤𑌾 𑌪𑌿𑌤𑌾𑌮𑌹𑌃।
𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑌮𑍋𑌂𑌕𑌾𑌰 𑌋𑌕𑍍𑌸𑌾𑌮 𑌯𑌜𑍁𑌰𑍇𑌵 𑌚॥

பிதாஹமஸ்யஜகதோ மாதாதாதாபிதாமஹ:,
வேத்யம்பவித்ரமோங்கார ருக்ஸாமயஜுரேவச. (௧௭)

இந்த லோகத்துக்குத் தகப்பனும் நானே, தாயும் நானே, ஸ்ருஷ்டி கர்த்தாவும் நானே, பாட்டனும் நானே, பரிசுத்தவஸ்துவும் நானே, ஓங்காரமும் நானே, ருக் ஸாம யஜுர்வேதங்களும் நானே. (௧௭)

𑌗𑌤𑌿𑌰𑍍𑌭𑌰𑍍𑌤𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍁𑌃 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑍀 𑌨𑌿𑌵𑌾𑌸𑌃 𑌶𑌰𑌣𑌂 𑌸𑍁𑌹𑍃𑌤𑍍।
𑌪𑍍𑌰𑌭𑌵𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌲𑌯𑌃 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌨𑌿𑌧𑌾𑌨𑌂 𑌬𑍀𑌜𑌮𑌵𑍍𑌯𑌯𑌮𑍍॥

கதிர்பர்த்தாப்ரபுஸ்ஸாக்ஷீ நிவாஸஶ்ஶரணம்ஸுஹ்ருத்,
ப்ரபவஃப்ரளயஸ்தாநம் நிதாநம்பீஜமவ்யயம். (௧௮)

ஆசிரயிக்கவேண்டிய இடம் நான், தரிப்பவன் நான், பரிபாலிப்பவன் நான், பார்க்கிறவன் (ப்ரத்யக்ஷீகரிப்பவன்) நான், வாசஸ்தானம் நான், ஶரணம் (ரக்ஷகன்) நான், மித்ரன்நான், உத்பத்தியும், லயமும், ஸ்த்திதியும், நிதானமும் விகாரமில்லாத வித்தும் நானே. (௧௮)

𑌤𑌪𑌾𑌮𑍍𑌯𑌹𑌮𑌹𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌷𑌂 𑌨𑌿𑌗𑍃𑌹𑍍𑌣𑌾𑌮𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌸𑍃𑌜𑌾𑌮𑌿 𑌚।
𑌅𑌮𑍃𑌤𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌦𑌸𑌚𑍍𑌚𑌾𑌹𑌮𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨॥

தபாம்யஹமஹம்வர்ஷம் நிக்ருஹ்ணாம்யுத்ஸ்ருஜாமிச,
அம்ருதஞ்சைவம்ருத்யுச்ச ஸதஸச்சாஹமர்ஜுந. (௧௯)

அர்ஜுநா! (நானே அக்நி சூரியாதி தேஜோரூபமாய்) தாபம் உண்டாகும்படி செய்கிறேன், நானே மழையைத் தடுக்கிறேன், நானே மழை பெய்விக்கிறேன், நானே அம்ருதம், நானே ம்ருத்யு, ஸத்வஸ்துவும் நான், அஸத்வஸ்துவும் (லோகாதீதமானவஸ்துவும்) நான். (௨௰)

𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌮𑌾𑌂𑌸𑍋𑌮𑌪𑌾𑌃 𑌪𑍂𑌤𑌪𑌾𑌪𑌾
𑌯𑌜𑍍𑌞𑍈𑌰𑌿𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑌤𑌿𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇।
𑌤𑍇 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌮𑌾𑌸𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌸𑍁𑌰𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌲𑍋𑌕
𑌮𑌶𑍍𑌨𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌦𑌿𑌵𑌿 𑌦𑍇𑌵𑌭𑍋𑌗𑌾𑌨𑍍॥

த்ரைவித்யாமாம்ஸோமபா:பூதபாபா யஜ்ஞைரிஷ்ட்வாஸ்வர்க்கதிம் ப்ரார்த்தயந்தே, தேபுண்யமாஸாத்யஸுரேந்த்ரலோக மஶ்நந்திதிவ்யாந்திவிதேவபோகாந். (௨௦)

ருக் யஜுஸ் ஸாம வேதங்களை யறிந்தவர்கள், யஜ்ஞங்களால் என்னை யாராதித்து, ஸோமபானம்செய்து, பாவத்தைப்போக்கடித்துக்கொண்டு ஸ்வர்க்கப்ராப்தியை விரும்புகிறார்கள். அவர்கள், புண்யபலமான இந்த்ரலோகத்தை ஆஶ்ரயித்து, அவ்விடத்தில் திவ்யமான தேவபோகங்களை அநுபவிக்கிறார்கள். (௨௦)

𑌤𑍇𑌤𑌂𑌭𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑌲𑍋𑌕𑌂𑌵𑌿𑌶𑌾𑌲𑌂
𑌕𑍍𑌷𑍀𑌣𑍇𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑍇 𑌮𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌲𑍋𑌕𑌂𑌵𑌿𑌶𑌨𑍍𑌤𑌿।
𑌏𑌵𑌂𑌤𑍍𑌰𑌯𑍀𑌧𑌰𑍍𑌮𑌮𑌨𑍁𑌪𑍍𑌰𑌪𑌨𑍍𑌨𑌾
𑌗𑌤𑌾𑌗𑌤𑌂 𑌕𑌾𑌮𑌕𑌾𑌮𑌾𑌲𑌭𑌨𑍍𑌤𑍇॥

தேதம்புக்த்வாஸ்வர்கலோகம்விசாலம்
க்ஷீணேபுண்யேமர்த்யலோகம்விஶந்தி,
எவம்த்ரயீதர்மமநுப்ரபந்நா
கதாகதம்காமகாமாலபந்தே. (உக)

அவர்கள், விசாலமான அந்த ஸ்வர்க்கலோகத்தை (மஹாசுகத்தை) அநுபவித்து, புண்யம் க்ஷீணித்தபிறகு மநுஷ்யலோகத்தில் ப்ரவேசிக்கிறார்கள். இப்படிவேதோக்த யஜ்ஞாதிகர்மங்களை அநுஸரித்து, போகங்களை விரும்புகிறவர்களுக்கு, கதாகதங்கள் (ஜனனமரணங்கள்) சம்பவிக்கின்றன. (உக)

𑌅𑌨𑌨𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌮𑌾𑌂 𑌯𑍇 𑌜𑌨𑌾𑌃 𑌪𑌰𑍍𑌯𑍁𑌪𑌾𑌸𑌤𑍇।
𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌭𑌿𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌯𑍋𑌗𑌕𑍍𑌷𑍇𑌮𑌂 𑌵𑌹𑌾𑌮𑍍𑌯𑌹𑌮𑍍॥

அநந்யாஶ்சிந்தயந்தோமாம் யேஜநா:பர்யுபாஸதே,
தேஷாம்நித்யாபியுக்தாநாம் யோகக்ஷேமம்வஹாம்யஹம்(உஉ)

ப்ரயோஜநாந்தரத்தை நினைக்காமல் என்னையே த்யானித்துக்கொண்டு உபாஸிக்கிறவர்கள் எவர்களோ, என்னிடத்தில் நித்யஸம்பந்தத்தை விரும்பின அவர்களுக்கு என் ப்ராப்தியென்கிறபோகத்தையும் புநர்ஜன்ம நிவ்ருத்தியென்கிற க்ஷேமத்தையும் நானேவஹிக்கிறேன் (கொடுக்கிறேன்.)

𑌯𑍇𑌽𑌪𑍍𑌯𑌨𑍍𑌯𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌭𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌯𑌜𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌯𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌾𑌃।
𑌤𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌮𑌾𑌮𑍇𑌵 𑌕𑍌𑌨𑍍𑌤𑍇𑌯 𑌯𑌜𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌵𑌿𑌧𑌿𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌕𑌮𑍍॥

யேப்யந்யதேவதாபக்தா யஜந்தேஶ்ரத்தயாந்விதா:,
தேபிமாமேவகௌந்தேயயஜந்த்யவிதிபூர்வகம். (உங)

கௌந்தேயா! இதர தேவதைகளிடத்தில் பக்தி யுண்டாகி, சிரத்தையோடு, பூஜிக்கிறவர்கள் எவர்களோ, அவர்களும் என்னையே பூஜிக்கிறார்கள். ஆனால், அது விதிபூர்வக மல்ல, (வேதாந்தவிதி தாத்பர்யத்தை அவர்கள் அறியவில்லை.) (உ௩)

ஃயஂஹிஸவ-௰யஜ்ஞா நாஂ ஜொக்தா வ ஹ ஹ ௰யெவ ௪।
ந த ௰ஓாஂஹிஜா நஂதி தெவ நா தஸ்வ ஂதிெத॥

அஹம்ஹிஸர்வயஜ்ஞாநாம் போக்தாசப்ரபுரேவச,
நதுமாமபிஜாநந்தி தத்வேநாதஸ்ச்யவந்திதே. (உ௪)

யஜ்ஞங்களெல்லாவற்றுக்கும் ஆராத்யனும், பலதாதாவும், நானே, (காம்ய கர்ம நிஷ்ட்டர்கள்) என்னை உண்மையாய் அறியமாட்டார்கள். ஆகையாலேயே, அவர்களுக்கு ப்ரம்ஶமுண்டாகும், (புனர்ஜன்மமுண்டாகும்.) (உ௪)

𑌯𑌾𑌂𑌤𑌿 𑌦𑍇𑌵𑌵𑍍𑌰𑌤𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌪𑌿𑌤𑍄𑌨𑍍 𑌯𑌾𑌂𑌤𑌿 𑌪𑌿𑌤𑍃𑌵𑍍𑌰𑌤𑌾𑌃।
𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌯𑌾𑌂𑌤𑌿 𑌭𑍂𑌤𑍇𑌜𑍍𑌯𑌾 𑌯𑌾𑌂𑌤𑌿 𑌮𑌦𑍍𑌯𑌾𑌜𑌿𑌨𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌮𑌾𑌮𑍍॥

யாந்திதேவவ்ரதாந்தேவாந் பித்ரூந்யாந்தி பித்ருவ்ரதாஃ,
பூதாநியாந்தி பூதேஜ்யா யாந்திமத்யாஜிநோபிமாம். (உரு)

தேவதைகளை பூஜிக்க விரும்பிப் பூஜித்தவர்கள் அவர்களைச்சேர்வார்கள், யக்ஷராக்ஷஸபிஶாசாதி பூதங்களை விரும்பிப் பூஜிப்பவர்கள் அவர்களைச் சேர்வார்கள், என்னைப் பூஜிக்க விரும்பிப்பூஜிக்கிறவர்கள் என்னைச்சேர்வார்கள். ()

𑌪𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌂 𑌫𑌲𑌂 𑌤𑍋𑌯𑌂 𑌯𑍋 𑌮𑍇 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿।
𑌤𑌦𑌹𑌂 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑍁𑌪𑌹𑍃𑌤𑌮𑌶𑍍𑌨𑌾𑌮𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃॥

பத்ரம்புஷ்பம் பலந்தோயம் யோமேபக்த்யாப்ரயச்சதி,
ததஹம்பக்த்யுபஹ்ருத மச்நாமிப்ரயதாத்மநஃ. (உசு)

ஒரு பத்ரத்தையாகிலும், ஒரு பூவையாகிலும், ஒரு பழத்தையாகிலும், நீரையாகிலும், பக்தியோடு எவன்எனக்குக் கொடுக்கிறானோ, அந்தப் பரிசுத்தமனமுள்ளவனுடைய பக்தியால் ஸமர்ப்பிதமான அந்தவஸ்துவை நான்புஜித்துக் கொண்டிருக்கிறேன். (உசு)

𑌯𑌤𑍍𑌕𑌰𑍋𑌷𑌿 𑌯𑌦𑌶𑍍𑌨𑌾𑌸𑌿 𑌯𑌜𑍍𑌜𑍁𑌹𑍋𑌷𑌿 𑌦𑌦𑌾𑌸𑌿 𑌯𑌤𑍍।
𑌯𑌤𑍍𑌤𑌪𑌸𑍍𑌯𑌸𑌿 𑌕𑍌𑌨𑍍𑌤𑍇𑌯 𑌤𑌤𑍍𑌕𑍁𑌰𑍁𑌷𑍍𑌵 𑌮𑌦𑌰𑍍𑌪𑌣𑌮𑍍॥

யத்கரோஷியதச்நாஸி யஜ்ஜுஹோஷி ததாஸியத்,
யத்தபஸ்யஸிகௌந்தேய தத்குருஷ்வமதர்ப்பணம். (உஎ)

கௌந்தேயா! நீ செய்வது எதுவோ, தின்பது எதுவோ, ஹோமம் செய்வது எதுவோ, தானம்செய்வது எதுவோ, தவம்செய்வது எதுவோ, அவைகளெல்லாவற்றையும் எனக்கு அர்ப்பணம் செய்யக்கடவாய். (உஎ)

𑌶𑍁𑌭𑌾𑌶𑍁𑌭𑌫𑌲𑍈𑌰𑍇𑌵𑌂𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌸𑍇𑌕𑌰𑍍𑌮𑌬𑌨𑍍𑌧𑌨𑍈𑌃।
𑌸𑌨𑍍𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌯𑍋𑌗𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌵𑌿𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍋𑌮𑌾𑌮𑍁𑌪𑍈𑌷𑍍𑌯𑌸𑌿॥

சுபாசுப பலைரேவம் மோக்ஷ்யஸே கர்மபந்தநைஃ,
ஸந்யாஸயோகயுக்தாத்மா விமுக்தோமாமுபைஷ்யஸி. (உஅ)

இப்படி, ஸன்யாஸயோகத்தில் ஸ்த்திரமான மனமுள்ள வனாய் நன்மை தீமைகள் என்கிற பலங்களைக் கொடுக்கத் தகுந்த புண்யபாபரூபங்களான ப்ராசீனகர்மங்களால்விடப் படுவாய், விடப்பட்டபிறகு என்னை, ஆசிரயிப்பாய். (உஅ)

𑌸𑌮𑍋𑌽𑌹𑌂𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌨𑌮𑍇𑌦𑍍𑌵𑍇𑌷𑍍𑌯𑍋𑌽𑌸𑍍𑌤𑌿𑌨𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃।
𑌯𑍇𑌭𑌜𑌨𑍍𑌤𑌿𑌤𑍁𑌮𑌾𑌂𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌮𑌯𑌿𑌤𑍇𑌤𑍇𑌷𑍁𑌚𑌾𑌪𑍍𑌯𑌹𑌮𑍍॥

ஸமோஹம் ஸர்வபூதேஷுநமேத்வேஷ்யோஸ்திநப்ரியঃ,
யேபஜந்தி துமாம்பக்த்யா மயிதேதேஷுசாப்யஹம். (உக)

நான் சர்வபூதங்களிலும் பேதமில்லாமலிருக்கிறவன், எனக்குத்வேஷிக்கத்தகுந்தவன் இல்லை. ப்ரீதிசெய்யத் தகுந்தவன் இல்லை, பக்தியோடு என்னை பஜிக்கிறவர் யாரோ, அவர்கள் என்னிடத்திலிருக்கிறார்கள், நான் அவர்களிடத்தில் இருக்கிறேன். (௨௯)

கபிசெத்ஸுராசாரொ ஹஜதெஜாஜநநூஹாக்।
ஸாயுரெவஸஜேவ்ய ஸ்ஸூவ்யவஸிதொஹிஸஃ॥

அபிசேத்ஸுதுராசாரோ பஜதேமாமநந்யபாக்,
ஸாதுரேவஸமந்தவ்யஸ்ஸம்யக்வ்யவஸிதோஹிஸஃ. (௩௦)

இதர ப்ரயோஜனத்தை நினையாமல் என்னை பஜிக்கிறவன் ஆசார ஹீனனா யிருந்தாலும், அவனைச் சாதுவென்றே நினைக்கவேண்டும், அவனுடைய மனோநிச்சயம் நன்றாயிருக்கின்றதல்லவா? (௩௦)

𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌰𑌂 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌶𑌶𑍍𑌵𑌚𑍍𑌛𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌨𑌿𑌗𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿।
𑌕𑍌𑌨𑍍𑌤𑍇𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌜𑌾𑌨𑍀𑌹𑌿 𑌨 𑌮𑍇 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿॥

க்ஷிப்ரம்பவதிதர்மாத்மா ஶஶ்வச்சந்திம்நிகச்சதி,
கௌந்தேயப்ரதிஜாநீஹி நமேபக்தஃப்ரணஶ்யதி. (௩௧)

அப்படிப்பட்டவன், சீக்ரமாய் ஸதாசார நிஷ்ட்டனுவான். எப்பொழுதும் சாந்தியையடைந்திருப்பான், கௌந்தேயா! என் பக்தர்கள் நசிக்கமாட்டார்கள். இந்த விஷயத்தில் நீயும் ப்ரதிஜ்ஞை செய்யலாம். (௩௧)

𑌮𑌾𑌂 𑌹𑌿 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥 𑌵𑍍𑌯𑌪𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯 𑌯𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌸𑍍𑌯𑍁𑌃 𑌪𑌾𑌪𑌯𑍋𑌨𑌯𑌃।
𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑍋 𑌵𑍈𑌶𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌪𑌰𑌾𑌂 𑌗𑌤𑌿𑌮𑍍॥

மாம்ஹிபார்த்தவ்யபாஶ்ரித்யயேபிஸ்யுஃபாபயோநயஃ,
ஸ்த்ரியோவைஶ்யாஸ்ததா ஶூத்ராஸ்தேபியாந்திபராங்கதிம். ()

பார்த்தனே! ஸ்த்ரீகள், வைசியர்கள், சூத்ரர்கள், பாப யோனியில் பிறந்தவர்களானாலும், அவர்களுள் என்னை நம்பியிருப்பவர்யாரோ, அவர்கள்பரமபதத்தைச்சேர்வார்கள்.

கிம்புநர்ப்ராஹ்மணா:புண்யா ப⁴க்தா ராஜர்ஷயஸ்ததா²।
அநித்யமஸுக²ம் லோகமிமம் ப்ராப்ய ப⁴ஜஸ்வ மாம்॥

கிம்புநர்ப்ராஹ்மணாஃபுண்யாபக்தாராஜர்ஷயஸ்ததா,
அநித்யமஸுகம்லோக மிமம்ப்ராப்யபஜஸ்வமாம். (௩௩)

புண்ய ஜன்மமுள்ள பிராம்மணர்களும், ராஜரிஷிகளும் பக்தியுள்ளவர்களாய், என்னை ஆசிரயிப்பதற்குச் சொல்ல வேண்டுமா? ஆகையால், அநித்யமாய், அஸுகமாயிருக்கிற இந்தலோகத்தை யடைந்திருக்கிற நீ என்னை பஜிப்பாயாக.

மந்மநா ப⁴வ மத்³ப⁴க்தோ மத்³யாஜீ மாம் நமஸ்குரு।
மாமேவைஷ்யஸி யுக்த்வைவமாத்மாநம் மத்பராயண:॥

மந்மநாபவமத்பக்தோ மத்யாஜீமாம்நமஸ்குரு,
மாமேவைஷ்யஸியுக்த்வைவ மாத்மாநம் மத்பராயண:. (௩௪)

என்னிடத்தில் மனமுள்ளவனாயிரு, என்னிடத்தில் பக்தியுள்ளவனாயிரு, என்னைப்பூஜித்துக்கொண்டிரு, என்னை நமஸ்கரித்துக்கொண்டிரு, இப்படி என்னையே முக்ய கதியாய்நம்பி, மனத்தை என்னிடத்தில் நிறுத்தின பிறகு என்னையே அடையக்கடவாய். (௩௪)

ஸ்ரீகீதாஸு ராஜவித்தியா ராஜகுஹ்ய யோகமென்கிற

ஒன்பதாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

பத்தாவது அத்தியாயம்.

விபூதி யோகம்.

ஸ்ரீ கிருஷ்ண வாக்கியம்.

𑌭𑍂𑌯𑌏𑌵𑌮𑌹𑌾𑌬𑌾𑌹𑍋 𑌶𑍃𑌣𑍁𑌮𑍇𑌪𑌰𑌮𑌂𑌵𑌚𑌃।
𑌯𑌤𑍍𑌤𑍇𑌹𑌂𑌪𑍍𑌰𑍀𑌯𑌮𑌾𑌣𑌾𑌯 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿𑌹𑌿𑌤𑌕𑌾𑌮𑍍𑌯𑌯𑌾॥

பூயஏவமஹாபாஹோ ஶ்ருணுமேபரமம்வச:,
யத்தேஹம்ப்ரீயமாணாய வக்ஷ்யாமிஹிதகாம்யய. (க)

ஓ மஹாபாஹோ! இந்த விஷயத்தில் பிரீதி யுள்ளவனு யிருக்கிற உன்பொருட்டு ஹிதத்தை விரும்பி, மறுபடியும், சிறந்த ஒரு சொல்லை நான் சொல்லுகிறேன், கேட்பாயாக.

𑌨 𑌮𑍇 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌃 𑌸𑍁𑌰𑌗𑌣𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌵𑌂 𑌨 𑌮𑌹𑌰𑍍𑌷𑌯𑌃 ।
𑌅𑌹𑌮𑌾𑌦𑌿𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌹𑌰𑍍𑌷𑍀𑌣𑌾𑌂 𑌚 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌶𑌃 ॥

நமேவிதுஸ்ஸுரகணாஃப்ரபவம்நமஹர்ஷயஃ,
அஹமாதிர்ஹிதேவாநாம் மஹர்ஷீணாஞ்சஸர்வசஃ. (உ)

என்பிரபாவத்தை தேவதைகளாகிலும், மஹரிஷிகளாகிலும் அறியமாட்டார்கள். தேவர்களுக்கும் மஹரிஷிகளுக்கும் எல்லா விஷயங்களிலும் நான் முதன்மையானவனல்லவா? (உ)

𑌯𑍋 𑌮𑌾𑌮𑌜𑌮𑌨𑌾𑌦𑌿𑌂 𑌚 𑌵𑍇𑌤𑍍𑌤𑌿 𑌲𑍋𑌕𑌮𑌹𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌮𑍍 ।
𑌅𑌸𑌂𑌮𑍂𑌢𑌃 𑌸 𑌮𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑌾𑌪𑍈𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

யோமாமஜமநாதிஞ்சவேத்திலோகமஹேச்வரம்,
அஸம்மூடஸ்ஸமர்த்யேஷு ஸர்வபாபைஃப்ரமுச்யதே. (௩)

அனாதிகாலமாக ஜனனமில்லாமல் ஸர்வலோகங்களுக்கும் பரமேஸ்வரனான என்னை, மனிதர்களில் எவன்ப்ரமமில்லாமல் அறிகிறானோ, அவன் எல்லாப்பாபங்களாலும் விடப்படுகிறான். (௩)

𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑍍𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑌸𑌂𑌮𑍋𑌹𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂𑌦𑌮𑌶𑍍𑌶𑌮𑌃।
𑌸𑍁𑌖𑌂𑌦𑍁𑌃𑌖𑌂𑌭𑌵𑍋𑌭𑌾𑌵𑍋 𑌭𑌯𑌂𑌚𑌾𑌭𑌯𑌮𑍇𑌵𑌚॥

புத்திர்ஜ்ஞாநமஸம்மோஹஃக்ஷமாஸத்யந்தமஶ்ஶமஃ,
ஸுகந்துஃகம்பவோபாவோ பயஞ்சாபயமேவச. (௪)

புத்தி, ஜ்ஞானம், மோஹமில்லாதிருத்தல், பொறுமை, சத்தியம், தமம், சமம், ஸுகம், துக்கம், சந்தோஷித்திருத்தல், கெடுதல், பயம், நிர்ப்பயம். (௪)

𑌅𑌹𑌿𑌂𑌸𑌾𑌸𑌮𑌤𑌾𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌿𑌸𑍍𑌤𑌪𑍋𑌦𑌾𑌨𑌂𑌯𑌶𑍋𑌯𑌶𑌃।
𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿𑌭𑌾𑌵𑌾𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌤𑍍𑌤𑌏𑌵𑌪𑍃𑌥𑌗𑍍𑌵𑌿𑌧𑌾𑌃॥

அஹிம்ஸாஸமதாதுஷ்டி ஸ்தபோதாநம்யஶோயஶ꞉,
பவந்திபாவாபூதாநாம்மத்த ஏவப்ருதக்விதா꞉. (௫)

அஹிம்ஸை, ஸமத்வம், சந்தோஷம், தவம், தானம், கீர்த்தி, அபகீர்த்தி, இப்படிப்பட்ட வெவ்வேறு விதங்களான மனோபாவங்கள், பிராணிகளுக்கு என்னாலேயே உண்டாகின்றன. (௫)

𑌮𑌹𑌰𑍍𑌷𑌯𑌸𑍍𑌸𑌪𑍍𑌤𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌚𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑍋𑌮𑌨𑌵𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾।
𑌮𑌦𑍍𑌭𑌾𑌵𑌾𑌮𑌾𑌨𑌸𑌾𑌜𑌾𑌤𑌾 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂𑌲𑍋𑌕𑌇𑌮𑌾𑌃𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌃॥

மஹர்ஷயஸ்ஸப்தபூர்வே சத்வாரோமநவஸ்ததா,
மத்பாவாமாநஸாஜாதா ஏஷாம்லோக இமா꞉ப்ரஜா꞉. (௬)

பூர்வம், பிரம்மாவின் மனத்தில் பிறந்த ஸப்த மஹரிஷிகளும், அப்படியே ஸாவர்ணி முதலிய நான்கு மநுக்களும், என் அபிப்பிராயத்தை அநுஸரித்தே, லோகத்தில் இந்த பிரஜைகளை சிருஷ்டித்தார்கள். (௬)

𑌏𑌤𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌭𑍂𑌤𑌿𑌂 𑌯𑍋𑌗𑌂 𑌚 𑌮𑌮 𑌯𑍋 𑌵𑍇𑌤𑍍𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌤𑌃।
𑌸𑍋𑌽𑌵𑌿𑌕𑌮𑍍𑌪𑍇𑌨 𑌯𑍋𑌗𑍇𑌨 𑌯𑍁𑌜𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌨𑌾𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌂𑌶𑌯𑌃॥

எதாம்விபூதிம்யோகஞ்ச மமயோவேத்திதத்வதஃ,
ஸோவிகம்பேநயோகேநயுஜ்யதேநாத்ரஸம்சயஃ. (எ)

என்னுடைய இந்த ஐசுவரியத்தையும், கல்யாணகுண சம்பந்தத்தையும் எவன் உண்மையாய்த்தெரிந்து கொள்ளுகிறானோ, அவன் த்ருடமான பக்தியோகத்தோடு என்னைச் சேர்வதற்குச் சந்தேஹமில்லை. (எ)

𑌅𑌹𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌵𑍋 𑌮𑌤𑍍𑌤𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇।
𑌇𑌤𑌿 𑌮𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌭𑌜𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌮𑌾𑌂 𑌬𑍁𑌧𑌾 𑌭𑌾𑌵𑌸𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌾𑌃॥

அஹம்ஸர்வஸ்யப்ரபவோ மத்தஸ்ஸர்வம்ப்ரவர்த்ததே,
இதிமத்வாபஜந்தேமாம் புதாபாவஸமந்விதாஃ. (அ)

நான் எல்லாவற்றுக்கும் உற்பத்திகாரணம், என்னுலேயே எல்லாம் நடக்கின்றது என்று அறிந்து, பாவத்தோடு கூடினவர்களாய், (என்னிடத்தில் விருப்பமுள்ளவர்களாய்) ஜ்ஞானிகள் என்னை பஜிக்கிருர்கள். (அ)

𑌮𑌚𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾 𑌮𑌦𑍍𑌗𑌤𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾 𑌬𑍋𑌧𑌯𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌸𑍍𑌪𑌰𑌮𑍍।
𑌕𑌥𑌯𑌨𑍍𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌮𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌤𑍁𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌚 𑌰𑌮𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌚॥

மச்சித்தாமத்கதப்ராணு போதயந்தஃபரஸ்பரம்,
கதயந்தஶ்சமாம்நித்யம் துஷ்யந்திசரமந்திச. (கூ)

என்பக்தர்கள் என்னிடத்திலேயே மனம் லயித்தவர்களாய், என்னிடத்திலேயே பிராணத்தை வைத்தவர்களாய் பரஸ்பரம் (என்னை) தெரிவித்துக்கொண்டு, சொல்லிக்கொண்டு, எப்பொழுதும் திருப்தி யடைகிருர்கள், ஆனந்திக்கிருர்கள். (கூ)

𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌸𑌤𑌤𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌭𑌜𑌤𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌿𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌕𑌮𑍍।
𑌦𑌦𑌾𑌮𑌿 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌯𑍋𑌗𑌂 𑌤𑌂 𑌯𑍇𑌨 𑌮𑌾𑌮𑍁𑌪𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑍇॥

தேஷாம்ஸததயுக்தாநாம் பஜதாம்ப்ரீதிபூர்வகம்,
ததாமிபுத்தியோகந்தம் யேநமாமுபயாந்திதே. (௧௦)

எப்பொழுதும் யோகம் செய்துகொண்டு பஜித்துக் கொண்டிருப்பவர்களுக்கு, என்னை யடைவதற்கு உபாய மாகிய ஜ்ஞானயோகத்தை, நானே பிரீதிபூர்வகமாய்க்கொடுக்கிறேன். (௧௦)

𑌤𑍇𑌷𑌾𑌮𑍇𑌵𑌾𑌨𑍁𑌕𑌮𑍍𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥𑌮𑌹𑌮𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌜𑌂 𑌤𑌮𑌃।
𑌨𑌾𑌶𑌯𑌾𑌮𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌭𑌾𑌵𑌸𑍍𑌥𑍋 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌦𑍀𑌪𑍇𑌨 𑌭𑌾𑌸𑍍𑌵𑌤𑌾॥

தேஷாமேவாநுகம்பார்த்த மஹமஞ்ஞாநஜந்தமஃ,
நாசயாம்யாத்மபாவஸ்தோ ஜ்ஞாநதீபேநபாஸ்வதா. (௧௧)

அவர்களை அனுக்ரஹிக்கும் பொருட்டு, நான் அவர்களுடைய மனோபாவங்களுக்கு விஷயமாய், (காணப்பட்டு) பிரகாசமான ஜ்ஞானமென்கிற தீபத்தினால் அஜ்ஞானத்தாலுண்டாகிற அந்தகாரத்தை (விஷயா பேக்ஷையை) விலக்குகிறேன். (கக)

அர்ஜ்ஜுன வாக்கியம்.

𑌪𑌰𑌂𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌪𑌰𑌂𑌧𑌾𑌮 𑌪𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑌂𑌪𑌰𑌮𑌂𑌭𑌵𑌾𑌨𑍍।
𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌂𑌶𑌾𑌶𑍍𑌵𑌤𑌂𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯 𑌮𑌾𑌦𑌿𑌦𑍇𑌵𑌮𑌜𑌂𑌵𑌿𑌭𑍁𑌮𑍍॥
𑌆𑌹𑍁𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌮𑍃𑌷𑌯𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌦𑍇𑌵𑌰𑍍𑌷𑌿𑌰𑍍𑌨𑌾𑌰𑌦𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾।
𑌅𑌸𑌿𑌤𑍋𑌦𑍇𑌵𑌲𑍋𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂𑌚𑍈𑌵𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌷𑌿𑌮𑍇॥

பரம்ப்ரம்ஹபரந்தாம பவித்ரம்பரமம்பவாந்,
புருஷம்சாஸ்வதந்திவ்யமாதி தேவமஜம்விபும். (கஉ)

ஆஹுஸ்த்வாம்ருஷயஸ்ஸர்வே தேவர்ஷிர்நாரதஸ்ததா,
அஸிதோதேவலோவ்யாஸஸ் ஸ்வயஞ்சைவப்ரவீஷிமே. (௧௩)

நீ பரபிரம்மம், சிறந்த ஒளி, எல்லாவற்றினும் சிறந்த பவித்ரம், நித்யனாய், அப்ராக்ருதனாய், ஆதிகாரணமாய், நித்யாநந்தரூபனாய், பரிணாமமில்லாதவனாய், ஸர்வ வ்யாபியாயிருக்கிற புருஷனென்று உன்னை, தேவரிஷியாகிய நாரதரும், அஸிதனென்கிற தேவல மஹரிஷியும், வியாசமகரிஷியும், மற்றமகரிஷிகளெல்லாரும் சொல்லுகிறார்கள். நீயும் ஸ்வயமாகவே யெனக்குச் சொல்லுகிறாய். (௧௨-௧௩)

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑍇𑌤𑌦𑍃𑌤𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌯𑌨𑍍𑌮𑌾𑌂 𑌵𑌦𑌸𑌿 𑌕𑍇𑌶𑌵।
𑌨 𑌹𑌿 𑌤𑍇 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌰𑍍𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌨 𑌦𑌾𑌨𑌵𑌾𑌃॥

சர்வமேதத்ருதம்மந்யே யந்மாம்வதஸிகேசவ,
நஹிதேபகவந்வ்யக்திம் விதுர்தேவாநதாநவாঃ. (௧௪)

கேஶவா! நீ யெனக்குச் சொன்னவை யாவும் சத்திய மென்றே நினைக்கிறேன். உன் ஸ்வரூபத்தை தேவாசுரர் களும் அறியமாட்டார்கள். (கச)

𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑍇𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌵𑍇𑌤𑍍𑌥𑌤𑍍𑌵𑌂𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮।
𑌭𑍂𑌤𑌭𑌾𑌵𑌨𑌭𑍂𑌤𑍇𑌶 𑌦𑍇𑌵𑌦𑍇𑌵𑌜𑌗𑌤𑍍𑌪𑌤𑍇॥

ஸ்வயமேவாத்மநாத்மாநம் வேத்தத்வம்புருஷோத்தம,
பூதபாவநபூதேச தேவதேவஜகத்பதே. (கரு)

புருஷோத்தமா! ஸர்வ பூதங்களையும் ஸ்ருஷ்டிப்பவனே! ஸர்வ பூதங்களையும் நியமிப்பவனே! தேவதேவனே! ஜகத்பதீ! உன் ஸ்வரூபத்தை, உன்னுடைய அஸாதாரண ஜ்ஞானத்தால் நீயே அறிகிறாய். (கரு)

𑌵𑌕𑍍𑌤𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌸𑍍𑌯𑌶𑍇𑌷𑍇𑌣 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌹𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌵𑌿𑌭𑍂𑌤𑌯𑌃।
𑌯𑌾𑌭𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌭𑍂𑌤𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌲𑍋𑌕𑌾 𑌨𑌿𑌮𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌯𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌸𑌿॥

வக்துமர்ஹஸ்யசேஷேண திவ்யாஹ்யாத்மவிபூதய:,
யாபிர்விபூதிபிர்லோகாநிமாம் ஸ்த்வம்வ்யாப்யதிஷ்டஸி. (கசு)

எந்த மகிமைகளால் இந்த லோகங்களெல்லாவற்றையும் நீ வியாபித்திருக்கிறாயோ, அந்த அப்ராக்ருதங்களான உன் மகிமைகளை முழுதும் சொல்லுவதற்கு நீயே தகுந்தவனாயிருக்கிறாய். (கசு)

கயம்வித்யாமஹம்யோகிந் த்வாம்ஸதாபரிசிந்தயந்।
கேஷுகேஷுசபாவேஷு சிந்த்யோஸிபகவந்மயா॥

கதம்வித்யாமஹம்யோகிந் த்வாம்ஸதாபரிசிந்தயந்,
கேஷுகேஷுசபாவேஷு சிந்த்யோஸிபகவந்மயா. (கஎ)

நான் (பக்தியோகத்தை ஆசிரயித்து) எப்பொழுதும் உன்னையே நினைத்துக்கொண்டு உன்னையறிந்துகொள்வது எப்படி, பகவானே! எந்தெந்த விஷயங்களில், நான் உன்னைத் தியானிக்கவேண்டும். (கஎ)

𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌰𑍇𑌣𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋 𑌯𑍋𑌗𑌂 𑌵𑌿𑌭𑍂𑌤𑌿𑌂 𑌚 𑌜𑌨𑌾𑌰𑍍𑌦𑌨।
𑌭𑍂𑌯𑌃 𑌕𑌥𑌯 𑌤𑍃𑌪𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌶𑍃𑌣𑍍𑌵𑌤𑍋 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌮𑍇𑌽𑌮𑍃𑌤𑌮𑍍॥

விஸ்தரேணுத்மனோயோகம் விபூதிஞ்சஜநார்தந,
பூயஃகதயத்ருப்திர்ஹிஸ்ருண்வதோ நாஸ்திமேம்ருதம். (கஅ)

ஜனுர்த்தனு! உன்னுடைய ஸ்ருஷ்டிகர்த்ருவத்தையும், ஜகந்நியந்த்ருத்வத்தையும், இன்னம் விஸ்தாரமாகச் சொல்லுவாயாக. இந்த அம்ருதத்தைக்கேட்கிற எனக்கு திருப்தியில்லே. (கஅ)

ஸ்ரீ கிருஷ்ண வாக்கியம்.

𑌹𑌨𑍍𑌤 𑌤𑍇 𑌕𑌥𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾 𑌹𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌵𑌿𑌭𑍂𑌤𑌯𑌃।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌧𑌾𑌨𑍍𑌯𑌤𑌃 𑌕𑍁𑌰𑍁𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌮𑍇॥

ஹந்ததேகதயிஷ்யாமிதிவ் யாஹ்யாத்மவிபூதயஃ,
ப்ரதாந்யதஃகுருஸ்ரேஷ்ட நாஸ்த்யந்தோவிஸ்தரஸ்யமே.(க௯)

ஓ குருசிரேஷ்ட்டனே! சுபகரங்களான என்னுடைய அம்ஸங்களில் பிரதானமா யிருப்பவற்றை மாத்திரம் என் தயைக்குப் பாத்திரனான உனக்குச் சொல்லுகிறேன். என் விஸ்தாரத்துக்கு முடிவில்லை, (அநந்த மாகையால் விஸ்தாரமாய்ச் சொல்லுவதற்கும் கேட்பதற்கும் ஸாத்யப்படாது.)

𑌅𑌹𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌗𑍁𑌡𑌾𑌕𑍇𑌶 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑌾𑌶𑌯𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃।
𑌅𑌹𑌮𑌾𑌦𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌂 𑌚 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌮𑌨𑍍𑌤 𑌏𑌵 𑌚॥

அஹமாத்மாகுடாகேச ஸர்வபூதாஶயஸ்திதஃ,
அஹமாதிஶ்சமத்யஞ்ச பூதாநாமந்தஏவச. (௨0)

குடாகேசனே! நான் சர்வ பிராணிகளுக்கும் இருதயத்தி லிருக்கிற ஆத்மாவா யிருக்கிறேன், நான் எல்லாவற்றுக்கும் ஆதிமத்யாந்தங்களாயு மிருக்கிறேன். (௨0)

𑌆𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌮𑌹𑌂𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌰𑍍 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌷𑌾𑌂𑌰𑌵𑌿𑌰𑌂𑌶𑍁𑌮𑌾𑌨𑍍।
𑌮𑌰𑍀𑌚𑌿𑌰𑍍𑌮𑌰𑍁𑌤𑌾𑌮𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌨𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌮𑌹𑌂𑌶𑌶𑍀॥

ஆதித்யாநாமஹம்விஷ்ணுர் ஜ்யோதிஷாம்ரவிரம்சுமாந்,
மரீசிர்மருதாமஸ்மி நக்ஷத்ராணாமஹம்சசீ. (உக)

துவாதசாதித்யர்களுக்குள்ளே விஷ்ணு வென்கிற பன்னிரண்டாவது சூரியனும், கிரக நக்ஷத்ராதி பிரகாச வஸ்துக்களில் மிகவும் பிரகாசமுள்ள சூரியனும், ஸப்தவாயுக்களில் மரீசி யென்பவனும், நக்ஷத்திரங்களுக்குள்ளே அவைகளுக்குத் தலைவனான சந்திரனும் நானே யாகிறேன். (உக)

𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑌾𑌂𑌸𑌾𑌮𑌵𑍇𑌦𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌮𑌸𑍍𑌮𑌿𑌵𑌾𑌸𑌵𑌃।
𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌾𑌂𑌮𑌨𑌶𑍍𑌚𑌾𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌮𑌸𑍍𑌮𑌿𑌚𑍇𑌤𑌨𑌾॥

வேதாநாம்ஸாமவேதோஸ்மி தேவாநாமஸ்மிவாஸவ:,
இந்த்ரியாணாம்மநஸ்சாஸ்மி பூதாநாமஸ்மிசேதநா. (உஉ)

வேதங்களுக்குள்ளே ஸாமவேதம் நான், தேவதைக ளுக்குள்ளே இந்திரன்நான், இந்திரியங்களுக்குள்ளே மனம் நான், பிராணிகளுக்குள்ளே புத்தி நான். (௨௨)

𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌶𑌙𑍍𑌕𑌰𑌶𑍍𑌚𑌾𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑍇𑌶𑍋 𑌯𑌕𑍍𑌷𑌰𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾𑌮𑍍।
𑌵𑌸𑍂𑌨𑌾𑌂 𑌪𑌾𑌵𑌕𑌶𑍍𑌚𑌾𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌮𑍇𑌰𑍁𑌃 𑌶𑌿𑌖𑌰𑌿𑌣𑌾𑌮𑌹𑌮𑍍॥

ருத்ராணும்ஶங்கரஶ்சாஸ்மி வித்தேஶோயக்ஷரக்ஷஸாம்,
வஸுநாம்பாவகஶ்சாஸ்மி மேருஶ்ஶிகரிணமஹம். (௨௩)

ஏகாதசருத்ரர்களுக்குள்ளே சங்கரன்நான், யக்ஷராக்ஷ ஸர்களுக்குள்ளே குபேரன்நான், அஷ்டவசுக்களுக்குள்ளே பாவகன் நான், பர்வதங்களுக்குள்ளே மேருபர்வதம் நான்.

𑌪𑍁𑌰𑍋𑌧𑌸𑌾𑌂 𑌚 𑌮𑍁𑌖𑍍𑌯𑌂 𑌮𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥 𑌬𑍃𑌹𑌸𑍍𑌪𑌤𑌿𑌮𑍍।
𑌸𑍇𑌨𑌾𑌨𑍀𑌨𑌾𑌮𑌹𑌂 𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌦𑌃 𑌸𑌰𑌸𑌾𑌮𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌸𑌾𑌗𑌰𑌃॥

புரோதஸாஞ்சமுக்யம்மாம் வித்திபார்த்தப்ருஹஸ்பதிம்,
ஸேநாநீநாமஹம்ஸ்கந்தஸ் ஸரஸாமஸ்மிஸாகரஃ. (௨௪)

பார்த்தா! புரோகிதர்களுக்குள்ளே முக்கியனான பிரகஸ்பதி நானென்று தெரிந்து கொள்வாயாக, சேனாபதிகளுக்குள்ளே சுப்பிரமணியன் நான், நீர் நிலைகளுக்குள்ளே சமுத்திரம் நான். (௨௪)

𑌮𑌹𑌰𑍍𑌷𑍀𑌣𑌾𑌂 𑌭𑍃𑌗𑍁𑌰𑌹𑌂 𑌗𑌿𑌰𑌾𑌮𑌸𑍍𑌮𑍍𑌯𑌏𑌕𑌮𑌕𑍍𑌷𑌰𑌮𑍍।
𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌜𑌪𑌯𑌜𑍍𑌞𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌵𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌹𑌿𑌮𑌾𑌲𑌯𑌃॥

மஹர்ஷீணாம்ப்ருகுரஹம்கி ராமஸ்ம்யேகமக்ஷரம்,
யக்ஞாநாம்ஜபயக்ஞோஸ்மிஸ் தாவராணாம்ஹிமாலயஃ. (௨௫)

மஹரிஷிகளுக்குள்ளே பிருகுமஹரிஷி நான், பதங்களுக்குள்ளே பிரணவபதம் நான், யஜ்ஞங்களுக்குள்ளே ஜபயஜ்ஞம் நான், ஸ்தாவரங்களுக்குள்ளே ஹிமாலயம் நான்.()

𑌅𑌶𑍍𑌵𑌤𑍍𑌥𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌰𑍍𑌷𑍀𑌣𑌾𑌂 𑌚 𑌨𑌾𑌰𑌦𑌃।
𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌰𑌥𑌃 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌕𑌪𑌿𑌲𑍋 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌃॥

அச்வத்தஸ்ஸர்வவ்ருக்ஷாணம் தேவர்ஷீணாஞ்சநாரதா:,
கந்தர்வாணாஞ்சித்ரரதஸ் ஸித்தாநாங்கபிலொமுநி:. (உசு)

மரங்களெல்லாவற்றுள்ளும் அரசமரம்நான், தேவரிஷிகளுக்குள்ளே நாரதன்நான், கந்தர்வர்களுக்குள்ளே சித்ரரதன் நான், சித்தர்களுக்குள்ளே கபிலமஹரிஷி நான். (உசு)

𑌉𑌚𑍍𑌚𑍈𑌃𑌶𑍍𑌰𑌵𑌸𑌮𑌶𑍍𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿 𑌮𑌾𑌮𑌮𑍃𑌤𑍋𑌦𑍍𑌭𑌵𑌮𑍍।
𑌐𑌰𑌾𑌵𑌤𑌂 𑌗𑌜𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌨𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌚 𑌨𑌰𑌾𑌧𑌿𑌪𑌮𑍍।

உச்சைஸ்ரவஸமச்வாநாம் வித்திமாமம்ருதோத்பவம்,
ஐராவதங்கஜேந்த்ராணாம் நராணாஞ்சநராதிபம். (உஎ)

குதிரைகளுக்குள்ளே அமுதத்திற் பிறந்த உச்சைஸ்ரவஸும், திக்கஜங்களுக்குள்ளே ஐராவதமும், மனிதர்களில் அரசனும் நானென்று தெரிந்துகொள்வாயாக. (௨௭)

𑌆𑌯𑍁𑌧𑌾𑌨𑌾𑌮𑌹𑌂𑌵𑌜𑍍𑌰𑌂 𑌧𑍇𑌨𑍂𑌨𑌾𑌮𑌸𑍍𑌮𑌿𑌕𑌾𑌮𑌧𑍁𑌕𑍍 ।
𑌪𑍍𑌰𑌜𑌨𑌶𑍍𑌚𑌾𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌕𑌨𑍍𑌦𑌰𑍍𑌪𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌪𑌾𑌣𑌾𑌮𑌸𑍍𑌮𑌿𑌵𑌾𑌸𑍁𑌕𑌿𑌃 ॥

ஆயுதாநாமஹம்வஜ்ரம் தேநூநாமஸ்மிகாமதுக்,
ப்ரஜநஸ்சாஸ்மிகந்தர்ப்ப ஸ்ஸர்ப்பாணாமஸ்மிவாஸுகிஃ. (௨௮)

ஆயுதங்களுக்குள்ளே வஜ்ராயுதம் நான், பசுக்களில் காமதேனு நான், உத்பத்திக்குக் காரணனான மன்மதன் நான், பாம்புகளில் வாசுகி நான். (௨௮)

𑌅𑌨𑌨𑍍𑌤𑌶𑍍𑌚𑌾𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌨𑌾𑌗𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌰𑍁𑌣𑍋 𑌯𑌾𑌦𑌸𑌾𑌮𑌹𑌮𑍍 ।
𑌪𑌿𑌤𑍄𑌣𑌾𑌮𑌰𑍍𑌯𑌮𑌾 𑌚𑌾𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌯𑌮𑌃 𑌸𑌂𑌯𑌮𑌤𑌾𑌮𑌹𑌮𑍍 ॥

அநந்தஶ்சாஸ்மி நாகாநாம் வருணோயாதஸாமஹம்,
பித்ரூணாமர்யமாசாஸ்மிய மஸ்ஸம்யமதாமஹம். (உகூ)

நாகங்களுக்குள்ளே (அநேகம் தலைகளுள்ள பாம்புகளுக்குள்ளே) ஆதிசேஷன்நான், ஜலதேவதைகளுக்குள்ளே வருணன் நான், பிதிரர்களுக்குள்ளே அரியமன் நான், தண்டிப்பவர்களுக்குள்ளே யமன் நான். (உகூ)

𑌪𑍍𑌰𑌹𑍍𑌲𑌾𑌦𑌶𑍍𑌚𑌾𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌦𑍈𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌕𑌾𑌲𑌃 𑌕𑌲𑌯𑌤𑌾𑌮𑌹𑌮𑍍।
𑌮𑍃𑌗𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌚 𑌮𑍃𑌗𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌵𑍈𑌨𑌤𑍇𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌪𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌮𑍍॥

ப்ரஹ்லாதச்சாஸ்மிதைத்யாநாம்காலஃகலயதாமஹம்,
ம்ருகாணாஞ்சம்ருகேந்த்ரோஹம் வைநதேயச்சபக்ஷிணாம். (௩0)

அசுரர்களில் பிரகலாதன் நான், ஆக்ரமிப்பவர்களில் மிருத்யு நான், மிருகங்களில் சிங்கம் நான், பக்ஷிகளில் கருடன் நான். (௩0)

𑌪𑌵𑌨𑌃 𑌪𑌵𑌤𑌾𑌮𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌰𑌾𑌮𑌃 𑌶𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌭𑍃𑌤𑌾𑌮𑌹𑌮𑍍।
𑌝𑌷𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌮𑌕𑌰𑌶𑍍𑌚𑌾𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌸𑍍𑌰𑍋𑌤𑌸𑌾𑌮𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌜𑌾𑌹𑍍𑌨𑌵𑍀॥

பவந:பவதாமஸ்மி ராமஶ்ஶஸ்த்ரப்ருதாமஹம்,
ஜ²ஷாணாம்மகரஶ்சாஸ்மிஸ் ரோதஸாமஸ்மிஜாஹ்நவீ. (௩௧)

சஞ்சரிக்கிறவர்களுக்குள்ளே நான் வாயுவா யிருக்கிறேன், ஶஸ்த்ரதாரிகளுக்குள்ளே நான்ராமனுயிருக்கிறேன், மீன்களுக்குள்ளே நான் மகரமீனுயிருக்கிறேன், பிரவாகங்களில் நான் கங்கையாயிருக்கிறேன். (௩௧)

𑌸𑌰𑍍𑌗𑌾𑌣𑌾𑌮𑌾𑌦𑌿𑌰𑌨𑍍𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌂 𑌚𑍈𑌵𑌾𑌹𑌮𑌰𑍍𑌜𑌨।
𑌅𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌾𑌦𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌦𑌤𑌾𑌮𑌹𑌮𑍍॥

ஸர்க்காணுமாதிரந்தச்ச மத்யஞ்சைவாஹமர்ஜுந,
அத்யாத்மவித்யாவித்யாநாம் வதா:ப்ரவததாமஹம். (௩௨)

அர்ஜுனு! சிருஷ்டியி லிருக்கிற வஸ்துக்களுக்கு ஆதியும், அநந்தமும், நடுவும்நான், வித்யைகளில் பிரம்மவித்யை

நான், வாதம் செய்பவர்களுக்கு வாதரூபமா யிருப்பவனும் நான். (௩௨)

𑌅𑌕𑍍𑌷𑌰𑌾𑌣𑌾𑌮𑌕𑌾𑌰𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌦𑍍𑌵𑌨𑍍𑌦𑍍𑌵𑌃 𑌸𑌾𑌮𑌾𑌸𑌿𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌚।
𑌅𑌹𑌮𑍇𑌵𑌾𑌕𑍍𑌷𑌯𑌃 𑌕𑌾𑌲𑍋 𑌧𑌾𑌤𑌾𑌹𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌤𑍋𑌮𑍁𑌖𑌃॥

அக்ஷராணாமகாரோஸ்மி த்வந்த்வஸ்ஸாமாஸிகஸ்யச,
அஹமேவாக்ஷயஃகாலோ தாதாஹம்விச்வதோமுகஃ. (௩௩)

அக்ஷரங்களுக்குள்ளே அகாரம் நான், ஸமாஸங்களுக்குள்ளே த்வந்த்வஸமாஸம் நான், (மற்ற ஸமாஸங்களில் ஒரு பதத்தினுடைய அர்த்தம் மாத்திரம் பிரதானமாகும், த்வந்த்வஸ ..ாஸத்தில் மாத்திரம் சேர்ந்த எல்லாப் பதங்களுடைய அர்த்தங்களுடைய அர்த்தங்களும் பிரதாநங்கள்) நாசமில்லாத காலம் நான், சதுர்முகனை பிரம்மா நான். ()

𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌹𑌰𑌶𑍍𑌚𑌾𑌹𑌮𑍁𑌦𑍍𑌭𑌵𑌶𑍍𑌚 𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌾𑌮𑍍।
𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑍍𑌵𑌾𑌕𑍍𑌚 𑌨𑌾𑌰𑍀𑌣𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌿𑌰𑍍𑌮𑍇𑌧𑌾 𑌧𑍃𑌤𑌿𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾॥

ம்ருத்யுஸ்ஸர்வஹரச்சாஹ முத்பவச்சபவிஷ்யதாம்,
கீர்த்திஶ்ஶ்ரீர்வாக்சநாரீணாம் ஸ்ம்ருதிர்மேதாத்ருதிஃக்ஷமா. ()

எல்லாவஸ்துக்களையும் ஹரிக்கிற மிருத்யு நான், உண்டாகப்போகிற வஸ்துக்களுக்கு உத்பத்திநான், ஸ்திரீகளுக்குள்ளே திருமகளும், கீர்த்தியும், வாக்கும், ஸ்மிருதியும், மேதையும், த்ருதியும், க்ஷமையும் நான், லக்ஷ்மீ முதலானவர்கள் பகவானுடைய அஸாதாரண சக்திகள். (௩௪)

𑌬𑍃𑌹𑌤𑍍𑌸𑌾𑌮 𑌤𑌥𑌾 𑌸𑌾𑌮𑍍𑌨𑌾𑌂 𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑍀 𑌛𑌨𑍍𑌦𑌸𑌾𑌮𑌹𑌮𑍍।
𑌮𑌾𑌸𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌶𑍀𑌰𑍍𑌷𑍋𑌽𑌹𑌮𑍃𑌤𑍂𑌨𑌾𑌂 𑌕𑍁𑌸𑍁𑌮𑌾𑌕𑌰𑌃॥

ப்ருஹத்ஸாமததாஸாம்நாம் காயத்ரீச்சந்தஸாமஹம்,
மாஸாநாம்மார்க்கசீர்ஷோ ஹம்ருதூநாம்குஸுமாகர. (௩௫)

ஸாமங்களில் பிருஹத் என்கிறஸாமமும் நான், வேதங்களில் காயத்ரி நான், மாசங்களில் மார்கழிமாசம் நான், ருதுக்களில் வசந்தருதுவும் நான். (௩௫)

𑌦𑍍𑌯𑍂𑌤𑌂 𑌛𑌲𑌯𑌤𑌾𑌮𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌤𑍇𑌜𑌸𑍍𑌤𑍇𑌜𑌸𑍍𑌵𑌿𑌨𑌾𑌮𑌹𑌮𑍍 ।
𑌜𑌯𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑌾𑌯𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌵𑌤𑌾𑌮𑌹𑌮𑍍 ॥

த்யூதஞ்சலயதாமஸ்மி தேஜஸ்தேஜஸ்விநாமஹம்,
ஜயோஸ்ஃவ்யவஸாயோஸ்மி ஸத்வம்ஸத்வதாமஹம். (௩௬)

கபடம் செய்கிறவர்களுக்கு நான்சூது, பராக்கிரமமுள்ளவர்களுக்குப் பராக்கிரமம் நான், ஜயம் நான், வியவஸாயம் (பிரயத்நம்) நான், ஸத்வவந்தர்களுக்கு ஸத்வம் நான்.

𑌵𑍃𑌷𑍍𑌣𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌾𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌪𑌾𑌣𑍍𑌡𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌧𑌨𑌞𑍍𑌜𑌯𑌃 ।
𑌮𑍁𑌨𑍀𑌨𑌾𑌮𑌪𑍍𑌯𑌹𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌃 𑌕𑌵𑍀𑌨𑌾𑌮𑍁𑌶𑌨𑌾 𑌕𑌵𑌿𑌃 ॥

வ்ருஷ்ணீநாம்வாஸுதேவோஸ்மி பாண்டவாநாந்தநஞ்சயஃ,
முநீநாமப்யஹம்வ்யாஸஃ கவீநாமுசநாகவிஃ. (௩௭)

யாதவர்களில் வாசுதேவன்நான், பாண்டவர்களில்அர்ஜுனன் நான், ருஷிகளில் வியாஸன் நான், கவிகளில் (வித்வான்களில்) சுக்கிரன் நான். (௩௭)

𑌦𑌣𑍍𑌡𑍋 𑌦𑌮𑌯𑌤𑌾𑌮𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌨𑍀𑌤𑌿𑌰𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌜𑌿𑌗𑍀𑌷𑌤𑌾𑌮𑍍 ।
𑌮𑍌𑌨𑌂 𑌚𑍈𑌵𑌾𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌗𑍁𑌹𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌵𑌤𑌾𑌮𑌹𑌮𑍍 ॥

தண்டோதமயதாமஸ்மி நீதிரஸ்மிஜிகீஷதாம்,
மௌநஞ்சைவாஸ்மிகுஹ்யாநாம் ஜ்ஞாநம்ஜ்ஞாநவதாமஹம். ()

அர்ஜுநா! தண்டிப்பவர்களுக்குத் தண்டம் நான், வெல்ல விரும்புவோருக்கு ராஜநீதி நான், ரஹஸ்யங்களுக்கு மௌனம் நான், ஜ்ஞானவான்களுக்கு ஜ்ஞானம் நான். ()

𑌯𑌚𑍍𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌬𑍀𑌜𑌂 𑌤𑌦𑌹𑌮𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨 ।
𑌨 𑌤𑌦𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌨𑌾 𑌯𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌮𑌯𑌾 𑌭𑍂𑌤𑌂 𑌚𑌰𑌾𑌚𑌰𑌮𑍍 ॥

யச்சாபிஸர்வபூதாநாம் பீஜந்ததஹமர்ஜுந,
நததஸ்திவிநாயத்ஸ்யாந் மயாபூதஞ்சராசரம். (௩௯)

அர்ஜுநா! மேலும், சமஸ்தவஸ்துக்களுக்கும் பீஜம் (ஆதிகாரணம்) நான், ஜங்கமமாகிலும் ஸ்த்தாவரமாகிலும் நானில்லாத வஸ்து இல்லை. (௩௯)

𑌨𑌾𑌨𑍍𑌤𑍋𑌽𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌮𑌮 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌭𑍂𑌤𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌪𑌰𑌂𑌤𑌪।
𑌏𑌷 𑌤𑍂𑌦𑍍𑌦𑍇𑌶𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌭𑍂𑌤𑍇𑌰𑍍𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌰𑍋 𑌮𑌯𑌾॥

நாந்தோஸ்திமமதிவ்யாநாம் விபூதீநாம்பரந்தப,
ஏஷதூத்தேஶதஃப்ரோக்தோ விபூதேர்விஸ்தரோமயா. (௪0)

பரந்தபா! அப்ராக்ருதமான என் மகிமைகளுக்கு அந்தம் (பரிமிதி) இல்லை, என் மஹிமைகளின் இந்த விஸ்தாரம் ஸங்க்ரஹமாய்ச் சொல்லப்பட்டது. (௪0)

𑌯𑌦𑍍𑌯𑌦𑍍𑌵𑌿𑌭𑍂𑌤𑌿𑌮𑌤𑍍𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍂𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌮𑍇𑌵 𑌵𑌾।
𑌤𑌤𑍍𑌤𑌦𑍇𑌵𑌾𑌵𑌗𑌚𑍍𑌛 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌮𑌮 𑌤𑍇𑌜𑍋𑌽𑌂𑌶𑌸𑌂𑌭𑌵𑌮𑍍॥

யத்யத்விபூதிமத்ஸத்வம் ஸ்ரீமதூர்ஜிதமேவவா.
தத்ததேவாவகச்சத்வம் மமதேஜோம்ஶஸம்பவம். (௪௧)

எந்தெந்த வஸ்துக்கள் விசேஷமுள்ளனவோ, தனதான்யாதி ஸம்ருத்தி யுள்ளனவோ, சுபகாரியங்களிலேயே உத்

யுக்தமா யிருக்கின்றனவோ, அவை யாவும் என்னுடைய தேஜஸின் அம்ஸத்தில் உண்டானவை யென்று தெரிந்து கொள்வாயாக. (௪௧)

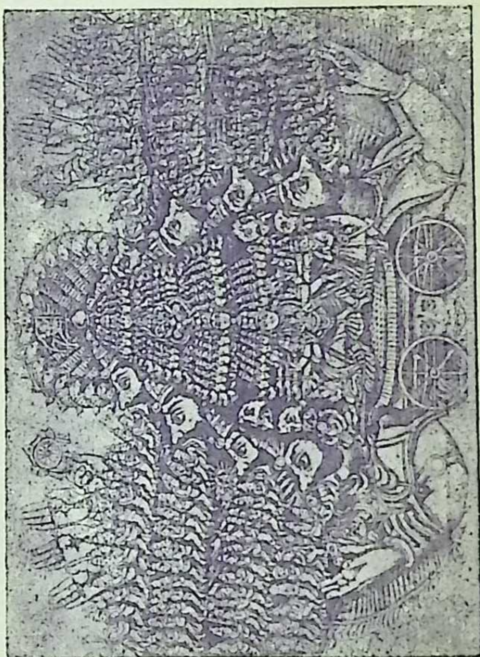
𑌅𑌥𑌵𑌾 𑌬𑌹𑍁𑌨𑍈𑌤𑍇𑌨 𑌕𑌿𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍇𑌨 𑌤𑌵𑌾𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨 ।
𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌭𑍍𑌯𑌾𑌹𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑌮𑍇𑌕𑌾𑌂𑌶𑍇𑌨 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍋 𑌜𑌗𑌤𑍍 ॥

அதவாபஹுநைதேநகிம் ஜ்ஞாதேநதவார்ஜுந,
விஷ்டப்யாஹமிதம்க்ருத்ஸ்நமேகாம்ஶேநஸ்திதோஜகத். (௪௨)

அர்ஜுனா! அல்லது இந்த வெகுவிதமான ஜ்ஞானத்தால் உனக்கென்ன உபயோகம், நானே இந்த ஸமஸ்த ஜகத்தையும் என் மகிமையின் ஒரு பாகத்தினால் நிறுத்திக் கொண்டிருக்கிறேன். (௪௨)

ஸ்ரீ கீதாஸு விபூதி யோக மென்கிற
பத்தாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான் விஸ்வரூபம்.

VILOOR ANDAVAR
RARY, KOVILOOR
A. No. 16396

பதினொன்றாவது அத்தியாயம்

விசுவரூப சந்தர்சன யோகம்.

அர்ஜுன வாக்கியம்.

𑌮𑌦𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑌾𑌯 𑌪𑌰𑌮𑌂 𑌗𑍁𑌹𑍍𑌯𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌿𑌤𑌮𑍍।
𑌯𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌯𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌚𑌸𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌮𑍋𑌹𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌗𑌤𑍋 𑌮𑌮॥

மதநுக்ரஹாயபரமம் குஹ்யமத்யாத்மஸம்ஜ்ஞிதம்,
யத்வயோக்தம்வசஸ்தே நமோஹோயம்விகதோமம. (க)

என்னை அனுக்கிரகிக்கும்பொருட்டு நீசொன்ன பரம ரஹஸ்யமாய் ஆத்மஸ்வரூபஜ்ஞானஹேதுவாகிய வாக்கியத்தால் எனது அஜ்ஞானம் விட்டது. (க)

𑌭𑌵𑌾𑌪𑍍𑌯𑌯𑍌 𑌹𑌿 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍌 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌰𑌶𑍋 𑌮𑌯𑌾 ।
𑌤𑍍𑌵𑌤𑍍𑌤𑌃 𑌕𑌮𑌲𑌪𑌤𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷 𑌮𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑌮𑌪𑌿 𑌚𑌾𑌵𑍍𑌯𑌯𑌮𑍍 ॥

பவாப்யயௌஹிபூதாநாம் ச்ருதௌவிஸ்தரஸோமயா,
த்வத்தஃகமலபத்ராக்ஷ மாஹாத்ம்யமபிசாவ்யயம். (௨)

கமலபத்ராக்ஷா! எல்லா வஸ்துக்களுக்கும் உன்னிடத்திலேயே உத்பத்தி லயங்களையும், உன்னுடைய நித்யமான மாஹாத்மியத்தையும் உன்னிடத்திலேயே நான் விஸ்தாரமாய்க் கேட்டேன். (௨)

𑌏𑌵𑌮𑍇𑌤𑌦𑍍𑌯𑌥𑌾𑌤𑍍𑌥 𑌤𑍍𑌵𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌪𑌰𑌮𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰 ।
𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑍁𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑌾𑌮𑌿 𑌤𑍇 𑌰𑍂𑌪𑌮𑍈𑌶𑍍𑌵𑌰𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮 ॥

ஏவமேதத்யதாத்தத்வ மாத்மாநம்பரமேச்வர,
த்ரஷ்டுமிச்சாமிதேரூப மைச்வரம்புருஷோத்தம. (௩)

ஓ பரமேஶ்வரா! நீ உன்னைக் குறித்துச் சொன்னவையெல்லாம் நிச்சயமே புருஷோத்தமா! உன்னுடைய ஈஶ்வரஸ்வரூபத்தை தரிஸனம்செய்வதற்கு விரும்புகிறேன். ()

உ ந்ருவெஸ ஜி தவ்ஷு ஞ்ஞ்யம் ஊயா ஜ்ரஷ் சூஜி திவஷு வெஹா।
யொ செுஶூ தவெ தாவெச்ஷும் ஜுஶ லியா தா நஊவ்யயஜ்॥

மந்யஸேயதிதச்சக்யம் மயாத்ரஷ்டுமிதிப்ரபோ,
யோகேஸ்வரததோமேத்வம் தர்ஶயாத்மாநமவ்யயம். (௪)

ஓ பிரபு! ஸமஸ்த கல்யாண குணங்களோடு கூடியிருக்கிற ஈஶ்வரா! அந்தரூபத்தைதரிசிப்பதற்கு எனக்கு ஸாத்யமென்று நீ நினைத்தபக்ஷத்தில் எனக்கு உன்னுடைய அந்த ஸ்வரூபத்தை முழுதும் காட்டவேண்டும். (௪)

ஶ்ரீ கிருஷ்ண வாக்கியம்,

வஶ்ய மெவோயஷ ஹூவாணி ஶதமொஶாயஸஹஷுரஶஃ।
நாநாவியாநிஷிவ்யாநி நாநாவணஹாக்ருதீநிவ॥

பச்யமேபார்த்தரூபாணி ஶதஶோதஸஹஸ்ரஶஃ,
நாநாவிதாநிதிவ்யாநி நாநாவர்ணாக்ருதீநிச. (ரு)

பார்த்தா! நூற்றுக்கணக்காகவும் ஆயிரக்கணக்காகவும் நாநுவிதங்களாய், அப்ராக்ருதங்களாய், அநேகநிறங்களோடும், அனேக ஆகாரங்களோடும் கூடின என்னுடைய ரூபங்களைப் பார்ப்பாயாக. (ரு)

𑌪𑌶𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌵𑌸𑍂𑌨𑍍𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍 𑌅𑌶𑍍𑌵𑌿𑌨𑍌𑌮𑌰𑍁𑌤𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾।
𑌬𑌹𑍂𑌨𑍍𑌯𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌿𑌪𑌶𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚𑌰𑍍𑌯𑌾𑌣𑌿𑌭𑌾𑌰𑌤॥

பஶ்யாதித்யாந்வஸூந்ருத்ரா நச்விநௌமருதஸ்ததா,
பஹூந்யத்ருஷ்டபூர்வாணி பச்யாச்சர்யாணிபாரத. (சு)

ஓ பாரதா! எனது ஒரு ஸ்வரூபத்தில், நூற்றுக்கணக்காகவும் ஆயிரக்கணக்காகவும், இதற்குமுன்னே பார்க்கப்படாத அநேக ஆச்சரியமான வஸ்துக்களையும், துவாதச

ஆதித்தியர்களையும் அஷ்டவசுக்களையும் ஏகாதச ருத்திரர் களையும் இரண்டு அஸ்வினிதேவதைகளையும், ஸப்த மருத் துக்களையும் பார்ப்பாயாக. (௬)

𑌇𑌹𑍈𑌕𑌸𑍍𑌥𑌂 𑌜𑌗𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌸𑌚𑌰𑌾𑌚𑌰𑌮𑍍।
𑌮𑌮 𑌦𑍇𑌹𑍇 𑌗𑍁𑌡𑌾𑌕𑍇𑌶 𑌯𑌚𑍍𑌚𑌾𑌨𑍍𑌯𑌦𑍍𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑍁𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑌸𑌿॥

இஹைகஸ்தஜகத்க்ருத்ஸ்நம் பச்யாத்யஸசராசரம்,
மமதேஹேகுடாகேஶ யச்சாந்யத்ரஷ்டுமிச்சஸி. (எ)

ஓ குடாகேசனே! இந்த என் சரீரத்தில், ஸர்வசராசரங் களோடுகூடின ஸர்வ லோகங்களையும், பார்க்க விரும்பின இதர வஸ்துக்க ளெல்லாவற்றையும் ஒரு பாகத்திலிருப்ப தைப் பார்ப்பாயாக. (எ)

𑌨 𑌤𑍁 𑌮𑌾𑌂 𑌶𑌕𑍍𑌯𑌸𑍇 𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑍁𑌮𑌨𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌸𑍍𑌵𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌷𑌾।
𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌦𑌦𑌾𑌮𑌿 𑌤𑍇 𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌃 𑌪𑌶𑍍𑌯 𑌮𑍇 𑌯𑍋𑌗𑌮𑍈𑌶𑍍𑌵𑌰𑌮𑍍॥

ந துமாம்ஶக்ஷ்யஸேத்ரஷ்டு மநேநைவஸ்வசக்ஷுஷா,
திவ்யந்ததாமிதேசக்ஷுஃ பச்யமேயோகமைச்வரம். (அ)

உனக்கு இந்த பிராக்ருதமானகண்ணால் என்னைப்பார்ப்பதற்குக் கூடாது. உனக்கு அப்ராக்ருதமான கண்ணைக் கொடுக்கிறேன். சுத்த ஜ்ஞாநாநந்தாதி ரூபமான என் ஈஸ்வரஸ்வரூபத்தையும் என் விபூதிகளையும் பார்ப்பாயாக. (அ)

ஸஞ்சய வாக்கியம்.

𑌏𑌵𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌤𑍋 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍 𑌮𑌹𑌾𑌯𑍋𑌗𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑍋 𑌹𑌰𑌿𑌃।
𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌯 𑌪𑌰𑌮𑌂 𑌰𑍂𑌪𑌮𑌐𑌶𑍍𑌵𑌰𑌮𑍍॥

ஏவமுக்த்வாததோராஜந் மஹாயோகேஸ்வரோஹரிஃ,
தர்ச்யாமாஸபார்த்தாய பரமம்ரூபமைச்வரம். (௯)

திருதராஷ்டிர மஹாராஜனே! இப்படிசொல்லி, பிறகு பெரிய யோகங்களுக்கு ஈச்வரனை ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான்,

அர்ஜுனனுக்குத் தன்னுடைய முக்கியமான ஈஸ்வரஸ்வரூபத்தைக் காட்டினர். (௯)

𑌅𑌨𑍇𑌕𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌨𑌯𑌨 𑌮𑌨𑍇𑌕𑌾𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌮𑍍।
𑌅𑌨𑍇𑌕𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌭𑌰𑌣𑌂 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌨𑍇𑌕𑍋𑌦𑍍𑌯𑌤𑌾𑌯𑍁𑌧𑌮𑍍॥

அநேகவக்த்ரநயந மநேகாத்புததர்ஶநம்,
அநேகதிவ்யாபரணம் திவ்யாநேகோத்யதாயுதம். (௧0)

அநேக முகங்களும் அநேக நேத்திரங்களு முள்ளதாய் அநேகமான ஆச்சரிய வஸ்துக்களோடும் அநேக அப்ராக்ருத ஆபரணங்களோடும் கூடி அநேகங்களான திவ்யாயுதங்களைத் தரித்துக்கொண்டு, (௧0)

𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌮𑌾𑌲𑍍𑌯𑌾𑌮𑍍𑌬𑌰𑌧𑌰𑌂 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌗𑌨𑍍𑌧𑌾𑌨𑍁𑌲𑍇𑌪𑌨𑌮𑍍।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌶𑍍𑌚𑌰𑍍𑌯𑌮𑌯𑌂 𑌦𑍇𑌵 𑌮𑌨𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌤𑍋𑌮𑍁𑌖𑌮𑍍॥

திவ்யமால்யாம்பரதரம் திவ்யகந்தாநுலேபநம்,
ஸர்வாச்சர்யமயந்தேவ மநந்தம்விஸ்வதோமுகம். (கக)

அப்ராக்ருதங்களான புஷ்பமாலையும் பீதாம்பரமும் அப்ராக்ருத கந்த லேபனமும் உள்ளதாய் ஆச்சரியங்களெல்லாம் நிறைந்து முடிவற்றதாய் எல்லாத்திக்குகளிலும் முகங்களுள்ளதாய் இருக்கிற திவ்ய ரூபத்தைக் காட்டினர். (கக)

𑌦𑌿𑌵𑌿 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑍁𑌗𑌪𑌦𑍁𑌤𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾।
𑌯𑌦𑌿 𑌭𑌾𑌃 𑌸𑌦𑍃𑌶𑍀 𑌸𑌾 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌭𑌾𑌸𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃॥

திவிஸூர்யஸஹஸ்ரஸ்ய பவேத்யுகபதுத்திதா,
யதிபாஸ்ஸத்ருசீஸாஸ்யா த்பாஸஸ்தஸ்யமஹாத்மநஃ. (கஉ)

ஆகாசத்தில் ஆயிரஞ் சூரியர்களின் ஒளி ஒரே காலத்தில் உண்டாயின், அது அந்த மஹா சரீரதேஜஸுக்கு ஒப்பாகும். (கஉ)

𑌤𑌤𑍍𑌰𑍈𑌕𑌸𑍍𑌥𑌂𑌜𑌗𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌭𑌕𑍍𑌤𑌮𑌨𑍇𑌕𑌧𑌾।
𑌅𑌪𑌶𑍍𑌯𑌦𑍍𑌦𑍇𑌵𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌶𑌰𑍀𑌰𑍇𑌪𑌾𑌣𑍍𑌡𑌵𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾॥

தத்ரைகஸ்தம்ஜகத்க்ருத்ஸ்நம் ப்ரவிபக்தமநேகதா,
அபஸ்யத்தேவதேவஸ்ய சரீரேபாண்டவஸ்ததா. (கரு)

அப்பொழுது அர்ஜுனன் தேவதேவனை பகவானுடைய அந்தச்சரீரத்தில், அநேகவிதமான பிரிவுகளுடன்கூடிய அகண்டபிரபஞ்சம் ஒரு பாகத்திலிருப்பதைப் பார்த்தான்.

𑌤𑌤𑌸𑍍𑌸𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑌯𑌾𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑍋 𑌹𑍃𑌷𑍍𑌟𑌰𑍋𑌮𑌾𑌧𑌨𑌂𑌜𑌯𑌃।
𑌪𑍍𑌰𑌣𑌮𑍍𑌯𑌶𑌿𑌰𑌸𑌾𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌂𑌜𑌲𑌿𑌰𑌭𑌾𑌷𑌤॥

ததஸ்ஸவிஸ்மயாவிஷ்டோ ஹ்ருஷ்டரோமாதநஞ்ஜயஃ,
ப்ரணம்யஸிரஸாதேவம் க்ருதாஞ்ஜலிரபாஷத. (கச)

பிறகு தனஞ்சயன், ஆச்சரியத்தால் ஆவேசிக்கப்பட்டவனாய், புளகாங்கனாய், அந்த பகவானை தலையினாலே வணங்கி கைகூப்பிச் சொல்லினான். (கச)

அர்ஜ்ஜுன வாக்கியம்.

𑌪𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿𑌦𑍇𑌵𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑌵𑌦𑍇𑌵𑌦𑍇𑌹𑍇
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾𑌭𑍂𑌤𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌸𑌂𑌘𑌾𑌨𑍍।
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌣𑌮𑍀𑌶𑌂 𑌕𑌮𑌲𑌾𑌸𑌨𑌸𑍍𑌥𑌮𑍍
𑌋𑌷𑍀𑌂𑌶𑍍𑌚𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍁𑌰𑌗𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍॥

பச்யாமிதேவாந்ஸ்தவதேவதேஹே ஸர்வாந்ஸ்ததாபூதவிசேஷ சங்காந், ப்ரஹ்மாணமீசம்கமலாஸநஸ்தம் ருஷீம்சஸர்வாநுரகாம்ஸ் சதிவ்யாந். (கரு)

தேவா! உம்முடைய சரீரத்தில் ஸமஸ்த தேவதைகளையும் அப்படியே ஸர்வபிராணிகளின் பேதங்களையும், பிரமா

வையும், பிரம்மாவை ஆச்ரயித்திருக்கும் சிவனையும், தேவ ரிஷிகள் முதலான ரிஷிகளெல்லாரையும் வாஸுகி, தக்ஷகன்முதலான அநேக திவ்யமான ஸர்ப்பங்களையும் பார்க்கிறேன். (கரு)

அநேகபாஹூதரவக்த்ரநேத்ரம்
பச்யாமி த்வாம் ஸர்வதோऽநந்தரூபம்।
நாந்தம் ந மத்யம் ந புநஸ்தவாதிம்
பச்யாமி விச்வேச்வர விச்வரூப॥

அநேகபாஹூதரவக்த்ரநேத்ரம் பஶ்யாமித்வாம்ஸர்வதோநந்தரூபம், நாந்தம்நமத்யம்நபுநஸ்தவாதிம்பஶ்யாமிவிஶ்வேஶ்வரவிஶ்வரூப. (கசு)

அநேகமான கைகளையும், அநேகமான வயிறுகளையும், அநேகமானமுகங்களையும், அநேகமான கண்களையும் உடை

யவனாய்; முடிவில்லாத ரூபத்தோடு கூடின வுன்னை எல்லா வற்றிலும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறேன். ஓவிஶ்வேஶ்வரா! ஸர்வ ஜகத்ஸ்வரூபா! உன்னுடைய முடிவையாகிலும், நடுவையாகிலும், முதலையாகிலும் நான் பார்க்கவில்லை. (கசு)

𑌕𑌿𑌰𑍀𑌟𑌿𑌨𑌂 𑌗𑌦𑌿𑌨𑌂 𑌚𑌕𑍍𑌰𑌿𑌣𑌂 𑌚
𑌤𑍇𑌜𑍋𑌰𑌾𑌶𑌿𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍋 𑌦𑍀𑌪𑍍𑌤𑌿𑌮𑌨𑍍𑌤𑌮𑍍 ।
𑌪𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌨𑌿𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌮𑌨𑍍𑌤𑌾𑌦𑍍
𑌦𑍀𑌪𑍍𑌤𑌾𑌨𑌲𑌾𑌰𑍍𑌕𑌦𑍍𑌯𑍁𑌤𑌿 𑌮𑌪𑍍𑌰𑌮𑍇𑌯𑌮𑍍 ॥

கிரீடிநம்கதிநஞ்சக்ரிணஞ்சதேஜோராசிம்ஸர்வதோதீப்திமந்தம் [ம்
பஶ்யாமித்வாம்துர்நிரீக்ஷ்யம்ஸமந் தாத்தீப்தாநலார்க்கத்யுதிமப்ரமேய

தேஜோராசியாய், எல்லாத் திக்குகளிலும் பிரகாசித்துக்கொண்டு, பார்க்கவொண்ணாதவனாய், நான்குபக்கங்களி

லும் ஜ்வலித்துக்கொண்டிருக்கிற அக்னிசூரியர்கள்போன்ற ஒளியுள்ள அப்ரமேயனான வுன்னை கிரீடம், கதை, சக்கரம் என்பவைகளைத் தரித்திருப்பவனாகப் பார்க்கிறேன். (கஎ)

𑌤𑍍𑌵𑌮𑌕𑍍𑌷𑌰𑌂𑌪𑌰𑌮𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌿𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂
𑌤𑍍𑌵𑌮𑌸𑍍𑌯𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌰𑌂𑌨𑌿𑌧𑌾𑌨𑌮𑍍।
𑌤𑍍𑌵𑌮𑌵𑍍𑌯𑌯𑌃𑌶𑌾𑌶𑍍𑌵𑌤𑌧𑌰𑍍𑌮𑌗𑍋𑌪𑍍𑌤𑌾
𑌸𑌨𑌾𑌤𑌨𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋𑌮𑌤𑍋𑌮𑍇॥

த்வமக்ஷரம்பரமம்வேதிதவ்யம்த்வமஸ்யவிஶ்வஸ்யபரந்நிதாநம் [மே.
த்வமவ்யயஶ்ஶாஶ்வததர்மகோப்தா ஸநாதநஸ்த்வம்புருஷோமதோ

நீயே அறியவேண்டிய ஸர்வோத்க்ருஷ்டமான அக்ஷரம் (ஶாஶ்வத பிரம்மம்,) நீயே இந்தலோகத்துக்கு முக்கியமானஆதாரம், உனக்கு நாசமில்லை. ஶாஶ்வதமான தர்ம

த்தை பாலிக்கிறவன் நீ, நித்தியரூபனான புருஷனும் நீயே யென்று யெனக்குத் தெரிந்தது. (௧௮)

𑌅𑌨𑌾𑌦𑌿𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑌨𑌨𑍍𑌤𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌮𑍍
𑌅𑌨𑌨𑍍𑌤𑌬𑌾𑌹𑍁𑌂 𑌶𑌶𑌿𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌮𑍍।
𑌪𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌦𑍀𑌪𑍍𑌤𑌹𑍁𑌤𑌾𑌶𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂
𑌸𑍍𑌵𑌤𑍇𑌜𑌸𑌾 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌤𑌪𑌨𑍍𑌤𑌮𑍍॥

அநாதிமத்யாந்தமநந்தவீர்ய மநந்தபாஹும்சசிசூர்யநேத்ரம், பச்யாமித்வாம்தீப்தஹுதாசவக்த்ரம் ஸ்வதேஜஸாவிச்வமிதந்தபந்தம்.

ஆதிமத்யாந்தங்க ளில்லாத அபரிமித சக்தியுக்தனை, அபரிமிதங்களான தோள்களையுடையவனை, சந்திர சூரியர்களைக் கண்களாக வுடையவனை, ஜ்வலித்துக்கொண்டிருக்கிற பிரளயகாலாக்கினியை நிகர்த்த முகத்தையுடையவனை

உன் ஒளியால் இந்த லோகத்தைத் தபிக்கச் செய்கிற வுன்
னைப் பார்க்கிறேன். (௧௯)

𑌦𑍍𑌯𑌾𑌵𑌾𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍍𑌯𑍋 𑌰𑌿𑌦𑌮𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂𑌹𑌿
𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌤𑌂𑌤𑍍𑌵𑌯𑍈𑌕𑍇𑌨 𑌦𑌿𑌶𑌶𑍍𑌚𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌃।
𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌂𑌰𑍂𑌪𑌮𑍁𑌗𑍍𑌰𑌂𑌤𑌵𑍇𑌦𑌂
𑌲𑍋𑌕𑌤𑍍𑌰𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌥𑌿𑌤𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍍॥

த்யாவாப்ருதிவ்யோரிதமந்த்ரம்ஹி வ்யாப்தந்தவயைகேநதிசஶ்சஸர்வா:, த்ருஷ்ட்வாத்புதம்ரூபமுக்ரந்தவேதம் லோகத்ரயம்ப்ரவ்யதிதம்மஹாத்மந். (௨௦)

ஊர்த்துவலோகமும், அதோலோகமும், மத்யபிரதேசமும், எல்லாத் திக்குகளும் உன்னொருவனாலேயே நிறைந்திருக்கின்றன. ஓ மஹாத்மா! உன்னுடைய ஆச்சரியமான இந்த உக்ர ரூபத்தைப் பார்த்து, மூன்று லோகங்களும் கடகடவென்று நடுங்குகின்றன. (௨௦)

𑌅𑌮𑍀 𑌹𑌿 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌸𑍁𑌰𑌸𑌙𑍍𑌘𑌾𑌵𑌿𑌶𑌨𑍍𑌤𑌿
𑌕𑍇𑌚𑌿𑌦𑍍𑌭𑍀𑌤𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌞𑍍𑌜𑌲𑌯𑍋 𑌗𑍃𑌣𑌨𑍍𑌤𑌿।
𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌮𑌹𑌰𑍍𑌷𑌿𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌸𑌙𑍍𑌘𑌾𑌃
𑌸𑍍𑌤𑍁𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌕𑌲𑌾𑌭𑌿𑌃॥

அமீஹித்வாம்ஸுரஸங்காவிஶந்தி கேசித்பீதா:ப்ராஞ்சலயோ க்ருணந்தி, ஸ்வஸ்தீத்யுக்த்வாமஹர்ஷிஸித்தஸங்கா: ஸ்துவந்தித்வாம்ஸ்துதிபி:புஷ்கலாபி:. (உக)

இந்தத் தேவ ஸமூஹங்கள் உன்னிடத்தில் பிரவேசியா நின்றன சிலர் உக்ரரூபத்தைப் பார்த்து, பயந்து, கைகுவித்துத் துதிக்கிறார்கள். மஹரிஷிகளும், சித்தர்களும் ஸ்வஸ்தியென்று சொல்லி, பூர்ணமான துதிகளால் தோத்திரம்பண்ணுகிறார்கள். (உக)

𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌵𑌸𑌵𑍋 𑌯𑍇𑌚𑌸𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾
𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑍇𑌶𑍍𑌵𑌿𑌨𑍌𑌮𑌰𑍁𑌤 𑌶𑍍𑌚𑍋𑌷𑍍𑌮𑌪𑌾𑌶𑍍𑌚।
𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌯𑌕𑍍𑌷𑌾𑌸𑍁𑌰 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌸𑌂𑌘𑌾𑌃
𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑌨𑍍𑌤𑍇𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑌾𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇॥

ருத்ராதித்யாவஸவோயேசஸாத்யா விஶ்வேஶ்விநௌமருதஶ்சோஷ்மபாஶ்ச, கந்தர்வயக்ஷாஸ்ஸுரஸித்தஸங்கா வீக்ஷந்தேத்வாம்விஸ்மிதாஸ்சைவஸர்வே. (உஉ)

ருத்ரர்கள், ஆதித்யர்கள், வசுக்கள், ஸாத்யர்கள், விஶ்வேதேவதைகள், கந்தர்வர்கள், யக்ஷர்கள், அசுரர்கள், சித்தர்கள், இவர்களெல்லாரும், ஆச்சர்யமடைந்து உன்னைப் பார்க்கிறார்கள். (உஉ)

𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌮𑌹𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌬𑌹𑍁𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌂
𑌮𑌹𑌾𑌬𑌾𑌹𑍋 𑌬𑌹𑍁𑌬𑌾𑌹𑍂𑌰𑍁𑌪𑌾𑌦𑌮𑍍।
𑌬𑌹𑍂𑌦𑌰𑌂 𑌬𑌹𑍁𑌦𑌂𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌾𑌕𑌰𑌾𑌲𑌂
𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌥𑌿𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾𑌹𑌮𑍍॥

ரூபம்மஹத்தேபஹுவக்த்ரநேத்ரம்மஹாபாஹோபஹுபாஹூருபாதம்,பஹூதரம்பஹுதம்ஷ்ட்ராகராளம்த்ருஷ்ட்வாலோகா: ப்ரவ்யதிதாஸ்ததாஹம். (உங)

ஓ மஹாபாஹோ! அநேகமுகங்கள், அநேக நேத்திரங்கள், அநேகஹஸ்தங்கள், அநேகம் தொடைகள், அநேகம் பாதங்கள், அநேகம்வயிறுகள் ஆகியஇவைகளையுடையதாய், அநேக தந்தங்களால் பயங்கரமாகிய உன்னுடையமஹாரூபத்தைப்பார்த்து, உலகத்தாரெல்லாரும் நானும் பயப்படுகிறோம். (உங)

𑌨𑌭𑌃𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑌂 𑌦𑍀𑌪𑍍𑌤𑌮𑌨𑍇𑌕𑌵𑌰𑍍𑌣𑌂
𑌵𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑌨𑌂 𑌦𑍀𑌪𑍍𑌤𑌵𑌿𑌶𑌾𑌲𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌮𑍍।
𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌹𑌿 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌥𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾
𑌧𑍃𑌤𑌿𑌂 𑌨 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌾𑌮𑌿 𑌶𑌮𑌂 𑌚 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋॥

நபஸ்ப்ருசம்தீப்தமநேகவர்ணம்வ்யாத்தாநநம்தீப்தவிசாலநேத்ரம், த்ருஷ்ட்வாஹித்வாம்ப்ரவ்யதிதாந்தராத்மாத் ருதிம்நவிந்தாமி ஸமஞ்சவிஷ்ணோ. (உச)

ஓ ஜகத்வ்யாபி! ஆகாசத்தை யளாவி, ஜ்வலித்துக்கொண்டு, அநேக நிறங்களோடுகூடி வாயைத் திறந்துகொண்டு, விளங்குகின்ற நேத்திரங்களையுடையவனை வுன்னைப் பார்த்து, அஞ்சினமனத்தோடு கூடினவனை நான் தேஹதாரணத்தை யடையமாட்டாதவனும், இந்திரிய மனங்களுக்கு உபசாந்தி யில்லாதவனுமிருக்கிறேன். (உச)

𑌦𑌂𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌾𑌕𑌰𑌾𑌲𑌾𑌨𑌿 𑌚 𑌤𑍇 𑌮𑍁𑌖𑌾𑌨𑌿
𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑍈𑌵 𑌕𑌾𑌲𑌾𑌨𑌲𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌭𑌾𑌨𑌿।
𑌦𑌿𑌶𑍋 𑌨 𑌜𑌾𑌨𑍇 𑌨 𑌲𑌭𑍇 𑌚 𑌶𑌰𑍍𑌮
𑌪𑍍𑌰𑌸𑍀𑌦 𑌦𑍇𑌵𑍇𑌶 𑌜𑌗𑌨𑍍𑌨𑌿𑌵𑌾𑌸॥

தம்ஷ்ட்ராகராளாநிசதேசமுகாநி த்ருஷ்ட்வைவகாலாநலஸந்நிபாநி, திஶோநஜாநேநலபேசசர்ம ப்ரஸீததேவேஶஜகந்நிவாஸ. (உரு)

ஓ தேவதேவா! ஓ ஜகந்நிவாஸா! கோரதந்தங்களால் பயங்கரங்களாய், பிரளயகாலாக்கினிக்குநிகரான உன்முகங்களைப் பார்த்தவுடனே, திசைகளை யறியாமலிருக்கிறேன், சாந்தியை யடையாம லிருக்கிறேன், அனுக்கிரஹிக்கவேண்டும். (உரு)

𑌅𑌮𑍀𑌚𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌧𑍃𑌤𑌰𑌾𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾
𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌸𑌹𑍈𑌵𑌾 𑌵𑌨𑌿𑌪𑌾𑌲𑌸𑌙𑍍𑌘𑍈𑌃।
𑌭𑍀𑌷𑍍𑌮𑍋𑌦𑍍𑌰𑍋𑌣 𑌸𑍍𑌸𑍂𑌤𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾𑌸𑍌
𑌸𑌹𑌾𑌸𑍍𑌮𑌦𑍀𑌯𑍈𑌰𑌪𑌿𑌯𑍋𑌧𑌮𑍁𑌖𑍍𑌯𑍈𑌃॥

அமீசத்வாம் த்ருதராஷ்ட்ரஸ்யபுத்ரா
ஸர்வேஸஹைவா வநிபாலஸங்கை:,
பீஷ்மோத்ரோண ஸ்ஸூதபுத்ரஸ்ததாஸௌ
ஸஹாஸ்மதீயைரபி யோதமுக்யை:. (உசு)

அநேகமான ராஜாக்களோடுகூட இந்த திருதராஷ்ட்டிர புத்திரர்களெல்லாரும், பீஷ்மன், துரோணன், கர்ணன், இவர்கள் யாவரும் எம்மவர்களான பிரதான வீரரோடு சேர்ந்து.

𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌤𑍇 𑌤𑍍𑌵𑌰𑌮𑌾𑌣𑌾 𑌵𑌿𑌶𑌨𑍍𑌤𑌿
𑌦𑌂𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌾𑌕𑌰𑌾𑌲𑌾𑌨𑌿 𑌭𑌯𑌾𑌨𑌕𑌾𑌨𑌿।
𑌕𑍇𑌚𑌿𑌦𑍍𑌵𑌿𑌲𑌗𑍍𑌨𑌾 𑌦𑌶𑌨𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇𑌷𑍁
𑌸𑌂𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌚𑍂𑌰𑍍𑌣𑌿𑌤𑍈𑌰𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌙𑍍𑌗𑍈𑌃॥

வக்த்ராணிதேத் வரமாணாவிஶந்தி
தம்ஷ்ட்ராகராளாநி பயாநகாநி,
கேசித்விலக்நா தசநாந்தரேஷு
ஸந்த்ருஶ்யந்தே சூர்ணிதைருத்தமாங்கைஃ. (௨௭)

கோரப்பற்களால் விகாரங்களாய் பயங்கரங்களான உன்முகங்களில், சிலர் விரைவாய் பிரவேசிக்கிறார்கள். சிலர் நொறுங்கின தலைகளுடன் பற்களின் சந்துகளில் ஒட்டிக் கொண்டவர்களாகக் காணப்படுகிறார்கள். (௨௭)

𑌯𑌥𑌾 𑌨𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌬𑌹𑌵𑍋𑌮𑍍𑌬𑍁𑌵𑍇𑌗𑌾
𑌸𑍍𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌮𑍇𑌵𑌾𑌭𑌿𑌮𑍁𑌖𑌾 𑌦𑍍𑌰𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿।
𑌤𑌥𑌾 𑌤𑌵𑌾𑌮𑍀 𑌨𑌰𑌲𑍋𑌕𑌵𑍀𑌰𑌾
𑌵𑌿𑌶𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑍍𑌯𑌭𑌿𑌵𑌿𑌜𑍍𑌵𑌲𑌨𑍍𑌤𑌿॥

யதாநதீநாம்பஹவோம்புவேகா ஸ்ஸமுத்ரமேவாபிமுகா த்ரவந்தி,
ததாதவாமீநரலோகவீரா விஶந்திவக்த்ராண்யபிவிஜ்வலந்தி. (௨௮)

எப்படி அநேக நதி ஜலபிரவாகங்கள் சமுத்திரத்தைக் குறித்தேபோகின்றனவோ, அப்படியே இந்த ராஜவீரரெல்லாரும் ஜ்வலித்துக்கொண்டிருக்கிற உன் முகங்களிலேயே பிரவேசிக்கிறார்கள். (௨௮)

𑌯𑌥𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌦𑍀𑌪𑍍𑌤𑌂 𑌜𑍍𑌵𑌲𑌨𑌂 𑌪𑌤𑌙𑍍𑌗𑌾𑌃
𑌵𑌿𑌶𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌨𑌾𑌶𑌾𑌯 𑌸𑌮𑍃𑌦𑍍𑌧𑌵𑍇𑌗𑌾𑌃।

𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌨𑌾𑌶𑌾𑌯 𑌵𑌿𑌶𑌨𑍍𑌤𑌿𑌲𑍋𑌕𑌾
𑌸𑍍𑌤𑌵𑌾𑌪𑌿𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌸𑌮𑍃𑌦𑍍𑌧𑌵𑍇𑌗𑌾𑌃॥

யதாப்ரதீப்தம்ஜ்வலநம்பதங்காꞏ விஶந்திநாசாயஸம்ருத்தவேகாꞏ,
ததைவநாசாயவிசந்திலோகாஸ்தவாபிவக்த்ராணிஸம்ருத்தவேகாꞏ.

எப்படி ஜ்வலித்துக்கொண்டிருக்கிற நெருப்பில் விட்டில்கள் தாம்நசிக்கும்பொருட்டு மிகவும் விரைகின்றனவோ அந்த பிரகாரமாகவே இந்த ராஜஸமூஹங்களும் ஸம்பூர்ண வேகத்தோடு தாம் நசிக்கும்பொருட்டு உன் முகத்தில் பிரவேசியாநின்றன. (௨௯)

𑌲𑍇𑌲𑌿𑌹𑍍𑌯𑌸𑍇 𑌗𑍍𑌰𑌸𑌮𑌾𑌨𑌃 𑌸𑌮𑌨𑍍𑌤𑌾
𑌲𑍍𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑍍𑌸𑌮𑌗𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌵𑌦𑌨𑍈𑌰𑍍𑌜𑍍𑌵𑌲𑌦𑍍𑌭𑌿𑌃।

𑌤𑍇𑌜𑍋𑌭𑌿𑌰𑌾𑌪𑍂𑌰𑍍𑌯 𑌜𑌗𑌤𑍍𑌸𑌮𑌗𑍍𑌰𑌂
𑌭𑌾𑌸𑌸𑍍𑌤𑌵𑍋𑌗𑍍𑌰𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌪𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋॥

லேலிஹ்யஸேக்ரஸமாநஸ்ஸமந்தால் லோகாந்ஸமக்ராந்வதநைர்ஜ்வலத்பிஃ, தேஜோபிராபூர்யஜகத்ஸமக்ரம் பாஸஸ்தவோக்ராஃப்ரதபந்திவிஷ்ணோ. (௩௦)

விஷ்ணு! நான்கு பக்கங்களிலும் சமஸ்தமான ராஜஸமூகங்களை, ஜ்வலித்துக்கொண்டிருக்கிற முகங்களால் புசித்துக்கொண்டு உதட்டை நக்கிக்கொண்டிருக்கிறாய், உக்ரங்களான உன் கிரணங்கள் வெளிச்சத்தினால் சமஸ்தலோகங்களையும் வியாபித்து தபிக்கச்செய்யாநின்றன. (௩௦)

𑌆𑌖𑍍𑌯𑌾𑌹𑌿 𑌮𑍇 𑌕𑍋 𑌭𑌵𑌾𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌰𑍂𑌪𑍋
𑌨𑌮𑍋𑌽𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌤𑍇 𑌦𑍇𑌵𑌵𑌰 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍀𑌦।

𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍁𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑌾𑌮𑌿 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌮𑌾𑌦𑍍𑌯𑌂
𑌨𑌹𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌨𑌾𑌮𑌿 𑌤𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌮𑍍॥

ஆக்யாஹிமேகோ பவாநுக்ரரூபோ நமோஸ்துதேதேவவரப்ரஸீத, விஞ்ஞாதுமிச்சாமி பவந்தமாத்யம் நஹிப்ரஜாநாமிதவப்ரவ்ருத்திம். (௩௧)

இப்படிப்பட்ட உக்கிரரூபமான நீயார்? உன்னுடைய நிரங்குச ஐஶ்வர்யத்தைப்பார்க்கவிரும்பின எனக்கு நீ இப்படிப்பட்ட கோரரூபத்தைக் காட்டுவது யாதுக்கு எனக்குத் தெரிவிப்பாயாக, உனக்கு நமஸ்காரம், தேவேஶ்வரா! அநுக்கிரஹிப்பாயாக, ஆதிபுருஷனை உன்னைத் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன். நீ செய்யப்போகிற காரியம் எனக்குத் தெரியவில்லை. (௩௧)

ஸ்ரீ கிருஷ்ண வாக்கியம்.

𑌕𑌾𑌲𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿𑌲𑍋𑌕𑌕𑍍𑌷𑌯 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑍋
𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑍍𑌸𑌮𑌾𑌹𑌰𑍍𑌤𑍁𑌮𑌿𑌹 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌃
𑌋𑌤𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌨 𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇
𑌯𑍇𑌽𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌨𑍀𑌕𑍇𑌷𑍁 𑌯𑍋𑌧𑌾𑌃

காலோஸ்மிலோகக்ஷய க்ருத்ப்ரவ்ருத்தோ லோகாந்ஸமா ஹர்துமிஹப்ரவ்ருத்த:, ருதேபித்வாநபவிஷ்யந்திஸர்வே யேவஸ்திதா: ப்ரதயநீகேஷுயோதா:. (௩௨)

நான் இந்த ராஜஸமூஹங்களை நாசஞ்செய்வதற்கு விருத்தியடைந்துகொண்டிருக்கிற காலனாகிறேன். லோகங்களை சம்ஹரிப்பதற்குபிரவர்த்தித்திருக்கிறேன், உனக்குவிரோத

மாய் நிற்கிற யுத்த வீரரெல்லாரும் நீ சும்மா இருந்தாலும் பிழைக்கமாட்டார்கள். (௩௨)

தஸ்மாத்த்வமுத்திஷ்ட யஶோ லபஸ்வ
ஜித்வா ஶத்ரூந் புங்க்ஷ்வ ராஜ்யம் ஸம்ருத்தம்।
மயைவைதே நிஹதா: பூர்வமேவ
நிமித்தமாத்ரம் பவ ஸவ்யஸாசிந்॥

தஸ்மாத்வமுத்திஷ்ட யசோலபஸ்வ ஜித்வாசத்ரூன்புங்க்ஷ்வ ராஜ்யம்ஸம்ருத்தம், மயைவைதே நிஹதா:பூர்வமேவ நிமித்தமாத்ரம் பவஸவ்யஸாசிந். (௩௩)

ஆகையால், நீ எழுந்திரு, பகைவரைக் கொன்று கீர்த்தியை யடைவாயாக, பூர்ணமான ராஜ்யத்தை அநுபவிப்பாயாக, இவர்களெல்லாரும் முன்னே என்னால் கொல்லப்

பட்டார்கள். ஓ அர்ஜுனா! நீ காரணமாத்திரமா யிருக்கக் கடவாய். (௩௩)

𑌦𑍍𑌰𑍋𑌣𑌂𑌚 𑌭𑍀𑌷𑍍𑌮𑌂𑌚 𑌜𑌯𑌦𑍍𑌰𑌥𑌂𑌚
𑌕𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌤𑌥𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌨𑌪𑌿 𑌯𑍋𑌧𑌵𑍀𑌰𑌾𑌨𑍍।
𑌮𑌯𑌾 𑌹𑌤𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌜𑌹𑌿𑌮𑌾𑌵𑍍𑌯𑌥𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌃
𑌯𑍁𑌧𑍍𑌯𑌸𑍍𑌵𑌜𑍇𑌤𑌾𑌸𑌿 𑌰𑌣𑍇𑌸𑌪𑌤𑍍𑌨𑌾𑌨𑍍॥

த்ரோணஞ்சபீஷ்மஞ்ச ஜயத்ரதஞ்ச கர்ணந்ததாந்யாநபியோத வீராந், மயாஹதாம்ஸ்த்வஞ்ஜஹிமாவ்யதிஷ்டாயுத்யஸ்வஜேதாஸிர ணேஸபத்நாந். (௩௪)

துரோணனையும், பீஷ்மனையும், ஜயத்ரதனையும், கர்ணனையும், மற்றுமுள்ள யுத்தவீரரெல்லாரையும், என்னால் கொல்லப்பட்டவர்களை நீகொல்லக்கடவாய், துக்கிக்கவேண்

டாம். யுத்தம் செய்வாயாக, யுத்தத்தில் பகைவரைவெல்லு வாய். (௩௪)

ஸஞ்சய வாக்கியம்.

𑌏𑌤𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌚𑌨𑌂 𑌕𑍇𑌶𑌵𑌸𑍍𑌯
𑌕𑍃𑌤𑌾𑌞𑍍𑌜𑌲𑌿𑌰𑍍𑌵𑍇𑌪𑌮𑌾𑌨𑌃 𑌕𑌿𑌰𑍀𑌟𑍀।
𑌨𑌮𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌭𑍂𑌯 𑌏𑌵𑌾𑌹 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌂
𑌸𑌗𑌦𑍍𑌗𑌦𑌂 𑌭𑍀𑌤𑌭𑍀𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌮𑍍𑌯॥

ஏதத்ச்ருத்வாவசநங்கேசவஸ்ய க்ருதாஞ்ஜ்லிர்வேபமாநஃகிரீட,
நமஸ்க்ருத்வாபூயஏவாஹக்ருஷ்ணம் ஸகத்கதம்பீதபீதஃப்ரணம்ய.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணமூர்த்தியினுடைய இந்த மொழிகளைக் கேட்டு, அஞ்சலிசெய்துகொண்டு, நடுக்கத்தோடும்அர்ஜுனன் நமஸ்கரித்து மிகவும் பயந்தவனாய், மறுபடியும்நமஸ்கரித்து

ஹீநஸ்வரத்தோடு ஸ்ரீ கிருஷ்ணமூர்த்தியை நோக்கி இப்படி சொன்னான். (௩௫)

அர்ஜ்ஜுன வாக்கியம்.

𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍇 𑌹𑍃𑌷𑍀𑌕𑍇𑌶 𑌤𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾
𑌜𑌗𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌹𑍃𑌷𑍍𑌯𑌤𑍍𑌯𑌨𑍁𑌰𑌜𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌚 ।
𑌰𑌕𑍍𑌷𑌾𑌂𑌸𑌿 𑌭𑍀𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌦𑌿𑌶𑍋 𑌦𑍍𑌰𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿
𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌨𑌮𑌸𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌚 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌸𑌙𑍍𑌘𑌾𑌃 ॥

:ஸ்தாநேஹ்ருஷீகேசதவப்ரகீர்த்யாத்ஜகத்ப்ரஹ்ருஷ்யயநுரஜ்ய தேச, ரக்ஷாம்ஸிபீதாநிதிசோத்ரவந்தி ஸர்வேநமஸ்யந்திசஸித்தஸங்காஃ. (௩௬)

ஓ ருஷிகேசா! உன் கீர்த்தியால் ஜகத்தானது சந்தோஷிக்கின்றது, உன்னிடத்தில் அன்புள்ளதாயிருக்கின்

ற து. ராக்ஷஸர்கள் பயந்து திசைகளை நோக்கி யோடுகி ருர்கள், சித்தவித்யாதராதிதேவர்கள் எல்லாரும்கூடி நமஸ் கரிக்கிருர்கள். (மேலோர்க்கும் மேலானவனுய் பிரம்மா வுக்கும் ஆதிகர்த்தாவாகிய உன்னை ஏன் நமஸ்கரிக்கமாட் டார்கள் ஆகையால்) இதுயுக்தம். (௩௬)

𑌕𑌸𑍍𑌮𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌤𑍇 𑌨 𑌨𑌮𑍇𑌰𑌨𑍍𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍍
𑌗𑌰𑍀𑌯𑌸𑍇 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍋𑌽𑌪𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌕𑌰𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇।
𑌅𑌨𑌨𑍍𑌤 𑌦𑍇𑌵𑍇𑌶 𑌜𑌗𑌨𑍍𑌨𑌿𑌵𑌾𑌸
𑌤𑍍𑌵𑌮𑌕𑍍𑌷𑌰𑌂 𑌸𑌦𑌸𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌪𑌰𑌂 𑌯𑌤𑍍॥

கஸ்மாச்சதேநநமேரந்மஹாத்மந் கரீயஸேப்ரம்ஹணேப்யாதிகர்த்ரே, அநந்ததேவேஶஜகந்நிவாஸ த்வமக்ஷரம்ஸதஸத்தத்பரம்யத்.

ஓ மஹாத்மா! (கல்யாணகுணங்களால்) மிகவும் பெரியவனாய், பிரம்மதேவனுக்கும் ஆதிகர்த்தாவாகிய உனக்கு பிரம்மாதி தேவதைகள் ஏன் நமஸ்காரம் செய்யமாட்டார்கள். ஓ அநந்தா! தேவதேவா! ஓ ஜகந்நிவாஸா! அக்ஷரம் என்று சொல்லப்படுகிறஜீவாத்மதத்வம்நீயே, கார்யகாரணரூபமானபிரகிருதிதத்வம்நீயே, இவ்விரண்டைப்பார்க்கிலும் வேறான பிரகிருதி சம்பந்தமில்லாத ஆத்மதத்வம் நீயே. ()

கூஈோஷிெஉவஃ உ-ஈ ஈஷஃவ-ஈ ாண
ஷஃஸொ௱விஸ்ரெவு உ௱ஂநியா நஃ|
வெ-தூாவிவெஉ௱ஂஉ உ௱ஂஉயா ஃ
கூயா-த-தஂவிஸ் ஃ நஞா-ஞவ॥

த்வமாதிதேவ:புருஷ:புராண ஸத்வமஸ்யவிஶ்வஸ்யபரந்நிதாநம்,
வேத்தாஸிவேத்யஞ்சபரஞ்சதாம த்வயாததம்விச்வமநந்தரூப. ()

நீயே ஆதிதேவன், நீயேபுராணபுருஷன், இந்தலோகங்களுக்கெல்லாம் நீயே முக்கியாதாரம், நீயேவேத்தா, நீயே வேத்யம், நீயேபரமப்பிராப்யம் ஓ அநந்தரூபா! இந்தஜகம் முழுதும் உன்னால் வியாபிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. (௩௮)

𑌵𑌾𑌯𑍁𑌰𑍍𑌯𑌮𑍋𑌽𑌗𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍 𑌵𑌰𑍁𑌣𑌶𑍍𑌶𑌶𑌾𑌙𑍍𑌕𑌃
𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑌿𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌿𑌤𑌾𑌮𑌹𑌶𑍍𑌚।
𑌨𑌮𑍋 𑌨𑌮𑌸𑍍𑌤𑍇𑌽𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌃
𑌪𑍁𑌨𑌶𑍍𑌚 𑌭𑍂𑌯𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌨𑌮𑍋 𑌨𑌮𑌸𑍍𑌤𑍇॥

வாயுர்யமோக்நிர்வருணஶ்ஶஶாங்கஃப்ரஜாபதிஸ்த்வம்ப்ரபிதாமஹச்ச நமோநமஸ்தேஸ்துஸஹஸ்ரக்ருத்வஃ புநஶ்சபூயோபிநமோநமஸ்தே.

நீயேகாற்று, நீயேயமன், நீயேஅக்கினி, நீயேவருணன், நீயே சந்திரன், நீயே பிதாமகன் (பிரம்மா,) நீயே பிதாமக

னுக்குத் தகப்பன், உனக்கு ஆயிரம் நமஸ்காரம், மறுபடியும் மறுபடியும் உனக்கு நமஸ்காரம். (௩௯)

𑌨𑌮𑌃 𑌪𑍁𑌰𑌸𑍍𑌤𑌾𑌦𑌥 𑌪𑍃𑌷𑍍𑌠𑌤𑌸𑍍𑌤𑍇
𑌨𑌮𑍋𑌽𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌤𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤 𑌏𑌵 𑌸𑌰𑍍𑌵 ।
𑌅𑌨𑌨𑍍𑌤𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿𑌤𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌷𑌿 𑌤𑌤𑍋𑌽𑌸𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌃 ॥

நம:புரஸ்தாததப்ருஷ்டதத்வே நமோஸ்துதேஸர்வதஏவஸர்வ,
அநந்தவீர்யாமிதவிக்ரமஸ்த்வ ஸர்வம்ஸமாப்நோஷி ததோஸிஸர்வ:.

ஓ ஸர்வரூபி! உனக்கு எதிரில் நமஸ்காரம், பின்புறத்தில் நமஸ்காரம், எல்லாத்திசைகளிலும் நமஸ்காரம். ஓ அநந்தசக்தியுள்ளவனே! நீ அபரிமிதமான பராக்கிரமம் உள்ள

வன், நீ எல்லாவஸ்துக்களிலும் வியாபித்திருக்கிறாய். ஆகையால் எல்லாம் ஆகிறாய். (௪௦)

𑌸𑌖𑍇𑌤𑌿 𑌮𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌭𑌂 𑌯𑌦𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂
𑌹𑍇 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣 𑌹𑍇 𑌯𑌾𑌦𑌵 𑌹𑍇 𑌸𑌖𑍇𑌤𑌿 ।
𑌅𑌜𑌾𑌨𑌤𑌾 𑌮𑌹𑌿𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌤𑌵𑍇𑌦𑌂
𑌮𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌦𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌯𑍇𑌨 𑌵𑌾𑌪𑌿 ॥

ஸகேதிமத்வாப்ரஸபம்யதுக்தம் ஹேக்ருஷ்ணஹேயாதவஹே ஸகேதி, அஜாநதாமஹிமாநந்தவேதம் மயாப்ரமாதாத்ப்ரணயேந வாபி. (௪௧)

உனது இப்படிப்பட்ட மகிமையை யறியாமல் மோகத்தாலாயினும், நெடுங்காலப் பழக்கத்தாலாயினும், தோழனென்றெண்ணி, விநயமில்லாமல், ஓ கிருஷ்ணா! ஓ யாதவா! ஓ தோழனே! என்று அழைத்ததும். (௪௧)

𑌯𑌚𑍍𑌚𑌾𑌵𑌹𑌾𑌸𑌾𑌰𑍍𑌥𑌮𑌸𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑍋𑌽𑌸𑌿
𑌵𑌿𑌹𑌾𑌰𑌶𑌯𑍍𑌯𑌾𑌸𑌨𑌭𑍋𑌜𑌨𑍇𑌷𑍁।
𑌏𑌕𑍋𑌽𑌥𑌵𑌾𑌪𑍍𑌯𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌮𑌕𑍍𑌷𑌂
𑌤𑌤𑍍𑌕𑍍𑌷𑌾𑌮𑌯𑍇 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌮𑌹𑌮𑌪𑍍𑌰𑌮𑍇𑌯𑌮𑍍॥

யச்சாபஹாஸார்த்தமஸத்க்ருதோஸி விஹாரசய்யாஸநபோஜநேஷு, ஏகோதவாப்யச்யுதஸத்ஸமக்ஷம் தத்க்ஷாமயேத்வாமஹமப்ரமேயம். (௪௨)

அச்சுதனே! பரிகாஸார்த்தமாக விளையாடும்போதும், சயனகாலத்திலும், உட்கார்ந்திருக்கும்போதும், போஜனகாலத்திலும், ஏகாந்தத்திலும், ஜனங்களுக்கெதிரிலாலும் மரியாதையில்லாத சொற்களைச் சொல்லியிருக்கிறேன். அவற்றை அப்ரமேயனான நீ க்ஷமிக்கவேண்டுமென்று நான் பிரார்த்திக்கிறேன். (௪௨)

𑌪𑌿𑌤𑌾𑌸𑌿𑌲𑍋𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌚𑌰𑌾𑌚𑌰𑌸𑍍𑌯
𑌤𑍍𑌵𑌮𑌸𑍍𑌯𑌪𑍂𑌜𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌰𑍍𑌗𑌰𑍀𑌯𑌾𑌨𑍍।
𑌨𑌤𑍍𑌵𑌤𑍍𑌸𑌮𑍋𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯 𑌭𑍍𑌯𑌧𑌿𑌕𑌃𑌕𑍁𑌤𑍋𑌨𑍍𑌯𑍋
𑌲𑍋𑌕𑌤𑍍𑌰𑌯𑍇 𑌪𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌮𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌵॥

பிதாஸிலோகஸ்யசராசரஸ்ய த்வமஸ்யபூஜ்யஶ்சகுருர்கரீயாந், நத்வத்ஸமோஸ்த்யப்யதிக:குதோந்யோ லோகத்ரயேப்யப்ரதிமப்ரபாவ. (சங)

ஒப்பில்லாத பெருமையுள்ளவனே! நீ ஜங்கமஸ்தாவர ரூபமான இந்த பிரபஞ்சத்துக்குத் தகப்பன், எல்லாராலும் பூஜிக்கப்படுகிறவன், குரு, ஆகையால், எல்லாவற்றுக்கும் மேலானவன், உனக்கு நிகரானவனும் இல்லை, உன்னைப் பார்க்கிலும் சிறந்தவன் மூன்றுலகங்களிலும் வேறு எவனிருக்கிறான். (சங)

𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌣𑌮𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌿𑌧𑌾𑌯𑌕𑌾𑌯𑌂
𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌯𑍇𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌮𑌹𑌮𑍀𑌶𑌮𑍀𑌡𑍍𑌯𑌮𑍍।
𑌪𑌿𑌤𑍇𑌵 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌖𑍇𑌵 𑌸𑌖𑍍𑌯𑍁𑌃
𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌯𑌾𑌰𑍍𑌹𑌸𑌿 𑌦𑍇𑌵 𑌸𑍋𑌢𑍁𑌮𑍍॥

தஸ்மாத்ப்ரணம்ய ப்ரணிதாயகாயம் ப்ரஸாதயேத்வா மஹமீசமீட்யம், பிதவேபுத்ரஸ்யஸகேவஸக்யு: ப்ரியஃப்ரியாயார்ஹஸிதேவ ஸோடும். (சச)

ஆகையால், நமஸ்கரித்து, சரீரத்தை வளைத்து, ஈஸ்வரனுப் ஸ்தோத்ரார்ஹனுன உன்னை பிரார்த்திக்கிறேன். தேவா! புத்திரனிடத்தில் தகப்பன் எப்படியோ, தோழனிடத்தில் தோழன் எப்படியோ, அப்படியே உனக்குப் பிரியனுன என்பொருட்டு எனக்குப் பிரியனுன நீ எல்லாவற்றையும் க்ஷமிப்பதற்குத் தகுந்தவனுகிறுய். (சச)

𑌅𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌹𑍃𑌷𑌿𑌤𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾
𑌭𑌯𑍇𑌨 𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌥𑌿𑌤𑌂 𑌮𑌨𑍋 𑌮𑍇।
𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌮𑍇 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯 𑌦𑍇𑌵 𑌰𑍂𑌪𑌂
𑌪𑍍𑌰𑌸𑍀𑌦 𑌦𑍇𑌵𑍇𑌶 𑌜𑌗𑌨𑍍𑌨𑌿𑌵𑌾𑌸॥

அத்ருஷ்டபூர்வம்ஹ்ருஷிதோஸ்மித்ருஷ்ட்வாபயேநசப்ரவ்யதி தம்மநோமே, ததேவமேதர்சயதேவரூபம் ப்ரஸீததேவேஶஜகந்நி வாஸ. (சரு)

இதுவரைக்கும் பார்க்காத உனது உக்கிர ரூபத்தைப் பார்த்து சந்தோஷமடைந்தேன். ஆனல் என் மனமானது பயத்தினல் பீடிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. ஆகையால், தேவா! முன்னேய ரூபத்தையே எனக்குக்காட்டுவாயாக. ஓ தேவேஶ்வரா! ஜகந்நிவாஸா! என்னை அநுக்கிரகிக்கவேண்டும். ()

𑌕𑌿𑌰𑍀𑌟𑌿𑌨𑌂 𑌗𑌦𑌿𑌨𑌂 𑌚𑌕𑍍𑌰𑌹𑌸𑍍𑌤
𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑌾𑌮𑌿 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑍁𑌮𑌹𑌂 𑌤𑌥𑍈𑌵।
𑌤𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌭𑍁𑌜𑍇𑌨
𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌬𑌾𑌹𑍋 𑌭𑌵 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑍇॥

கிரீடநங்கதிநஞ்சக்ரஹஸ்தமிச்சாமித்வாந்த்ருஷ்டுமஹந்ததைவ,
தேநைவ ரூபேணசதுர்புஜேந ஸஹஸ்ரபாஹோபவவிஶ்வமூர்த்தே.

ஓ ஸஹஸ்ரபாஹோ! ஓ விஶ்வரூபா! கிரீடத்தோடும், கதையோடும், சக்கரக்கையோடும் கூடினவனுகிய உன்னை அந்தரூபத்தோடே பார்க்கவிரும்புகிறேன், நான்கு புஜங்களுள்ள அந்தத் திருமேனியோடு கூடியிருக்கக்கடவாய். ()

ஸ்ரீ கிருஷ்ண வாக்கியம்.

𑌮𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌨𑍍𑌨𑍇𑌨 𑌤𑌵𑌾𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨𑍇𑌦𑌂
𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌪𑌰𑌂 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌿𑌤𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌯𑍋𑌗𑌾𑌤𑍍।
𑌤𑍇𑌜𑍋𑌮𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌮𑌨𑌨𑍍𑌤𑌮𑌾𑌦𑍍𑌯𑌂
𑌯𑌨𑍍𑌮𑍇 𑌤𑍍𑌵𑌦𑌨𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌨 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌮𑍍॥

மயாப்ரஸந்நேநதவார்ஜுனேதம் ரூபம்பரந்தர்சிதமாத்மயோகாத், தேஜோமயம்விச்வமநந்தமாத்யம் யந்மேத்வதந்யேநநத்ருஷ்டபூர்வம். (௪௭)

அர்ஜுனு! நீ யல்லது பிறர்முன்னே பார்க்காத தேஜோமயமாய், முடிவில்லாததாய், முதலுமான சிறந்த இந்தவிச்வரூபம் உன்மீதுள்ள கருணையினுலேயே என் சங்கல்பத்தால் உனக்கு என்னுல் காட்டப்பட்டது. (௪௭)

𑌨𑌵𑍇𑌦𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾 𑌧𑍍𑌯𑌯𑌨𑍈𑌰𑍍𑌨𑌦𑌾𑌨𑍈
𑌰𑍍𑌨𑌚𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌭𑌿𑌰𑍍 𑌨𑌤𑌪𑍋𑌭𑌿𑌰𑍁𑌗𑍍𑌰𑍈𑌃।
𑌏𑌵𑌂𑌰𑍂𑌪𑌃 𑌶𑌕𑍍𑌯 𑌅𑌹𑌂 𑌨𑍃𑌲𑍋𑌕𑍇
𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑍁𑌂𑌤𑍍𑌵𑌦𑌨𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌕𑍁𑌰𑍁𑌪𑍍𑌰𑌵𑍀𑌰॥

நவேதயக்ஞாத்யயனைர்நதானைர் நசக்ரியாபிர்நதபோபிருக்ரைஃ,
ஏவம்ரூபஃஶக்ய அஹந்ருலோகே த்ரஷ்டுந்த்வதந்யேநகுருப்ரவீர.

குருஶ்ரேஷ்டா! வேதங்களாகிலும், யஜ்ஞங்களாலாகிலும், அத்யயநங்களாலாகிலும், தானங்களாலாகிலும், கிரியைகளாலாகிலும், உக்கிரமான தவங்களாலாகிலும், உன்னையன்றி மற்ற யாருக்கும் மனுஷ்ய சரீரத்தோடிருந்து இந்த ரூபத்தோடு கூடியிருக்கிற என்னைப் பார்ப்பதற்கு சாத்தியப்படாது. (௪௮)

𑌮𑌾 𑌤𑍇 𑌵𑍍𑌯𑌥𑌾 𑌮𑌾 𑌚 𑌵𑌿𑌮𑍂𑌢𑌭𑌾𑌵𑍋
𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌘𑍋𑌰𑌮𑍀𑌦𑍃𑌙𑍍𑌮𑌮𑍇𑌦𑌮𑍍।
𑌵𑍍𑌯𑌪𑍇𑌤𑌭𑍀𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌮𑌨𑌾𑌃 𑌪𑍁𑌨𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂
𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌮𑍇 𑌰𑍂𑌪𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌶𑍍𑌯॥

மாதேவ்யதாமாசவிமூடபாவோ த்ருஷ்ட்வாரூபம் கோரமீத்ருங்மமேதம், வ்யபேதபீ:ப்ரீதமனா:புநஸ்த்வம் ததேவமேரூபமிதம் ப்ரபஶ்ய. (௪௯)

இப்படிப்பட்ட என்னுடைய கோரரூபத்தைப்பார்த்து உனக்கு பயமாகிலும், மோஹமாகிலும் உண்டாகக்கூடாது. நிர்ப்பயனாய், சந்தோஷத்தோடு கூடின மனத்துடன் எனது முன்னைய ரூபத்தையே நீ இப்பொழுது பார்ப்பாயாக. (௪௯)

ஸஞ்சய வாக்கியம்.

𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌜𑌨𑌂 𑌵𑌾𑌸𑍁𑌦𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌤𑌥𑍋𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾
𑌸𑍍𑌵𑌕𑌂 𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌭𑍂𑌯𑌃।
𑌆𑌶𑍍𑌵𑌾𑌸𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌚 𑌭𑍀𑌤𑌮𑍇𑌨𑌂
𑌭𑍂𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌸𑍌𑌮𑍍𑌯𑌵𑌪𑍁𑌰𑍍𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾॥

இத்யர்ஜுநம்வாஸுதேவஸ்ததோக்த்வா ஸ்வகம்ரூபம்தர்ஶயாமாஸபூயஃ, ஆஶ்வாஸயாமாஸசபீதமேநம்பூத்வாபுநஸ்ஸௌம்யவபுர்மஹாத்மா. (௫௦)

வாசுதேவர், இப்படி அர்ஜுனனைக் குறித்துச்சொல்லி மறுபடியும் தன் ஸ்வரூபத்தைக்காட்டினார். அந்த மஹாத்துமா மறுபடியும் சாந்தரூபனாய், பயமடைந்திருந்த அர்ஜுனனைத் தணித்தார். (௫௦)

அர்ஜ்ஜுன வாக்கியம்.

𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑍇𑌦𑌂 𑌮𑌾𑌨𑍁𑌷𑌂 𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌤𑌵𑌸𑍌𑌮𑍍𑌯𑌂𑌜𑌨𑌾𑌰𑍍𑌦𑌨।
𑌇𑌦𑌾𑌨𑍀𑌮𑌸𑍍𑌮𑌿𑌸𑌂𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌃 𑌸𑌚𑍇𑌤𑌾𑌃𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌂𑌗𑌤𑌃॥

த்ருஷ்ட்வேதம்மாநுஷம்ரூபம் தவஸௌம்யம்ஜநார்தந,
இதாநீமஸ்மிஸம்வ்ருத்தஃ ஸசேதாஃப்ரக்ருதிங்கதஃ. (ருக)

ஜனார்த்தனா! உன்னுடைய சாந்தமான இந்த மாநுஷ ரூபத்தைப்பார்த்து, இப்பொழுது நான் மனமுள்ளவனாய் ஸ்வபாவத்தை யடைந்தவனாயிருக்கிறேன். (ருக)

ஸ்ரீ கிருஷ்ண வாக்கியம்.

𑌸𑍁𑌦𑍁𑌰𑍍𑌦𑌰𑍍𑌶𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌵𑌾𑌨𑌸𑌿 𑌯𑌨𑍍𑌮𑌮।
𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌅𑌪𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌰𑍂𑌪𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌕𑌾𑌙𑍍𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌃॥

ஸுதுர்தர்ஶமிதம்ரூபம் த்ருஷ்டவாநஸியந்மம,
தேவாஅப்யஸ்யரூபஸ்ய நித்யம்தர்ஶனகாங்க்ஷிண꞉. (ருஉ)

நீ பார்த்த என் ரூபம் தரிசிப்பதற்கு மிகவும் அஸாத்யம், தேவதைகளும் இந்த ரூபத்தைப்பார்ப்பதற்கு நித்யம் விரும்புகிறார்கள் (ஆனாலும் பார்த்தவர்களல்ல.) (ருஉ)

𑌨𑌾𑌹𑌂 𑌵𑍇𑌦𑍈𑌰𑍍𑌨 𑌤𑌪𑌸𑌾 𑌨 𑌦𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌨 𑌚𑍇𑌜𑍍𑌯𑌯𑌾।
𑌶𑌕𑍍𑌯 𑌏𑌵𑌂𑌵𑌿𑌧𑍋 𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑍁𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌵𑌾𑌨𑌸𑌿 𑌮𑌾𑌂 𑌯𑌥𑌾॥

நாஹம்வேதைர்நதபஸாந தாநேநநசேஜ்யயா,
சக்யஏவம்விதோத்ருஷ்டும் த்ருஷ்டவாநஸிமாம்யதா. (ருங)

வேதங்களாலாகிலும், தவத்தினாலாகிலும், தானத்தினாலாகிலும், யாகத்தினாலாகிலும், எனது யதார்த்த ஸ்வரூபம்

நீ இப்பொழுது பார்த்ததுபோலப் பார்ப்பதற்கு சாத்திய மாகாது. (௫௩)

𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌤𑍍𑌵𑌨𑌨𑍍𑌯𑌯𑌾 𑌶𑌕𑍍𑌯 𑌅𑌹𑌮𑍇𑌵𑌂𑌵𑌿𑌧𑍋𑌽𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨 ।
𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍁𑌂 𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑍁𑌂 𑌚 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍇𑌷𑍍𑌟𑍁𑌂 𑌚 𑌪𑌰𑌂𑌤𑌪 ॥

பக்த்யாத்வநந்யயாசக்ய அஹமேவம்விதோர்ஜுந,
ஜ்ஞாதுந்த்ருஷ்டுஞ்சதத்தேவந ப்ரவேஷ்டுஞ்சபரந்தப. (௫௪)

அர்ஜுனா! ஓ பரந்தபா! அநந்யபக்தியினாலேயே, எனது இந்தரூபத்தை யதார்த்தமாய் தெரிந்துகொள்வதற்கும் தரிசிப்பதற்கும், பூர்ணமாக அனுபவிப்பதற்கும், சாத்திய மாகும். (௫௪)

𑌮𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌮𑌕𑍃𑌨𑍍𑌮𑌤𑍍𑌪𑌰𑌮𑍋 𑌮𑌦𑍍𑌭𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌸𑌙𑍍𑌗𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌃 ।
𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍈𑌰𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌯𑌃 𑌸 𑌮𑌾𑌮𑍇𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌣𑍍𑌡𑌵 ॥

மத்கர்மக்ருன்மத்பரமோ மத்பக்தஸ்ஸங்கவர்ஜிதஃ,
நிர்வைரஸ்ஸர்வபூதேஷு யஸ்ஸமாமேதிபாண்டவ. (௫௫)

பாண்டவா! எவன் சர்வவித கர்மங்களையும் என்னுடைய ஆராதனரூபமாகச் செய்துகொண்டு, என்னையே பரமப் பிராப்யமாய் நினைத்து, என்னிடத்தில் பக்தியுண்டாகி, இதரவஸ்துக்களில் ஆசை யில்லாதவனாய், பிராணிகள் எல்லாவற்றினிடத்திலும் த்வேஷமில்லாதவனாகி இருப்பானோ, அவனே என்னை அடைவான். (௫௫)

ஸ்ரீகீதாஸு விஸ்வரூப ஸந்தர்ஶந யோக மென்கிற

பதினொன்றாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

பன்னிரண்டாவது அத்தியாயம்.

பக்தி யோகம்.

அர்ஜ்ஜுன வாக்கியம்.

𑌏𑌵𑌂 𑌸𑌤𑌤𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌯𑍇 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌪𑌰𑍍𑌯𑍁𑌪𑌾𑌸𑌤𑍇।
𑌯𑍇 𑌚𑌾𑌪𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌰𑌮𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌕𑍇 𑌯𑍋𑌗𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌃॥

ஏவம்ஸததயுக்தாயே பக்தாஸ்த்வாம்பர்யுபாஸதே,
ஏசாப்யக்ஷரமவ்யக்தம் தேஷாங்கேயோகவித்தமா:. (க)

எந்தபக்தர்கள் இப்படி எப்பொழுதும் உன்னிடத்தில் விருப்பமுண்டாகி, உன்னை உபாசிக்கிறார்களோ, யார் இந்திரியகோசரமாகாத ஜீவாத்ம ஸ்வரூபத்தை உபாசிக்கிறார்களோ, அவ்விருவருள் யார் மிகுந்த யோகத்தை யறிந்தவர்கள்? (க)

𑌮𑌯𑍍𑌯𑌾𑌵𑍇𑌶𑍍𑌯 𑌮𑌨𑍋 𑌯𑍇 𑌮𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌉𑌪𑌾𑌸𑌤𑍇।
𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌯𑌾 𑌪𑌰𑌯𑍋𑌪𑍇𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌮𑍇 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌤𑌮𑌾 𑌮𑌤𑌾𑌃॥

மய்யாவேஶ்யமனோயேமாம் நித்யயுக்தாஉபாஸதே,
ஶ்ரத்தயாபரயோபேதா ஸ்தேமேயுக்ததமாமதாः. (௨)

யார் என்னிடத்தில் நித்யசம்பந்தத்தை விரும்பி மிகுந்த சிரத்தையோடு என்னிடத்தில் மனத்தைவைத்து, என்னை உபாசிக்கிறார்களோ, அவர்களேசிறந்த யோகிகளென்று என் அபிப்பிராயம். (௨)

𑌯𑍇 𑌤𑍍𑌵𑌕𑍍𑌷𑌰𑌮𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑍇𑌶𑍍𑌯𑌮𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌪𑌰𑍍𑌯𑍁𑌪𑌾𑌸𑌤𑍇।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰𑌗𑌮𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌚 𑌕𑍂𑌟𑌸𑍍𑌥𑌮𑌚𑌲𑌂 𑌧𑍍𑌰𑍁𑌵𑌮𑍍॥
𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌯𑌮𑍍𑌯𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌮𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌯𑌃।
𑌤𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌨𑍁𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌮𑌾𑌮𑍇𑌵 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑌹𑌿𑌤𑍇 𑌰𑌤𑌾𑌃॥

யேத்வக்ஷரமநிர்தேஸ்ய மவ்யக்தம்பர்யுபாஸதே
ஸர்வத்ரகமசிந்த்யஞ்ச கூடஸ்தமசலம்த்ருவம். (௩)
ஸந்நியம்யேந்த்ரியக்ராமம் ஸர்வத்ரஸமபுத்தய:,
தேப்ராப்நுவந்திமாமேவ ஸர்வபூதஹிதேரதா:. (௪)

யார் சப்தத்தால் பிரதிபாதிக்கக் கூடாத, இந்திரிய கோசரமாகாத, சர்வசரீரங்களிலிருந்தும் சிந்திக்கக்கூடாத, சாதாரணமாய்பரிணாமமில்லாத, நித்தியமான அக்ஷரத்தை (ஜீவாத்மாவை,) இந்திரிய ஸமூகங்களை அவற்றின் விருத்திகளிலிருந்து நிவர்த்திக்கப்பண்ணி, ஸர்வ பூதங்களினிடத்திலும் சமபுத்தியோடு உபாசிக்கிறார்களோ, அவர்களும், சர்வபூதங்களுக்கும் ஹிதத்தை விரும்புகிறவர்களாய் என்னையே அடைகிறார்கள். (௩-௪)

𑌕𑍍𑌲𑍇𑌶𑍋𑌽𑌧𑌿𑌕𑌤𑌰𑌸𑍍𑌤𑍇𑌷𑌾𑌮𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌾𑌸𑌕𑍍𑌤𑌚𑍇𑌤𑌸𑌾𑌮𑍍।
𑌅𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌹𑌿 𑌗𑌤𑌿𑌰𑍍𑌦𑍁𑌃𑌖𑌂 𑌦𑍇𑌹𑌵𑌦𑍍𑌭𑌿𑌰𑌵𑌾𑌪𑍍𑌯𑌤𑍇॥

க்லேஶோதிகதரஸ்தேஷா மவ்யக்தாஸக்தசேதஸாம்,
அவ்யக்தாஹிகதிர் துக்கந் தேஹவத்பிரவாப்யதே. (௫)

ஆனால் இந்திரியங்களுக்கு அகோசரமாகிய ஜீவாத்ம ஸ்வரூபத்தில் மனத்தை வைத்தவர்களுக்கு பிரயாசை மிகவும் அதிகம். சரீர முள்ளவர்களுக்கு இந்திரியங்களுக்கு விஷயமாகாத வஸ்துகிடைப்பது கஷ்டமல்லவா. (௫)

𑌯𑍇 𑌤𑍁 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌮𑌯𑌿 𑌸𑌂𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌤𑍍𑌪𑌰𑌾𑌃
𑌅𑌨𑌨𑍍𑌯𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌯𑍋𑌗𑍇𑌨 𑌮𑌾𑌂 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤 𑌉𑌪𑌾𑌸𑌤𑍇॥

யேதுஸர்வாணிகர்மாணி மயிஸந்யஸ்யமத்பராঃ
அநந்யேநைவயோகேந மாந்த்யாயந்தஉபாஸதே. (௬)

யாராகில் சர்வ கர்மங்களையும் என்னிடத்தில் ஸந்யஸித்து என்னையே பிரதானமாக நினைத்து பிரயோஜனாந்தரத்தை விரும்பாத மனத்தினால் என்னை தியானம்பண்ணி பக்திசெய்கிறார்களோ. (௬)

𑌤𑍇𑌷𑌾𑌮𑌹𑌂𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌧𑌰𑍍𑌤𑌾 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌸𑌾𑌗𑌰𑌾𑌤𑍍।
𑌭𑌵𑌾𑌮𑌿 𑌨𑌚𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥 𑌮𑌯𑍍𑌯𑌾𑌵𑍇𑌶𑌿𑌤𑌚𑍇𑌤𑌸𑌾𑌮𑍍॥

தேஷாமஹம்ஸமுத்தர்த்தா ம்ருத்யுஸம்ஸாரஸாகராத்
பவாமிநசிராத்பார்த்த மய்யாவேசிதசேதஸாம். (எ)

பார்த்தா! என்னிடத்தில், மனத்தை நிறுத்தியிருக்கிற அப்படிப்பட்டவர்களை, மிருத்யு ரூபமான ஸம்ஸார சமுத்திரத்திலிருந்து சீக்கிரமாக நானே யெடுக்கிறேன். (எ)

𑌮𑌯𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌮𑌨 𑌆𑌧𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵 𑌮𑌯𑌿 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌂 𑌨𑌿𑌵𑍇𑌶𑌯।
𑌨𑌿𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌯𑌸𑌿 𑌮𑌯𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌅𑌤 𑌊𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌂 𑌨 𑌸𑌂𑌶𑌯𑌃॥

மய்யேவமந ஆத்தத்ஸ்வ மயிபுத்திந்நிவேசய,
நிவஸிஷ்யஸிமய்யேவ அதஊர்த்வம்நஸம்ஶய꞉. (அ)

ஆகையால் என்னிடத்திலேயே மனத்தை நிறுத்துவாயாக, என்னிடத்திலேயே புத்தியை வைப்பாயாக, அதன்

பிறகு என்னிடத்திலேயே வாசம்பண்ணுவாய், சந்தேகமில்லை. (அ)

𑌅𑌥 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌧𑌾𑌤𑍁𑌂 𑌨 𑌶𑌕𑍍𑌨𑍋𑌷𑌿 𑌮𑌯𑌿 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌰𑌮𑍍।
𑌅𑌭𑍍𑌯𑌾𑌸𑌯𑍋𑌗𑍇𑌨 𑌤𑌤𑍋 𑌮𑌾𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑌾𑌪𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌧𑌨𑌞𑍍𑌜𑌯॥

அதசித்தம்ஸமாதாதும் நஶக்நோஷிமயிஸ்திரம்,
அப்யாஸயோகேநததோ மாமிச்சாப்தும்தநஞ்ஜய. (௯)

தனஞ்ஜயா! சித்தத்தை என்னிடத்தில் ஸ்த்திரமாய் நிறுத்துவதற்கு உனக்கு சக்தியில்லாதபக்ஷத்தில் அப்பியாசம் செய்வதனுல் என்னை யடைவதற்கு விரும்புவாயாக. ()

𑌅𑌭𑍍𑌯𑌾𑌸𑍇𑌽𑌪𑍍𑌯𑌸𑌮𑌰𑍍𑌥𑍋𑌽𑌸𑌿 𑌮𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌮𑌪𑌰𑌮𑍋 𑌭𑌵।
𑌮𑌦𑌰𑍍𑌥𑌮𑌪𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌮𑌵𑌾𑌪𑍍𑌸𑍍𑌯𑌸𑌿॥

அப்யாஸேப்யஸமர்த்தோஸி மத்கர்மபரமோபவ,
மதர்த்தமபிகர்மாணி குர்வந்ஸித்திமவாப்ஸ்யஸி, (௧௦)

அப்யாசத்தில் உனக்கு சக்தியில்லாதபக்ஷத்தில் என் கர்மங்களை (பகவத் கைங்கர்யரூப கர்மங்களை) பிரதானங்களாக ஆசரிக்கக்கடவாய். என்பொருட்டுக்கர்மங்களைச்செய்தாலும் சித்தியை அடைவாய். (கர்மத்வாரா அப்யாஸயோகம், அதனால் பகவானிடத்தில் ஸ்திரமான சித்தஸ்த்திதி, அதற்குமேல் பகவத்ப்ராப்தி ரூபமான சித்தியுண்டாகும்.)

𑌅𑌥𑍈𑌤𑌦𑌪𑍍𑌯𑌶𑌕𑍍𑌤𑍋𑌽𑌸𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌮𑌦𑍍𑌯𑍋𑌗𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌃।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑌰𑍍𑌮𑌫𑌲𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑌂 𑌤𑌤𑌃 𑌕𑍁𑌰𑍁 𑌯𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌵𑌾𑌨𑍍॥

அதைததப்யஶக்தோஸி கர்த்தும்மத்யோகமாஶ்ரிதஃ,
ஸர்வகர்மபலத்யாகம் ததஃகுருயதாத்மவாந். (கக)

என்னிடத்தில் மனத்தை நிறுத்தி, கர்மத்தைக் கூடச் செய்வதற்கு சக்தியில்லாதபக்ஷத்தில், சுத்தமான மனத்துடனே சர்வ கர்ம பலங்களை தியாஜ்யம் செய்யக்கடவாய். ()

𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑍋𑌹𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑌭𑍍𑌯𑌾𑌸𑌾𑌜𑍍𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑌂𑌵𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇
𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌮𑌫𑌲𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑌾𑌚𑍍𑌛𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌰𑌨𑌨𑍍𑌤𑌰𑌮𑍍॥

ஶ்ரேயோஹிக்ஞாநமப்யாஸாத் க்ஞாநாத்யாநம்விசிஷ்யதே,
த்யாநாத்கர்மபலத்யாக ஸ்த்யாகாச்சாந்திரநந்தரம். (கஉ)

அப்பியாஸத்தைப் பார்க்கிலும் ஜ்ஞானம் சிறந்தது, ஜ்ஞானத்தைப் பார்க்கிலும் தியானம் சிறந்தது. தியானத்தைப் பார்க்கிலும் பலாபேக்ஷையில்லாத கர்மம் சிறந்தது, பலத்யாகத்தால் தாமதமில்லாமல் மனத்துக்கு சாந்தி (விஷயசம்பந்த நிவ்ருத்தி) உண்டாகும். (கஉ)

𑌅𑌦𑍍𑌵𑍇𑌷𑍍𑌟𑌾𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌮𑍈𑌤𑍍𑌰𑌃𑌕𑌰𑍁𑌣𑌏𑌵𑌚।
𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌮𑍋𑌨𑌿𑌰𑌹𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌃 𑌸𑌮𑌦𑍁𑌃𑌖𑌸𑍁𑌖𑌃𑌕𑍍𑌷𑌮𑍀॥

அத்வேஷ்டாஸர்வபூதாநாம் மைத்ரஃகருணஏவச,
நிர்மமோநிரஹங்கார ஸ்ஸமதுஃகஸுகஃக்ஷமீ. (கங)

ஸர்வ பூதங்களினிடத்திலும் த்வேஷமில்லாதவனாய், ஸர்வபூதங்களினிடத்திலும் மித்ரத்வமுள்ளவனாய், ஸர்வ பூததயாபரனாய் தேஹேந்திரியங்களி னிடத்தில் மமதையில்லாதவனாய், நிரஹங்காரனாய் (தேஹாத்மாபிமான மில்லாதவனாய்) துக்க சுகங்களை சமமாக பாவிப்பவனாய், பொறுமையுள்ளவனாய். (௧௩)

𑌸𑌨𑍍𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌸𑍍𑌸𑌤𑌤𑌂 𑌯𑍋𑌗𑍀 𑌯𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌦𑍃𑌢𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌯𑌃।
𑌮𑌯𑍍𑌯𑌰𑍍𑌪𑌿𑌤𑌮𑌨𑍋𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑍍𑌯𑍋 𑌮𑌦𑍍𑌭𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌸 𑌮𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃॥

ஸந்துஷ்டஸ்ஸததம்யோகீ யதாத்மா த்ருடநிஶ்சய:,
மய்யர்ப்பிதமனோபுத்திர் யோமத்பக்தஸ்ஸமேப்ரிய: (௧௪)

நித்தியதிருப்தியுள்ளவனாய், எப்பொழுதும் ஆத்மாநுஸந்தானம் செய்பவனாய், மனோவிருத்தியைநிறுத்தி, த்ருட நிச்சயத்தோடு என்னிடத்தில் மனத்தையும் புத்தியையும்

நிறுத்தி, என்னிடத்தில் பக்தியுள்ளவன் எவனோ, அவனே யெனக்குப் பிரியன். (கச)

𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌨𑍋𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌤𑍇 𑌲𑍋𑌕𑍋 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑍍𑌨𑍋𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌤𑍇 𑌚 𑌯𑌃 ।
𑌹𑌰𑍍𑌷𑌾𑌮𑌰𑍍𑌷𑌭𑌯𑍋𑌦𑍍𑌵𑍇𑌗𑍈𑌰𑍍𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌯𑌃 𑌸 𑌚 𑌮𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 ॥

யஸ்மாங்நோத்விஜதேலோகோ லோகாங்நோத்விஜதேசயஃ,
ஹர்ஷாமர்ஷபயோத்வேகைர் முக்தோயஸ்ஸசமேப்ரியஃ. ()

எவனால் உலகம் வெருளாதோ, உலகத்தால் எவன் வெருளானோ, சந்தோஷத்தாலும், கோபத்தாலும், பயத்தாலும், நடுக்கத்தாலும், விடப்பட்டவன் எவனோ, அவன் எனக்குப்பிரியன். (கரு)

𑌅𑌨𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌃 𑌶𑍁𑌚𑌿𑌰𑍍𑌦𑌕𑍍𑌷 𑌉𑌦𑌾𑌸𑍀𑌨𑍋 𑌗𑌤𑌵𑍍𑌯𑌥𑌃 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌪𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑍀 𑌯𑍋 𑌮𑌦𑍍𑌭𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌸 𑌮𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 ॥

அநபேக்ஷஶ்ஶுசிர்தக்ஷ உதாஸீநோகதவ்யதஃ,
ஸர்வாரம்பபரித்யாகீ யோமத்பக்தஸ்ஸமேப்ரியஃ. (கசு)

ஆத்மாவைப் பார்க்கிலும் வேறான வஸ்துக்களினிடத்தில்விருப்பமில்லாதவனாய், (சாஸ்த்ரீயமான ஆஹாரத்தால்) பரிசுத்தனாய், சமர்த்தனாய், உதாசீனனாய் (சத்ருத்வமித்ருத்வங்களில்லாதவனாய்.) சாஸ்த்ரீய கர்மாநுஷ்டானத்தில் சிரமையில்லாதவனாய், சாஸ்த்ரீயம் தவிர இதரமான சர்வகர்மாரம்பங்களையும்விட்டு, என்னிடத்திலேயே பக்தியுள்ளவன் எவனோ அவன் எனக்குப்பிரியன். (கசு)

யோ ந ஹ்ருஷ்யதி ந த்வேஷ்டி ந ஶோசதி ந காங்க்ஷதி।
ஶுபாஶுபபரித்யாகீ பக்திமாந்ய꞉ ஸ மே ப்ரிய꞉॥

யோநஹ்ருஷ்யதிநத்வேஷ்டி நஶோசதிநகாங்க்ஷதி
சுபாசுபபரித்யாகீ பக்திமாந்யஸ்ஸமேப்ரியஃ. (கஎ)

எவன் சந்தோஷிக்கமாட்டானோ, த்வேஷிக்கமாட்டானோ, துக்கிக்கமாட்டானோ, இச்சிக்கமாட்டானோ, புண்ய

பாபங்களாகிய இரண்டையும்விட்ட பக்திமான் எவனோ, அவனே யெனக்குப்பிரியன். (கஎ)

𑌸𑌮𑌃 𑌶𑌤𑍍𑌰𑍌 𑌚 𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌚 𑌤𑌥𑌾 𑌮𑌾𑌨𑌾𑌪𑌮𑌾𑌨𑌯𑍋𑌃।
𑌶𑍀𑌤𑍋𑌷𑍍𑌣𑌸𑍁𑌖𑌦𑍁𑌃𑌖𑍇𑌷𑍁 𑌸𑌮𑌃 𑌸𑌙𑍍𑌗𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌃॥

ஸமஶ்ஶத்ரௌசமித்ரேச ததாமாநாவமாநயோ:,
சீதோஷ்ணஸுகதுக்கேஷு ஸமஸ்ஸங்கவிவர்ஜித:. (கஅ)

• சத்துருவினிடத்திலும், மித்திரனிடத்திலும், மானவ மானங்களி னிடத்திலும், சீதோஷ்ணங்களி னிடத்திலும், சுகதுக்கங்களினிடத்திலும் சமசித்தனுப், எந்த வஸ்துவினி டத்திலும் சங்கமில்லாதவனுப் (கஅ)

𑌤𑍁𑌲𑍍𑌯𑌨𑌿𑌨𑍍𑌦𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌿𑌰𑍍𑌮𑍌𑌨𑍀 𑌸𑌨𑍍𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑍋 𑌯𑍇𑌨 𑌕𑍇𑌨𑌚𑌿𑌤𑍍।
𑌅𑌨𑌿𑌕𑍇𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌰𑌮𑌤𑌿𑌰𑍍𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌮𑌾𑌨𑍍𑌮𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑍋 𑌨𑌰𑌃॥

துல்யநிந்தாஸ்துதிர்மௌநீ ஸந்துஷ்டோயேநகேநசித்,
அநிகேதஸ்திரமதிர் பக்திமாந்மேப்ரியோநர:. (க௯)

நிந்தையையும் ஸ்துதியையும் சமமாக நினைப்பவனாய், மௌனமுள்ளவனாய், எந்தப் பொருளினாலாயினும் திருப்தியடைகிறவனாய் ஆத்மா தவிர வேறு ஆசிரயமில்லாதவனாய்ஸ்திரபுத்தியுள்ள பக்திமானாகிய மனிதனே எனக்குப்பிரியன்.

𑌯𑍇 𑌤𑍁 𑌧𑌰𑍍𑌮𑍍𑌯𑌾𑌮𑍃𑌤𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌯𑌥𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌪𑌰𑍍𑌯𑍁𑌪𑌾𑌸𑌤𑍇 ।
𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌦𑌧𑌾𑌨𑌾 𑌮𑌤𑍍𑌪𑌰𑌮𑌾 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇𑌽𑌤𑍀𑌵 𑌮𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌃 ॥

யேது தர்ம்யாம்ருதமிதம் யதோக்தம்பர்யுபாஸதே,
ஶ்ரத்ததாநாமத்பரமா பக்தாஸ்தேதீவமேப்ரியா:. (௨௦)

யார் தர்மத்தோடுகூடின அமிர்தம்போல யோக்கியமாகிய இந்த பக்தியோகத்தை, சிரத்தை யுள்ளவர்களாய்ச் சொன்னபிரகாரம் ஆசரிக்கிறார்களோ, என்னையே விரும்பின அந்தபக்தர்கள் எனக்கு மிகுந்த பிரியர்கள். (௨௦)

ஸ்ரீ கீதாஸு பக்தி யோக மென்கிற
பன்னிரண்டாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

பதின்மூன்ருவது அத்தியாயம்.

க்ஷேத்ர க்ஷேத்ரஜ்ஞ விபாகயோகம்.

அர்ஜ்ஜுன வாக்கியம்.

𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌂 𑌪𑍁𑌰𑌷𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌮𑍇𑌵 𑌚 ।
𑌏𑌤𑌦𑍍𑌵𑍇𑌦𑌿𑌤𑍁𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑌾𑌮𑌿 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌂 𑌚 𑌕𑍇𑌶𑌵 ॥

ப்ரக்ருதிம்புருஷஞ்சைவ க்ஷேத்ரம்க்ஷேத்ரஜ்ஞமேவச,
எதத்வேதிதுமிச்சாமி க்ஞாநம்க்ஞேயஞ்சகேசவ. (க)

ஓ கேஶவா! பிரகிருதி, புருஷன், க்ஷேத்திரம், க்ஷேத்ரஞ்ஞன், ஜ்ஞானம், ஜ்ஞேயம் என்பவைகளைத் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன். (க)

ஸ்ரீ கிருஷ்ண வாக்கியம்.

𑌇𑌦𑌂 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌂 𑌕𑍌𑌨𑍍𑌤𑍇𑌯 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌭𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 ।
𑌏𑌤𑌦𑍍𑌯𑍋 𑌵𑍇𑌤𑍍𑌤𑌿 𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌹𑍁𑌃 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞 𑌇𑌤𑌿 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌦𑌃 ॥

இதம்ஶரீரம்கௌந்தேய க்ஷேத்ரமித்யபிதீயதே,
ஏதத்யோவேத்திதம்ப்ராஹு: க்ஷேத்ரஜ்ஞஇதிதத்வித:. (௨)

ஓ கௌந்தேயா! இச்சரீரம் க்ஷேத்ரம் (ஆத்மாவுக்குபோக ஸ்த்தானம்) என்று சொல்லப்படுகின்றது, இந்த க்ஷேத்திர மாகிய சரீரத்தையறிகிறவனெவனோ, அவனேக்ஷேத்திரஜ்ஞ னென்றுஆத்மஸ்வரூபத்தையறிந்தவர்கள்சொல்லுவார்கள்.

𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌂 𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌮𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌭𑌾𑌰𑌤।
𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌯𑍋𑌰𑍍𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌯𑌤𑍍𑌤𑌜𑍍𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌮𑌤𑌂 𑌮𑌮॥

க்ஷேத்ரக்ஞஞ்சாபிமாம்வித்தி ஸர்வக்ஷேத்ரேஷுபாரத,
க்ஷேத்ரக்ஷேத்ரக்ஞயோர்க்ஞானம் யத்தத்ஜ்ஞானம்மதம்மம.(௩)

பாரதா! எல்லா க்ஷேத்திரங்களிலு மிருக்கிற க்ஷேத்தி ரஜ்ஞன் என்னை ஆத்மாவாகவுள்ளவனே யென்று தெரிந்து

கொள்வாயாக. இப்படி சரீராத்மாக்களைத் தெரிந்துகொள்வதே ஜ்ஞானமென்று என் அபிப்பிராயம். (௩)

தக்ஷேத்ரம்யச்சயாத்ருக்ச யத்விகாரியதச்சயத்।
ஸசயோயத்ப்ரபாவச்ச தத்ஸமாஸேநமேச்ருணு॥

தத்க்ஷேத்ரம்யச்சயாத்ருக்ச யத்விகாரியதச்சயத்,
ஸசயோயத்பரபாவச்ச தத்ஸமாஸேநமேச்ருணு. (௪)

அந்தக்ஷேத்திரம் எதுவோ, எப்படிப்பட்டதோ, எந்தப்பரிணமமுள்ளதோ, எதற்காகப்பிறந்ததோ, எந்தரூபமாயிருக்கிறதோ, அந்த க்ஷேத்ரஜ்ஞனும்எவனோ, எப்படிப்பட்ட சக்தியுள்ளவனோ, இவையாவும் சுருக்கமாக என்னால் கேட்கக்கடவாய். (௪)

ருஷிபிர்பஹுதாகீதம் சந்தோபிர்விவிதை: ப்ருதக்।
ப்ரஹ்மஸூத்ரபதைச்சைவ ஹேதுமத்பிர்விநிச்சிதை:॥

ரிஷிபிர்பஹுதாகீதம் சந்தோபிர்விவிதைஃப்ருதக்,
ப்ரஹ்மஸூத்ரபதைஃசைவ யேதுமத்பிர்விநிச்சிதைஃ. (ரு)

இந்தவிஷயம் (க்ஷேத்ரக்ஷேத்ரஜ்ஞவிஷயம்) ரிஷிகளாலும், ஒவ்வொன்று பலவிதங்களா யிருக்கின்ற நான்குவேதங்களாலும், நியாயத்தோடு கூடினவைகளாய் சித்தாந்த நிச்சய பர்யவஸானங்களான பிரம்மசூத்திர வாக்கியங்களாலும், வெகுவிதங்களாக நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. (ரு)

𑌮𑌹𑌾𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑌹𑌂𑌕𑌾𑌰𑍋 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌮𑍇𑌵 𑌚।
𑌇𑌂𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌦𑌶𑍈𑌕𑌂 𑌚 𑌪𑌂𑌚 𑌚𑍇𑌂𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌗𑍋𑌚𑌰𑌾𑌃॥

மஹாபூதாந்யஹங்காரோ புத்திரவ்யக்தமேவச,
இந்திரியாணிதஸைகஞ்ச பஞ்சசேந்திரியகோசராஃ. (சு)

(பிருதிவி, அப்பு, தேயு, வாயு, ஆகாயம் என்கிற) பஞ்ச மஹா பூதங்கள், அகங்காரம், புத்தி, அவ்வியக்தம் (பிரக்

ருதி,) பதினொரு இந்திரியங்கள், (ஐந்து கர்மேந்திரியங்கள் ஐந்து ஜ்ஞானேந்திரியங்கள், மனம்,) ஐந்து இந்திரியார்த்தங்கள் (ஶப்த ஸ்பரிஶ ரூப ரஸ கந்தங்கள்.) (௬)

𑌇𑌚𑍍𑌛𑌾 𑌦𑍍𑌵𑍇𑌷𑌸𑍍𑌸𑍁𑌖𑌂 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌂 𑌸𑌂𑌘𑌾𑌤𑌶𑍍𑌚𑍇𑌤𑌨𑌾 𑌧𑍃𑌤𑌿𑌃।
𑌏𑌤𑌤𑍍𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌸𑍇𑌨 𑌸𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑌮𑍁𑌦𑌾𑌹𑍃𑌤𑌮𑍍॥

இச்சாத்வேஷஸ்ஸுகந்துக்கம் ஸங்காதஶ்சேதநாத்ருதிஃ
ஏதத்க்ஷேத்ரம்ஸமாஸேந ஸவிகாரமுதாஹ்ருதம். (௭)

இச்சை, த்வேஷம், சுகம், துக்கம், ஜீவாத்மாவுக்கு ஆதாரமான ஸங்காதம். (மஹாபூதங்கள் முதலானவைகளின் சேர்க்கை) இது அதன் பரிணமங்களோடு க்ஷேத்திரமென்று சுருக்கமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. (௭)

𑌅𑌮𑌾𑌨𑌿𑌤𑍍𑌵𑌮𑌦𑌮𑍍𑌭𑌿𑌤𑍍𑌵𑌮𑌹𑌿𑌂𑌸𑌾 𑌕𑍍𑌷𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌰𑌾𑌰𑍍𑌜𑌵𑌮𑍍।
𑌆𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑍋𑌪𑌾𑌸𑌨𑌂 𑌶𑍌𑌚𑌂 𑌸𑍍𑌥𑍈𑌰𑍍𑌯𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌵𑌿𑌨𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌃॥

அமாநித்வமதம்பித்வ மஹிம்ஸாக்ஷாந்திரார்ஜவம்,
ஆசார்யோபாஸநம்சௌசம் ஸ்தைர்யமாத்மவிநிக்ரஹ:. (அ)

கர்வமில்லாதிருத்தல், டம்பமில்லாதிருத்தல், அஹிம்ஸை, பொறுமை, ருஜுத்வம் (மநோவாக்காயங்கள் ஏகரூபமாயிருத்தல்,) ஆசாரியனை உபாசித்தல் (சமயம்பார்த்துக் காத்துக்கொண்டிருத்தல்,) ஸௌசித்வம், ஸ்திரத்வம், மநோநிக்கிரகம். (அ)

𑌇𑌂𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑍇𑌷𑍁𑌵𑍈𑌰𑌾𑌗𑍍𑌯 𑌮𑌨𑌹𑌂𑌕𑌾𑌰𑌏𑌵𑌚।
𑌜𑌨𑍍𑌮𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌜𑌰𑌾𑌵𑍍𑌯𑌾𑌧𑌿 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌦𑍋𑌷𑌾𑌨𑍁𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌮𑍍॥

இந்திரியார்த்தேஷுவைராக்ய மநஹங்காரஏவச,
ஜந்மம்ருத்யுஜராவ்யாதி துக்கதோஷாநுதர்சநம். (க)

இந்திரியார்த்தங்களில் வெறுப்புண்டாதல், தேஹத்தைஆத்மாவாக நினையாதிருத்தல், ஜனனம், மரணம், ஜரை, வியாதி, துக்கம் என்கிற சரீரதோஷங்களை யோசித்தல். ()

𑌅𑌸𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑌨𑌭𑌿𑌷𑍍𑌵𑌙𑍍𑌗𑌃 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌦𑌾𑌰𑌗𑍃𑌹𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁।
𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌚 𑌸𑌮𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌵𑌮𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑌿𑌷𑍍𑌟𑍋𑌪𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌷𑍁॥

அஸக்திரனபிஷ்வங்கஃ புத்ரதாரக்ருஹாதிஷு,
நித்மஞ்சஸமசித்தத்வ மிஷ்டோபபத்திஷு. (௧௦)

ஆத்மாவுக்கு அன்யமான வஸ்துக்களில் மநஸ்ஸம்பந்தத்தைவிடுதல், புத்திரன் மனைவி வீடு முதலானவைகளில் அபிமானமில்லா திருத்தல், இஷ்டா நிஷ்ட பிராப்திகளில் எப்பொழுதும் மனம் மாறுபடா திருத்தல். (௧௦)

𑌮𑌯𑌿 𑌚𑌾𑌨𑌨𑍍𑌯𑌯𑍋𑌗𑍇𑌨 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑌵𑍍𑌯𑌭𑌿𑌚𑌾𑌰𑌿𑌣𑍀।
𑌵𑌿𑌵𑌿𑌕𑍍𑌤𑌦𑍇𑌶𑌸𑍇𑌵𑌿𑌤𑍍𑌵𑌮𑌰𑌤𑌿𑌰𑍍𑌜𑌨𑌸𑌂𑌸𑌦𑌿॥

பயிசாநந்யயோகேந பக்திரவ்யபிசாரிணீ,
விவிக்ததேசஸேவித்வ மரதிர்ஜநஸம்ஸதி. (௧௧)

என்னிடத்தில் பலசம்பந்தமில்லாதத்ருடபக்தி, ஜனங்களில்லாத இடத்தில்வசித்தில், ஜனஸமூஹத்தில் அப்ரீதி. ()

𑌅𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌮𑍍।
𑌏𑌤𑌜𑍍𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌮𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌯𑌦𑌤𑍋𑌽𑌨𑍍𑌯𑌥𑌾॥

அத்யாத்மஜ்ஞானநித்யத்வம் தத்வஜ்ஞாநார்த்ததர்சனம்,
ஏதத்ஜ்ஞானமிதிப்ரோக்த மக்ஞாநம்யததோங்யதா. (கஉ)

ஆத்மஜ்ஞானத்திலேயே ஸ்த்தைரியம், தத்வஜ்ஞானார்த்தமாய் சாஸ்திரார்த்தத்தை விசாரித்தல், இதுவே ஜ்ஞானமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. இதற்கு வியதிரிக்தமானவையாவும் அஜ்ஞானம். (கஉ)

𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌂 𑌯𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌯𑌜𑍍𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾𑌽𑌮𑍃𑌤𑌮𑌶𑍍𑌨𑍁𑌤𑍇।
𑌅𑌨𑌾𑌦𑌿𑌮𑌤𑍍𑌪𑌰𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌨 𑌸𑌤𑍍𑌤𑌨𑍍𑌨𑌾𑌸𑌦𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇॥

ஜ்ஞேயம்யத்தத்ப்ரவக்ஷ்யாமியத் க்ஞாத்வாம்ருதமச்நுதே,
அநாதிமத்பரம்ப்ரம்ஹ நஸத்தந்நாஸதுச்யதே. (கங)

எதைத்தெரிந்துகொண்ட பிறகு ஜன்ம ஜராமரணுதி பிரகிருதிதர்மங்கள் இல்லாத அம்ருதரூபமான ஆத்மாலபிக்கின்றதோ, தெரிந்துகொள்ளவேண்டிய அந்த ஜீவாத்மஸ்வரூபத்தைச் சொல்லுகிறேன். அதற்கு ஆதியில்லை, என்னையேமுக்கியமாகவுடையது, விபுலமானது, அது ஸத்துமல்ல, அஸத்துமல்ல. (கங)

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑌃 𑌪𑌾𑌣𑌿𑌪𑌾𑌦𑌂 𑌤𑌤𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍋𑌽𑌕𑍍𑌷𑌿𑌶𑌿𑌰𑍋𑌮𑍁𑌖𑌮𑍍।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑌶𑍍𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌮𑌲𑍍𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌾𑌵𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑌿॥

ஸர்வதஃபாணிபாதந்தத் ஸர்வதோக்ஷிசிரோமுகம்,
ஸர்வதச்சுருதிமல்லோகே ஸர்வமாவ்ருத்யதிஷ்டதி. (கச)

எல்லாவற்றிலும் பாணிபாதங்கள், எல்லாவற்றிலும் நேத்திரசிரோமுகங்கள், எல்லாவற்றிலும் செவிகளுண்டாகி இந்த லோகத்தில் சகலத்தையும் வியாபித்திருக்கின்றது. ()

𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌗𑍁𑌣𑌾𑌭𑌾𑌸𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌂।
𑌅𑌸𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍃𑌚𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑍁𑌣𑌂 𑌗𑍁𑌣𑌭𑍋𑌕𑍍𑌤𑍃 𑌚॥

ஸர்வேந்திரியகுணாபாஸம் ஸர்வேந்த்ரியவிவர்ஜிதம்,
அஸக்தம்ஸர்வப்ருச்சைவ நிர்குணம்குணபோக்த்ருச. (கரு)

சமஸ்தமான இந்திரிய வியாபாரங்களால் விஷயங்களை கிரகிப்பதும், ஸர்வேந்திரியங்களும் இல்லாததும், எந்த தேசத்திலும் சம்பந்தமில்லாததும், எல்லாச் சரீரங்களையும் தாங்குவதும், ஸத்வரஜஸ்தமோகுணங்கள் இல்லாததும், அந்தக் குணங்களை அனுபவிப்பது ஆகும். (கரு)

𑌬𑌹𑌿𑌰𑌨𑍍𑌤𑌶𑍍𑌚𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾 𑌮𑌚𑌰𑌂𑌚𑌰𑌮𑍇𑌵𑌚।
𑌸𑍂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌤𑌦𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌂 𑌦𑍂𑌰𑌸𑍍𑌥𑌂𑌚𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌕𑍇𑌚𑌤𑌤𑍍॥

பஹிரந்தஶ்சபூதாநா மசரஞ்சரமேவச,
ஸூக்ஷ்மத்வாத்ததவிக்ஞேயம் தூரஸ்தஞ்சாந்திகேசதத். ()

பிருதிவி முதலான பஞ்சபூதங்களுக்குப் புறத்திலும் அகத்திலும் இருக்கிற அசரமும் சரமும் ஆகிற ஆத்மஸ்வரூபம் சூக்ஷ்மமா யிருக்கையால் கிரகிப்பதற்கு சாத்தியப்படாது, அது தூரத்திலிருக்கும், சமீபத்திலிருக்கும். (௧௬)

𑌅𑌵𑌿𑌭𑌕𑍍𑌤𑌂𑌚𑌭𑍂𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌵𑌿𑌭𑌕𑍍𑌤𑌮𑌿𑌵𑌚𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌮𑍍।
𑌭𑍂𑌤𑌭𑌰𑍍𑌤𑍃𑌚𑌤𑌜𑍍𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌂 𑌗𑍍𑌰𑌸𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌪𑍍𑌰𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌚॥

அவிபக்தஞ்சபூதேஷு விபக்தமிவசஸ்திதம்,
பூதபர்த்ருகதத்ஞேயம் க்ரஹிஷ்ணுப்ரபவிஷ்ணுச. (௧௭)

ஸர்வப்பிராணிகளிடத்திலும் ஒரேரூபமாயிருந்தாலும் ரூபபேதமுள்ளதுபோலத் தோன்றுகின்றது. பஞ்சபூதங்களையும் தாங்குவதும், வஸ்துக்களை புஜிப்பதும், லோகோத்பத்தியைச் செய்வதும் என்று அந்த ஆத்மஸ்வரூபத்தைத் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும். (கஎ)

𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌷𑌾𑌮𑌪𑌿𑌤𑌜𑍍𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌸𑍍𑌤𑌮𑌸𑌃 𑌪𑌰𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌂𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌗𑌮𑍍𑌯𑌂 𑌹𑍃𑌦𑌿𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯𑌵𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥

ஜ்யோதிஷாமபிதஜ் ஜோதிஸ்மஸꞏபரமுச்யதே,
க்ஞானமக்ஜேயம்க்ஞானகம்யம் ஹ்ருதிஸர்வஸ்யவிஷ்டிதம். ()

அந்த ஆத்மஸ்வரூபம் ஒளிகளுக்குஒளி, பிரக்ருதிக்குதூரம் என்று சொல்லப்படுகின்றது, அது ஜ்ஞானாகாரமென்று தெரிந்துகொள்ளத் தகுந்தது, ஜ்ஞானத்தினால் பிராப்யம், ஸர்வ பிராணிகளுக்கும் ஹிருதயங்களில் முக்கியமாயிருப்பது. (கஅ)

𑌇𑌤𑌿 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌤𑌥𑌾 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌂 𑌚𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌸𑌤𑌃।
𑌮𑌦𑍍𑌭𑌕𑍍𑌤 𑌏𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯 𑌮𑌦𑍍𑌭𑌾𑌵𑌾𑌯𑍋𑌪𑌪𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇॥

இதிக்ஷேத்ரந்ததாக்ஞானம் க்ஞேயஞ்சோக்தம்ஸமாஸதஃ,
மத்பக்தஏதத்விக்ஞாய மத்பாவாயோபபத்யதே. (க௯)

இவ்விதமாகக்ஷேத்திரமும்,ஜ்ஞானசாதனமும், ஜ்ஞேயமான ஆத்மஸ்வரூபமும் சொல்லப்பட்டது. என்னிடத்தில் பக்தியுள்ளவன் இதைத் தெரிந்துகொண்டு என் ஸ்வபாவத்துக்குத் தகுந்தவனுவான் (என்னைப்போலாவான்.) (க௯)

𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌨𑌾𑌦𑍀 𑌉𑌭𑌾𑌵𑌪𑌿।
𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌸𑌂𑌭𑌵𑌾𑌨𑍍॥

ப்ரக்ருதிம்புருஷஞ்சைவ வித்யநாதீஉபாவபி,
விகாராம்ஶ்சகுணாஞ்சைவ வித்திப்ரக்ருதிஸம்பவாந். (௨௦)

பிரகிருதி, புருஷன் (ஆத்மா,) அந்த இரண்டும் அநாதிகளென்று தெரிந்துகொள்ளக்கடவாய், இந்தப் புருஷனுக்கு இச்சாத்வேஷங்கள் முதலான ஸம்ஸாரஹேதுக்களான விகாரங்களும், கர்வமில்லாதிருத்தல் முதலான மோக்ஷஹேதுக்களான குணங்களும், பிரகிருதியினாலேயே சம்பவிப்பவையென்று தெரிந்துகொள்வாயாக. (உ0)

𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌕𑌾𑌰𑌣𑌕𑌰𑍍𑌤𑍃𑌤𑍍𑌵𑍇 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌰𑍁𑌚𑍍𑌯
𑌤𑍇। 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌸𑍍𑌸𑍁𑌖𑌦𑍁𑌃𑌖𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌭𑍋𑌕𑍍𑌤𑍃𑌤𑍍𑌵𑍇 𑌹𑍇
𑌤𑍁𑌰𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇॥

கார்யகார்யகர்த்ருத்வே ஹேதுஃப்ரக்ருதிருச்யதே,
புருஷஸ்ஸுகதுக்காநாம் போக்த்ருத்வேஹேதுருச்யதே. ()

கார்யம் (சரீரம்,) காரணங்கள் (பதினொரு இந்திரியங்கள்,) தங்கள் தங்கள் தொழில்களைச் செய்வதற்கு ஆத்மா

விஞல் நியமிக்கப்பட்ட பிரகிருதியேஹேது, பிரகிருதியோடு சேர்ந்த புருஷன் சுகதுக்கங்களை அனுபவிப்பதற்கு ஹேது என்று சொல்லப்படுகிறான். (உக)

𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌸𑍍𑌥𑍋 𑌹𑌿 𑌭𑍁𑌙𑍍𑌕𑍍𑌤𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌜𑌾𑌨𑍍𑌗𑍁𑌣𑌾𑌨𑍍 । 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌂 𑌗𑍁𑌣𑌸𑌙𑍍𑌗𑍋𑌽𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌦𑌸𑌦𑍍𑌯𑍋𑌨𑌿𑌜𑌨𑍍𑌮𑌸𑍁 ॥

புருஷஃப்ரக்ருதிஸ்தோஹி புங்தேப்ரக்ருதிஜாந்குணாந்,
காரணம்குணஸங்கோஸ்ய ஸதஸத்யோநிஜந்மஸு. (உஉ)

புருஷன் பிரகிருதியில் சேர்ந்திருந்து பிரகிருதியிஞல் சம்பவித்த சுகதுக்காதி குணங்களை அனுபவிக்கிறான். இந்தப்புருஷனுக்கு (ஸாத்விக ராஜஸ தாமஸ) குணங்களில்ஸங்கம் ஜன்மத்துக்குக் காரணமாகும். (உஉ)

𑌉𑌪𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍁𑌮𑌨𑍍𑌤𑌾 𑌚 𑌭𑌰𑍍𑌤𑌾 𑌭𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌮𑌹𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃।
𑌪𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑍇𑌤𑌿 𑌚𑌾𑌪𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌦𑍇𑌹𑍇𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌃 𑌪𑌰𑌃॥

உபத்ரஷ்டாநுமந்தாசபர்த்தா போக்தாமஹேஶ்வரஃ
பரமாத்மேதிசாப்யுக்தோ தேஹேஸ்மிந்புருஷஃபரஃ. (௨௩)

இந்தப்புருஷன் தேஹத்தைப்பார்ப்பவனும், அந்தந்த வியாபாரங்களில் பிரவர்த்திக்க அங்கீகரிப்பவனும், தேஹத்தைத்தாங்குகிறவனும், சுகதுக்கங்களை அனுபவிக்கிறவனும் ஆவான். இந்த தேகத்தில் தேக விலக்ஷணனான இந்தப் புருஷன் முக்கியநியாமகனுவும் முக்கியமான ஆத்மாவாகவும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறான்.. (௨௩)

𑌯 𑌏𑌵𑌂 𑌵𑍇𑌤𑍍𑌤𑌿 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌂 𑌚 𑌗𑍁𑌣𑍈𑌃 𑌸𑌹।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌥𑌾 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌮𑌾𑌨𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌨 𑌸 𑌭𑍂𑌯𑍋𑌽𑌭𑌿𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇॥

யஏவம்வேத்திபுருஷம் ப்ரக்ருதிஞ்சகுணைஸ்ஸஹ,
ஸர்வதாவர்த்தமாநோபி நஸபூயோபிஜாயதே. (௨௪)

எவன் இப்படி இந்தப்புருஷனையும், பிரகிருதியையும் அவற்றின் குணங்களோடு தெரிந்து கொள்ளுகிறானோ, அவன் எந்தரூபமாயிருந்தாலும் மறுபடியும் ஜனிக்கமாட்டான். ()

𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑍇𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌕𑍇𑌚𑌿𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾।
𑌅𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌸𑌾𑌂𑌖𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌯𑍋𑌗𑍇𑌨 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌯𑍋𑌗𑍇𑌨 𑌚𑌾𑌪𑌰𑍇॥

த்யாநேநாத்மநிபஶ்யந்தி கேசிதாத்மாநமாத்மநா,
அந்யேஸாங்க்யேந்யோகேந கர்மயோகேநசாபரே, (உ௫)

சிலர் (யோகத்தில் தேர்ந்தவர்கள்) சரீரத்திலிருக்கிற ஆத்மாவை மனத்தினால் தியானம்செய்து பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். பிறர். (யோகத்தில் பூர்த்தியடையாதவர்கள்) ஜ்ஞானயோகத்தால் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். மற்றவர்கள் (ஜ்ஞானயோகத்தில் அதிகாரமில்லாதவர்கள்) (ஜ்ஞ்ஞானகர்ப்பமான) கர்மயோகத்தால் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். (உ௫)

𑌅𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌤𑍍𑌵𑍇𑌵𑌮𑌜𑌾𑌨𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌯𑍇𑌭𑍍𑌯 𑌉𑌪𑌾𑌸𑌤𑍇।
𑌤𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌚𑌾𑌤𑌿𑌤𑌰𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌪𑌰𑌾𑌯𑌣𑌾𑌃॥

அந்யேத்வேவமஜாநந்தச் ஶ்ருத்வாந்யேப்யஉபாஸதே,
தேபிசாதிதரந்த்யேவ ம்ருத்யும்ஶ்ருதிபராயணா: (உசு)

வேறு சிலர் (கர்மயோகாதிகாரமில்லாதவர்கள்) இதரர்களான ஜ்ஞானிகளால்கேட்டு ஆத்மாவை உபாசிக்கிறார்கள், கேட்டு ஆசிரயித்தவர்களும் ஸம்ஸாரத்தை அதிக்ரமிக்கிறார்கள். (உசு)

𑌯𑌾𑌵𑌤𑍍𑌸𑌂𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇 𑌕𑌿𑌂𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌵𑌰𑌜𑌙𑍍𑌗𑌮𑌮𑍍।
𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌸𑌂𑌯𑍋𑌗𑌾𑌤𑍍𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿 𑌭𑌰𑌤𑌰𑍍𑌷𑌭॥

யாவத்ஸஞ்ஜாயதேகிஞ்சித் ஸத்வம்ஸ்த்தாவரஜங்கமம்,
க்ஷேத்ரக்ஷேத்ரக்ஞஸம்யோ காத்தத்வித்திப்ரதர்ஷப. (உஎ)

ஓ பரதர்ஷபா! எதுவரைக்கும் ஸ்த்தாவரரூபமாயாகி லும் ஜங்கமரூபமாயாகிலும் ஒருவஸ்து உண்டாகின்றதோ, அதுவரைக்கும் பிரக்ருத்யாத்ம ஸம்யோகத்தாலேயே உண்டாகின்றதென்று தெரிந்து கொள்வாயாக. (உஎ)

𑌸𑌮𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑍁 𑌭𑍂𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌪𑌰𑌮𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌮𑍍।
𑌵𑌿𑌨𑌶𑍍𑌯𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌵𑌿𑌨𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌯𑌃𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿𑌸𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿॥

ஸமம்ஸர்வேஷுபூதேஷு திஷ்டந்தம்பரமேஶ்வரம்,
விநஶ்யத்ஸ்வவிநஶ்யந்தம் யஃபஶ்யதிஸபஶ்யதி. (உ.அ)

பிராணிக ளெல்லாவற்றிலும் பேதமில்லா திருக்கிற தேகேந்திரிய மனங்களுக்கு பிரதான நியாமகனுய், அவை நசித்தாலும் தான் நசிக்காத ஆத்மாவை எவன் பார்க்கின்றுனே, அவன் ஜ்ஞானியாகிருன். (உஅ)

𑌸𑌮𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌹𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌮𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌮𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌮𑍍 ।
𑌨 𑌹𑌿𑌨𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌤𑌤𑍋 𑌯𑌾𑌤𑌿 𑌪𑌰𑌾𑌂 𑌗𑌤𑌿𑌮𑍍 ॥

ஸமம்பஶ்யந்ஹிஸர்வத்ர ஸமவஸ்திதமீஶ்வரம்,
நஹிநஸ்த்யாத்மநாத்மாநம் ததோயாதிபராங்கதிம். (உகூ)

தேகங்க ளெல்லாவற்றிலு மிருக்கிற ஆத்துமாவை ஏக ரூபமாகப் பார்ப்பவன் தன் மனத்தினுல் தன் ஆத்மாவை இம்சிக்கமாட்டான். ஆகையால் பரகதியை அடைவான். ()

𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌚 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑌾𑌣𑌾𑌨𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌶𑌃 ।
𑌯𑌃 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌤𑌥𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑌕𑌰𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌸 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 ॥

ப்ரக்ருத்யைவசகர்மாணி க்ரியமாணாநிஸர்வஶ:,
யஃபஶ்யதிததாத்மாந மகர்த்தாரம்ஸபஶ்யதி. (௩0)

எவன் வியாபாரங்களெல்லாம் பிரக்ருதியினால்செய்யப் பட்டனவென்றும், ஆத்துமா அகர்த்தாவென்றும் பார்க்கிறானோ, அவனே ஆத்துமஸ்வரூபத்தைப் பார்க்கிறான். (௩௰)

𑌯𑌦𑌾 𑌭𑍂𑌤𑌪𑍃𑌥𑌗𑍍𑌭𑌾𑌵𑌮𑍇𑌕𑌸𑍍𑌥𑌮𑌨𑍁𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿।
𑌤𑌤 𑌏𑌵 𑌚 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌸𑌮𑍍𑌪𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌤𑌦𑌾॥

யதாபூதப்ருதக்பாவ மேகஸ்தமநுபஸ்யதி,
ததஏவசவிஸ்தாரம் ப்ரஹ்மஸம்பத்யதேததா. (௩௧)

எப்பொழுதானால் வஸ்து பேதங்களை ஏகவஸ்துவில் (பிரக்ருதியில்) இருப்பதாகப் பார்க்கிறானோ, அந்தப் பிரக்ருதியினாலேயே அநேக பிரபஞ்ச விஸ்தாரத்தைப் பார்க்கிறானோ அப்பொழுது ஆத்துமாவை அடைகிறான். (௩௧)

𑌅𑌨𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑍁𑌣𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌯𑌮𑌵𑍍𑌯𑌯𑌃।
𑌶𑌰𑍀𑌰𑌸𑍍𑌥𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌕𑍌𑌨𑍍𑌤𑍇𑌯 𑌨 𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿 𑌨 𑌲𑌿𑌪𑍍𑌯𑌤𑍇॥

அநாதித்வாந்நிர்க்குணத்வா த்பரமாத்மாயமவ்யயஃ,
சரீரஸ்தோபிகௌந்தேய நகரோதிநலிப்யதே. (௩௨)

இந்த முக்கியமான ஆத்துமா ஆதியில்லாமலிருப்பத ஞல்நாசமில்லாதது, ஸத்வ ரஜஸ் தமோகுணங்கள் இல்லாம லிருப்பதனால் சரீரத்திலிருந்தாலும் தான் எதையும் செய்ய வில்லை, சரீர சுபாவங்களால் பூசப்படாது. (௩௨)

𑌯𑌥𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌗𑌤𑌂 𑌸𑍌𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍍𑌯𑌾𑌦𑌾𑌕𑌾𑌶𑌂 𑌨𑍋𑌪𑌲𑌿𑌪𑍍𑌯𑌤𑍇।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰𑌾𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍋 𑌦𑍇𑌹𑍇 𑌤𑌥𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌨𑍋𑌪𑌲𑌿𑌪𑍍𑌯𑌤𑍇॥

யதாஸர்வகதம்ஸௌக்ஷ்ம்யா தாகாஶம்நோபலிப்யதே,
ஸர்வத்ராவஸ்திதோதேஹே ததாத்மாநோபலிப்யதே. (௩௩)

எப்படி ஆகாசமானது சர்வ வியாப்தமானலும் சூக்ஷ மமாயிருக்கையால் அன்னிய வஸ்துக்களின் சுபாவத்தால் பூசப்படமாட்டாதோ அப்படியே ஆத்துமாவானவன் எல்

லாச் சரீரங்களிலு மிருந்தாலும் சரீர சுபாவங்களால் பூசப் படமாட்டான். (௩௩)

𑌯𑌥𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌯𑌤𑍍𑌯𑍇𑌕𑌃 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑌂 𑌲𑍋𑌕𑌮𑌿𑌮𑌂 𑌰𑌵𑌿𑌃।
𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑍀 𑌤𑌥𑌾 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌯𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌰𑌤॥

யதாப்ரகாஶயத்யேகஃ க்ருத்ஸ்நம்லோகமிமம்ரவிஃ,
க்ஷேத்ரம்க்ஷேத்ரீததா க்ருத்ஸ்நம்ப்ரகாஶயதிபாரத. (௩.௪)

ஓ பாரதா! எப்படி ஒரு சூரியன் இந்தலோகங்களெல்லாவற்றையும் பிரகாசிக்கச்செய்கிருனே, அப்படியே இந்த ஆத்துமா எல்லாச்சரீரங்களேயும் பிரகாசிக்கச்செய்கிருன். ()

𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌯𑍋𑌰𑍇𑌵𑌮𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌷𑌾।
𑌭𑍂𑌤𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌚 𑌯𑍇 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑍇 𑌪𑌰𑌮𑍍॥

க்ஷேத்ரக்ஷேத்ரஜ்ஞயோரேவ மந்தரம்ஜ்ஞாநசக்ஷுஷா,
பூதப்ரக்ருதிமோக்ஷஞ்சயே விதுர்யாந்திதேபரம். (௩௫)

இந்தப் பிரகாரமாக சரீராத்துமாக்களுக்கு பேதங்களையும் பூதரூபமான பிரக்ருதி விமோசனத்தையும் அறிகிறவர்கள் யாரோ அவர்கள் ஆத்துமாவை யடைகிறார்கள். (௩௫)

ஸ்ரீ கீதாஸூ க்ஷேத்ர க்ஷேத்ரஜ்ஞ விபாகயோக மென்கிற

பதின்மூன்றாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

பதினான்காவது அத்தியாயம்.

குணத்திரய விபாக யோகம்.

ஸ்ரீ கிருஷ்ண வாக்கியம்.

𑌪𑌰𑌂𑌭𑍂𑌯𑌃𑌪𑍍𑌰𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍।
𑌯𑌜𑍍𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾𑌮𑍁𑌨𑌯𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌪𑌰𑌾𑌂𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌮𑌿𑌤𑍋𑌗𑌤𑌾𑌃॥

பரம்பூயஃப்ரவக்ஷ்யாமிஜ் ஞானாநாம்ஜ்யஞாநமுத்தமம்,
யக்ஜ்ஞாத்வாமுநயஸ்ஸர்வே பராம்ஸித்திமிதோகதா. (க)

ரிஷிகளெல்லாரும் எந்த ஜ்ஞானத்தையறிந்துகொண்டு இந்த சம்சாரத்திலிருந்து பெரிய சித்தியை யடைந்தார்களோ, ஜ்ஞானங்களில் சிறந்த அப்படிப்பட்ட வேறொரு ஜ்ஞானத்தை மறுபடியும் உனக்குச் சொல்லப்போகிறேன்.

𑌇𑌦𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑍁𑌪𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯 𑌮𑌮 𑌸𑌾𑌧𑌰𑍍𑌮𑍍𑌯𑌮𑌾𑌗𑌤𑌾𑌃 ।
𑌸𑌰𑍍𑌗𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌨𑍋𑌪𑌜𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌲𑌯𑍇 𑌨 𑌵𑍍𑌯𑌥𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌚 ॥

இதம்ஜ்ஞாநமுபாஶ்ரித்ய மமஸாதர்ம்யமாகதாஃ,
ஸர்க்கேபிநோபஜா யந்தேப்ரளயேநவ்யதந்திச. (௨)

இந்தஜ்ஞானத்தை ஆசிரயித்து என் சாம்யத்தையடைந்தவர்கள் சிருஷ்டியில் ஜனிக்கமாட்டார்கள், பிரளயத்தில் லயிக்கமாட்டார்கள். (௨)

𑌮𑌮 𑌯𑍋𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌹𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌗𑌰𑍍𑌭𑌂 𑌦𑌧𑌾𑌮𑍍𑌯𑌹𑌮𑍍 ।
𑌸𑌂𑌭𑌵𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑌤𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌰𑌤 ॥

மமயோநிர்மஹத்ப்ரஹ்ம தஸ்மிந்கர்பந்ததாம்யஹம்,
ஸம்பவஸ்ஸர்வபூதாநாம் ததோபவதிபாரத. (௩)

ஜகத்காரணமான மகத்தான பிரம்ம (பிரக்ருதி) என் சரீரமானது, அதினிடத்தில் நான் கர்ப்பத்தை (சேதனவர்

க்கத்தை) வைக்கிறேன். அர்ஜுனு! அதனுல் (பிரம்மாதிஸ்தம்ப பர்யந்தம்) எல்லாப் பொருள்களுக்கும் உத்பத்தியுண்டாகின்றது. (௩)

ஸவ-யொநிஷு கௌஞெய மூ-ூத-யஸ்ஸஂஹவஂ தியாஃ।
தாஸாஂப்ரஹ்ம ஹஹெத்யொநி ரஹஂவீஜப்ரஃவிதா॥

ஸர்வயோநிஷு கௌந்தேய மூர்த்தயஸ்ஸம்பவந்தியாஃ,
தாஸாம்ப்ரஹ்மமஹத்யோநி ரஹம்பீஜப்ரதஃபிதா. (௪)

கௌந்தேயா! யோனிகளெல்லாவற்றிலும், (தேவமனுஷ்யாதி ஜாதிகளெல்லாவற்றிலும்) எந்தெந்தசரீரங்கள் உன்டாகின்றனவோ அவைகளெல்லாவற்றுக்கும் மகத்தான பிரம்ம (பிரக்ருதி) யோனி (உத்பத்தி ஸ்த்தானம்) ஆகும். நான் பீஜப்பிரதனுகிய (சேதனவர்க்கத்தைச் சேர்ப்பவனுகிய) தகப்பனுகிறேன். (௪)

𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌰𑌜𑌸𑍍𑌤𑌮 𑌇𑌤𑌿 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌸𑌮𑍍𑌭𑌵𑌾𑌃।
𑌨𑌿𑌬𑌧𑍍𑌨𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌮𑌹𑌾𑌬𑌾𑌹𑍋 𑌦𑍇𑌹𑍇 𑌦𑍇𑌹𑌿𑌨𑌮𑌵𑍍𑌯𑌯𑌮𑍍॥

ஸத்வம்ரஜஸ்தமஇதிகுணாஃ ப்ரக்ருதிஸம்பவாஃ,
நிபத்நந்திமஹாபாஹோ தேஹேதேஹிநமவ்யயம். (ரு)

ஓ மஹாபாஹோ! ஸத்வம் ரஜசு தமசு என்று பிரக்ருதி சம்பந்தமான குணங்கள் தேகத்திலிருக்கிற ஸ்வதஃ பரிணாமமில்லாத ஆத்துமாவை பிரக்ருதி சம்பந்தமான தேவ மனுஷ்யாதி தேகசம்பந்தவசத்தால் தேகத்தில்சம்பந்தித்த போது பந்திக்கின்றன. (ரு)

𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌲𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌕𑌮𑌨𑌾𑌮𑌯𑌮𑍍।
𑌸𑍁𑌖𑌸𑌙𑍍𑌗𑍇𑌨 𑌬𑌧𑍍𑌨𑌾𑌤𑌿 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌸𑌙𑍍𑌗𑍇𑌨 𑌚𑌾𑌨𑌘॥

தத்ரஸத்வம்நிர்மலத்வா த்ப்ரகாஶகமநாமயம்,
ஸுகஸங்கேநபத்நாதி ஜ்ஞாநஸ்ங்கேநசாநக. (சு)

ஓ பாபரகிதனே! அந்த குணங்களில் சத்வகுணம் நிர்மலத்வத்தால் ஜ்ஞான ஜனகமும் ஆரோக்கிய ஜனகமும் ஆகும். அது சுகத்திலும் ஜ்ஞாநத்திலும் விருப்பத்தை யுண்டாக்கி, புருஷனை பந்திக்கின்றது. (சு)

𑌰𑌜𑍋 𑌰𑌾𑌗𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿 𑌤𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌸𑌙𑍍𑌗𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌭𑌵𑌮𑍍 ।
𑌤𑌨𑍍𑌨𑌿𑌬𑌧𑍍𑌨𑌾𑌤𑌿 𑌕𑍌𑌨𑍍𑌤𑍇𑌯 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌸𑌙𑍍𑌗𑍇𑌨 𑌦𑍇𑌹𑌿𑌨𑌮𑍍 ॥

ரஜோராகாத்மகம்வித்தி த்ருஷ்ணாஸங்கஸமுத்பவம்,
தந்நிபத்நாதிகௌந்தேய கர்மஸங்கேநதேஹிநம். (எ)

ரஜோகுணம்காமரூபம், த்ருஷ்ணைக்கும் (ஆசைக்கும்) புத்திர மித்திராதி வஸ்துக்களில் விருப்பத்துக்கும் காரணமாய், அவற்றுக்குக் காரணங்களான கர்மங்களில் விருப்பத்தை யுண்டாக்கி ஆத்துமாவை பந்திக்கின்றது. (எ)

𑌤𑌮𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌜𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿 𑌮𑍋𑌹𑌨𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑍇𑌹𑌿𑌨𑌾𑌮𑍍 ।
𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌦𑌾𑌲𑌸𑍍𑌯𑌨𑌿𑌦𑍍𑌰𑌾𑌭𑌿𑌸𑍍𑌤𑌨𑍍𑌨𑌿𑌬𑌧𑍍𑌨𑌾𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌰𑌤 ॥

தமஸ்த்வஜ்ஞாநஜம்வித்தி மோஹநம்ஸர்வதேஹிநாம்,
ப்ரமாதாலஸ்யநித்ராபிஸ் தந்நிபத்நாதிபாரத. (அ)

தமோகுணம் அஞ்ஞானத்தா லுண்டாகின்றது, இது எல்லாப் பிராணிகளின் மோகத்துக்கு (பிரம்மைக்குக்) காரணமென்று தெரிந்துகொள்வாயாக. ஓ அர்ஜுனு! அந்தத் தமோகுணம் பிரமாதம் ஆலஸ்யம் நித்திரை என்பவைகளை யுண்டாக்கிப் புருஷனைப் பந்திக்கின்றது. (அ)

ஸத்த்வம்ஸு௱கெஸஞ்ஜய_தி ரஜ: கர்மணிஹாரத।
ஜ்ஞாநமாவ்ருத்ய து தம: ப்ரமாதெஸஞ்ஜய_த்யுத॥

ஸத்வம்ஸுகேஸஞ்சயதி ரஜஃகர்மணிபாரத,
ஜ்ஞாநமாவ்ருத்யதுதமஃ ப்ரமாதேஸஞ்சயத்யுத. (கூ)

அர்ஜுனு! சத்வகுணம் சுகத்தில் புருஷனை பந்திக்கின்றது, ரஜோகுணம் கிரியையில்பந்திக்கின்றது. தமோகுணம்

ஜ்ஞானத்தை மறைத்து விபரீதஜ்ஞானத்தை யுண்டாக்கி விபரீத வியாபாரத்தில் பிரவர்த்திக்கச் செய்கின்றது. (கூ)

𑌰𑌜𑌸𑍍𑌤𑌮𑌶𑍍𑌚𑌾𑌭𑌿𑌭𑍂𑌯 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂𑌭𑌵𑌤𑌿𑌭𑌾𑌰𑌤।
𑌰𑌜𑌸𑍍𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌤𑌮𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌤𑌮𑌸𑍍𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂𑌰𑌜𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾॥

ரஜஸ்தமஶ்சாபிபூய ஸத்வம்பவதிபா.ரத,
ரஜஸ்ஸத்வம்தமஶ்சைவ தமஸ்ஸத்வம்ரஜஸ்ததா. (க0)

அர்ஜுநா! சத்வ குணமானது ரஜோ குணத்தையும் தமோகுணத்தையும் திரஸ்கரித்து பிரகாசிக்கின்றது, ரஜோ குணமானது சத்வகுணத்தையும் தமோகுணத்தையும் திரஸ்கரித்துபிரகாசிக்கின்றது, அப்படியே தமோகுணமானது சத்வகுணத்தையும் ரஜோகுணத்தையும் திரஸ்கரிக்கின்றது.

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌦𑍇𑌹𑍇𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶 𑌉𑌪𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇।
𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂𑌯𑌦𑌾 𑌤𑌦𑌾𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌵𑌿𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌂𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑍁𑌤॥

ஸர்வாத்வாரேஷு தேஹேஸ்மிந் ப்ரகாஶஉபஜாயதே,
ஜ்ஞாநம்யதாததாவித்யாத் விவ்ருத்தம்ஸத்வமித்யுத. (கக)

இந்த தேகத்தில் சமஸ்தமான சக்ஷுராதி யிந்திரிய ரூபமான ஜ்ஞானமார்க்கங்களில் எப்பொழுது நிஜஸ்வரூபத்தைத் தெரிவிக்கிற தத்துவஜ்ஞானம் உண்டாகுமோ அப்பொழுது சத்துவகுணமே விருத்தியடைந்திருக்கிறதென்று தெரிந்துகொள்ளவேண்டும். (கக)

𑌲𑍋𑌭𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌰𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾𑌮𑌶𑌮𑌃 𑌸𑍍𑌪𑍃𑌹𑌾।
𑌰𑌜𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌜𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑍇 𑌭𑌰𑌤𑌰𑍍𑌷𑌭॥

லோபஃப்ரவ்ருத்திராரம்பஃ கர்மணாமஶமஸ்ப்ருஹா,
ரஜஸ்யேதாநிஜாயந்தே விவ்ருத்தேபரதர்ஷப. (கஉ)

அர்ஜுனா! லோபம், வியாபாரம், கர்மாரம்பம், அஶாந்தி, ஸ்ப்ருஹை, இவை ரஜோகுணம் அதிகரித்தபோது உண்டாகும். (கஉ)

𑌅𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑍋𑌽𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌦𑍋𑌮𑍋𑌹𑌏𑌵𑌚।
𑌤𑌮𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌾𑌨𑌿𑌜𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑍇𑌕𑍁𑌰𑍁𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨 கங॥

அப்ரகாஶோப்ரவ்ருத்திஶ்ச ப்ரமாதோமோஹஏவச,
தமஸ்யேதாநிஜாயந்தே விவ்ருத்தேகுருநந்தந. (கங)

குருநந்தனே! அப்பிரகாசம், ஆலஸ்யம், பிரமாதம், மோகம், இவைகள் தமோகுணம் விருத்தியானபோது உண்டாகும். (கங)

𑌯𑌦𑌾𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑍇𑌤𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌳𑌯𑌂𑌯𑌾𑌤𑌿𑌦𑍇𑌹𑌭𑍃𑌤𑍍।
𑌤𑌦𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌵𑌿𑌦𑌾𑌂𑌲𑍋𑌕𑌾 𑌨𑌮𑌲𑌾𑌨𑍍𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇॥

யதாஸத்வேப்ரவ்ருத்தேது ப்ரளயம்யாதிதேஹப்ருத்,
ததோத்தமவிதாம்லோகா நமலாந்ப்ரதிபத்யதே. (கச)

எப்பொழுதானல் புருஷன் சத்வகுணம் விருத்தியான போது மரணத்தை யடைகிறனே, அப்பொழுது உத்தம

மான ஆத்மஸ்வரூபத்தை யறிந்த ஜ்ஞானிகளுடைய நிர்மல
மான குலங்களில் பிறக்கிறான். (கச)

𑌰𑌜𑌸𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌲𑌯𑌂 𑌗𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌸𑌙𑍍𑌗𑌿𑌷𑍁 𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇।
𑌤𑌥𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌲𑍀𑌨𑌸𑍍𑌤𑌮𑌸𑌿 𑌮𑍂𑌢𑌯𑍋𑌨𑌿𑌷𑍁 𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇॥

ரஜஸிப்ரளயங்கத்வா கர்மஸங்கிஷு ஜாயதே,
ததாப்ரலீநஸ்தமஸி மூடயோநிஷு ஜாயதே. (கரு)

ரஜோகுணம் விருத்தியானபோது மரணமடைந்தவன் சுவர்க்காதிபலங்களை விரும்பிக் கர்மங்களைச் செய்பவர்களுடைய குலத்தில் பிறக்கிறான், தமோகுணம் விருத்தியான போது மரணமடைந்தவன் புருஷார்த்தத்துக்குத் தகாத ஜன்மத்தில் பிறக்கிறான். (கரு)

𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌃 𑌸𑍁𑌕𑍃𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌹𑍁𑌃 𑌸𑌾𑌤𑍍𑌵𑌿𑌕𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌲𑌂 𑌫𑌲𑌮𑍍।
𑌰𑌜𑌸𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌫𑌲𑌂 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌮𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌤𑌮𑌸𑌃 𑌫𑌲𑌮𑍍॥

கர்மணஸ்ஸுக்ருதஸ்யா ஹுஸ்ஸாத்விகம்நிர்மலம்பலம்,
ரஜஸஸ்துபலந்துக்க மஜ்ஞாநந்தமஸஃபலம். (கசு)

பலத்தை விரும்பாமல் பகவதாராதனரூபமாகச் செய்யப்பட்ட கர்மத்துக்குப்பலமான துக்ககந்தமில்லாத சுகமே சத்துவகுணபலம், ரஜோகுணத்துக்குப் பலம் துக்கமாகும், தமோ குணத்துக்குப் பலம் அஜ்ஞானமென்று சொல்லுவார்கள். (கசு)

𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌸𑌂𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌰𑌜𑌸𑍋 𑌲𑍋𑌭 𑌏𑌵 𑌚।
𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌦𑌮𑍋𑌹𑍌 𑌤𑌮𑌸𑍋 𑌭𑌵𑌤𑍋𑌽𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑍇𑌵 𑌚॥

ஸத்வாத்ஸஞ்ஜாயதேஜ் ஞாநம்ரஜஸோலோபஏவச,
ப்ரமாதமோஹௌதமஸோ பவதோஜ்ஞாநமேவச. (கஎ)

சத்துவகுணத்தால் ஜ்ஞானமும், ரஜோ குணத்தால் லோபமும், தமோகுணத்தால் பிரமாதமும் விபரீதஜ்ஞானமும் அஜ்ஞானமும் உண்டாகும். (கஎ)

𑌊𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌂 𑌗𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌰𑌾𑌜𑌸𑌾𑌃।
𑌜𑌘𑌨𑍍𑌯𑌗𑍁𑌣𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌸𑍍𑌥𑌾 𑌅𑌧𑍋 𑌗𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑌾𑌮𑌸𑌾𑌃॥

ஊர்த்வங்கச்சந்திஸத்வஸ்தா மத்யேதிஷ்டந்திராஜஸாஃ,
ஜகந்யகுணவிருத்திஸ்தா அதோகச்சந்திதாமஸாஃ. (கஅ)

சத்துவகுணத்தி லிருப்பவர்கள் மேலே போகிறார்கள் (மோக்ஷத்தை யடைகிறார்கள்,) ரஜோகுணத்தி லிருப்பவர்கள் மத்தியத்தில் நிற்கிறார்கள் (தேவ மநுஷ்யாதி ஜன்மங்களில் திரிகிறார்கள்,) தமோகுண நிஷ்ட்டர்கள் தாழ்ந்த குணக்கிரியைகளை யாசிரயித்து அதோகதியை யடைகிறார்கள் (ஈன ஜன்மங்களை யடைகிறார்கள்.) (கஅ)

𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌂 𑌗𑍁𑌣𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌯𑌦𑌾 𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍁𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿।
𑌗𑍁𑌣𑍇𑌭𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌪𑌰𑌂 𑌵𑍇𑌤𑍍𑌤𑌿 𑌮𑌦𑍍𑌭𑌾𑌵𑌂 𑌸𑍋𑌽𑌧𑌿𑌗𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿॥

நாந்யங்குணேப்யஃகர்த்தா ரம்யதாத்ரஷ்டாநுபஶ்யதி,
குணேப்யஶ்சபரம்வேத்திமத் பாவம்ஸோதிகச்சதி. (௧௯)

ஜ்ஞான முள்ளவன் எப்பொழுது சத்வ ரஜஸ் தமோ குணங்களைப் பார்க்கிலும் வேறு கர்த்தாவை யறியாமல் இந்தக்குணங்களெல்லாவற்றைப்பார்க்கிலும் விலக்ஷணனை ஆத்துமாவை அகர்த்தாவென்று அறிகிறானோ அவன் என் பாவத்தை அடைகிறான். (௧௯)

𑌗𑍁𑌣𑌾𑌨𑍇𑌤𑌾𑌨𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯 𑌤𑍍𑌰𑍀𑌨𑍍𑌦𑍇𑌹𑍀 𑌦𑍇𑌹𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌭𑌵𑌾𑌨𑍍।
𑌜𑌨𑍍𑌮𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌜𑌰𑌾𑌦𑍁𑌃𑌖𑍈𑌰𑍍𑌵𑌿𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍋𑌽𑌮𑍃𑌤𑌮𑌶𑍍𑌨𑍁𑌤𑍇॥

குணாநேதாநதீத்யத்ரீந்தேஹீ தேஹஸமுத்பவாந்,
ஜந்மம்ருத்யுஜராதுஃகைர் விமுக்தோம்ருதமஶ்நுதே. (௨௦)

இந்த தேகியான ஆத்துமா தேகத்திலுண்டான இந்த மூன்று குணங்களையும் அதிக்கிரமித்து, பிறப்பு இறப்பு

முதுமை துக்கம் இவைகளால் விடப்பட்டவனுய் ஆத்துமா னுபவத்தை யடைகிறுன். (௨௦)

அர்ஜ்ஜுன வாக்கியம்.

𑌕𑍈𑌰𑍍𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑍈𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌨𑍍𑌗𑍁𑌣𑌾𑌨𑍇𑌤𑌾𑌨𑌤𑍀𑌤𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍋।
𑌕𑌿𑌮𑌾𑌚𑌾𑌰𑌃 𑌕𑌥𑌂 𑌚𑍈𑌤𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌨𑍍𑌗𑍁𑌣𑌾𑌨𑌤𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇॥

கைர்லிங்கைஸ்த்ரீந்குணநே தாநதீதோபவதிப்ரபோ,
கிமாசார:கதஞ்சைதாம் ஸ்த்ரீந்குணாநதிவர்த்ததே. (௨௧)

பிரபுவே! இந்த மூன்று குணங்களை அதிக்கிரமித்தவன் எந்த அடையாளங்களோடு கூடியிருப்பான், அவன் எந்த ஆசாரத்தையுடையவன், எந்தவுபாயத்தினுல் அவன் மூன்று குணங்களையும் அதிக்கிரமிப்பான். (௨௧)

𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌂𑌚𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌂𑌚 𑌮𑍋𑌹𑌮𑍇𑌵𑌚𑌪𑌾𑌣𑍍𑌡𑌵।
𑌨𑌦𑍍𑌵𑍇𑌷𑍍𑌟𑌿𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌨𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑌿𑌕𑌾𑌂𑌕𑍍𑌷𑌤𑌿॥

ப்ரகாஶஞ்சப்ரவ்ருத்திஞ்ச மோஹமேவசபாண்டவ,
நத்வேஷ்டிஸம்ப்ரவ்ருத்தாநி நநிவ்ருத்தாநிகாங்க்ஷதி. (௨௨)

ஓ பாண்டவா! தனக்கு (இஷ்டமில்லாத ஆத்மேதர வஸ்துக்களில்) பிரவர்த்தித்த (சத்துவ காரியமான) பிரகாசத்தையும், (ரஜோ காரியமாகிய) யத்நத்தையும், (தமோ காரியமாகிய) மோகத்தையும் த்வேஷிக்கமாட்டான். (அப்மடியே ஆத்மேதரமான இஷ்ட வஸ்துக்களில்) பிரகாச வியாபார மோகங்கள் நிவர்த்தித்தாலும் அவற்றை விரும்பபாட்டான். (௨௨)

𑌉𑌦𑌾𑌸𑍀𑌨𑌵𑌦𑌾𑌸𑍀𑌨𑍋 𑌗𑍁𑌣𑍈𑌰𑍍𑌯𑍋 𑌨 𑌵𑌿𑌚𑌾𑌲𑍍𑌯𑌤𑍇।
𑌗𑍁𑌣𑌾 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨𑍍𑌤 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌯𑍋𑌵𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑌿 𑌨𑍇𑌂𑌗𑌤𑍇॥

உதாஸீநவதாஸீநோ குணைர்யோநவிசால்யதே,
குணாவர்த்தந்தஇத்யேவ யோவதிஷ்ட்டதிநேங்கதே. (௨௩)

எவன் மத்தியஸ்தன்போல (ராகத்துவேஷமில்லாமல்) இருப்பவனாய், சத்வ ரஜஸ் தமோகுணங்களால் அசைக்கப் படமாட்டானோ, மேலும் எவன் அந்தக் குணங்கள் தங்கள் காரியங்களில் இருக்கின்றனவென்று நினைத்து தான் எதையுஞ்செய்யாமல் சும்மா இருக்கிறானோ. (௨௩)

𑌸𑌮𑌦𑍁𑌃𑌖𑌸𑍁𑌖𑌸𑍍𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌥𑌃 𑌸𑌮𑌲𑍋𑌷𑍍𑌟𑌾𑌶𑍍𑌮𑌕𑌾𑌂𑌚𑌨𑌃।
𑌤𑍁𑌲𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑍋 𑌧𑍀𑌰𑌸𑍍𑌤𑍁𑌲𑍍𑌯𑌨𑌿𑌨𑍍𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌸𑌂𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌿𑌃॥

ஸமது:கஸுக:ஸ்வஸ்த ஸமலோஷ்டாஶ்மகாஞ்சந:,
துல்யப்ரியாப்ரியோ தீர ஸ்துல்யநிந்தாத்மஸம்ஸ்துதி:. (௨௪)

துக்கத்திலும் சுகத்திலும் சமசித்தனாய் ஆத்துமாவினிடத்திலேயே நின்று, மண்ணாங்கட்டி, கல், பொன் இவற்றை சமமாய்நினைத்து பிரியாப்பிரியங்களைச் சமமாய்நினைத்து, தத்துவ விவேகமுண்டாகி, தன்னை நிந்தித்தாலும் துதித்தாலும் சமமாய் நினைப்பவன் எவனோ. (௨௪)

𑌮𑌾𑌨𑌾𑌵𑌮𑌾𑌨𑌯𑍋𑌸𑍍𑌤𑍁𑌲𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑍁𑌲𑍍𑌯𑍋 𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌰𑌿𑌪𑌕𑍍𑌷𑌯𑍋𑌃।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌰𑌂𑌭𑌪𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑍀 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌤𑍀𑌤𑌃 𑌸 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇॥

மாநாவமாநயோஸ்துல்யஸ் துல்யோமித்ராரிபக்ஷயோ:,
ஸர்வாரம்பபரித்யாகீ குணாதீதஸ்ஸஉச்யதே. (௨௫)

மானவமானங்களையும் மித்திர பக்ஷசத்துருபக்ஷங்களை சமமாகநினைத்து பிரயத்நங்களெல்லாவற்றையும் விட்டவன்

எவனே, அவனே சத்துவ ரஜஸ் தமோ குணங்களை விட்டவ னென்று சொல்லப்படுகிறான். (உரு)

𑌮𑌾𑌂 𑌚 𑌯𑍋𑌽𑌵𑍍𑌯𑌭𑌿𑌚𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌯𑍋𑌗𑍇𑌨 𑌸𑍇𑌵𑌤𑍇।
𑌸 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌨𑍍𑌸𑌮𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑍈𑌤𑌾𑌨𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌭𑍂𑌯𑌾𑌯 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌤𑍇॥

மாஞ்சயோவ்யபிசாரேண பக்தியோகேஸேவதே,
ஸகுணாந்ஸமதீத்யைதாந் ப்ரஹ்மபூயாயகல்பதே. (உசு)

எவன் என்னை ஏகநிச்சயத்தோடுகூடின பக்தியோகத்தால் பஜிக்கிறானோ, அவனும் இந்த மூன்று குணங்களையும் அதிக்கிரமித்து பிரம்மஸ்வரூப பிராப்திக்குத் தகுந்தவனாகிறான். (உசு)

𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍋 𑌹𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌹𑌮𑌮𑍃𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌵𑍍𑌯𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌚।
𑌶𑌾𑌶𑍍𑌵𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌚 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍁𑌖𑌸𑍍𑌯𑍈𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌚॥

ப்ரஹ்மணோஹிப்ரதிஷ்ட்டாஹ மம்ருதஸ்யாவ்யயஸ்யச,
ஶாஶ்வதஸ்யசதர்மஸ்ய ஸுகஸ்யைகாந்திகஸ்யச. (௨௭)

ஆனந்தரூபமாய் சாசுவதமான ஆத்துமாவுக்கும் சாசுவதமான தர்மத்துக்கும் (ஐசுவரியத்துக்கும்,) அத்தியந்திக சுகத்துக்கும் நானே இருப்பிடம். (௨௭)

ஸ்ரீ கீதாஸு குணத்திரய விபாக யோக மென்கிற

பதினான்காவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

பதினைந்தாவது அத்தியாயம்.

புருஷோத்தமப் பிராப்தி யோகம்.

ஸ்ரீ கிருஷ்ண வாக்கியம்.

𑌊𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌮𑍂𑌲𑌮𑌧𑌃𑌶𑌾𑌖𑌮𑌶𑍍𑌵 𑌤𑍍𑌥𑌂𑌪𑍍𑌰𑌾𑌹𑍁𑌰𑌵𑍍𑌯𑌯𑌮𑍍।
𑌛𑌨𑍍𑌦𑌾𑌂𑌸𑌿𑌯𑌸𑍍𑌯𑌪𑌰𑍍𑌣𑌾𑌨𑌿 𑌯𑌸𑍍𑌤𑌂𑌵𑍇𑌦𑌸𑌵𑍇𑌦𑌵𑌿𑌤𑍍॥

ஊர்த்வமூலமதஶ்ஶாக மஶ்வத்தம்ப்ராஹுரவ்யயம்,
சந்தாம்ஸியஸ்யபர்ணாநி யஸ்தம்வேதஸவேதவித். (௧)

சம்சாரமே அஶ்வத்தம், சப்தலோகங்களுக்கு மேலாயிருக்கிற சதுர்முகனே இதற்கு வேர், பூமியிலிருக்கிற ஜங்கமஸ்தாவரமானவஸ்துக்களெல்லாம் கிளைகள். நல்ல ஆத்மஜ்ஞானம் பிறந்தாலல்லது இது நிவர்த்தியாகாமையால் நித்

தியம், சுவர்க்காதிபலார்த்தங்களான கர்மங்களை பிரதிபாதித்து சம்சார விருக்ஷத்தை விருத்திசெய்வதனுல் வேதங்கள் இதற்கு இலைகளென்று சொல்லப்பட்டன. (க)

ஊயெ௺ாயூ௯ஂ ஷூஸூதாஷுஸ்யூ௱ாவா
ஒுணஷுவூஜாவிஷய ஷூவாஜாஃ।
ஊயயூ௨ஹ௵ா நூநுஸஜ தாநி .
கூ௨௯ா நுவைநூநி௨நுஷ்யூலொகெ॥

அதச்சோர்த்வம்ப்ரஸ்ருதாஸ்தஸ்யஶாகா குணப்ரவ்ருத்தாவிஷயப்ரவாளாஃ, அதச்சமூலான்யநுஸந்த்தாநி கர்மாநுபந்தீநிமநுஷ்யலோகே. (உ)

அந்த விருக்ஷத்திலுடைய சாகைகள் கீழிலும் மேலிலும் (மனுஷ்யாதிரூபமாகவும் தேவாதிரூபமாகவும்) வியாபித்திருக்கின்றன. அவை சத்துவ ரஜஸ் தமோ குணங்க

ளால் விருத்தியடைகின்றன, சப்தாதி விஷயங்களே அந்த சாகைகளுக்குத் தளிர்கள், அதின்கீழே மனுஷ்ய லோகத்திலும் கர்மங்கள் என்கிற அவிச்சின்னங்களான சிறுவேர்கள் அநேகமாகச் சம்பந்தித்திருக்கின்றன. (உ)

𑌨 𑌰𑍂𑌪𑌮𑌸𑍍𑌯𑍇𑌹 𑌤𑌥𑍋𑌪𑌲𑌭𑍍𑌯𑌤𑍇
𑌨𑌾𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌨 𑌚𑌾𑌦𑌿𑌰𑍍𑌨 𑌚 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾।
𑌅𑌶𑍍𑌵𑌤𑍍𑌥𑌮𑍇𑌨𑌂 𑌸𑍁𑌵𑌿𑌰𑍂𑌢𑌮𑍂𑌲𑌮𑍍
𑌅𑌸𑌙𑍍𑌗𑌶𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌦𑍃𑌢𑍇𑌨 𑌛𑌿𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾॥

நரூபமஸ்யேஹததோபலப்யதே நாந்தோநசாதிர்நசஸம்ப்ரதிஷ்டா, அஶ்வத்தமேநம்ஸுவிரூடமூலமஸங்கஶஸ்த்ரேணத்ருடேநசித்வா.

இந்த லோகத்தில் இதின் ஸ்வரூபமும், நாசமும், ஆரம்பமும், அஜ்ஞானரூபமான ஆதாரமும் அறியப்படாது. ஸ்த்திரமாக நான்கு பக்கத்திலும் வேரூன்றின இந்த அஶ்

வத்தத்தை(ஆத்மஜ்ஞானத்தினல்) த்ருடமான அஸங்கம் (குணங்களில்விருப்பத்தைவிடுதல்) என்கிறவாளால்வெட்டி.

𑌤𑌤𑌃𑌪𑌦𑌂𑌤𑌤𑍍𑌪𑌰𑌿𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌿𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂
𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌗𑌤𑌾 𑌨𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨𑍍𑌤𑌿𑌭𑍂𑌯𑌃।
𑌤𑌮𑍇𑌵𑌚𑌾𑌦𑍍𑌯𑌂𑌪𑌰𑍁𑌷𑌂𑌪𑍍𑌰𑌪𑌦𑍍𑌯𑍇
𑌯𑌤𑌃𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍃𑌤𑌾𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑍀॥

ததஃபதந்தத்பரிமார்க்கிதவ்யம் யஸ்மிந்கதாநநிவர்த்தந்திபூயஃ, தமேவசாத்யம்புருஷம்ப்ரபத்யேயதஃ ப்ரவ்ருத்திப்ரஸ்ருதாபுராணி.

அதனுல் எங்கேபோனவர்கள் மறுபடியும்பிறக்கமாட்டார்களோ அந்த பிராப்யத்தைத் தேடவேண்டியது. எவனிடத்திலிருந்து புராதனமான இந்தக் குணங்களில் ஆஸக்தி பிரசரித்ததோ அந்த ஆதிபுருஷனை (பகவானை) சரணமாய் பஜிக்கவேண்டும். (௪)

𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑍋𑌹𑌾𑌜𑌿𑌤 𑌸𑌙𑍍𑌗𑌦𑍋𑌷𑌾
𑌅𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌕𑌾𑌮𑌾𑌃।
𑌦𑍍𑌵𑌨𑍍𑌦𑍍𑌵𑍈𑌰𑍍𑌵𑌿𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌃𑌸𑍁𑌖𑌦𑍁𑌃𑌖𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑍈
𑌰𑍍𑌗𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌮𑍂𑌢𑌾𑌃𑌪𑌦𑌮𑌵𑍍𑌯𑌯𑌂 𑌤𑌤𑍍॥

நிர்மாநமோஹாஜிதஸங்கதோஷா அத்யாத்மநித்யாவிநிவர்த்த காமாஃ, த்வந்த்வைர்விமுக்தாஸ்ஸுகதுஃ கஸம்ஜ்ஞைர்கச்சந்த்யமூடாஃபதமவ்யயந்தத். (௫)

அநாத்துமாவில் ஆத்துமாபிமான ரூபியாகிய மோகத்தைவிட்டு, சத்துவ ரஜஸ் தமோ குணங்களில் விருப்பத்தை வென்று, ஆத்தும ஜ்ஞானத்தில் விருப்பமுண்டாகி, அன்னியமான எண்ணங்களெல்லாவற்றையும்விட்டு, சுகதுக்கங்கள் என்கிற த்வந்த்வங்களால் விடப்பட்டவர்களாய், ஆத்துமா இது, அநாத்துமா இது, என்கிற விவேகமுள்ளவர்

கள், அபரிமிதஜ்ஞானரூபமான ஆத்துமஸ்வரூபத்தையடைகிறார்கள். (௫)

𑌨 𑌤𑌦𑍍𑌭𑌾𑌸𑌯𑌤𑍇 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑍋 𑌨 𑌶𑌶𑌾𑌙𑍍𑌕𑍋 𑌨 𑌪𑌾𑌵𑌕𑌃।
𑌯𑌦𑍍𑌗𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌨 𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌤𑌦𑍍𑌧𑌾𑌮 𑌪𑌰𑌮𑌂 𑌮𑌮॥

நதத்பாஸயதேஸூர்யோ நஶஶாங்கோநபாவகஃ,
யத்கத்வாநநிவர்த்தந்தே தத்தாமபரமம்மம. (௬)

அந்த ஆத்துமாவினுடைய தேஜஸை, சூரியனாகிலும் சந்திரனாகிலும் அக்கினியாகிலும் பிரகாசிக்கச் செய்யமாட்டார்கள். எதை யடைந்தபிறகு மறுபடியும் பிரக்ருதி சம்பந்தமில்லையோ, அந்தச் சிறந்த ஒளியுருவான ஆத்துமஸ்வரூபம் எனது (என் ஸ்வரூபம்) (௬)

𑌮𑌮𑍈𑌵𑌾𑌂𑌶𑍋 𑌜𑍀𑌵𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌜𑍀𑌵𑌭𑍂𑌤𑌃 𑌸𑌨𑌾𑌤𑌨𑌃।
𑌮𑌨𑌃𑌷𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌷𑌤𑌿॥

மமைவாம்ஶோஜீவலோகே ஜீவபூதஸ்ஸநாதநः,
மநஷ்ஷஷ்டாநீந்த்ரியாணி ப்ரக்ருதிஸ்தாநிகர்ஷதி, (எ)

சாசுவதமான என் அம்ஶமே ஜீவரூபமாய் இந்த ஜீவலோகத்திலிருந்து, பிரக்ருதி ரூபங்களான சரீரங்களிலிருக்கிறமனத்தோடுசேர்ந்த ஆறிந்திரியங்களையும்இழுக்கின்றது.

𑌶𑌰𑍀𑌰𑌂 𑌯𑌦𑌵𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿 𑌯𑌚𑍍𑌚𑌾𑌪𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌕𑍍𑌰𑌾𑌮𑌤𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃।
𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑍍𑌵𑍈𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌸𑌂𑌯𑌾𑌤𑌿 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌰𑍍𑌗𑌨𑍍𑌧𑌾𑌨𑌿𑌵𑌾𑌶𑌯𑌾𑌤𑍍।

ஶரீரம்யதவாப்நோதியச்சாப் யுத்க்ராமதீஶ்வர,
க்ருஹீத்வைதாநிஸம்யாதி வாயுர்கந்தாநிவாஶயாத். (அ)

வாயுவானது வாசனையுள்ள வஸ்துக்களிலிருந்து சூக்ஷ்மமான கந்தாம்ஶத்தை கிரகிப்பதுபோல, இந்து ஆத்துமா எந்தச் சரீரத்தை ஆசிரயிக்கின்றதோ, எந்தசரீரத்திலிருந்து வெளியில் போகின்றதோ, அவ்விடயங்களிலெல்லாம் இந்த

இந்திரியங்களை (சூக்ஷ்மரூபமாக) கிரகித்துக்கொண்டு போகின்றது. (அ)

ஶ்ரோத்ரம் சக்ஷு: ஸ்பர்ஶநம் ச ரஸநம் க்ராணமேவ ச।
அதிஷ்டாய மநஶ்சாயம் விஷயாநுபஸேவதே॥

ஶ்ரோத்ரஞ்சக்ஷுஸ்பர்ஶநஞ்ச ரஸநக்ராணமேவச,
அதிஷ்டாயமநஶ்சாயம் விஷயாநுபஸேவதே. (கூ)

சுரோத்திரம், நேத்திரம், ஸ்பர்ஶேந்திரியம், ஜிஹ்வை கிராணம், மனம் இவைகளை வசப்படுத்திக்கொண்டு, ஆத்துமா சப்தாதி விஷயங்களை அனுபவிக்கின்றது. (கூ)

உத்க்ராமந்தம் ஸ்திதம் வாபி புஞ்ஜாநம் வா குணாந்விதம்।
விமூடா நாநுபஶ்யந்தி பஶ்யந்தி ஜ்ஞாநசக்ஷுஷ:॥

உதக்ராமந்தம்ஸ்திதம்வாபி புஞ்ஜாநம்வாகுணாந்விதம்,
விமூடாநாநுபஶ்யந்தி பஶ்யந்திஜ்ஞாநசக்ஷுஷஃ. (௧௦)

பிரக்ருதிசம்பந்தமான குணங்களோடுசேர்ந்த ஆத்துமாவை, தத்துவ ஜ்ஞானமில்லாதவர்கள் எழுந்திருக்கும் போதாகிலும், நிற்கும்போதாகிலும், விஷயங்களை யனுபவிக்குப்போதாகிலும் பார்க்கமாட்டார்கள், ஜ்ஞானத் திருஷ்டியுள்ளவர்கள் பார்க்கிறார்கள். (௧௦)

𑌯𑌤𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌯𑍋𑌗𑌿𑌨𑌶𑍍𑌚𑍈𑌨𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌮𑍍।
𑌯𑌤𑌨𑍍𑌤𑍋𑌽𑌪𑍍𑌯𑌕𑍃𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑍋 𑌨𑍈𑌨𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌚𑍇𑌤𑌸𑌃

யதந்தோயோகிநஶ்சைநம் பஶ்யந்த்யாத்மந்யவஸ்திதம்,
யதந்தோப்யக்ருதாத்மாநோ நைநம்பஶ்யந்த்யசேதஸஃ. (௧௧)

ஆத்தும ஜ்ஞானத்தில் பிரயத்நம் செய்துகொண்டிருக்கிற யோகிகள் சிலர் ரரீரத்திலிருக்கிற இந்த ஆத்துமாவைப்

பார்க்கிறார்கள், யத்நம் செய்தாலும் (பகவத் பிரபத்தி யில்லாமையால்) பரிசுத்த மனமில்லாதவர்கள் இந்த ஆத்துமாவைப் பார்க்கமாட்டார்கள். (௧௧)

𑌯𑌦𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌗𑌤𑌂 𑌤𑍇𑌜𑍋 𑌜𑌗𑌦𑍍𑌭𑌾𑌸𑌯𑌤𑍇𑌽𑌖𑌿𑌲𑌮𑍍।
𑌯𑌚𑍍𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌮𑌸𑌿 𑌯𑌚𑍍𑌚𑌾𑌗𑍍𑌨𑍌 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍇𑌜𑍋 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿 𑌮𑌾𑌮𑌕𑌮𑍍॥

யதாதித்யகதந்தேஜோ ஜகத்பாஸயதேகிலம்,
யச்சந்த்ரமஸியச்சாக்நௌ தத்தேஜோவித்திமாமகம். (௧௨)

லோகமெல்லாவற்றையும் பிரகாசிக்கச் செய்கிற சூரியனிடத்திலிருக்கிற ஒளியும், சந்திரனிடத்திலிருக்கிற ஒளியும், அக்கினியிலிருக்கிற ஒளியும் என்னுடைய ஒளியேயென்று தெரிந்துகொள்வாயாக. (௧௨)

𑌗𑌾𑌮𑌾𑌵𑌿𑌶𑍍𑌯 𑌚 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌧𑌾𑌰𑌯𑌾𑌮𑍍𑌯𑌹𑌮𑍋𑌜𑌸𑌾।
𑌪𑍁𑌷𑍍𑌣𑌾𑌮𑌿 𑌚𑍌𑌷𑌧𑍀𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌃 𑌸𑍋𑌮𑍋 𑌭𑍂𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌰𑌸𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌃॥

காமாவிஶ்யாசபூதாநி தாரயாம்யஹமோஜஸா,
புஷ்ணாமிசௌஷதீஸ்ஸர்வா ஸ்ஸோமோபூத்வாரஸாத்மகஃ. ()

நான் பூமியை அனுப்பிரவேசித்து என் சக்தியால் வஸ்துக்களெல்லாவற்றையும் தரிக்கிறேன், அமிருதரஸமயனை சந்திரனாய் நான் ஒஷதிகளெல்லாம் விருத்திசெய்கிறேன்.()

𑌅𑌹𑌂𑌵𑍈𑌶𑍍𑌵𑌾𑌨𑌰𑍋𑌭𑍂𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿𑌨𑌾𑌂𑌦𑍇𑌹𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌃
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌪𑌾𑌨𑌸𑌮𑌾𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌪𑌚𑌾𑌮𑍍𑌯𑌨𑍍𑌨𑌂𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌧𑌮𑍍॥

அஹம்வைஶ்வாநரோபூத்வா ப்ராணிநாந்தேஹமாஶ்ரிதஃ,
ப்ராணாபாநஸமாயுக்தஃ பசாம்யந்நஞ்சதுர்விதம். (கச)

நான் அக்கினிரூபனாய் சர்வ பிராணிகளின் சரீரங்களையும் ஆசிரயித்து பிராண பானங்களோடுகூடி (காத்தியம், சோஷ்யம், லேஹ்யம், பேயம், என்று) நான்குவிதமான அன்னங்களை பசனம் பண்ணுகிறேன். (கச)

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯𑌚𑌾𑌹𑌂𑌹𑍃𑌦𑌿𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑍋
𑌮𑌤𑍍𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌿𑌰𑍍𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑌪𑍋𑌹𑌨𑌂 𑌚।
𑌵𑍇𑌦𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍈𑌰𑌹𑌮𑍇𑌵 𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑍋
𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌕𑍃𑌦𑍍𑌵𑍇𑌦𑌵𑌿𑌦𑍇𑌵 𑌚𑌾𑌹𑌮𑍍॥

ஸர்வஸ்யசாஹம்ஹ்ருதிஸந்நிவிஷ்டோ மத்தஸ்ம்ருதிர்ஜ்ஞாநமபோஹநஞ்ச, வெதைஶ்சஸர்வைரஹமேவவேத்யோ வேதாந்தக்ருதவேதவிதேவசஹாம். (கரு)

எல்லா வஸ்துக்களுக்கும் நான் இருதயத்தி லிருக்கிறவன், அனுபவித்த வஸ்துக்களை ஸ்மரித்தலும், புதியவற்றை அறிதலும், ஊகித்தலும் என்னாலேயே உண்டாகின்றன. வேதங்க ளெல்லாவற்றிலும் நானே யறியத்தகுந்தவன், வேதங்களுக்கு (வேதோக்த கர்மங்களுக்கு) பலம் கொடுக்கிறவனும் நானே, வேதங்களை அறிந்தவனும் நானே. (கரு)

𑌦𑍍𑌵𑌾𑌵𑌿𑌮𑍌 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍌 𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌕𑍍𑌷𑌰𑌶𑍍𑌚𑌾𑌕𑍍𑌷𑌰 𑌏𑌵 𑌚।
𑌕𑍍𑌷𑌰𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌿 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌕𑍂𑌟𑌸𑍍𑌥𑍋𑌽𑌕𑍍𑌷𑌰 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇॥

த்வாவிமௌபுருஷௌலோகே க்ஷரஶ்சாக்ஷரஏவச,
க்ஷரஸ்ஸர்வாணிபூதாநி கூடஸ்தோக்ஷரஉச்யதே. (கசு)

லோகத்தில் புருஷர்கள் (ஜீவர்கள்) இரண்டுவகையார். அவ்விருவருள் ஒருவன் க்ஷரன், மற்றொருவன் அக்ஷரன். பிரக்ருதிசம்பந்தமான பிராணிகளெல்லாம் (பத்தாத்துமா) க்ஷரன், கூடஸ்தன் (பிரக்ருதிசம்பந்தத்தைவிட்ட முக்தாத்துமா) அக்ஷரன் என்று சொல்லப்படுகிறார்கள். (கசா)

𑌉𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌨𑍍𑌯𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑍇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌦𑌾𑌹𑍃𑌤𑌃।
𑌯𑍋 𑌲𑍋𑌕𑌤𑍍𑌰𑌯𑌮𑌾𑌵𑌿𑌶𑍍𑌯 𑌬𑌿𑌭𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌵𑍍𑌯𑌯 𑌈𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃॥

உத்தமஃபுருஷஸ்த்வந்யஃ பரமாத்மேத்யுதாஹ்ருதஃ,
யோலோகத்ரயமாவிஶ்ய பிபர்த்யவ்யயஈஶ்வரஃ. (கஎ)

மூன்று லோகங்களினுள்ளும் பிரவேசித்துத் தாங்கிக்கொண்டிருக்கிற வியயமில்லாத (பிரக்ருதி சம்பந்ததோஷம் பற்றாத) பரமாத்துமாவென்றுசொல்லப்படுகிற உத்தமபுருஷன் இந்த இரண்டைப்பார்க்கிலும் விலக்ஷணன். (கஎ)

𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌕𑍍𑌷𑌰𑌮𑌤𑍀𑌤𑍋𑌽𑌹𑌮𑌕𑍍𑌷𑌰𑌾𑌦𑌪𑌿 𑌚𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃।
𑌅𑌤𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌵𑍇𑌦𑍇 𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌿𑌤𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃॥

யஸ்மாத்க்ஷரமதீதோஹ மக்ஷராதபிசோத்தமஃ,
அதோஸ்மிலோகேவேதேச ப்ரதிதஃபுருஷோத்தமஃ. (கஅ)

எதனால்!நான் க்ஷரபுருஷனை அதிசயித்து அக்ஷரபுருஷனைப் பார்க்கிலும் சிறந்தவனாயிருக்கிறேனோ, அதனாலேயே லோகத்திலும் வேதத்திலும் புருஷோத்தமனென்று பிரசித்தனாயிருக்கிறேன். (கஅ)

𑌯𑍋 𑌮𑌾𑌮𑍇𑌵𑌮𑌸𑌂𑌮𑍂𑌢𑍋 𑌜𑌾𑌨𑌾𑌤𑌿 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍 ।
𑌸 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌵𑌿𑌦𑍍𑌭𑌜𑌤𑌿 𑌮𑌾𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑍇𑌨 𑌭𑌾𑌰𑌤 ॥

யோமாமேவமஸம்மூடோ ஜாநாதிபுருஷோத்தமம்,
ஸஸர்வவித்பஜதிமாம் ஸர்வபாவேநபாரத. (௧௯)

பாரதா! எவன் இப்படி புருஷோத்தமனை என்னை பிரமை யில்லாமல் தெரிந்துகொள்ளுகிறானோ அவன் எல்லாம் தெரிந்தவன், அவனே எல்லாவிதங்களாலும் என்னை பஜிக்கிறான். (௧௯)

𑌇𑌤𑌿 𑌗𑍁𑌹𑍍𑌯𑌤𑌮𑌂 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌮𑌿𑌦𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌮𑌯𑌾𑌨𑌘 ।
𑌏𑌤𑌦𑍍𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌮𑌾𑌨𑍍𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌭𑌾𑌰𑌤 ॥

இதிகுஹ்யதமம்ஶாஸ்த்ர மிதமுக்தம்மயாநக,
ஏதத்புத்வாபுத்திமாந் ஸ்யாத்க்ருதக்ருத்யஶ்சபாரத. (௨0)

இது ரகஸ்யங்களுக்கெல்லாம் ரகஸ்யமானசாஸ்த்திரம் ஓ பாபரகிதனே! இது என்னால் உனக்குச் சொல்லப்பட்டது. ஓ பாரதா! இதையறிந்த மனிதன் புத்திமானவான், கிருதக்கிருத்தியனவான். (௨௦)

ஸ்ரீ கீதாஸூ புருஷோத்தம பிராப்தி யோக மென்கிற

பதினைந்தாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

பதினாறுவது அத்தியாயம்.

தேவாசுர சம்பத் விபாக யோகம்.

ஸ்ரீகிருஷ்ணவாக்கியம்.

𑌅𑌭𑌯𑌂𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌸𑌂𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑍍 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌯𑍋𑌗𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿𑌃।
𑌦𑌾𑌨𑌂 𑌦𑌮𑌶𑍍𑌚𑌯𑌜𑍍𑌞𑌶𑍍𑌚 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌸𑍍𑌤𑌪 𑌆𑌰𑍍𑌜𑌵𑌮𑍍॥

அபயம்ஸத்வஸம்சுதத்திர் ஜ்ஞாநயோகவ்யவஸ்திதி:,
தாநந்தமஶ்சயஜ்ஞஶ்ச ஸ்வாத்யாயஸ்தபஆர்ஜவம். (க)

பாரதா! பயமில்லாதிருத்தலும், சத்துவசுத்தியும், சுத்தாத்மஸ்வரூபத்தை விவேகிக்கத் தகுந்த ஜ்ஞானயோகத்தில் நிலையும, தானமும், தவமும், யஜ்ஞமும் வேதாத்தியயமும், தபசும், ஆர்ஜவமும். (க)

𑌅𑌹𑌿𑌂𑌸𑌾 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌮𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑌃 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌰𑌪𑍈𑌶𑍁𑌨𑌮𑍍।
𑌦𑌯𑌾 𑌭𑍂𑌤𑍇𑌷𑍍𑌵𑌲𑍋𑌲𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌮𑌾𑌰𑍍𑌦𑌵𑌂 𑌹𑍍𑌰𑍀𑌰𑌚𑌾𑌪𑌲𑌮𑍍॥

அஹிம்ஸாஸத்யமக்ரோத ஸ்த்யாகச்சாந்திரபைசுநம்,
தயாபூதேஷ்வலோலத்வம் மார்தவம்ஹ்ரீரசாபலம். (௨)

பரபீடை யில்லாதிருத்தலும், சத்தியமும், கோபமில்லாதிருத்தலும், ஆத்துமாவுக்கு அனுகூலமல்லாத வஸ்துக்களை விலக்குதலும், சாந்தியும், கோட்சொல்லா திருத்தலும், பிராணிகளிடத்தில் தயையும், விஷயங்களில் விருப்பமில்லாமையும், மிருதுத்துவமும், துஷ்காரியங்களைச்செய்ய நாணுதலும், விஷயங்களிருந்தாலும் புத்திசலிக்காம லிருத்தலும். (௨)

𑌤𑍇𑌜𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾 𑌧𑍃𑌤𑌿𑌃 𑌶𑍌𑌚𑌮𑌦𑍍𑌰𑍋𑌹𑍋 𑌨𑌾𑌤𑌿𑌮𑌾𑌨𑌿𑌤𑌾।
𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌸𑌮𑍍𑌪𑌦𑌂 𑌦𑍈𑌵𑍀𑌮𑌭𑌿𑌜𑌾𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌾𑌰𑌤॥

தேஜஃக்ஷமாத்ருதிஶ்ஶௌச மத்ரோஹோநாதிமாநிதா,
பவந்திஸம்பதம்தைவீ மபிஜாதஸ்யபாரத. (௩)

தேஜசு, க்ஷமை, தைரியம், சுசித்வம், துரோகமில்லாமை, அதிகர்வமில்லாமை இவை தேவ சம்பத்தை ஆசிரயித்து நல்ல ஜன்ம மெடுத்தவனுக்கு உண்டாகின்றன. (௩)

𑌦𑌂𑌭𑍋 𑌦𑌰𑍍𑌪𑍋𑌽𑌭𑌿𑌮𑌾𑌨𑌶𑍍𑌚 𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑌃 𑌪𑌾𑌰𑍁𑌷𑍍𑌯𑌮𑍇𑌵 𑌚।
𑌅𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌚𑌾𑌭𑌿𑌜𑌾𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥 𑌸𑌂𑌪𑌦𑌮𑌾𑌸𑍁𑌰𑍀𑌮𑍍॥

தம்போதர்ப்போபிமாநஶ்ச க்ரோதஃபாருஷ்யமேவச,
அஜ்ஞாநம்சாபிஜாதஸ்ய பார்த்தஸம்பதமாஸுரீம். (௪)

டம்பம், கர்வம், அபிமானம், கோபம், கடிநத்துவம், அஞ்ஞானம், இந்தசுபாவங்கள் அசுரசம்பத்தை ஆசிரயித்த ஜன்மமுள்ளவர்களுக்கு உண்டாகும். (௪)

𑌦𑍈𑌵𑍀 𑌸𑌂𑌪𑌦𑍍𑌵𑌿𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌾𑌯 𑌨𑌿𑌬𑌨𑍍𑌧𑌾𑌯𑌾𑌸𑍁𑌰𑍀 𑌮𑌤𑌾।
𑌮𑌾 𑌶𑍁𑌚𑌃 𑌸𑌂𑌪𑌦𑌂 𑌦𑍈𑌵𑍀𑌮𑌭𑌿𑌜𑌾𑌤𑍋𑌽𑌸𑌿 𑌪𑌾𑌣𑍍𑌡𑌵॥

தைவீஸம்பத்விமோக்ஷாய நிபந்தாயாஸுரீமதா,
மாசுசஸ்ஸம்பதந்தைவீ முபஜாதோஸிபாண்டவ. (௫)

தேவசம்பத்து மோக்ஷஹேதுவாகும் அசுரசம்பத்து ஸம்ஸாரபந்த ஹேதுவாகும் என்று என் அபிப்ராயம், அர்ஜுனா! துக்கிக்கவேண்டாம், நீ தேவசம்பத்தை ஆசிரயித்துப் பிறந்தவன். (௫)

𑌦𑍍𑌵𑍌 𑌭𑍂𑌤𑌸𑌰𑍍𑌗𑍌 𑌲𑍋𑌕𑍇𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌦𑍈𑌵 𑌆𑌸𑍁𑌰 𑌏𑌵 𑌚।
𑌦𑍈𑌵𑍋 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌰𑌶𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤 𑌆𑌸𑍁𑌰𑌂 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥 𑌮𑍇 𑌶𑍃𑌣𑍁॥

த்வௌபூதஸர்கௌலோகே ஸ்மிந்தைவஆஸுரஏவச,
தைவோவிஸ்தரஶஃப்ரோக்த ஆஸுரம்பார்த்தமேஶ்ருணு. ()

இந்தக் கர்மலோகத்தில், தைவமென்றும், ஆசுரமென்றும் பிராணிகளுக்கு இரண்டுவிதங்களாக ஜன்மங்கள் உ.ள்

ளன, அதில் தைவ ஜன்மம் விஸ்தாரமாகச் சொல்லப்பட்டது, (அதாவது) பகவதாஜ்ஞாநுவர்த்தனம் செய்கிறவர்களுடைய ஜன்மம், கர்மயோக ஜ்ஞானயோக பக்தியோகங்களைச் செய்வதற்கென்று விசதமாக நிரூபிக்கப்பட்டது.) ஆசுர ஜன்மத்தை (ஆசுர ஜன்மத்தின் நடக்கையை) என்னால் கேட்பாயாக. (சு)

ஐ‌வரு த்திஂவ நிவரு த்திஂவ ஜநா நவிஃ-ா ாஸ-ராஃ।
.நஶௗவஂ நாவிவாரொ நஸத்யஂ தெஷ-விஃயெ த॥

ப்ரவ்ருத்திஞ்சநிவ்ருத்திஞ்ச ஜநாநவிதுராஸுராஃ,
நசௌசந்நாபிசாசாரோ நஸத்யந்தேஸுவித்யதே. (எ)

ஆசுர ஜன்மமுள்ளவர்கள் பிரவிருத்தி தர்மத்தையாகிலும், (ஐஹிகபல சாதனமாகிய கர்மத்தையாகிலும்) நிவ்ருத்தி தர்மத்தையாகிலும் (மோக்ஷ சாதன தர்மத்தையாகி

னும்) அறியமாட்டார்கள். அவர்களுக்கு வைதிக கர்மங்களில் உரிமையில்லை, ஆசாரமில்லை, (அதற்கு ஹேதுவாகிய சத்தியமில்லை.) (௭)

𑌅𑌸𑌤𑍍𑌯𑌮𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌤𑍇 𑌜𑌗𑌦𑌾𑌹𑍁𑌰𑌨𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌮𑍍।
𑌅𑌪𑌰𑌸𑍍𑌪𑌰𑌸𑌂𑌭𑍂𑌤𑌂 𑌕𑌿𑌮𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌕𑌾𑌮𑌹𑍈𑌤𑍁𑌕𑌮𑍍॥

அஸத்யமப்ரதிஷ்டந்தே ஜகதாஹுரநீஶ்வரம்.
அபரஸ்பரஸம்பூதம் கிமந்யத்காமஹைதுகம். (௮)

அப்படிப்பட்டவர்கள் இந்த லோகத்தை சத்தியமென்று சொல்லமாட்டார்கள். ஈசுவரனால் நியமிக்கப்பட்டதென்றும் சொல்லமாட்டார்கள். எந்த வஸ்துவும் ஸ்திரீ புருஷர்களுடைய பரஸ்பர சங்கமத்தால் பிறவாததில்லையாகையால், லோகத்துக்கு ஹேது காமமேயென்று சொல்லுவார்கள். (௮)

𑌏𑌤𑌾𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌮𑌵𑌷𑍍𑌟𑌭𑍍𑌯 𑌨𑌷𑍍𑌟𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑍋𑌽𑌲𑍍𑌪𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌯𑌃॥
𑌪𑍍𑌰𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑍁𑌗𑍍𑌰𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾𑌯𑌜𑌗𑌤𑍋𑌽𑌹𑌿𑌤𑌾𑌃॥

எதாந்த்ருஷ்டிமவஷ்டப்ய நஷ்டாத்மாநோல்பபுத்தய:,
ப்ரபவந்த்யுக்ரகர்மாண: க்ஷயாயஜகதோஹிதா:. (௯)

இந்த ஜ்ஞானத்தை ஆசிரயித்து விவேசனம் செய்வதற்குபுத்தியில்லாதவர்களாய், ஆத்துமா இருக்கிறதென்றே தெரியாமல் பரயிம்சாரூபமான உக்கிரகர்மங்களைச் செய்து ஜகத்துக்கு நாசஹேதுக்களாகிறார்கள். (௯)

𑌕𑌾𑌮𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯 𑌦𑍁𑌷𑍍𑌪𑍂𑌰𑌂 𑌦𑌮𑍍𑌭𑌮𑌾𑌨𑌮𑌦𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌾𑌃।
𑌮𑍋𑌹𑌾𑌦𑍍𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑍍𑌵𑌾𑌸𑌦𑍍𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑌾𑌨𑍍𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨𑍍𑌤𑍇𑌽𑌶𑍁𑌚𑌿𑌵𑍍𑌰𑌤𑌾𑌃

காமமாஸ்ரித்யதுஷ்பூரம்தம்பமாநமதாந்விதா:,
மோஹாத்க்ருஹீத்வாஸத்க்ராஹாந் ப்ரவர்தந்தேசுசிவ்ரதா:.()

பூரணஞ்செய்யக்கூடாத காமத்தை ஆசிரயித்து, அஜ்ஞானத்தால் அநியாயமான ஜன்மங்களெடுத்து, சாஸ்த்திர விருத்தமான ஆசாரமுடையவர்களாய், டம்பம், அபிமாநம், மதம் இவைகளோடு கூடினவர்களாய் பிரவர்த்திக்கிறார்கள்.

𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌾𑌮𑌪𑌰𑌿𑌮𑍇𑌯𑌾𑌂𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌳𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌮𑍁𑌪𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌾𑌃।
𑌕𑌾𑌮𑍋𑌪𑌭𑍋𑌗𑌪𑌰𑌮𑌾 𑌏𑌤𑌾𑌵𑌦𑌿𑌤𑌿𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑌾𑌃॥

சிந்தாமபரிமேயாஞ்ச ப்ரளயாந்தாமுபாச்ரிதா:,
காமோபபோகபரமா ஏதாவதிதிநிஶ்சிதா:. (கக)

பரிமிதியில்லாததாய், பிரளயபரியந்தம் இருக்கத்தகுந்த சிந்தையை ஆசிரயித்து, காமவஸ்துக்களை அனுபவித்தலே பிரதானமென்று நினைத்து இவ்வளவேயென்று நிச்சயித்து. (கக)

𑌆𑌶𑌾𑌪𑌾𑌶𑌶𑌤𑍈𑌰𑍍𑌬𑌦𑍍𑌧𑌾𑌃 𑌕𑌾𑌮𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑌪𑌰𑌾𑌯𑌣𑌾𑌃।
𑌈𑌹𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌕𑌾𑌮𑌭𑍋𑌗𑌾𑌰𑍍𑌥𑌮𑌨𑍍𑌯𑌾𑌯𑍇𑌨𑌾𑌰𑍍𑌥𑌸𑌞𑍍𑌚𑌯𑌾𑌨𑍍॥

ஆஶாபாஶஶதைர்பத்தா꞉ காமக்ரோதபராயணா꞉,
ஈஹந்தேகாமபோகார்த்த மந்யாயேநார்த்தஸஞ்சயாந். (கஉ)

ஆசைகளாகிய அநேக வலைகளால் காமக்குரோதங்களில் அகப்பட்டுக்கொண்டு காம சுகானு போகத்தைக் குறித்து, அனியாயமாய் திரவிய சமூகங்களை விரும்புகிறார்கள்.

𑌇𑌦𑌮𑌦𑍍𑌯 𑌮𑌯𑌾 𑌲𑌬𑍍𑌧𑌮𑌿𑌮𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌸𑍍𑌯𑍇 𑌮𑌨𑍋𑌰𑌥𑌮𑍍।
𑌇𑌦𑌮𑌸𑍍𑌤𑍀𑌦𑌮𑌪𑌿 𑌮𑍇 𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍍𑌧𑌨𑌮𑍍॥

இதமத்யமயாலப்த மிமம்ப்ராப்ஸ்யேமநோரதம்,
இதமஸ்தீதமபிமே பவிஷ்யதிபுநர்த்தநம். (கங)

இது இப்பொழுது என் சக்தியால் கிடைத்தது, இந்தக்கோரிக்கையை நான் அடையப் போகிறேன், இந்தத்

தனம் எனக்கு இருக்கின்றது. மறுபடியும் இந்தத் தனம் எனக்கு வரப்போகின்றது. (கரு)

ஊஸள ஶயா ஹதஶ்ஶத்ரு ஹநிஷ்யே சாபராநபி।
ஈஶ்வரோஹமஹம் போகீ ஸித்தோஹம் பலவாந் ஸுகீ॥

அஸௌமயாஹதச்சத்ரூர் ஹநிஷ்யேசாபராநபி,
ஈச்வரோஹமஹம்போகீ ஸித்தோஹம்பலவாந்ஸுகீ. (கச)

இந்த சத்துரு என்னால் கொல்லப்பட்டான், மற்ற சத்துருக்களையும் கொல்லுவேன், நான் ஸ்வதந்திரன், நான் போகி, நான் சித்தன், (சம்பூர்ணன்,) நான் பலவந்தன், நான் சுகமுள்ளவன். (கச)

ஆட்யோபிஜநவாநஸ்மி கோந்யோஸ்தி ஸத்ருஶோ மயா।
யக்ஷ்யே தாஸ்யாமி மோதிஷ்ய இத்யஜ்ஞாநவிமோஹிதா:॥

ஆட்யோபிஜநவாநஸ்மி கோந்யோஸ்திஸத்ருஶோமயா,
யக்ஷ்யேதாஸ்யாமிமோதிஷ்ய இத்யக்ஞாநவிமோஹிதா:.(கடு)

நான் தனவந்தன், நான் உயர்குடிப்பிறந்தவன், எனக்கு நிகரானவன் எவனிருக்கிறுன், நான் யாகம் செய்யப்போகிறேன், நான் கொடுக்கப்போகிறேன், நான் ஆநந்திக்கப்போகிறேன், என்று அஜ்ஞானத்திஞல் மோகமடைந்தவர்களாய். (கரு)

𑌅𑌨𑍇𑌕𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌵𑌿𑌭𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾 𑌮𑍋𑌹𑌜𑌾𑌲𑌸𑌮𑌾𑌵𑍃𑌤𑌾𑌃।
𑌪𑍍𑌰𑌸𑌕𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌕𑌾𑌮𑌭𑍋𑌗𑍇𑌷𑍁 𑌪𑌤𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌨𑌰𑌕𑍇𑌶𑍁𑌚𑍌॥

அநேகசித்தவிப்ராந்தா மோஹஜால்ஸமாவ்ருதா:,
ப்ரஸக்தா:காமபோகேஷு பதந்திநரகேசுசௌ. (கசு)

ஒரு ஈஸ்வர நிச்சயமில்லாமல் அநேகமனங்களுள்ளவர்களாய் நானுவித- பிரமங்களோடு, மோகமாகிய வலையினுல்

சுற்றப்பட்டுக் காமபோகங்களில் சிக்கிக்கொண்டு அசுத்தமான நரகத்தில் விழுகிறார்கள். (கசா)

𑌆𑌤𑍍𑌮𑌸𑌂𑌭𑌾𑌵𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌤𑌬𑍍𑌧𑌾 𑌧𑌨𑌮𑌾𑌨𑌮𑌦𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌾𑌃।
𑌯𑌜𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌨𑌾𑌮𑌯𑌜𑍍𑌞𑌼𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌦𑌮𑍍𑌭𑍇𑌨𑌾𑌵𑌿𑌧𑌿𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌕𑌮𑍍॥

ஆத்மஸம்பாவிதாஸ்தப்தா தநமாநமதாந்விதாஃ,
யஜந்தேநாமயக்ஞைஸ்தேதம் பேநாவிதிபூர்வகம். (கஎ)

அப்படிப்பட்டவர்கள் தம்மைத்தாமே புகழ்ந்துகொண்டு பரிபூர்ணராக நினைத்துக்கொண்டு, தனம், வித்யை, உயர்குலம்முதலான அபிமானங்களாலும், மதமடைந்து, டம்பத்துக்கு சாஸ்த்திரபிரகாரமல்லாமல் பேருக்கு மாத்திரம் யஜ்ஞங்களைச் செய்கிறார்கள். (கஎ)

𑌅𑌹𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌬𑌲𑌂 𑌦𑌰𑍍𑌪𑌂 𑌕𑌾𑌮𑌂 𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑌂 𑌚 𑌸𑌂𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌾𑌃।
𑌮𑌾𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌪𑌰𑌦𑍇𑌹𑍇𑌷𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌦𑍍𑌵𑌿𑌷𑌨𑍍𑌤𑍋𑌽𑌭𑍍𑌯𑌸𑍂𑌯𑌕𑌾𑌃॥

அஹங்காரம்பலந்தர்ப்பம் காமங்க்ரோதஞ்சஸம்ஶ்ரிதாः,
மாமாத்மபரதேஹேஷு ப்ரத்விஷந்தோப்யஸூயகாः. (௧௮)

அகங்காரத்தையும், தம் சக்தியையும், கர்வத்தையும், காமத்தையும், கோபத்தையும், ஆசிரயித்து, தமது சரீரங்களிலும், பிறருடைய சரீரங்களிலும் அந்தர்யாமியாய் எல்லாவற்றையும் செய்விக்கிறவனை என்னை அருவருப்போடு துவேஷித்து, யாகாதி கிரியைகளைச் செய்கிறார்கள். (௧௮)

𑌤𑌾𑌨𑌹𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌷𑌤𑌃 𑌕𑍍𑌰𑍂𑌰𑌾𑌨𑍍𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌨𑌰𑌾𑌧𑌮𑌾𑌨𑍍।
𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑌾𑌮𑍍𑌯𑌜𑌸𑍍𑌰𑌮𑌶𑍁𑌭𑌾𑌨𑌾𑌸𑍁𑌰𑍀𑌷𑍍𑌵𑍇𑌵𑌯𑍋𑌨𑌿𑌷𑍁॥

தாநஹந்த்விஷதःக்ரூராந் ஸம்ஸாரேஷுநராதமாந்,
க்ஷிபாம்யஜஸ்ரமசுபா நாஸுரீஷ்வேவயோநிஷு. (௧௯)

இப்படி துவேஷித்து குரூர யிருதயர்களாய் அசுப ஜன்மமுள்ள அந்தபுருஷாதமர்களை எப்பொழுதும் (ஜன்ம

ஜரா மரண ரூபமாகத் திரிகிற) சம்சாரங்களில் அசுர ஜன்மங்களிலேயே போடுகிறேன். (ககூ)

𑌆𑌸𑍁𑌰𑍀𑌂 𑌯𑍋𑌨𑌿𑌮𑌾𑌪𑌨𑍍𑌨𑌾 𑌮𑍂𑌢𑌾 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌨𑌿 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌨𑌿।
𑌮𑌾𑌮𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌕𑍌𑌨𑍍𑌤𑍇𑌯 𑌤𑌤𑍋 𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌧𑌮𑌾𑌂 𑌗𑌤𑌿𑌮𑍍॥

ஆஸுரீம்யோநிமாபந்நா மூடாஜந்மநிஜந்மநி,
மாமப்ராப்யைவகௌந்தேய ததோயாந்த்யதமாங்கதிம். (உ0)

கௌந்தேயா! ஆசுரஜன்மத்தையடைந்து மறுபடியும் ஜன்ம ஜன்மங்களிலும விபரீத ஞ்ஞானத்தை யாசிரயித்து என்னை அடையாமலே, அந்தந்த ஜன்மங்களிலிருந்தும்அதமமான கதிக்குப் போகிறார்கள். (உ0)

𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌿𑌧𑌂 𑌨𑌰𑌕𑌸𑍍𑌯𑍇𑌦𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌂 𑌨𑌾𑌶𑌨𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃।
𑌕𑌾𑌮𑌃 𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 𑌲𑍋𑌭𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍇𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌰𑌯𑌂 𑌤𑍍𑌯𑌜𑍇𑌤𑍍॥

த்ரிவிதம்நரகஸ்யேதம் த்வாரந்நாசநமாத்மந:,
காமக்ரோதஸ்ததாலோப ஸ்தஸ்மாதேதத்ரயந்த்யஜேத். (உக)

இந்த ஆத்துமாவுக்கு நாசன ரூபமான ஆசுர சுபாவமாகிய நரகத்துக்கு, காமம், குரோதம், லோபம் என்கிற இந்த மூன்று துவாரங்கள் உண்டு. ஆகையால் இந்த மூன்றையும் விடுவாயாக. (உக)

𑌏𑌤𑍈𑌰𑍍𑌵𑌿𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌕𑍌𑌨𑍍𑌤𑍇𑌯 𑌤𑌮𑍋𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑍈𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌨𑌰𑌃
𑌆𑌚𑌰𑌤𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌸𑍍𑌤𑌤𑍋 𑌯𑌾𑌤𑌿 𑌪𑌰𑌾𑌂 𑌗𑌤𑌿𑌮𑍍॥

ஏதைர்விமுக்த:கௌந்தேய தமோத்வாரைஸ்த்ரிபிர்நர:,
ஆசரத்யாத்மநஶ்ரேயஸ்த தோயாதிபராங்கதிம், (உஉ)

கௌந்தேயா! அஜ்ஞானஹேதுக்களாகிய இந்தக்காம குரோத லோபங்களாகிய மூன்றினாலும் விடப்பட்ட மனி

தன் ஆத்துமாவுக்கு ஶ்ரேயஸ்ஸை ஆசரிக்கிறுன், பிறகு என்னையே பரமோபாயமாக அடைகிறுன். (௨௨)

𑌯𑌃 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌵𑌿𑌧𑌿𑌮𑍁𑌤𑍍𑌸𑍃𑌜𑍍𑌯 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇 𑌕𑌾𑌮𑌕𑌾𑌰𑌤𑌃।
𑌨 𑌸 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌮𑌵𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿 𑌨 𑌸𑍁𑌖𑌂 𑌨 𑌪𑌰𑌾𑌂 𑌗𑌤𑌿𑌮𑍍॥

யஶ்ஶாஸ்த்ரவிதிமுத்ஸ்ருஜ்ய வர்த்ததேகாமகாரதஃ,
நஸஸித்திமவாப்னோதி நஸுகந்நபராங்கதிம். (௨௩)

எவன் என் ஆஜ்ஞாரூபமான சாஸ்திரத்தை அதிக்கிரமித்து, தன் மனத்துக்கிசைந்தபடியே பிரவர்த்திக்கிறுனே அவன் பரலோக ஹேதுவான சித்தியையாகிலும், சுகத்தையாகிலும், சிறந்த கதியையாகிலும் அடையமாட்டான். ()

𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌚𑍍𑌛𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌂 𑌤𑍇 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍌।
𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍁𑌮𑌿𑌹𑌾𑌰𑍍𑌹𑌸𑌿॥

தஸ்மாச்சாஸ்த்ரம்ப்ரமாணந்தே கார்யாகார்யவ்யவஸ்திதௌ
க்ஞாத்வாசாஸ்த்ரவிதாநோக்தம் கர்மகர்துமிஹார்ஹஸி.(உச)

ஆகையால் இது செய்யத்தகுந்தது, இது செய்யத்தகாதது என்று பிரிப்பதற்கு சாஸ்த்திரமே உனக்குப் பிரமாணம், ஆகையால் சாஸ்த்திரத்தால்விதிக்கப்பட்டகர்மத்தையறிந்து, யதோக்தமாய் நீ நடந்துகொள்ளவேண்டும். (உச)

ஸ்ரீகீதாஸு தேவாசுர சம்பத் விபாக யோக மென்கிற
பதினாறுவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

பதினேழாவது அத்தியாயம்.

சிரத்தாத்ரய விபாக யோகம்.

அர்ஜுன வாக்கியம்.

𑌯𑍇 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌵𑌿𑌧𑌿𑌮𑍁𑌤𑍍𑌸𑍃𑌜𑍍𑌯 𑌯𑌜𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌯𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌾𑌃।
𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾 𑌤𑍁 𑌕𑌾 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑌾𑌹𑍋 𑌰𑌜𑌸𑍍𑌤𑌮𑌃॥

யேஶாஸ்த்ரவிதிமுதஸ்ருஜ்ய யஜந்தேஶ்ரத்தயாந்விதாஃ,
தேஷாந்நிஷ்டாதுகாக்ருஷ்ண ஸத்வமாஹோரஜஸ்தமஃ. (க)

கிருஷ்ணா! யார் சாஸ்த்திர விதியை விட்டு சிரத்தையோடு கூடினவர்களாய் யஜ்ஞாதிகர்மங்களை ஆசரிக்கிறார்களோ, அவர்களுக்குள்ளது ஆதாரம், சத்துவகுணமா? ரஜோகுணமா? தமோகுணமா? (க)

𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌿𑌧𑌾 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌾 𑌦𑍇𑌹𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌜𑌾।
𑌸𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌕𑍀 𑌰𑌾𑌜𑌸𑍀 𑌚𑍈𑌵 𑌤𑌾𑌮𑌸𑍀 𑌚𑍇𑌤𑌿 𑌤𑌾𑌂 𑌶𑍃𑌣𑍁।

த்ரிவிதாபவதிச்ரத்தா தேஹிநாம்ஸாஸ்வபாவஜா,
ஸாத்விகீராஜஸீசைவ தாமஸீசேதிதாம்ச்ருணு. (உ)

பிராணிகளுக்கு சிரத்தை சுபாவமாய்ப் பிறந்தது, அந்த சிரத்தை சாத்துவிகி யென்றும், ராஜசி யென்றும், தாமசியென்றும் மூன்று விதங்கள். இந்த சிரத்தை எப்படிப்பட்ட சுவாபமுள்ளதோ அந்த சுபாவத்தைக் கேட்பாயாக, (சுபாவமாவது-பூர்வ ஜன்ம வாசனையைப்பற்றி அவ்வவற்றில் ருசியுண்டாதல்.) (உ)

𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌨𑍁𑌰𑍂𑌪𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌾 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌰𑌤।
𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌾𑌮𑌯𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋 𑌯𑍋 𑌯𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌃 𑌸 𑌏𑌵 𑌸𑌃॥

ஸத்வாநுரூபாஸர்வஸ்ய। ஶ்ரத்தாபவதிபாரத,
ஶ்ரத்தாமயோயம்புருஷோ யோயச்ஶ்ரத்தஸ்ஸஏவஸঃ. (௩)

எல்லாருக்கும் தம் மனத்துக்கு அனுகுணமாக சிரத்தையுண்டாகும், சிரத்தையின் பரிணமமே இந்தப்புருஷன் எவன் எப்படிப்பட்ட சிரத்தையுள்ளவனோ அவன் அந்த சிரத்தையின் பரிணமம். (௩)

யஜந்தே ஸாத்விகா தேவாந் யக்ஷரக்ஷாம்ஸி ராஜஸா:।
ப்ரேதாந் பூதகணாம்ஶ்சாந்யே யஜந்தே தாமஸா ஜநா:॥

யஜந்தேஸாத்விகாதேவா ந்யக்ஷரக்ஷாம்ஸிராஜஸா:,
ப்ரேதாந்பூதகணும்ஶ்சாந்யே யஜந்தேதாமஸாஜநா:. (௪)

சாத்துவிகசிரத்தையோடுகூடின சாத்துவிகர்கள் தேவதைகளை யாராதிக்கிறார்கள், ராஜச சிரத்தை யுள்ளவர்கள் யக்ஷ ராக்ஷசர்களை யாராதிக்கிறார்கள், மற்ற தாமச

ஜனங்கள் பிரேதங்களையும் பூதகணங்களையும் ஆராதிக்கிறார்கள். (ச)

𑌅𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌵𑌿𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌘𑍋𑌰𑌂 𑌤𑌪𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌯𑍇 𑌤𑌪𑍋 𑌜𑌨𑌾𑌃।
𑌦𑌮𑍍𑌭𑌾𑌹𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌕𑌾𑌮𑌰𑌾𑌗𑌬𑌲𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌾𑌃॥
𑌕𑌰𑍍𑌶𑌯𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌸𑍍𑌥𑌂 𑌭𑍂𑌤𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌮𑌚𑍇𑌤𑌸𑌃।
𑌮𑌾𑌂 𑌚𑍈𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑌃𑌶𑌰𑍀𑌰𑌸𑍍𑌥𑌂 𑌤𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌸𑍁𑌰𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌯𑌾𑌨𑍍॥

அஶாஸ்த்ரவிஹிதங்கோரம் தப்யந்தேயேதபோஜநா꞉,
தம்பாஹங்காரஸம்யுக்தா꞉ காமராகபலாந்விதா꞉. (ரு)

கர்ஶயந்தஶ்ஶரீரஸ்தம் பூதக்ராமமசேதஸ꞉,
மாஞ்சைவாந்தஶ்ஶரீரஸ்தம் தாந்வித்யாஸுரநிஶ்சயாந். (சா)

எந்தத் தபோதனர்கள் டம்ப அகங்காரமுள்ளவர்களாய், சாஸ்த்திர விஹிதத்துக்கு வியதிரிக்தமாய், போகவஸ்

தாக்களில் ஆசை மிகுந்து சரீரத்திலிருக்கிற பஞ்சபூதங்களை உபவாசாதிகளால் பீடித்து, மனமானது கெட்டு, சரீராந்தர்க்கதனுன என்னைப் பீடித்து உக்கிரமான தவத்தைச் செய்கிறுர்களோ, அவர்களும் ஆசுரமான அபிப்பிராயமுள்ளவர்களென்று தெரிந்துகொள்வாயாக. (ரு-சு)

𑌆𑌹𑌾𑌰𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌪𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌿𑌧𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃।
𑌯𑌜𑍍𑌞𑌸𑍍𑌤𑌪𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 𑌦𑌾𑌨𑌂 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌭𑍇𑌦𑌮𑌿𑌮𑌂 𑌶𑍃𑌣𑍁॥

ஆஹாரஸ்த்வபிஸர்வஸ்ய த்ரிவிதோபவதிப்ரியஃ,
யஜ்ஞஸ்தபஸ்ததாதாநம் தேஷாம்பேதமிமம்ஶ்ருணு. (எ)

எல்லாருக்கும் பிரியமான ஆகாரமும், யஜ்ஞமும், தவமும், தானமும் மூன்று விதங்கள். அந்த ஆகார யஜ்ஞ தபோ தானங்களுக்கு இந்த பேதத்தை (சத்துவ ரஜஸ் தமோகுணங்களாலுண்டாகிற பேதத்தை) கேட்பாயாக.()

𑌆𑌯𑍁𑌸𑍍𑌸𑌤𑍍𑌵𑌬𑌲𑌾𑌰𑍋𑌗𑍍𑌯 𑌸𑍁𑌖𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌿𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌧𑌨𑌾𑌃।
𑌰𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃𑌸𑍍𑌨𑌿𑌗𑍍𑌧𑌾𑌃𑌸𑍍𑌥𑌿𑌰𑌾𑌹𑍃𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌆𑌹𑌾𑌰𑌾𑌃𑌸𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌕𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌃॥

ஆயுஸ்ஸத்வபலாரோக்ய ஸுகப்ரீதிவிவர்த்தநா:,
ரஸ்யாஸ்ஸ்நிக்தாஸ்திராஹ்ருத்யா ஆஹாராஸ்ஸாத்விகப்ரியா:. ()

சத்துவகுண முள்ளவர்களுக்கு இஷ்டமான ஆகாரங்கள் ஆயுள், ஜ்ஞானம், பலம், ஆரோக்கியம், சுகம், சந்தோஷம், பிரீதி இவைகளை விருத்தி செய்பவைகளாகவும், ரசமுள்ளவைகளாகவும், சிநேகமுள்ளவைகளாகவும், ஸ்த்திரமானவைகளாகவும், ரமணீயங்களாகவும் இருக்கும். (அ)

𑌕𑌟𑍍𑌵𑌾𑌮𑍍𑌲𑌲𑌵𑌣𑌾𑌤𑍍𑌯𑍁𑌷𑍍𑌣 𑌤𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌣𑌰𑍂𑌕𑍍𑌷𑌵𑌿𑌦𑌾𑌹𑌿𑌨𑌃।
𑌆𑌹𑌾𑌰𑌾𑌰𑌾𑌜𑌸𑌸𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌶𑍋𑌕𑌾𑌮𑌯𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌃॥

கட்வாம்லலவணாத்யுஷ்ண தீக்ஷ்ணரூக்ஷவிதாஹி:,
ஆஹாரராஜஸஸ்யேஷ்டா து:க்கசோகாமயப்ரதா:. (க)

ரஜோகுணமுடையவனுக்கு பிரியமான ஆகாரங்கள் காரம் புளிப்பு உப்பு அதிகரித்தவைகளும், மிகவும் சூடாயிருப்பவைகளும், சோஷை வெகுட்டு எரிச்சல் இவைகளையுண்டாக்குபவைகளும், ஆகியிருக்கும். இவை துக்கம் சோகம் பிணி இவைகளையுண்டாக்கும். (௯)

𑌯𑌾𑌤𑌯𑌾𑌮𑌂 𑌗𑌤𑌰𑌸𑌂 𑌪𑍂𑌤𑌿 𑌪𑌰𑍍𑌯𑍁𑌷𑌿𑌤𑌂 𑌚 𑌯𑌤𑍍।
𑌉𑌚𑍍𑌛𑌿𑌷𑍍𑌟𑌮𑌪𑌿 𑌚𑌾𑌮𑍇𑌧𑍍𑌯𑌂 𑌭𑍋𑌜𑌨𑌂 𑌤𑌾𑌮𑌸𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑍍॥

யாதயாமம்கதரஸம் பூதிபர்யுஷிதஞ்சயத்,
உச்சிஷ்டமபிசாமேத்யம் போஜநம்தாமஸப்ரியம். (௧௦)

தாமசர்களுக்கு பிரியமான போஜனம் குளிர்ந்ததும், ரசமில்லாததும், துர்க்கந்தமுள்ளதும், பழையதும், குரு முதலானவர்கள் தவிர மற்றவர்கள் உண்டு மிகுந்ததும், யஜ்ஞத்துக்குத் தகாததும் ஆகும். (௧௦)

𑌅𑌫𑌲𑌾𑌕𑌾𑌂𑌕𑍍𑌷𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌯𑌜𑍍𑌞𑍋 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍋 𑌯 𑌇𑌜𑍍𑌯𑌤𑍇।
𑌯𑌷𑍍𑌟𑌵𑍍𑌯𑌮𑍇𑌵𑍇𑌤𑌿 𑌮𑌨𑌃 𑌸𑌮𑌾𑌧𑌾𑌯 𑌸 𑌸𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌕𑌃॥

அபலாகாங்க்ஷிபிர்யஜ்ஞோ விதித்ருஷ்டோயஇஜ்யதே,
யஷ்டவ்யமேவேதிமநஸ்ஸ மாதாயஸஸாத்விகஃ. (கக)

பலத்தை விரும்பாமல் சாஸ்த்திரோக்த பிரகாரமாகவும் பகவதாராதன ரூபமாகவும் செய்யவேண்டுமென்கிற த்ருடமனத்தோடு செய்யப்படுகிற யஜ்ஞம் சாத்துவிகயஜ்ஞமாகும். (கக)

𑌅𑌭𑌿𑌸𑌂𑌧𑌾𑌯 𑌤𑍁 𑌫𑌲𑌂 𑌦𑌂𑌭𑌾𑌰𑍍𑌥𑌮𑌪𑌿 𑌚𑍈𑌵 𑌯𑌤𑍍।
𑌇𑌜𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌭𑌰𑌤𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠 𑌤𑌂 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿 𑌰𑌾𑌜𑌸𑌮𑍍॥

அபிஸந்தாயதுபலம் தம்பார்த்தமபிசைவயத்,
இஜ்யதேபாதஸ்ரேஷ்ட தம்யஜ்ஞம்வித்திராஜஸம். (கஉ)

பரத சிரேஷ்ட்டா! பலத்தைவிரும்பியும், புகழைவிரும்பியும், செய்யப்படுகிறயாகமே ராஜசயஜ்ஞும் என்று அறிவாயாக. (கஉ)

𑌵𑌿𑌧𑌿𑌹𑍀𑌨𑌮𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌹𑍀𑌨𑌮𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌮𑍍।
𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌾𑌵𑌿𑌰𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌂 𑌤𑌾𑌮𑌸𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌚𑌕𑍍𑌷𑌤𑍇॥

விதிஹீநமஸ்ருஷ்டாந்நம் மந்த்ரஹீநமதக்ஷிணம்,
ஶ்ரத்தாவிரஹிதம்யஜ்ஞும் தாமஸம்பரிசக்ஷதே. (கங)

விதியில்லாமல், சாஸ்த்திரோக்த திரவிய மில்லாமல், மந்திரயீனமாய், தக்ஷிணையில்லாமல், சிரத்தை யில்லாமல், செய்யப்படுகிற யஜ்ஞத்தைத் தாமசயஜ்ஞுமென்று சொல்லுகிறார்கள். (கங)

𑌦𑍇𑌵𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌗𑍁𑌰𑍁𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌪𑍂𑌜𑌨𑌂 𑌶𑍌𑌚𑌮𑌾𑌰𑍍𑌜𑌵𑌮𑍍।
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌚𑌰𑍍𑌯𑌮𑌹𑌿𑌂𑌸𑌾 𑌚 𑌶𑌾𑌰𑍀𑌰𑌂 𑌤𑌪 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇॥

தேவத்விஜகுருப்ராஜ்ஞ பூஜநம்ஶௌசமார்ஜவம்,
ப்ரஹ்மசர்யமஹிம்ஸாச ஶாரீரந்தபஉச்யதே. (கச)

தேவதைகளேயும் பிராம்மணர்களேயும், ஆசாரியர்களேயும் ஜ்ஞானிகளேயும் பூஜித்தலும், புண்ணிய தீர்த்த ஸ்நானம் முதலான சௌசமும், ருசுத்துவமும், பிரம்மசரியமும் அகிம்சையும் சரீர சம்பந்தமான தவம் என்று சொல்லப்படும். (கச)

𑌅𑌨𑍁𑌦𑍍𑌵𑍇𑌗𑌕𑌰𑌂 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌚 𑌯𑌤𑍍।
𑌸𑍍𑌵𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌭𑍍𑌯𑌸𑌨𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌵𑌾𑌙𑍍𑌮𑌯𑌂 𑌤𑌪 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇॥

அநுத்வேககரம்வாக்யம் ஸத்யம்ப்ரியஹிதஞ்சயத்,
ஸ்வாத்யாயாப்யஸநஞ்சைவ வாங்மயம்தபஉச்யதே. (கரு)

பிறருக்குத் துன்பத்தை யுண்டாக்காத யதார்த்தமும் பிரியமும் இதமும் ஆகிய சொல்லும், வேதாப்பியாசமும், ஆகிய இவை வாக்குரூபமாகிய தவமென்றுசொல்லப்படும்.

𑌮𑌨𑌃𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌸𑍍𑌸𑍌𑌮𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌮𑍌𑌨𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌵𑌿𑌨𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌃।
𑌭𑌾𑌵𑌸𑌂𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑌤𑍍𑌤𑌪𑍋 𑌮𑌾𑌨𑌸𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇॥

மநஃப்ரஸாதஸ்ஸௌம்யத்வம் மௌநமாத்மவிநிக்ரஹஃ,
பாவஸம்ஶுத்திரித்யேதத் தபோமாநஸமுச்யதே. (கசு)

மனத்துக்கு நிர்மலத்துவம், சௌம்யத்துவம், மௌனம், மனோவிருத்தியை தியானிக்கவேண்டிய விஷயத்தில் நிறுத்துதல், பாவசுத்தி இவை மானசதபசு எனப்படும். ()

𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌯𑌾𑌪𑌰𑌯𑌾𑌤𑌪𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌪𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌿𑌧𑌂 𑌨𑌰𑍈𑌃।
𑌅𑌫𑌲𑌾𑌕𑌾𑌙𑍍𑌕𑍍𑌷𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍈𑌃 𑌸𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌕𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌚𑌕𑍍𑌷𑌤𑍇॥

ஶ்ரத்தயாபரயாதப்தம் தபஸ்தத்ரிவிதம்நரைஃ,
அபலாகாங்க்ஷிபிர்யுக்தைஃ ஸாத்விகம்பரிசக்ஷதே. (கஎ)

பலத்தை விரும்பாமல் பகவதாராதன ரூபமென்று சிந்தாயுக்தரான மனுஷ்யர்களால் மிகவும் சிரத்தையோடு

செய்யப்பட்ட இந்த மூன்றுவிதங்களான தவங்களை சாத்விகங்களென்று சொல்லுகிறார்கள். (கஎ)

𑌸𑌤𑍍𑌕𑌾𑌰𑌮𑌾𑌨𑌪𑍂𑌜𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌤𑌪𑍋 𑌦𑌮𑍍𑌭𑍇𑌨 𑌚𑍈𑌵 𑌯𑌤𑍍।
𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑍇 𑌤𑌦𑌿𑌹 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌸𑌂 𑌚𑌲𑌮𑌧𑍍𑌰𑍁𑌵𑌮𑍍॥

ஸத்காரமானபூஜார்த்தம் தபோதம்பேநசைவயத்,
க்ரியதேததிஹப்ரோக்தம் ராஜஸம்சலமத்ருவம். (கஅ)

பிறர் கௌரவிப்பதற்கும், பூஜிப்பதற்கும், டம்பத்தால் சுவர்க்காதிபலங்களை விரும்பிச் செய்யப்படுகிற தவம் ராஜசம் என்று சொல்லப்படுகின்றது. அது அஸ்த்திரம் ஆகையால் சாசுவதமல்ல. (கஅ)

𑌮𑍂𑌢𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑍇𑌣𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋 𑌯𑌤𑍍𑌪𑍀𑌡𑌯𑌾 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑍇 𑌤𑌪𑌃।
𑌪𑌰𑌸𑍍𑌯𑍋𑌤𑍍𑌸𑌾𑌦𑌨𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌵𑌾 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌾𑌮𑌸𑌮𑍁𑌦𑌾𑌹𑍃𑌤𑌮𑍍॥

மூடக்ராஹேணாத்மநோயத் பீடயாக்ரியதேதப:,
பரஸ்யோத்ஸாதநார்த்தம் வாதத்தாமஸமுதாஹ்ருதம். (கக)

அவிவேகமான பிடிவாதத்தால் தன்னைப் பீடித்தாகிலும் பிறரைப் பீடிக்கும்பொருட்டாகிலும் செய்யப்பட்ட தவம் தாமசம் எனப்படும். (ககூ)

ദാതവ്യമിതിയദ്ദാനം ദീയതേനുപകാരിണേ।
ദേശേകാലേചപാത്രേച തദ്ദാനംസാത്വികംസ്മൃതം॥

தாதவ்யமிதியத்தாநம் தீயதேநுபகாரிணே,
தேசேகாலேசபாத்ரேச தத்தாநம்ஸாத்விகம்ஸ்ம்ருதம். (உ0)

எந்த தானம் (பலத்தைவிரும்பாமல்) கொடுக்கவேண்டியதென்று மாத்திரம், பிரசஸ்தமான தேசம், பிரசஸ்தமான காலம், பிரசஸ்தமான பாத்திரம் நேரிட்டபோது,

தனக்கு உபகாரம் செய்யாதவனுக்குக் கொடுக்கப்படுகின்றதோ அந்ததானம் சாத்விதமென்றுநினைக்கப்படுகின்றது.

𑌯𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍁𑌪𑌕𑌾𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌫𑌲𑌮𑍁𑌦𑍍𑌦𑌿𑌶𑍍𑌯 𑌵𑌾 𑌪𑍁𑌨𑌃।
𑌦𑍀𑌯𑌤𑍇 𑌚 𑌪𑌰𑌿𑌕𑍍𑌲𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌰𑌾𑌜𑌸𑌮𑍁𑌦𑌾𑌹𑍃𑌤𑌮𑍍॥

யத்துப்ரத்யுபகாரார்த்தம் பலமுத்திஶ்யவாபுந:,
தீயதேசபரிக்லிஷ்டம் தத்ராஜஸமுதாஹ்ருதம். (உக)

பிரதியுபகாரத்தை யெதிர்பார்த்தாகிலும், பலத்தை விரும்பியாகிலும், சிறந்த பொருளில்லாமல் கொடுக்கப்பட்ட தானம் ராஜச தானமென்று சொல்லப்படும் (உக)

𑌅𑌦𑍇𑌶𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌯𑌦𑍍𑌦𑌾𑌨𑌮𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇𑌭𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌦𑍀𑌯𑌤𑍇।
𑌅𑌸𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑌮𑌵𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌾𑌮𑌸𑌮𑍁𑌦𑌾𑌹𑍃𑌤𑌮𑍍॥

அதேஶகாலேயத்தாநம பாத்ரேப்யஶ்சதீயதே,
அஸத்க்ருதமவஜ்ஞாதம் தத்தாமஸமுதாஹ்ருதம். (உஉ)

அப்பிர சஸ்த தேச காலங்களில் அபாத்திரங்களுக்கு கௌரவங்களில்லாமல் உபசார ரகிதமாய்ச் செய்யப்பட்ட தானம் தாமசதானம் எனப்படும். (உஉ)

𑌓𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑍇𑌶𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌿𑌧𑌃 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌃 ।
𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌿𑌹𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌪𑍁𑌰𑌾 ॥

ஓம்தத்ஸதிதிநிர்தேஶோ ப்ரஹ்மணஸ்த்ரிவிதஸ்ம்ருத:,
ப்ராஹ்மணாஸ்தேநவேதாஶ்ச யஜ்ஞாஶ்சவிஹிதா:புரா. (உ௩)

வேதத்துக்கு ஓம், தத், ஸத், என்று மூன்று விதங்களான சப்தங்கள் அந்வயிக்கின்றன. அந்த மூன்று சப்தங்களோடு சேர்ந்து பூர்வம் பிராம்மணர்களும், யஜ்ஞங்களும், வேதங்களும் உண்டாக்கப்பட்டன. (உ௩)

𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍋𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑍁𑌦𑌾𑌹𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌦𑌾𑌨𑌤𑌪𑌃𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌸𑌤𑌤𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾𑌮𑍍 ॥

தஸ்மாதோமித்யுதாஹ்ருத்ய யஜ்ஞதாநதப:க்ரியா:,
ப்ரவர்த்தந்தேவிதாநோக்தா ஸ்ஸததம்ப்ரஹ்மவாதிநாம். (உச)

ஆகையால் வேதாத்தியயனம் செய்கிற பிரம்ம க்ஷத்திரிய வைசியர்களுடைய சாஸ்த்ரோக்தங்களான யஜ்ஞங்கள் தானங்கள், தவங்கள், கிரியைகள் ஆகிய எல்லாம் ஓம்என்று சொன்னபிறகு தான் எப்பொழுதும் நடத்தப்படுகின்றன.

𑌤𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌨𑌭𑌿𑌸𑌨𑍍𑌧𑌾𑌯 𑌫𑌲𑌂𑌯𑌜𑍍𑌞𑌤𑌪𑌃𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌃।
𑌦𑌾𑌨𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑌾𑌃 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌕𑌾𑌂𑌕𑍍𑌷𑌿𑌭𑌿𑌃॥

ததித்யநபிஸந்தாய பலம்யஜ்ஞதப:க்ரியா:,
தாநக்ரியாஶ்சவிவிதா: க்ரியந்தேமோக்ஷகாங்க்ஷிபி. (உரு)

மோக்ஷத்தை விரும்புவோர்களால் பலத்தை விரும்பாமல் செய்யப்பட்ட யஜ்ஞ தபோ தானங்கள் என்கிற அநேக கிரியைகளும் தத் என்கிற பிரம்மவாசக சப்தத்தை உச்சரித்தே செய்யப்படுகின்றன. (உரு)

𑌸𑌦𑍍𑌭𑌾𑌵𑍇 𑌸𑌾𑌧𑍁𑌭𑌾𑌵𑍇 𑌚 𑌸𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌯𑍁𑌜𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌪𑍍𑌰𑌶𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌿 𑌤𑌥𑌾 𑌸𑌚𑍍𑌛𑌬𑍍𑌦𑌃 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥 𑌯𑍁𑌜𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

ஸத்பாவேஸாதுபாவேச ஸதித்யேதத்ப்ரயுஜ்யதே,
ப்ரஶஸ்தேகர்மணிததா ஸச்சப்தஃபார்த்தயுஜ்யதே. (உசு)

ஸத் என்கிறசப்தம் இருப்பது என்பதிலும், பிரசஸ்தமென்பதிலும் பிரயோகிக்கப்படுகின்றது. அப்படியே பிரசஸ்தமான கர்மத்தில் ஸத் என்கிற சப்தம் (லோகத்தில் பிரயோகிக்கப்படுகின்றது.) (உசு)

𑌯𑌜𑍍𑌞𑍇 𑌤𑌪𑌸𑌿 𑌦𑌾𑌨𑍇 𑌚 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿𑌃 𑌸𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌚𑍋𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌚𑍈𑌵 𑌤𑌦𑌰𑍍𑌥𑍀𑌯𑌂 𑌸𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌾𑌭𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 ॥

யஞ்ஞேதபஸிதாநேச ஸ்திதிஸ்ஸதிதிசோச்யதே,
கர்மசைவததர்த்தீயம் ஸதித்யேவாபிதீயதே. (உஎ)

யஜ்ஞ தபோ தானங்களில் ஸ்திதி, ஸத் என்று சொல்

லப்படுகின்றது. வைதிகருடைய பிரயோஜன யேதுவான யஜ்ஞாதிகர்மங்கள் ஸத்என்றே சொல்லப்படுகின்றன. (ஓம் தத், ஸத், என்கிற மூன்று சப்தங்கள் பிராம்மணருக்கும், வேதங்களுக்கும், யஜ்ஞங்களுக்கும் அந்வயிக்கின்றன.(உஎ)

𑌅𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌯𑌾 𑌹𑍁𑌤𑌂 𑌦𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌪𑌸𑍍𑌤𑌪𑍍𑌤𑌂 𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌚 𑌯𑌤𑍍।
𑌅𑌸𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥 𑌨 𑌚 𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑍍𑌯 𑌨𑍋 𑌇𑌹॥

அஶ்ரத்தயாஹுதம்தத்தம் தபஸ்தப்தம்க்ருதஞ்சயத்,
அஸதித்யுச்யதேபார்த்த நசதத்ப்ரேத்யநோஇஹ. (உஅ)

பார்த்தா! சிரத்தையில்லாமல் செய்யப்பட்ட ஓமம், தானம், தபசு இவையெல்லாம் அசத்தென்று சொல்லப்படுகின்றன. அவை மோக்ஷத்துக்கு உபயோகமாகமாட்டா, இவ்விடத்தில் சம்சாரசுகத்துக்கும் உபயோகமாகமாட்டா.

ஸ்ரீ கீதாஸு சிரத்தாத்ரய விபாக யோக மென்கிற
பதினேழாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

பதினெட்டாவது அத்தியாயம்.

மோக்ஷ ஸந்யாஸ யோகம்.

அர்ஜ்ஜுன வாக்கியம்.

𑌸𑌂𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌸𑍍𑌯𑌮𑌹𑌾𑌬𑌾𑌹𑍋 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑌾𑌮𑌿𑌵𑍇𑌦𑌿𑌤𑍁𑌮𑍍।
𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑌸𑍍𑌯𑌚𑌹𑍃𑌷𑍀𑌕𑍇𑌶 𑌪𑍃𑌥𑌕𑍍𑌕𑍇𑌶𑌿𑌨𑌿𑌷𑍂𑌦𑌨॥

ஸந்யாஸஸ்யமஹாபாஹோ தத்வமிச்சாமிவேதிதும்,
த்யாகஸ்யசஹ்ருஷீகேச ப்ருதக்கேசிநிஷூதந. (க)

ஓ மஹாபாஹோ! ஓ ரிஷிகேசா! ஓ கேசிவைரீ! ஸந்நியாசஸ்வரூபத்தையும், தியாகஸ்வரூபத்தையும் வெவ்வேருகத் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன். (க)

𑌕𑌾𑌮𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾𑌂 𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌂 𑌸𑌂𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌂 𑌕𑌵𑌯𑍋 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌃।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑌰𑍍𑌮𑌫𑌲𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌹𑍁𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑌂 𑌵𑌿𑌚𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌃॥

காம்யாநாங்கர்மணாம்ந்யாஸம் ஸந்யாஸங்கவயோவிதுஃ,
ஸர்வகர்மபலத்யாகம் ப்ராஹுஸ்த்யாகம்விசக்ஷணாஃ. (௨)

சில வித்துவாம்சர்கள் காம்ய கர்மங்களை (பலத்தை விரும்பிச் செய்யுங் கர்மங்களை) விடுவதே சந்நியாசமென்கிறார்கள். வேறு சில புத்திமான்கள் கர்மங்களெல்லாவற்றுக்கும் பலாபேக்ஷையை விடுதல் மாத்திரமே சந்நியாச மென்கிறார்கள். (௨)

𑌤𑍍𑌯𑌾𑌜𑍍𑌯𑌂 𑌦𑍋𑌷𑌵𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇𑌕𑍇 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌹𑍁𑌰𑍍𑌮𑌨𑍀𑌷𑌿𑌣𑌃।
𑌯𑌜𑍍𑌞𑌦𑌾𑌨𑌤𑌪𑌃𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌨 𑌤𑍍𑌯𑌾𑌜𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌚𑌾𑌪𑌰𑍇॥

த்யாஜ்யந்தோஷவதித்யேகே கர்மப்ராஹுர்மநீஷிணஃ,
யக்ஞாதாநதபஃகர்ம நத்யாஜ்யமிதிசாபரே. (௩)

சில ஜ்ஞானிகள் கர்மங்களெல்லாம் ராகத்துவேஷம் முதலான தோஷங்களோடு கூடினவை, ஆகையால் பரித்தியாஜ்யங்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். வேறு சிலர் யஜ்ஞ தான தபசுக்கள் என்கிற கர்மங்கள் பரித்தியாஜ்யங்கள் அல்லவென்கிறார்கள். (௩)

𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌯𑌂𑌶𑍍𑌰𑍁𑌣𑍁 𑌮𑍇 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑍇 𑌭𑌰𑌤𑌸𑌤𑍍𑌤𑌮।
𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑍋 𑌹𑌿 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌵𑍍𑌯𑌾𑌘𑍍𑌰 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌿𑌧𑌸𑍍𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌃॥

நிச்சயம்ச்ருணுமேதத்ர த்யாகேபரதஸத்தம,
த்யாகோஹிபுருஷவ்யாக்ர த்ரிவிதஸ்ஸம்ப்ரகீர்த்திதः. (௪)

பரதசத்தமா! புருஷசிரேஷ்டா! இந்த இரண்டு சந்தேகங்களில் நிச்சயத்தை என்னால் கேட்பாயாக, தியாகம் என்பது மூன்றுவிதங்களென்றுசொல்லப்பட்டிருக்கின்றது (பலத்தியாகம் கர்மத்தியாகம் கர்த்ருத்வத்தியாகம்) அவற்

றுள் கர்மங்களெல்லாவற்றையும் ஆத்தும ஜ்ஞான யுக்தமானமனத்தோடு கிருஷ்ணார்ப்பணம்செய்து, தான் எந்தப் பலத்தையும் விரும்பாதிருப்பது பலத்தியாகம். கர்மங்கள், தனக்குப் பல சாதனங்களல்ல, பகவதாராதன ரூபங்கள் என்கிற அபிப்பிராயத்தோடு கர்மத்துக்கும் தனக்கும் சம்பந்தமில்லை யென்று கர்மத்தில் மமதையை விடுவது கர்மத்தியாகம். கர்மங்களுக்குக்கர்த்தாவும் சர்வேஸ்வரனேயன்றி தான் அல்லவென்று ஆத்துமாவுக்கு அகர்த்ருத்வானுசந்தானம் செய்வது கர்த்ருத்துவத்தியாகம். (௪)

𑌯𑌜𑍍𑌞𑌦𑌾𑌨𑌤𑌪𑌃𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌨 𑌤𑍍𑌯𑌾𑌜𑍍𑌯𑌂𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌮𑍇𑌵𑌤𑌤𑍍।
𑌯𑌜𑍍𑌞𑍋𑌦𑌾𑌨𑌂𑌤𑌪𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌪𑌾𑌵𑌨𑌾𑌨𑌿𑌮𑌨𑍀𑌷𑌿𑌣𑌾𑌮𑍍॥

யக்ஞதாநதபஃகர்ம நத்யாஜ்யங்கார்யமேவதத்,
யக்ஞோதாநந்தபஃசைவ பாவநாநிமநீஷிணாம். (௫)

யஜ்ஞம் தானம் தபசு என்கிற கர்மங்கள் விடத்தகுந்தனவல்ல, செய்யத்தகுந்தனவே (ஏனென்றால்) யஜ்ஞம் தானம் தபசு இவை உபாசகருக்கும் பாவனங்கள் (உபாசனம் நிறைவேறுவதற்கு விரோதிகளான பூர்வ கர்மங்களை நீக்குமவை.) (௫)

𑌏𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑌪𑌿 𑌤𑍁 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌸𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌫𑌲𑌾𑌨𑌿 𑌚।
𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌾𑌨𑍀𑌤𑌿 𑌮𑍇 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑌂 𑌮𑌤𑌮𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍॥

ஏதாந்யபிதுகர்மாணி ஸங்கந்த்யக்த்வாபலாநிச,
கர்த்தவ்யாநீதிமேபார்த்த நிச்சிதம்மதமுத்தமம். (௬)

பார்த்தா! யஜ்ஞ தான தபசுகளென்கிற கர்மங்களும் (உபாசன நிஷ்டனுக்கும்) மமதையையும் பலாபேக்ஷையையும் விட்டு, சரீர நாசம் வரைக்கும் அவசியம் செய்யத்

தகுந்தனவென்று எனக்கு ஸ்த்திரமான உத்க்ருஷ்டாபிப்பிராயம். (௬)

𑌨𑌿𑌯𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍁 𑌸𑌂𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑍋 𑌨𑍋𑌪𑌪𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇।
𑌮𑍋𑌹𑌾𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑌸𑍍𑌤𑌾𑌮𑌸𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌃॥

நியதஸ்யதுஸந்யாஸ꞉ கர்மணோநோபபத்யதே,
மோஹாத்தஸ்யபரித்யாக ஸ்தாமஸ꞉பரிகீர்த்தித꞉. (௭)

அவசியங்களான (நித்திய நைமித்திக ரூபங்களான) கர்மங்களைவிடுவது சரியல்ல, அஞ்ஞானத்தால் அந்தக் கர்மங்களைவிடுவது தாமசத்தியாகம் எனப்படும். (௭)

𑌦𑍁𑌃𑌖𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌯𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌕𑌾𑌯𑌕𑍍𑌲𑍇𑌶𑌭𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌜𑍇𑌤𑍍।
𑌸 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌰𑌾𑌜𑌸𑌂 𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑌂 𑌨𑍈𑌵 𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑌫𑌲𑌂 𑌲𑌭𑍇𑌤𑍍।

துஃக்கமித்யேவயத்கர்ம காயக்லேஶபயாத்யஜேத்,
ஸக்ருத்வாராஜஸந்த்யாகம் நைவத்யாகபலம்லபேத். (௮)

சரீரசிரமத்திலுள்ள பயத்தினால்கஷ்டசாத்தியமென்று நினைத்துக் கர்மங்களை விடுதல் ராஜசத்யாகம். அந்தத்தியாகம் செய்தவனுக்கு தியாகப்பிரயோஜனமில்லை. (அ)

𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌯𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌨𑌿𑌯𑌤𑌂 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑍇𑌽𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨।
𑌸𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌫𑌲𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌸 𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑌸𑍍𑌸𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌕𑍋 𑌮𑌤𑌃॥

கார்யமித்யேவயத்கர்ம நியதங்க்ரியதேர்ஜுந,
ஸங்கந்த்யக்த்வாபலஞ்சைவ ஸத்யாகஸ்ஸாத்விகோமதஃ. (கூ)

அர்ஜுநா! கர்மத்தில் தன் சம்பந்த புத்தியைத் தனக்குந் பலாபேக்ஷையைவிட்டு விகித கர்மமான நித்திய நைமித்திக கர்மங்கள் (பகவதாராதன ரூபங்களாய்) ஸ்வயம் பிரயோஜனங்களென்று நினைத்துக் கர்மங்களை யாசரிப்பது சாத்துவிக தியாகமென்று ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டது. (கூ)

𑌨 𑌦𑍍𑌵𑍇𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌕𑍁𑌶𑌲𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌕𑍁𑌶𑌲𑍇 𑌨𑌾𑌨𑍁𑌷𑌜𑍍𑌜𑌤𑍇 ।
𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑍀 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌸𑌮𑌾𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑍋 𑌮𑍇𑌧𑌾𑌵𑍀 𑌛𑌿𑌨𑍍𑌨𑌸𑌂𑌶𑌯𑌃 ॥

நத்வேஷ்ட்யகுசலங்கர்ம குசலேநாநுஷஜ்ஜதே,
த்யாகீஸத்வஸமாவிஷ்டோ மேதாவீச்சிந்நஸம்சயஃ. (க0)

பாபகர்மத்தை துவேஷிக்கமாட்டான், புண்ணிய கர்மத்தை விரும்பமாட்டான். அந்த சம்சயமில்லாத ஜ்ஞானவானே சத்துவ விருத்தியையடைந்த தியாகி ஆவான். (க0)

𑌨 𑌹𑌿 𑌦𑍇𑌹𑌭𑍃𑌤𑌾 𑌶𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑍍𑌯𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃 ।
𑌯𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌫𑌲𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑍀 𑌸 𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑍀𑌤𑍍𑌯𑌭𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 ॥

நஹிதேஹப்ருதாசக்யம் த்யக்தும்கர்மாண்யசேஷதஃ,
யஸ்துகர்மபலத்யாகீ ஸத்யாகீத்யபிதீயதே. (கக)

தேகமுள்ளவனுக்கு கர்மங்களை முழுதும்விடுதல் சாத்தியமாகாது ஆகையால் கர்மங்களில் பலத்தை விட்டவன் எவனோ அவனே தியாகியெனப்படுவான். (கக)

𑌅𑌨𑌿𑌷𑍍𑌟𑌮𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂𑌮𑌿𑌶𑍍𑌰𑌞𑍍𑌚 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌿𑌧𑌂𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌃𑌫𑌲𑌮𑍍।
𑌭𑌵𑌤𑍍𑌯𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑌿𑌨𑌾𑌂𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑍍𑌯 𑌨𑌤𑍁𑌸𑌂𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌿𑌨𑌾𑌂𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌤𑍍॥

அநிஷ்டமிஷ்டம்மிச்ரஞ்ச் த்ரிவிதங்கர்மண:பலம்,
பவத்யத்யாகிநாம்ப்ரேத்ய நதுஸங்யாஸிநாங்க்வசித். (கஉ)

கர்மத்துக்கு அநிஷ்டம் (நரகம் முதலானவை,) இஷ்டம் (சுவர்க்க முதலானவை,) மிஶ்ரம் (அநிஷ்டமான துக்கத்தோடு சேர்ந்த புத்திராதியிஷ்டபலம்) என்று மூன்று பலங்கள், அவை முன்னேசொன்ன மூன்றுவிதமான தியாகம் செய்தவர்களுக்கு ஒருகாலத்திலும் உண்டாகமாட்டா.

𑌪𑌞𑍍𑌚𑍈𑌤𑌾𑌨𑌿𑌮𑌹𑌾𑌬𑌾𑌹𑍋 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌾𑌨𑌿𑌨𑌿𑌬𑍋𑌧𑌮𑍇।
𑌸𑌾𑌂𑌖𑍍𑌯𑍇𑌕𑍃𑌤𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌯𑍇𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾𑌮𑍍॥

பஞ்சைதாநிமஹாபாஹோ காரணாநிநிபோதமே,
ஸாங்க்யேக்ருதாந்தேப்ரோக்தா நிஸித்தயெஸர்வகர்மணாம். ()

வஸ்து தத்துவங்களின் யதார்த்த ஜ்ஞான ரூபமான வைதிக நிச்சயத்தில். கர்மங்களெல்லாம் சித்திக்கும் பொருட்டு, இந்த ஐந்து காரணங்கள் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. மஹாபாஹோ! என்னால் அவைகளைத் தெரிந்து கொள்வாயாக. (௧௩)

𑌅𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌂 𑌤𑌥𑌾 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌾 𑌕𑌰𑌣𑌂 𑌚 𑌪𑍃𑌥𑌗𑍍𑌵𑌿𑌧𑌮𑍍।
𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌪𑍃𑌥𑌕𑍍𑌚𑍇𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌦𑍈𑌵𑌂 𑌚𑍈𑌵𑌾𑌤𑍍𑌰 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑌮𑍍॥

அதிஷ்டாநந்ததாகர்த்தா கரணஞ்சப்ருதக்விதம்,
விவிதாச்சப்ருதக்சேஷ்டா தைவஞ்சைவாத்ரபஞ்சமம். (௧௪)

அதிஷ்டானம் ஜீவாத்துமாவினால் நியமிக்கப்பட்ட சரீரம், கர்த்தாவும் (ஜ்ஞாநாஶ்ரயனான ஜீவாத்துமா) வெவ்வேறுகாரணங்களும், (வாக்கு பாணி பாதம் பாயு உபஸ்தம் என்கிற ஐந்து கர்மேந்திரியங்கள் (நானாவிதங்களான

வெவ்வேறு சேஷ்டைகள், (பிராணபான சமானோதான வியானங்கள் என்கிற) வாயு வியாபாரங்கள் ஐந்து, ஐந்தாவது தைவம் (அந்தர்யாமியாகிய பரமாத்மா) (௧௪)

ஶரீரவாங்மநோபிர்யத் கர்ம ப்ராரபதே நர:।
ந்யாய்யம் வா விபரீதம் வா பஞ்சைதே தஸ்ய ஹேதவ:॥

சரீரவாங்மனோபிர்யத் கர்மப்ராரபதே நரஃ,
ந்யாயம்வாவிபரீதம்வா பஞ்சைதே தஸ்யஹேதவஃ. (௧௫)

இவை சரீரம் வாக்கு மனம் ஆகிய இவைகளால் நியாயத்தோடு கூடினவையும் கூடாதவையுமாகிய கர்மங்களைப் புருஷன் ஆரம்பிக்கும்போது அவைகளுக்கு யேதுவாகும்.

தத்ரைவம் ஸதி கர்தாரமாத்மாநம் கேவலம் து ய:।
பஶ்யத்யக்ருதபுத்தித்வாந்ந ஸ பஶ்யதி துர்மதி:॥

தத்ரைவம்ஸதிகர்த்தார மாத்மாநங்கேவலந்துயஃ,
பச்யத்யக்ருதபுத்தித்வாந் நஸபச்யதிதுர்மதிஃ. (௧௬)

இப்படி யிருக்கும்போது (பரமாத்துமசம்பந்தமில்லாமல் ஜீவாத்துமாவுக்குக் கர்த்ருத்துவமே யில்லாதிருக்கும்போது) கர்மங்களில் ஜீவாத்துமாவை மாத்திரமே கர்த்தாவென்று நினைக்கிறவன், சரியான ஜ்ஞான மில்லாமையால் துர்ப்புத்தியுள்ளவனாகிறான், அவன் அறிய மாட்டான். ()

𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌾𑌹𑌂𑌕𑍃𑌤𑍋 𑌭𑌾𑌵𑍋 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌨 𑌲𑌿𑌪𑍍𑌯𑌤𑍇।
𑌹𑌤𑍍𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌸 𑌇𑌮𑌾𑌁𑌲𑍍𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑍍 𑌨 𑌹𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌨 𑌨𑌿𑌬𑌧𑍍𑌯𑌤𑍇॥

யஸ்யநாஹங்க்ருதோபாவோ புத்திர்யஸ்யநலிப்யதே,
ஹத்வாபிஸஇமாங்லோகா நஹந்திநநிபத்யதே. (௧௭)

எவனுடைய அபிப்பிராயம் அக்ங்காரத்தை ஆசிரயிக்காதோ, எவனுடைய புத்தியானது ஒட்டாதோ, அவன்

இந்த லோகத்தாரெல்லாரையும் வதைத்தாலும் வதைத்தவ ஞகமாட்டான், பந்திக்கப்படமாட்டான். (கஎ)

ஜ்ஞாநம் ஜ்ஞேயம் பரிஜ்ஞாதா த்ரிவிதா கர்மசோதநா।
கரணம் கர்ம கர்த்தேதி த்ரிவித: கர்மஸங்க்ரஹ:॥

ஜ்ஞாநம்க்ஞேயம்பரிக்ஞாதா த்ரிவிதாகர்மசோதநா,
கரணங்கர்மகர்த்தேதி த்ரிவிதஃகர்மஸ்ங்க்ரஹஃ. (கஅ)

ஜ்ஞானம் (கர்மஸ்வரூபத்தைத் தெரிந்துகொள்ளுதல்) ஜ்ஞேயம் (அறிந்து செய்யத்தகுந்த கர்மம்) ஜ்ஞாதா-(அறிகிறவன்) இந்த மூன்றுஞ் சேர்ந்தவைகளே கர்மவிதிகள், அந்தக் கர்மம் சங்கிரகமாய் கரணம் யோகாதி கிரியைகள், அவைகளை அனுஷ்டிக்கிறவன் இந்த மூன்றுஞ் சேர்ந்தவை. (கஅ)

𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌚 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌾 𑌚 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌧𑍈𑌵 𑌗𑍁𑌣𑌭𑍇𑌦𑌤𑌃।
𑌪𑍍𑌰𑍋𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌗𑍁𑌣𑌸𑌂𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑍇 𑌯𑌥𑌾𑌵𑌚𑍍𑌛𑍃𑌣𑍁 𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑌪𑌿

க்ஞாநம்கர்மசகர்த்தாச த்ரிதைவகுணபேததः,
ப்ரோச்யதேகுணஸங்க்யா நேயதாவச்ருணுதாங்யபி. (௧௯)

ஜ்ஞானமும், கர்மமும், கர்த்தாவும் சத்துவ ரஜஸ் தமோகுணங்களால் மூன்றுவிதங்களாக அந்தக்குணபேதங்களைப் பராமர்ஶித்தபோது சொல்லப்படுகின்றன. அவற்றின் ஸ்வரூபங்களை உள்ளபடியே கேட்பாயாக. (௧௯)

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌯𑍇𑌨𑍈𑌕𑌂 𑌭𑌾𑌵𑌮𑌵𑍍𑌯𑌯𑌮𑍀𑌕𑍍𑌷𑌤𑍇।
𑌅𑌵𑌿𑌭𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌭𑌕𑍍𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌤𑌜𑍍𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿 𑌸𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌕𑌮𑍍॥

ஸர்வபூதேஷுயேனைகம் பாவமவ்யயமீக்ஷதே,
அவிபக்தம்விபக்தேஷு தத்க்ஞாநம்வித்திஸாத்விகம். (௨௦)

எந்த ஜ்ஞானத்தினுல் பிராணிகளெல்லாவற்றிலும் ஏக ரூபமான ஆத்துமவஸ்துவை, பேதமுள்ள வஸ்துக்களிலிருந்தாலும், அந்தந்த தீர்க்க ஹ்ரஸ்வாதி பேதமில்லாததாகவும், விகாரமில்லாததாகவும், புருஷன்பார்க்கிருனே, அந்த ஜ்ஞானம் சாத்துவிக ஜ்ஞானமென்று தெரிந்துகொள்வாயாக. (௨௦)

𑌪𑍃𑌥𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌤𑍁 𑌯𑌜𑍍𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌨𑌾𑌨𑌾𑌭𑌾𑌵𑌾𑌨𑍍𑌪𑍃𑌥𑌗𑍍𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑍍।
𑌵𑍇𑌤𑍍𑌤𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑍁 𑌭𑍂𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌤𑌜𑍍𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿 𑌰𑌾𑌜𑌸𑌮𑍍॥

ப்ருதக்த்வேந துயத்க்ஞாநம் நாநாபாவாந்ப்ருதக்விதாந்,
வேத்திஸர்வேஷுபூதேஷு தத்க்ஞாநம்வித்திராஜஸம். (௨௧)

பிராணிகளெல்லாவற்றிலும் ஆத்துமாக்களையும் கூட அந்தந்த சரீரங்களுக்குத் தகுந்தபடி வெவ்வேருகத் தெரிந்துகொள்ளுதலும், அவற்றுக்கு வேறுவேறு விதங்களான

பலசம்பந்தங்கள் அந்தந்த சரீரங்களுக்குத் தகுந்தபடியாகுமென்று தெரிந்துகொள்ளுதலும் எதுவோ, அது ராஜசஜ்ஞானமென்று தெரிந்துகொள்வாயாக (உக)

𑌯𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑌵𑌦𑍇𑌕𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑍇 𑌸𑌕𑍍𑌤𑌮𑌹𑍈𑌤𑍁𑌕𑌮𑍍।
𑌅𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌵𑌦𑌲𑍍𑌪𑌂 𑌚 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌾𑌮𑌸𑌮𑍁𑌦𑌾𑌹𑍃𑌤𑌮𑍍॥

யத்துக்ருஸ்நவதேகஸ்மிந் கார்யேஸக்தமஹைதுகம்,
அதத்வார்த்தவதல்பஞ்ச தத்தாமஸமுதாஹ்ருதம். (உஉ)

ஏககாரியத்தில் பலங்களெல்லாவற்றையும் நினைத்து, நிஜமல்லாத அர்த்தங்களை ஆசிரயித்து அல்பபலங்களை விரும்பி, அஸாதகமும் சாதகமாக அறிவது எதுவோ அது தாமச ஜ்ஞாநம் எனப்படும். (உஉ)

𑌨𑌿𑌯𑌤𑌂 𑌸𑌙𑍍𑌗𑌰𑌹𑌿𑌤𑌮𑌰𑌾𑌗𑌦𑍍𑌵𑍇𑌷𑌤𑌃 𑌕𑍃𑌤𑌮𑍍।
𑌅𑌫𑌲𑌪𑍍𑌰𑍇𑌪𑍍𑌸𑍁𑌨𑌾 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌯𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌸𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌕𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇॥

நியதம்ஸங்கரஹித மராகத்வேஷதஃக்ருதம்,
அபலப்ரேப்ஸுனாகர்ம யத்தத்ஸாத்விகமுச்யதே. (உ௩)

தனக்கு உசிதமாக கர்த்ருத்துவம்முதலான அபிமான மில்லாமல் ராகத்துவேஷங்களை விட்டு பலத்தை விரும்பாமல் செய்யப்படுகிற கர்மம் சாத்துவிககர்மம் எனப்படும்.

[illegible]
[illegible]

யத்துகாமேப்ஸுனாகர்ம ஸாஹங்காரேணவாபுநஃ,
க்ரியதேபஹுளாயாஸம் தத்ராஜஸமுதாஹ்ருதம். (உ௪)

பலத்தை விரும்பி, தான் கர்த்தாவென்று நினைத்து, அதிக பிரயாசத்தோடு ஆசரிக்கப்படுகிற கர்மம் ராஜச கர்மம் எனப்படும். (உ௪)

𑌅𑌨𑍁𑌬𑌨𑍍𑌧𑌂 𑌕𑍍𑌷𑌯𑌂 𑌹𑌿𑌂𑌸𑌾𑌮𑌨𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌚 𑌪𑍌𑌰𑍁𑌷𑌮𑍍।
𑌮𑍋𑌹𑌾𑌦𑌾𑌰𑌭𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌯𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌤𑌾𑌮𑌸𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇॥

அநுபந்தம்க்ஷயம்ஹிம்ஸா மநபேக்ஷ்யசபௌருஷம்,
மோஹாதாரப்யதேகர்மா யத்தத்தாமஸமுச்யதே. (௨௫)

கர்மத்தின் பரியவசானத்தையும் அதனல் உண்டாகிற பிரயோஜன நாசத்தையும், பரஹிம்சையையும், தன் சக்தியையும், ஆலோசிக்காமல் அஜ்ஞானத்தால் ஆரம்பிக்கப்படுகிற கர்மம் தாமசகர்மம் எனப்படும். (௨௫)

𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌸𑌙𑍍𑌗𑍋𑌨𑌹𑌂𑌵𑌾𑌦𑍀 𑌧𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌸𑌾𑌹𑌸𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌃।
𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑍋𑌰𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌾 𑌸𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌕 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇॥

முக்தஸங்கோநஹம்வாதீ த்ருத்யுத்ஸாஹஸமந்விதஃ,
ஸித்யஸித்யோர்நிர்விகாரஃ கர்த்தாஸாத்விகஉச்யதே. (௨௬)

பலத்தை விரும்பாதவனாய், தான் கர்த்தா வென்கிற அபிமானத்தை விட்டு, தைரியம் உற்சாகம் என்பவைகளை யுடையவனாய், சிந்தித்தாலும் சிந்திக்காமற் போனாலும் மனம் கெடாதவன் சாத்விககர்த்தா எனப்படுவான். (உசு)

𑌰𑌾𑌗𑍀 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌫𑌲𑌪𑍍𑌰𑍇𑌪𑍍𑌸𑍁𑌰𑍍𑌲𑍁𑌬𑍍𑌧𑍋 𑌹𑌿𑌂𑌸𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑍋𑌽𑌶𑍁𑌚𑌿𑌃।
𑌹𑌰𑍍𑌷𑌶𑍋𑌕𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌾 𑌰𑌾𑌜𑌸𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌃॥

ராகீகர்மபலப்ரேப்ஸுர் லுப்தோஹிம்ஸாத்மகோசுசி:,
ஹர்ஷஶோகாந்வித:கர்த்தா ராஜஸ:பரிகீர்த்தித:. (உஎ)

கீர்த்தியை விரும்பி கர்மபலங்களை யிச்சித்து, திரவியத்தைச் செலவுசெய்ய இஷ்டமில்லாதவனாய், பிறரை வருத்தி, சுத்தியில்லாதவனாய், (காரியசித்தியில்) சந்தோஷத்தையும் (இல்லாதபோது) சோகத்தையும் அடைகிறவன் ராஜச கர்த்தா எனப்படுவான். (உஎ)

𑌅𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍃𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌤𑌬𑍍𑌧𑌃 𑌶𑌠𑍋 𑌨𑍈𑌷𑍍𑌕𑍃𑌤𑌿𑌕𑍋𑌽𑌲𑌸𑌃।
𑌵𑌿𑌷𑌾𑌦𑍀 𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑍀 𑌚 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌾 𑌤𑌾𑌮𑌸 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇॥

அயுக்தஃப்ராக்ருதஸ்தப்தஃ ஶடோநைக்ருதிகோலஸஃ,
விஷாதீதீர்க்கஸூத்ரீசகர்த் தாதாமஉச்யதே. (உஅ)

கர்மங்களுக்குத் தகாதவனும், வித்தியாப்பியாச மில்லாதவனும், சோம்பலுள்ளவனும், வஞ்சகனும், பிறருக்குத் தாக்கத்தை யுண்டாக்குகிற கர்மங்களில் விருப்பமுள்ளவனும், மெதுவாய் செய்கிறவனும், துக்கிப்பதே சுபாவமாகவுள்ளவனும், பிறருக்கு இடைவிடாமல் கெடுதியை யோசிப்பவனும், தாமச கர்த்தா எனப்படுவான். (உஅ)

𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍇𑌰𑍍𑌭𑍇𑌦𑌂 𑌧𑍃𑌤𑍇𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌗𑍁𑌣𑌤𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌿𑌧𑌂 𑌶𑍃𑌣𑍁।
𑌪𑍍𑌰𑍋𑌚𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌮𑌶𑍇𑌷𑍇𑌣 𑌪𑍃𑌥𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌧𑌨𑌞𑍍𑌜𑌯॥

புத்தேர்பேதந்த்ருதேஶ்சைவ குணதஸ்த்ரிவிதம்ச்ருணு,
ப்ரோச்யமானமசேஷேண ப்ருதக்த்வேந தநஞ்சய. (௨௯)

ஜ்ஞானத்துக்கும், தைரியத்துக்கும் மூன்றுபேதங்கள் வெவ்வேருக முழுதும் சொல்லப்போகிறேன். அர்ஜுனு! அதைக் கேட்கக்கடவாய். (௨௯)

𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌚 𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌚 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑍇 𑌭𑌯𑌾𑌭𑌯𑍇।
𑌬𑌨𑍍𑌧𑌂 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌚 𑌯𑌾 𑌵𑍇𑌤𑍍𑌤𑌿 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃 𑌸𑌾 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥 𑌸𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌕𑍀॥

ப்ரவ்ருத்திஞ்சநிவ்ருத்திஞ்ச கார்யாகார்யேபயாபயே,
பந்தமோக்ஷஞ்சயாவேத்தி புத்திஸ்ஸாபார்த்தஸாத்விகீ. ()

பார்த்தா! பிரவிருத்தியையும், நிவிருத்தியையும், காரியத்தையும், அகாரியத்தையும், பயத்தையும், அபயத்தையும், பந்தத்தையும், மோக்ஷத்தையும் அறிகிற புத்தி சாத்துவிக புத்தியாகும். (௩0)

𑌯𑌯𑌾 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌮𑌧𑌰𑍍𑌮𑌂 𑌚 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌚𑌾𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌮𑍇𑌵 𑌚।
𑌅𑌯𑌥𑌾𑌵𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌨𑌾𑌤𑌿 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃 𑌸𑌾 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥 𑌰𑌾𑌜𑌸𑍀॥

யயாதர்மமதர்மஞ்ச கார்யஞ்சாகார்யமேவச,
அயதாவத்ப்ரஜாநாதி புத்திஸ்ஸாபார்த்தராஜஸீ. (௩௧)

பார்த்தா! எந்த புத்தியினால் மனிதன் தருமா தருமங்களையும், காரியா காரியங்களையும், உள்ளபடியல்லாமல் சந்தேகமாய் தெரிந்துகொள்ளுகிறானோ அது ராஜச புத்தி எனப்படும். (௩௧)

𑌅𑌧𑌰𑍍𑌮𑌂 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌯𑌾 𑌮𑌨𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌤𑌮𑌸𑌾𑌵𑍃𑌤𑌾।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌪𑌰𑍀𑌤𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃 𑌸𑌾 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥 𑌤𑌾𑌮𑌸𑍀॥

அதர்மம்தர்மமிதியா மந்யதேதமஸாவ்ருதா,
ஸர்வார்த்தாந்விபரீதாம்ஶ்ச புத்திஸ்ஸாபார்த்ததாமஸீ. (௩௨)

எந்த புத்தியானது அதருமத்தை தருமமாகவும் தருமத்தை அதருமமாகவும் அஜ்ஞானத்தினுல் மூடப்பட்டு விபரீதமாய் எல்லாப்பொருள்களையும் அறிகின்றதோ அது தாமச புத்தியாகும். (௩௨)

𑌧𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌯𑌯𑌾 𑌧𑌾𑌰𑌯𑌤𑍇 𑌮𑌨𑌃𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌃।
𑌯𑍋𑌗𑍇𑌨𑌾𑌵𑍍𑌯𑌭𑌿𑌚𑌾𑌰𑌿𑌣𑍍𑌯𑌾 𑌧𑍃𑌤𑌿𑌸𑍍𑌸𑌾 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥 𑌸𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌕𑍀॥

த்ருத்யாயயா தாரயதே மந:ப்ராணேந்த்ரியக்ரியா:,
யோகேநாவ்யபிசாரிண்யா த்ருதிஸ்ஸாபார்த்தஸாத்விகீ. ()

பார்த்தா! எந்த தைரியத்தினுல் மனேவியாபாரங்களையும், பிராணவியாபாரங்களையும், சக்ஷுராதிஜ்ஞாநேந்திரிய வியாபாரங்களையும் மனிதன் நிறுத்துகிருனே. அது சாத்துவிக தைரியமெனப்படும். (௩௩)

𑌯𑌯𑌾 𑌤𑍁 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌕𑌾𑌮𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌨𑍍 𑌧𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌧𑌾𑌰𑌯𑌤𑍇𑌽𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨 ।
𑌪𑍍𑌰𑌸𑌂𑌗𑍇𑌨 𑌫𑌲𑌾𑌕𑌾𑌂𑌕𑍍𑌷𑍀 𑌧𑍃𑌤𑌿𑌃 𑌸𑌾 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥 𑌰𑌾𑌜𑌸𑍀 ॥

யயா துதர்மகாமார்த்தாந் த்ருத்யாதாரயதேர்ஜுந,
ப்ரஸங்கேநபலாகாம்க்ஷீ த்ருத்திஸ்ஸாபார்த்தராஜஸீ. (௩௪)

அர்ஜுனு! எந்த தைரியத்தினுல் பலத்தை விரும்பி மிகுந்த விருப்பத்தோடு தருமார்த்த காமங்களை மனிதன் ஆசிரயிக்கிறுனே அது ராஜச தைரியம் எனப்படும். (௩௪)

𑌯𑌯𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑌂 𑌭𑌯𑌂 𑌶𑍋𑌕𑌂 𑌵𑌿𑌷𑌾𑌦𑌂 𑌮𑌦𑌮𑍇𑌵 𑌚 ।
𑌨 𑌵𑌿𑌮𑍁𑌂𑌚𑌤𑌿 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌮𑍇𑌧𑌾 𑌧𑍃𑌤𑌿𑌃 𑌸𑌾 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥 𑌤𑌾𑌮𑌸𑍀 ॥

யயாஸ்வப்நம்பயம்சோகம் விஷாதம்மதமேவச,
நவிமுஞ்சதிதுர்மேதா த்ருதிஸ்ஸாபார்த்ததாமஸீ. (௩௫)

பார்த்தா! எந்த தைரியத்தினுல் நித்திரை, பயம், சோகம், விஷாதம், மதம் இவற்றை துர்ப்புத்தியுள்ளவன் விடமாட்டானே, அது தாமச தைரியம். (௩௫)

𑌸𑌖𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌿𑌦𑌾𑌨𑍀𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌿𑌧𑌂 𑌶𑍃𑌣𑍁 𑌮𑍇 𑌭𑌰𑌤𑌰𑍍𑌷𑌭।
𑌅𑌭𑍍𑌯𑌾𑌸𑌾𑌦𑍍𑌰𑌮𑌤𑍇 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌚 𑌨𑌿𑌗𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿॥

ஸுகந்த்விதாநீந்த்ரிவிதம் ச்ருணுமேபரதர்ஷப,
அப்யாஸாத்ரமதேயத்ர துக்காந்தஞ்சநிகச்சதி. (௩௬)

பரத சிரேஷ்ட்டா! அப்பியாசத்தினால் எதனிடத்தில் திருப்தியடைந்து துக்கநாசத்தை மனிதன் அடைகிறானோ, அந்த மூன்று விதங்களான சுகங்களை என்னால் கேட்கக் கடவை. (௩௬)

𑌯𑌤𑍍𑌤𑌦𑌗𑍍𑌰𑍇 𑌵𑌿𑌷𑌮𑌿𑌵 𑌪𑌰𑌿𑌣𑌾𑌮𑍇𑌽𑌮𑍃𑌤𑍋𑌪𑌮𑌮𑍍।
𑌤𑌤𑍍𑌸𑌖𑌂 𑌸𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌕𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌜𑌮𑍍॥

யத்ததக்ரேவிஷமிவ பரிணாமேம்ருதோபமம்,
தத்ஸுகம்ஸாத்விகம்ப்ரோக்த மாத்மபுத்திப்ரஸாதஜம். (௩௭)

எந்தசுகம்முதலில் (யோகாப்பியாசகாலத்தில்) விஷம் போலவும், பரிபாககாலத்தில் அமுர்தம்போலவும் இருக்குமோ, அப்படிப்பட்ட ஆத்துமஜ்ஞானம் நிர்மலமாவதினுல் உண்டாகிற சுகம் சாத்துவிகசுகம் எனப்படும். (௩௭)

விஷயேந்த்³ரியஸம்யோகா³த்³யத்தத³க்³ரேऽம்ருʼதோபமம்।
பரிணாமே விஷமிவ தத்ஸுக²ம் ராஜஸம் ஸ்ம்ருʼதம்॥

விஷயேந்திரியஸம்யோகா த்யத்ததக்ரேம்ருதோபமம்,
பரிணமேவிஷமிவ தத்ஸுகம்ராஜஸம்ஸ்ம்ருதம். (௩௮)

எந்த சுகமானது முதலில் விஷயங்களோடு இந்திரியங்கள் சம்பந்திப்பதனுல் அமுர்தம்போலவும், பரிபாககாலத்தில் விஷம்போலவும் இருக்குமோ, அந்த சுகம் ராஜச சுகமெனப்படும். (௩௮)

𑌯𑌦𑌗𑍍𑌰𑍇 𑌚𑌾𑌨𑍁𑌬𑌨𑍍𑌧𑍇 𑌚 𑌸𑍁𑌖𑌂 𑌮𑍋𑌹𑌨𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃।
𑌨𑌿𑌦𑍍𑌰𑌾𑌲𑌸𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌦𑍋𑌤𑍍𑌥𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌾𑌮𑌸𑌮𑍁𑌦𑌾𑌹𑍃𑌤𑌮𑍍॥

யதக்ரேசாநுபந்தேச ஸுகம்மோஹநமாத்மந:,
நித்ராலஸ்யப்ரமாதோத்தம் தத்தாமஸமுதாஹ்ருதம். (௩௮)

எந்த சுகம் முதலிலும் பரிபாககாலத்திலும் தனக்கு அஜ்ஞானத்தை யுண்டாக்குவதாய், நித்திரையினாலும், ஆலஸ்யத்தினாலும், அஜாக்கிரதையினாலும் சம்பந்திக்கப்பட்டிருக்குமோ, அந்த சுகம் தாமச சுகம் எனப்படும். (௩௯)

𑌨 𑌤𑌦𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌾 𑌦𑌿𑌵𑌿 𑌦𑍇𑌵𑍇𑌷𑍁 𑌵𑌾 𑌪𑍁𑌨𑌃।
𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌜𑍈𑌰𑍍𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌯𑌦𑍇𑌭𑌿𑌃 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌗𑍁𑌣𑍈𑌃॥

நததஸ்திப்ருதிவ்யாம்வா திவிதேவேஷுவாபுந:,
ஸத்வம்ப்ரக்ருதிஜைர்முக்தம் யதேபிஸ்யாத்திரிபிர்குணை:. ()

பூலோகத்திலும், தேவலோகத்திலும் பிரக்ருதி சம்பந்தமான சத்துவ ரஜஸ் தமசுக்கள் என்கிற இந்த மூன்று குணங்களால் விடப்பட்ட பிராணி எதுவுமில்லை. (௪0)

𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌵𑌿𑌶𑌾𑌂 𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌞𑍍𑌚 𑌪𑌰𑌨𑍍𑌤𑌪।
𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌭𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌪𑍍𑌰𑌭𑌵𑍈𑌰𑍍𑌗𑍁𑌣𑍈𑌃॥

ப்ராஹ்மணக்ஷத்ரியவிசாம் சூத்ராணுஞ்சபரந்தப,
கர்மாணிப்ரவிபக்தானி ஸ்வாபாவப்ரபவைர்குணை:. (௪௧)

பரந்தபா! பிரம்ம க்ஷத்திரிய வைசிய சூத்திரர்களுக்கும் கர்மங்கள் ஜன்மயேதுவான தமது பூர்வகருமங்களால் உண்டான குணங்களால் விபாகிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ()

𑌶𑌮𑍋 𑌦𑌮𑌸𑍍𑌤𑌪𑌃 𑌶𑍌𑌚𑌂 𑌕𑍍𑌷𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌰𑌾𑌰𑍍𑌜𑌵𑌮𑍇𑌵 𑌚।
𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌜𑌮𑍍॥

சமோதமஸ்தபஸ்ஸௌசம் க்ஷாந்திரார்ஜவமேவச,
க்ஞாநம்விக்ஜாநமாஸ்திக்யம் ப்ராம்ஹம்கர்மஸ்வபாவஜம். ()

சமம், தமம், தபசு, சுத்தி, க்ஷமை, ருஜுத்வம், ஜ்ஞானம், விஜ்ஞானம், ஆஸ்திகத்துவம் (இவை பிராம்மணனுக்கு ஜன்ம சித்தமான கருமங்கள்.) (சஉ)

𑌶𑍌𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌤𑍇𑌜𑍋 𑌧𑍃𑌤𑌿𑌰𑍍𑌦𑌾𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌂 𑌯𑍁𑌦𑍍𑌧𑍇 𑌚𑌾𑌪𑍍𑌯𑌪𑌲𑌾𑌯𑌨𑌮𑍍
𑌦𑌾𑌨𑌮𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌭𑌾𑌵𑌶𑍍𑌚 𑌕𑍍𑌷𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌜𑌮𑍍॥

சௌர்யந்தேஜோத்ருதிர்தாக்ஷ்யம் யுத்தேசாப்யபலாயநம்,
தாநமீஸ்வரபாவஸ்ச க்ஷாத்ரங்கர்மஸ்வபாவஜம். (சங)

சௌரியம் தேஜசு, தைரியம், சாமர்த்யம், யுத்தத்தில் ஓடிப்போகாமை, தானம், பிரபுத்துவம் என்னும் இவைகள் க்ஷத்திரியனுக்கு ஜன்மசித்தமான கர்மங்கள். (சங)

𑌕𑍃𑌷𑌿𑌗𑍌𑌰𑌕𑍍𑌷𑌵𑌾𑌣𑌿𑌜𑍍𑌯𑌂 𑌵𑍈𑌶𑍍𑌯𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌜𑌮𑍍।
𑌪𑌰𑌿𑌚𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌜𑌮𑍍॥

க்ருஷிகோரக்ஷவாணிஜ்யம் வைச்யங்கர்மஸ்வபாவஜம்,
பரிசர்யாத்மகம்கர்ம சூத்ரஸ்யாபிஸ்வபாவஜம். (சச)

பயிர் செய்தல், பசுக்காத்தல், வர்த்தகம், இவை வைசியனுக்கு சுபாவ சித்தமான கருமங்கள், சூத்திரனுக்கு இந்த மூன்று வர்ணத்தாருக்கும் ஊழியம் செய்தல் சுபாவ சித்தமான கருமம். (சச)

𑌸𑍍𑌵𑍇 𑌸𑍍𑌵𑍇 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑍍𑌯𑌭𑌿𑌰𑌤𑌃 𑌸𑌂𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌂 𑌲𑌭𑌤𑍇 𑌨𑌰𑌃।
𑌸𑍍𑌵𑌕𑌰𑍍𑌮𑌨𑌿𑌰𑌤𑌃 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌂 𑌯𑌥𑌾 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌤𑌿 𑌤𑌚𑍍𑌛𑍃𑌣𑍁॥

ஸ்வேஸ்வேகர்மண்யபிரத꞉ ஸ்ஸம்ஸித்திம்லபதேநர꞉,
ஸ்வகர்மநிரத꞉ஸித்திம் யதாவிந்ததிதச்ச்ருணு. (சரு)

மனிதன் ஸ்வகர்மத்தில் விருப்பத்தோடு சித்தியை அடைகிறான், தன்கர்மத்தில் விருப்பமுள்ளவன்சித்தியடைகிற பிரகாரத்தைக் கேட்பாயாக. (சரு)

𑌯𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌯𑍇𑌨 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌤𑌤𑌮𑍍।
𑌸𑍍𑌵𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾 𑌤𑌮𑌭𑍍𑌯𑌰𑍍𑌚𑍍𑌯 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌂 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌤𑌿 𑌮𑌾𑌨𑌵𑌃॥

யதஃப்ரவ்ருத்திபூதாநாம் யேநஸர்வமிதந்ததம்,
ஸ்வகர்மணாதமப்யர்ச்ய ஸித்திம்விந்ததிமாநவஃ. (சசு)

எவனால் வஸ்துக்களுக்கு உத்பத்தி யுண்டாயிற்றோ, எவனால் இந்த லோகமுழுதும் வியாப்தமாயிருக்கின்றதோ அவனைத் தனது கர்மத்தினால் பூஜித்து மனிதன் பரகதியை அடைகிறான். (சசு)

𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌾𑌨𑍍𑌸𑍍𑌵𑌧𑌰𑍍𑌮𑍋 𑌵𑌿𑌗𑍁𑌣𑌃 𑌪𑌰𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌾𑌤𑍍।
𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌨𑌿𑌯𑌤𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍𑌨𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿 𑌕𑌿𑌲𑍍𑌬𑌿𑌷𑌮𑍍॥

ஶ்ரேயாந்ஸ்வதர்மோவிகுணஃ பரதர்மாத்ஸ்வநுஷ்டிதாத்,
ஸ்வபாவநியதங்கர்ம குர்வந்நாப்நோதிகில்பிஷம். (சஎ)

நன்ருயாசரிக்கப்பட்ட அன்னிய தருமத்தைப்பார்க்கி லும் தனது தருமம் சம்பூர்ண குணமில்லாததானுலும் மிக வும் சிலாக்கியமாகும். சுபாவமாகவே யேற்பட்ட கருமத் தைச் செய்கிறவன் சம்சாரத்தை யடையமாட்டான். (சஎ)

ஸஹஜம்கர்மகௌந்தேய ஸதோஷமபி ந த்யஜேத்।
ஸர்வாரம்பா ஹி தோஷேண தூமேநாக்நிரிவாவ்ருதா:॥

ஸஹஜம்கர்மகௌந்தேய ஸதோஷமபிநத்யஜேத்,
ஸர்வாரம்பாஹிதோஷேண தூமேநாக்நிரிவாவ்ருதா:. (சஅ)

கௌந்தேயா! சகஜ சித்தமான கருமத்தை தோஷத் தோடு கூடினதானுலும் விடக்கூடாது, பிரயத்தினங்களெல் லாம்புகையினுல் அக்கினி மறைக்கப்பட்டதுபோல தோஷ ங்களால் மறைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. (சஅ)

𑌅𑌸𑌕𑍍𑌤𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰 𑌜𑌿𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌵𑌿𑌗𑌤𑌸𑍍𑌪𑍃𑌹𑌃।
𑌨𑍈𑌷𑍍𑌕𑌰𑍍𑌮𑍍𑌯𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌂𑌪𑌰𑌮𑌾𑌂 𑌸𑌂𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑍇𑌨𑌾𑌧𑌿𑌗𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿॥

அஸக்தபுத்திஸ்ஸர்வத்ர ஜிதாத்மாவிகதஸ்ப்ருஹ:,
நைஷ்கர்மயஸித்திம்பரமாம் ஸந்யாஸேநாதிகச்சதி. (௪௯)

எந்த விஷயங்களிலும் விருப்பமில்லாத புத்தியோடு மனத்தை ஜயித்து நிஸ்பிருகனுய், இந்த சன்னியாசத்தோடு உத்கிருஷ்டமான நைஷ்கர்மிய சித்தியை அடைகிருன்.. ()

𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌂𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍋𑌯𑌥𑌾𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌤𑌥𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿𑌨𑌿𑌬𑍋𑌧𑌮𑍇।
𑌸𑌮𑌾𑌸𑍇𑌨𑍈𑌵𑌕𑍌𑌨𑍍𑌤𑍇𑌯 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯𑌯𑌾𑌪𑌰𑌾॥

ஸித்திம்ப்ராப்தோயதாப்ரஹ்ம த்தாப்நோதிநிபோதமே,
ஸமாஸேநைவகெளந்தேய நிஷ்டாஜ்ஞாநஸ்யயாபரா. (௫௦)

கெளந்தேயா! சித்தியை யடைந்தவனுக்கு தியானரூபமான ஜ்ஞானத்துக்குப் பரம பிராப்பியமான பிரம்மத்தை

யடையும் விதத்தைச் சுருக்கமாக என்னால் தெரிந்துகொள் வாயாக. (௫0)

𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌯𑌾 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌧𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌨𑌿𑌯𑌮𑍍𑌯 𑌚।
𑌶𑌬𑍍𑌦𑌾𑌦𑍀𑌨𑍍𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌰𑌾𑌗𑌦𑍍𑌵𑍇𑌷𑍌 𑌵𑍍𑌯𑍁𑌦𑌸𑍍𑌯 𑌚॥

புத்யாவிசுத்தயாயுக்தோ த்ருத்யாத்மாநம்நியம்யச,
ஶப்தாதீந்விஷயாந்ஸ்த்யக்த்வா ராகத்வேஷௌவ்யுதஸ்யச. ()

பரிசுத்தமான ஆத்தும ஜ்ஞானத்தோடு கூடி, தைரியத்தினால், மனத்தைக்கட்டி, சப்தாதி விஷயங்களை விட்டு, ராகத்துவேஷங்களை நிரசித்து. (௫௧)

𑌵𑌿𑌵𑌿𑌕𑍍𑌤𑌸𑍇𑌵𑍀 𑌲𑌘𑍍𑌵𑌾𑌶𑍀 𑌯𑌤𑌵𑌾𑌕𑍍𑌕𑌾𑌯𑌮𑌾𑌨𑌸𑌃।
𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑌯𑍋𑌗𑌪𑌰𑍋 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌵𑍈𑌰𑌾𑌗𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌮𑍁𑌪𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌃॥

விவிக்தஸேவீலக்வாசீ யதவாக்காயமாநஸஃ,
த்யாநயோகபரோநித்யம் வைராக்யம்ஸமுபாஶ்ரிதஃ. (௫௨)

எப்பொழுதும் நிர்ஜன பிரதேசத்தை யடைந்து, அல்பாகாரமுடையவனாய், மனோவாக்காயங்களை தியானத்தில் அனுகூலப்படுத்திக்கொண்டு, தியான யோகத்தையே பிரதானமாக ஆசிரயித்து, நித்தியமும் வைராக்கியத்தோடு கூடினவனாய். (ருஉ)

𑌅𑌹𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌬𑌲𑌂 𑌦𑌰𑍍𑌪𑌂 𑌕𑌾𑌮𑌂 𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌮𑍍।
𑌵𑌿𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌮𑌃 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌭𑍂𑌯𑌾𑌯 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌤𑍇॥

அஹங்காரம்பலந்தர்பம் காமங்க்ரோதம்பரிக்ரஹம்,
விமுச்யநிர்மமஶ்ஶாந்தோ ப்ரஹ்மபூயாயகல்பதே. (ருங)

அகங்காரத்தையும், பலத்தையும், கருவத்தையும், காமத்தையும், குரோதத்தையும், பிடிவாதத்தையும் விட்டு, மமதையில்லாதவனாய், சாந்தனா யிருப்பவன், (தியானயோகம் செய்பவன்) பிரம்ம பாவத்துக்குத் தகுந்தவனாவான்.()

𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌭𑍂𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌨𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌨 𑌶𑍋𑌚𑌤𑌿 𑌨 𑌕𑌾𑌙𑍍𑌕𑍍𑌷𑌤𑌿।
𑌸𑌮𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑍁 𑌭𑍂𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌮𑌦𑍍𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌲𑌭𑌤𑍇 𑌪𑌰𑌾𑌮𑍍॥

ப்ரஹ்மபூதஃப்ரஸந்நாத்மாந ஶோசதிநகாங்க்ஷதி,
ஸமஸ்ஸர்வேஷுபூதேஷு மத்பக்திம்லபதேபராம். (௫௪)

பிரம்மபாவத்தை யடைந்தவன், கருமபந்த மில்லாத ஆத்துமாவை யுடையவனாய் சோகிக்கமாட்டான், விரும்ப மாட்டான், எல்லாப் பொருள்களிலும் சமத்திருஷ்டியுள்ள வனாயிருப்பான், அவனுக்கு என்னிடத்தில் மேலான பக்தி யுண்டாகும். (௫௪)

𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌮𑌾𑌮𑌭𑌿𑌜𑌾𑌨𑌾𑌤𑌿 𑌯𑌾𑌵𑌾𑌨𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚𑌾𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌤𑌃।
𑌤𑌤𑍋 𑌮𑌾𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌤𑍋 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌶𑌤𑍇 𑌤𑌦𑌨𑌨𑍍𑌤𑌰𑌮𑍍॥

பக்த்யாமாமபிஜாநாதி யாவாங்யச்சாஸ்மிதத்வதஃ.
ததோமாம்தத்வதோஜ்ஞாத்வா விஶதேததநந்தரம். (௫௫)

நான் எவனோ, நான் எப்படிப்பட்டவனோ, என்று என்னை பக்தியினாலேயே தத்துவமாய்த் தெரிந்துகொள்வான், தத்துவமாய்த் தெரிந்துகொண்ட பிறகும், பக்தியினாலேயே என்னிடத்தில் பிரவேசிப்பான். (௫௫)

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑍍𑌯𑌪𑌿 𑌸𑌦𑌾 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑍋 𑌮𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌪𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌃।
𑌮𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌾𑌦𑌵𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿 𑌶𑌾𑌶𑍍𑌵𑌤𑌂 𑌪𑌦𑌮𑌵𑍍𑌯𑌯𑌮𑍍॥

ஸர்வகர்மாண்யபிஸதா குர்வாணோமத்யபாஶ்ரயஃ,
மத்ப்ரஸாதாதவாப்நோதி ஶாஶ்வதம்பதமவ்யயம். (௫௬)

கர்மங்களெல்லாவற்றையும் எப்பொழுதும் என்னையே ஆசிரயித்துச் செய்கிறவன், என் அனுக்கிரஹத்தால்நித்தியமான பதத்தை சம்பூர்ணமாக அடைவான். (௫௬)

𑌚𑍇𑌤𑌸𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌮𑌯𑌿 𑌸𑌂𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌤𑍍𑌪𑌰𑌃।
𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌯𑍋𑌗𑌮𑍁𑌪𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯 𑌮𑌚𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌃 𑌸𑌤𑌤𑌂 𑌭𑌵॥

சேதஸாஸர்வகர்மாணி மயிஸந்ந்யஸ்யமத்பரஃ,
புத்தியோகமுபாஶ்ரித்ய மச்சித்தஸ்ஸததம்பவ. (௫௭)

கர்மங்களெல்லாவற்றையும் மனத்தினால் என்னிடத்தில் விட்டு என்னையே பரமபிரயோஜனமாக உத்தேசித்து, கர்மத்தைச் செய்துகொண்டு, இந்த ஜ்ஞானயோக முண்டாகி, எப்பொழுதும் என்னிடத்தில் மனமுள்ளவனா யிருக்கக்கடவாய். (௫௭)

𑌮𑌚𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑍁𑌰𑍍𑌗𑌾𑌣𑌿 𑌮𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌾𑌤𑍍𑌤𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌸𑌿।
𑌅𑌥𑌚𑍇𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑌹𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌾𑌨𑍍 𑌨𑌶𑍍𑌰𑍋𑌷𑍍𑌯𑌸𑌿𑌵𑌿𑌨𑌙𑍍𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌸𑌿॥

மச்சித்தஸ்ஸர்வதுர்காணி மத்ப்ரஸாதத்தரிஷ்யஸி,
அதசேத்வமஹங்காராந் நச்ரோஷ்யஸிவிநங்க்ஷ்யஸி. (௫௮)

என்னிடத்தில் மனமுண்டாகி, என் அனுக்கிரஹத்தால் சர்வ சம்சார துக்கங்களையும் தாண்டுவாய், நீ அஹங்

காரத்தினால் என் சொல்லைக் கேளாமற்போனால் நசித்துப் போவாய். (௫௮)

𑌯𑌦𑌹𑌂𑌕𑌾𑌰𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯 𑌨 𑌯𑍋𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯 𑌇𑌤𑌿 𑌮𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇।
𑌮𑌿𑌥𑍍𑌯𑍈𑌷 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑌾𑌯𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌯𑍋𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿॥

யத்யஹங்காரமாஶ்ரித்ய நயோத்ஸ்யஇதிமந்யஸே,
மித்யேஷவ்யவஸாயஸ்தே ப்ரக்ருதிஸத்வாந்நியோக்ஷ்யதி.)

அஹங்காரத்தை ஆசிரயித்து யுத்தம் செய்யமாட்டேனென்று நினைப்பாயானால், இந்த உனது நிச்சயம் பொய்யாகும், பிரகிருதியேஉன்னை யுத்தம்செய்யும்படி நியமிக்கும்.

𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌜𑍇𑌨 𑌕𑍌𑌨𑍍𑌤𑍇𑌯 𑌨𑌿𑌬𑌦𑍍𑌧𑌃 𑌸𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾।
𑌕𑌰𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌨𑍇𑌚𑍍𑌛𑌸𑌿 𑌯𑌨𑍍𑌮𑍋𑌹𑌾𑌤𑍍 𑌕𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌵𑌶𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌤𑌤𑍍॥

ஸ்வபாவஜேநகௌந்தேய நிபத்தஸ்ஸ்வேநகர்மணா,
கர்த்தும்நேச்சஸியந்மோஹாத் கரிஷ்யஸ்யவசோபிதத். (௬௦)

கௌந்தேயா! க்ஷத்ரிய ஸ்வபாவஸித்தமான ஸௌர்யகர்மத்தால்கஷ்டப்பட்டநீ,அஞ்ஞானத்தாலிப்பொழுதுசெய்ய விரும்பாதவிஷயத்தையுமுன் சுவாதீனமில்லாமல்செய்வாய்.

𑌈𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌹𑍃𑌦𑍍𑌦𑍇𑌶𑍇𑌽𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨 𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑌿।
𑌭𑍍𑌰𑌾𑌮𑌯𑌨𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌰𑍂𑌢𑌾𑌨𑌿 𑌮𑌾𑌯𑌯𑌾॥

ஈஸ்வரஸ்ஸர்வபூதாநாம் ஹ்ருத்தேசேர்ஜுநதிஷ்டதி,
ப்ராமயந்ஸர்வபூதாநி யந்த்ராரூடாநிமாயயா. (௬௧)

அர்ஜுனா! சர்வேசுவரன், சர்வ பூதங்களையும், சரீரங்கள் என்கிற யந்திரங்களில் ஏற்றி, தனது மாயையினால் சுழலும்படி செய்துகொண்டு, சர்வ பூதங்களின் இருதயங்களிலும் இருக்கிறான். (௬௧)

𑌤𑌮𑍇𑌵 𑌶𑌰𑌣𑌂 𑌗𑌚𑍍𑌛 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑍇𑌨 𑌭𑌾𑌰𑌤। 𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰
𑌸𑌾𑌦𑌾𑌤𑍍𑌪𑌰𑌾𑌂 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌸𑍍𑌯𑌸𑌿 𑌶𑌾𑌶𑍍𑌵𑌤𑌮𑍍॥

தமேவசரணங்கச்ச ஸர்வபாவேநபாரத,
தத்ப்ரஸதாத்பராம்சாந்திம் ஸ்தானம்ப்ராப்ஸ்யஸிசாச்வதம்.

பாரதா! எல்லாவிதங்களாலும், அவரையே சரணமாக அடைவாயாக, அவருடைய அனுக்கிரஹத்தால், மேலான சாந்தியையும், (ஸர்வார்த்த நிவர்த்தியையும்,) ஶாஶ்வதமான ஸ்தானத்தையும் (பரமபதத்தையும்) சேர்வாய். ()

𑌇𑌤𑌿 𑌤𑍇 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌂 𑌗𑍁𑌹𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌗𑍁𑌹𑍍𑌯𑌤𑌰𑌂 𑌮𑌯𑌾 ।
𑌵𑌿𑌮𑍃𑌶𑍍𑌯𑍈𑌤𑌦𑌶𑍇𑌷𑍇𑌣 𑌯𑌥𑍇𑌚𑍍𑌛𑌸𑌿 𑌤𑌥𑌾 𑌕𑍁𑌰𑍁 ॥

இதிதேஜ்ஞாநமாக்யாதம் குஹ்யாகுஹ்யதரம்மயா,
விம்ருச்யைததசேஷேண யதேச்சஸிததாகுரு. (௬௩)

இப்படி உனக்கு ரஹஸ்யங்களெல்லாவற்றிலும் சிறந்த கர்மயோக ஜ்ஞானயோக பக்தியோக ஸ்வரூப ஜ்ஞானம் சொல்லப்பட்டது, இதை முழுதும் ஆலோசித்து உன் இஷ்டப்பிரகாரம் செய்யக்கடவாய். (௬௩)

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌗𑍁𑌹𑍍𑌯𑌤𑌮𑌂 𑌭𑍂𑌯𑌃 𑌶𑍃𑌣𑍁 𑌮𑍇 𑌪𑌰𑌮𑌂 𑌵𑌚𑌃।
𑌇𑌷𑍍𑌟𑍋𑌽𑌸𑌿 𑌮𑍇 𑌦𑍃𑌢𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍋 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌤𑍇 𑌹𑌿𑌤𑌮𑍍॥

ஸர்வகுஹ்யதமம்பூய ஶ்ருணுமேபரமம்வச꞉,
இஷ்டோஸிமேத்ருடமிதிததோவக்ஷ்யாமிதேஹிதம். (௬௪)

ரஹஸ்யங்களெல்லாவற்றுள்ளும் சிறந்த ரஹஸ்யமான பக்தியோக விஷயமான சர்வோத்கிருஷ்டமான சொல்லை என்னால் கேட்கக்கடவாய், நீ எனக்கு உறுதியான சினேகனென்றெண்ணினதனால் உனக்கு நன்மையைச் சொல்லப் போகிறேன். (௬௪)

𑌮𑌨𑍍𑌮𑌨𑌾 𑌭𑌵 𑌮𑌦𑍍𑌭𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌮𑌦𑍍𑌯𑌾𑌜𑍀 𑌮𑌾𑌂 𑌨𑌮𑌸𑍍𑌕𑍁𑌰𑍁।
𑌮𑌾𑌮𑍇𑌵𑍈𑌷𑍍𑌯𑌸𑌿 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌤𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌜𑌾𑌨𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑍋𑌽𑌸𑌿 𑌮𑍇॥

மன்மநாபவமத்பக்தோ மத்யாஜீமாம்நமஸ்குரு,
மாமேவைஷ்யஸிஸத்யந்தே ப்ரதிஜாநேப்ரியோஸிமே. (௬௫)

என்னிடத்திலேயே மனமுள்ளவனு யிருப்பாயாக, என்னிடத்திலேயே பக்தியுள்ளவனுயிருப்பாயாக, என்னை யாராதிப்பாயாக, என்னை நமஸ்கரிப்பாயாக, என்னையே யடைவாய், இது சத்தியமென்று உனக்கு பிரதிஜ்ஞை செய்து கொடுக்கிறேன், எனக்கு நீ பிரியமானவன். (௬௫)

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌪𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌜𑍍𑌯 𑌮𑌾𑌮𑍇𑌕𑌂𑌶𑌰𑌣𑌂𑌵𑍍𑌰𑌜।

𑌅𑌹𑌂𑌤𑍍𑌵𑌾𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑌾𑌪𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿𑌮𑌾𑌶𑍁𑌚𑌃॥

ஸர்வதர்மாந்பரித்யஜ்ய மாமேகம்சரணம்வ்ரஜ,

அஹம்த்வாஸர்வபாபேப்யோ மோக்ஷயிஷ்யாமிமாசுச:. (௬௬)

பாவங்களெல்லாம் நசித்த அதிகாரிக்கே பக்தி யோகம் சித்திக்கும், ஆகையால் அந்த பக்தி யுண்டாவதற்கு விரோதிகளான பாவங்கள் அநேகமாயிருப்பதைச் சிந்தித்துச் சோகித்த அர்ஜுனனுடைய சோகத்தைத் தீர்க்கும்பொருட்டு இந்த சுலோகம் பகவானுல் சொல்லப்படுகின்றது. அந்தந்தப்பாப பிராயச்சித்த ரூபங்க

ளாய் பஹுகாலானுஷ்டேயங்களா யிருக்கிற தர்மத்தினுல் அந்தப் பாபங்களைக் கடப்பது எப்படியென்று பயப்படவேண்டாம். திரிவிருதக் நிஷ்டோமாதி சர்வ கர்மங்களையும் விட்டு, என்னையே உபாயமாய் ஆசிரயிக்கக்கடவாய். அந்த பக்திக்கு விரோதமான சகல பாபங்களையும் அந்தந்தப்பாப பிராயச்சித்தங்களுக்கு பிரீதனுய், பலப்ரதனுன நானே ஆஶ்ரிதவாத்ஸல்லியவசனுய், அந்தப் பாபங்களை விடுவிக்கிறேன், நீ சோகிக்கவேண்டாம். இது ஒரு உதாஹரணையின் யோசனை. இதற்கு யோஜநாந்தரம், கர்மயோக ஜ்ஞானயோக பக்தியோக ரூபங்களாய், மோக்ஷசாதனங்களாய், என்னுடைய ஆராதன ரூபமான சர்வ கர்மங்களையும் அதிகாரானுகுணமாக மிகுந்த பிரீதியோடு செய்துகொண்டு, கீழே சொன்ன பிரகாரமாக, பல கர்ம கர்த்ருத்வாதிகளை தியஜித்து, கர்த்தாவும் ஆராத்யனும் பிராப்யனும் ஆகிய என்னையே உபாயமாக அத்யவசிக்கக்கடவாய். மோக்ஷ விரோதிகளாய் அனுதிகாலமாய்ச் செய்யப்பட்ட அக்ருத்ய கரண க்ருத்யா கரண ரூபங்களான சர்வபாபங்களிலிருந்து நான் உன்னை விடுவிப்பேன், சோகிக்கவேண்டாம்.

இங்கே சொன்ன சாத்விக தியாகமே சாஸ்திரீய மென்று அத்தி யாயத்தின் ஆரம்பத்திலேயே த்ருடமாக உபபாதிக்கப்பட்டிருக் கின்றது. இதுவே இந்த சுலோகத்துக்கு முக்கிய யோசனை. ()

ஊடிதெ நாதவஸ்காய நாஹக்தாயகடிாவ ந।
நவாஶுஶ்ரூஷவெவாவ்யம் நவமாம்யொஸ்யஸூயதி॥

இதந்தேநாதபஸ்காய நாபக்தாயகதாசந,
நசாசுச்ரூஷவேவாச்யம் நசமாம்யோப்யஸூயதி. (கூஎ)

இந்தப் பரம ரஹஸியத்தைத் தபசு இல்லாதவனுக்கும், பக்தியில்லாதவனுக்கும், கேள்வியில் விருப்பமில்லாதவனுக் கும், என்னை தூஷிப்பவனுக்கும் நீ எந்தக் காலத்திலும் சொல்லத்தகாது. (கூஎ)

யஇதம்வரமம்குஹ்யம் மத்பக்தேஷ்வபிதாஸ்யதி.
பக்திம்மயிபராம்க்ருத்வா மாமேவெஷ்யத்யஸம்ஶயஃ॥

யஇதம்பரமங்குஹ்யம் மத்பக்தேஷ்வபிதாஸ்யதி,
பக்திம்மயிபராங்க்ருத்வா மாமேவைஷ்யத்யஸம்ஸயஃ. (௬௮)

இந்த பரமரஹஸியத்தை என் பக்தருக்கு எவன் சொல்லுவானே அவன் என்னிடத்தில் மிகுந்த பக்திசெய்து என்னையே சேர்வானென்பதற்கு சந்தேகமில்லை. (௬௮)

𑌨 𑌚 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌕𑌶𑍍𑌚𑌿𑌨𑍍𑌮𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌕𑍃𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃।
𑌭𑌵𑌿𑌤𑌾 𑌨 𑌚 𑌮𑍇 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌨𑍍𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑌰𑍋 𑌭𑍁𑌵𑌿॥

நசதஸ்மாந்மநுஷ்யேஷு கச்சிந்மேப்ரியக்ருத்தமஃ,
பவிதாநசமேதஸ்மா தந்யஃப்ரியதரோபுவி. (௬௯)

மனிதருக்குள்ளே அவனைப் பார்க்கிலும் எனக்கு மிகுந்த நன்மையைச் செய்பவன் ஒருவனுமில்லை, இனிமேலும அவனைப்பார்க்கிலும் எனக்கு மிகவும் பிரியமானவன் வேறொருவனிருக்கமாட்டான், (௬௯)

𑌅𑌧𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌚 𑌯 𑌇𑌮𑌂 𑌧𑌰𑍍𑌮𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌂𑌵𑌾𑌦𑌮𑌾𑌵𑌯𑍋𑌃
𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌯𑌜𑍍𑌞𑍇𑌨 𑌤𑍇𑌨𑌾𑌹𑌮𑌿𑌷𑍍𑌟𑌃 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌮𑍇 𑌮𑌤𑌿𑌃॥

அத்யேஷ்யதேசயஇமம் தர்ம்யம்ஸம்வாதமாவயோ:,
ஜ்ஞாநயஜ்ஞேநதேநாஹ மிஷ்டம்ஸ்யாமிதிமேமதி:. (௭௦)

தர்மோபேதமான நம்முடைய இந்த சம்வாதத்தை எவன் அத்தியயனம் செய்வானே, அவன் ஜ்ஞானயஜ்ஞத்தால் என்னை ஆராதித்தவன் ஆவானென்பது என் கருத்து.

𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌾𑌵𑌾𑌨𑌨𑌸𑍂𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌶𑍃𑌣𑍁𑌯𑌾𑌦𑌪𑌿 𑌯𑍋 𑌨𑌰𑌃। 𑌸𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌶𑍁𑌭𑌾𑌂𑌲𑍍𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌨𑍁𑌯𑌾𑌤𑍍𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾𑌮𑍍॥

ச்ரத்தாவாநநஸூயஶ்ச ஶ்ருணுயாதபியோநர:,
ஸோபிமுக்தஶ்ஶுபாங்லோகாந்ப்ராப்நுயாத்புண்யகர்மணும்.

எவன் சிரத்தையுண்டாகி, அசூயையில்லாமல் கேட்

பானே, அவனும் (பக்திக்கு விரோதமான பாவங்களி லிரு ந்துவிடப்பட்டு, புண்ணிய கர்மங்களுள்ளவர்களான என் பக்தர்களுடைய சமுகங்களை யடைவான். (எக)

𑌕𑌚𑍍𑌚𑌿𑌦𑍇𑌤𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍁𑌤𑌂 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥 𑌤𑍍𑌵𑌯𑍈𑌕𑌾𑌗𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌚𑍇𑌤𑌸𑌾।
𑌕𑌚𑍍𑌚𑌿𑌦𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌸𑌂𑌮𑍋𑌹𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌷𑍍𑌟𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌧𑌨𑌞𑍍𑌜𑌯॥

கச்சிதேதச்ருதம்பார்த்த த்வயைகாக்ரேணசேதஸா,
கச்சிதஞ்ஞாநஸம்மோஹঃ ப்ரணஷ்டஸ்தேதநஞ்ஜய. (எஉ)

பார்த்தா! ஏகாக்கிரசித்தத்தோடு இதைக்கேட்டாயா, தனஞ்ஜயா, உன்னுடைய அஞ்ஞானந்தகாரம் நசித்ததா. ()

அர்ஜ்ஜுன வாக்கியம்.

𑌨𑌷𑍍𑌟𑍋 𑌮𑍋𑌹𑌃 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌿𑌰𑍍𑌲𑌬𑍍𑌧𑌾 𑌤𑍍𑌵𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌾𑌨𑍍𑌮𑌯𑌾𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤।
𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌗𑌤𑌸𑌨𑍍𑌦𑍇𑌹𑌃 𑌕𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌵𑌚𑌨𑌂 𑌤𑌵॥

நஷ்டோமோஹஃஸ்ம்ருதிர்லப்தா த்வத்ப்ரஸாதாந்மயாச்யுத,
ஸ்திதோஸ்மிகதஸந்தேஹஃ கரிஷ்யேவசநந்தவ. (௭௩)

அச்யுதா! உன்னுடைய அனுக்கிரஹத்தால் எனக்கு விபரீதமான ஜ்ஞானம் நசித்தது, (யதார்த்தவஸ்து தத்தவ ஜ்ஞானம் லபித்தது) சந்தேகம் நீங்கி, ஸ்த்திரசித்தனாயிருக்கிறேன். உன் சொல்லைக் கேட்கிறேன். (௭௩)

ஸஞ்சய வாக்கியம்.

𑌇𑌤𑍍𑌯𑌹𑌂𑌵𑌾𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥𑌸𑍍𑌯𑌚𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃।
𑌸𑌂𑌵𑌾𑌦𑌮𑌿𑌮𑌮𑌶𑍍𑌰𑍌𑌷𑌮𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌂 𑌰𑍋𑌮𑌹𑌰𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍॥

இத்யஹம்வாஸுதேவஸ்ய பார்த்தஸ்யசமஹாத்மநஃ
ஸம்வாதமிமமச்ரௌஷ மத்புதம்ரோமஹர்ஷணம். (௭௪)

இப்படி அற்புதமானதும், புளகாங்கிதமுண்டுசெய்யத் தக்கதுமாகிய, கிருஷ்ணார்ஜுன ஸம்வாதத்தை நான் கேட்டேன். (௭௪)

𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌾𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍁𑌤𑌵𑌾𑌨𑍇𑌤𑌦𑍍𑌗𑍁𑌹𑍍𑌯𑌮𑌹𑌂 𑌪𑌰𑌮𑍍 ।
𑌯𑍋𑌗𑌂 𑌯𑍋𑌗𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌤𑍍𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌤𑍍𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌤𑍍𑌕𑌥𑌯𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑍍 ॥

வ்யாஸப்ராஸாதாத்ஶ்ருத்வா நேதத்குஹ்யமஹம்பரம்,
யோகம்யோகேஶ்வராத்க்ருஷ்ணாத் ஸாக்ஷாத்கதயதஸ்ஸ்வயம்

பரமரஹசியமான இந்த யோகசாஸ்திரத்தை யோகீசுவரரான ஸ்ரீ கிருஷ்ணமூர்த்தியானவர் தாமே சொல்லும்போது வியாசருடைய அனுக்கிரகத்தால் நான்கேட்டேன்.

𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍𑌸𑌂𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌵𑌾𑌦𑌮𑌿𑌮𑌮𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌮𑍍 ।
𑌕𑍇𑌶𑌵𑌾𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨𑌯𑍋𑌃 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌹𑍃𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌚 𑌮𑍁𑌹𑍁𑌰𑍍𑌮𑍁𑌹𑍁𑌃 ॥

ராஜந்ஸம்ஸ்ம்ருத்யஸம்ஸ்ம்ருத்ய ஸம்வாதமிமமத்புதம்,
கேஶவார்ஜுநயோ:புண்யம் ஹ்ருஷ்யாமிசமுஹுர்முஹு:.

திரிதராஷ்டிர மஹாராஜனே! கேசவார்ஜுனர்களுடைய, பாவனமான இந்த அத்புத சம்வாதத்தை நினைத்து நினைத்து, அடிக்கடி ஆனந்திக்கிறேன். (எகூ)

𑌤𑌚𑍍𑌚 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌰𑍂𑌪𑌮𑌤𑍍𑌯𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌂 𑌹𑌰𑍇𑌃।
𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑌯𑍋 𑌮𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍 𑌹𑍃𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌚 𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌪𑍁𑌨𑌃॥

தச்சஸம்ஸ்ம்ருத்யஸம்ஸ்ருத்ய ரூபமத்யத்புதம்ஹரேঃ,
விஸ்மயோமேமஹாந்ராஜந் ஹ்ருஷ்யாமிசபுநঃபுநঃ (எஎ)

ஓ திரிதராஷ்டிர மஹாராஜனே! ஸ்ரீ கிருஷ்ணமூர்த்தியினுடைய அற்புதமான அந்த ரூபத்தை (விஸ்வரூபத்தை) நினைத்து நினைத்து நான் ஆனந்திக்கிறேன். (எஎ)

𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌯𑍋𑌗𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍋 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥𑍋 𑌧𑌨𑍁𑌰𑍍𑌧𑌰𑌃।
𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑍍𑌵𑌿𑌜𑌯𑍋 𑌭𑍂𑌤𑌿𑌰𑍍𑌧𑍍𑌰𑍁𑌵𑌾 𑌨𑍀𑌤𑌿𑌰𑍍𑌮𑌤𑌿𑌰𑍍𑌮𑌮॥

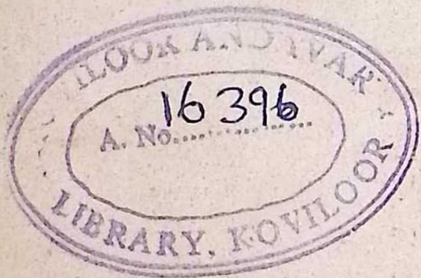
யத்ரயோகேச்வர:க்ருஷ்ணோ யத்ரபார்த்தோதநுர்த்தர:,
தத்ரஸ்ரீர்விஜயாபூதிர் த்ருவாநீதிர்மதிர்மம. (எஅ)

எவ்விடத்தில், எல்லாப் பொருள்களின் ஸ்வபாவத்துக்கும் ஈசுவரனான பகவான் இருக்கிறாரோ, எவ்விடத்தில் தநுர்த்தரனாகிய அர்ஜுனன் இருக்கிறானோ, அவ்விடத்தில் லக்ஷ்மியும், ஜயமும், ஐசுவரியமும், நீதியும் ஸ்திரமாயிருக்குமென்பது என் அபிப்பிராயம். (எஅ)

ஸ்ரீ கீதாஸு மோக்ஷசன்னியாசயோகமென்கிற

பதினெட்டாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

A. No. 16396
LIBRARY, KOVILOOR